יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי
יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

היום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש׃

צג יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־
תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְהוָה׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹּדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

היום יום שבת קדש שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן
בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃
בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃ וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים
עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

Stereotypen-Druck von Julius Sittenfeld in Berlin.

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צד אֵל־נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים׀ יְהוָה עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד־יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי־חֹק: יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי

שִׁיר שֶׁל יוֹם.

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ׃ יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃ אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃ הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה־צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה׃ דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃ יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה׃ שִׁפְטוּ־דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר יוּשַׁר עַל־קָרְבָּנֶיךָ:

בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

שיר הכבוד

כשפותחים ארון הקודש לאנעים זמירות יש לאמר ד׳ פסוקים אלו.

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

נַפְשִׁי חִמְּדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךָ:

מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע״ס א״ב

אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וּקְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה־נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן· וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:

בְּנוֹתָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:

וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:

כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:

וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמְּרוּ· לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:

בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:

הֵטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים· כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:

יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:

אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב· וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵיטִיב:

יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:

וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ· וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:

וְזִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:

וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ· כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ:

בְּחַרְתָּנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה· עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה:

וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל שֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבֹרָךְ· כִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ:

וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בוֹרְאִי. וַאֲבָרְכֵהוּ כָּל־יְמֵי צְבָאִי:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם· מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי־אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

עֵשֶׂב וְחָצִיר לְבַשָּׂה אֲדָמָה· מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל־בְּהֵמָה:

בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:

עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ· דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:

כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּ. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:

לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן· עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:

עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשָׂרֵת. לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת:

שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים· כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:

לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:

מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ· וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ:

רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:

כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ· וְלִכְבוֹדְךָ כָּל־קִנְיָנֶךָ:

לְיוֹם הַשַּׁבָּת.

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן בֵּרַכְתָּ:

וְעַל כָּל־פֹּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה· חֲסִידֶיךָ בְּכָל־עֵת יְבָרְכוּכָה:

בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ· רַב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

וּבְמִצְרַיִם הֶחְלוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ

עַל כָּל־אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:

בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:

נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהֵרָאוֹת גָּדְלְךָ:

וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:

יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר· בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:

תַּתָּ לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וּבְעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:

תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים· יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים:

בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:

וְלֹא אִחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל עֲשִׂיתוֹ יָפֶה בְעִתּוֹ:
מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ· וְאֶת־הַכֹּל בְּלִי כֹל (נ״א כלי) פָּעָלְתָּ:
וְעַל לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:
זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת־כֹּל נוֹשְׂאוֹת· מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָן נִלְאוֹת:
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הִקְשָׁה. רְצוֹנְךָ כָּל־דְּבַר רוּחֲךָ עוֹשֶׂה:
לִפְעֻלָּתְךָ לֹא דָמִיתָ· אֶל כָּל־תֹּאַר לֹא שָׁוִיתָ:
וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:
לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאֵחֲרוּ· וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:
מִכָּל־חֶפְצְךָ לֹא שָׁבַתָּ. דָבָר אֶחָד לֹא הָדַרְתָּ:
לֹא הֶחֱסַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ· וְדָבָר רֵק בָּם לֹא פָעָלְתָּ:
אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:
הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשׂוֹתָם· בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:
מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וּבְיֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:
הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ· רֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:
וְעַד לֹא כָל־חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל· לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל:
וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּגִּישֶׁה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:
שְׁלשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים· אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:
אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמַּעַל שַׂלְמָה:
בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר־מְאֹד גָּדַלְתָּ· וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:
אָז בְּאֵין לָבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לָבַשְׁתָּ. עַד לֹא אֵת גֵּאוּת לָבֵשׁ:
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה· שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:
עָשִׂיתָ בָם לְאוֹרִים גְּדוֹלִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מִתְהַלְּכִים:
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לָמָיִם· בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לִשְׁרֶץ מַיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל (פְּנֵי רְקִיעַ) הַשָּׁמָיִם:

שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יָכֹל חָכָם מְיֻחָד:
כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֵם· עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:
בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כְלִי־מְאוּם אֶת־כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכֹל:
כַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם· יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:
בְּלִי יוֹם וְיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
כַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכֻלָּם· יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי (וְקַיָּם) לְעוֹלָם:
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:
לְמַמָּשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ· לְטֶפֶל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:
וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְהֶלְאוֹן וְלִדְלִי־נִקְצָב:
כָּל־הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים וְהַמֻּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשֶׁבַע כַּמֻּיּוֹת וְשֵׁשֶׁת נִדּוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:
הֵן כַּבּוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד· כִּי הוּא בְרָאָם כֻּלָּם יָחַד:
כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסֻפוּ:
וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻלָּם· כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

לְיוֹם שִׁשִּׁי.

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
כָּל־הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ· וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
אָז (נ״א אַף) יָחִילוּ מַיִם חַיִּים. מִפָּנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם· וְנָטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמָיִם:
נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:
עָשִׂיתָ כָּל־חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ· וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:
סוֹמֵךְ אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:
כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ· וּלְעוֹלָם כָּל־כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:
וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:
כִּי בִדְבָרְךָ כָּל־יְצוּרֶיךָ· וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:

כי שמותיך אלים מריצים. בזכרך לחוצים להפליא נחוצים:

ואשף וחרטם לא ילחצוך· וכל־שם ולהט לא ינצחוך:

לא ינצחוך כל־החכמים. כל־הקוסמים והחרטמים:

אתה משיב לאחור חכמים· לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:

להשיב לאחור מזמותיך. להפר עצת סוד גזרתך:

מרצונך לא יעבירוך· לא ימהרוך ולא יאחרוך:

עצתך תפר עצת כל־יועצים. ועזך מחליש לב אמיצים:

אתה מצוה ופחדך משוה· ואין עליך פקיד מצוה:

אתה מקוה ואינך מקוה. לך כל־מקוה נפש תרוה:

וכל־היצורים וכל־ענינם· וכל־יקר אשר בך אין דמיונם:

לא מחשבותם מחשבותיך. כי אין בורא זולתך:

ואין דמיון נפלא אלהינו· ואין חקר נשגב אדנינו:

סתור מכל־סתור ועמוס מכל־עמוס ומכל־כמוס:

דק מכל־דק וצפון מכל צפון ויכל מכל יכל:

נשגב מכל־נשגב ונעלם מכל־נעלם ושמו לעולם:

גבוה מכל־גבוה ועליון מכל־עליון ומכל־חביון:

חבוי ועמק מכל־עמק. לב כל־דעת עליו חמק:

שאין שכל ומדע וחכמה· יכלים להשוות לו כל מאומה:

לא משיגים לו איך וכמה. לא מוצאים לו דבר דומה:

מקרה וערער ושנוי וטפל· וחבר ומסמך אור וגם אפל:

ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל־טבע אשר שש ושבע:

לכן נבוכות כל־עשתונות· ונבהלים כל־החשבנות:

וכל־שרעפים וכל־הרהורים. נלאים לשום בו שעורים:

מלשערהו ומלהגבילהו· מלתארהו ומלפרסמהו:

בכל־שכלנו הפשנוהו. במדענו למצוא מה־הוא:

לא מצאנוהו ולא ידענוהו· אך ממעשיו הכרנוהו:

לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לֻמַּדְתָּ. בְּחַדֶּשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נִבְנוֹתָ:

מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:

קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדָעְנוּ:

שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:

לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לְהִצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:

כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:

כִּי מֵאַהֲבָתְךָ אֶת־עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:

וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָז וָהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:

וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵלִי רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִּמְלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:

אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ (נ״א מלאכתך):

כָּל־אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַּכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:

אֵין כָּמוֹהוּ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:

מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:

אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:

אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:

כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַרְכֵי אָרְחוֹתֶיךָ:

אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ:

אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קִרְבוּתֶךָ:

אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:

אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:

אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינוּת כַּחֲנִינוּתֶךָ:

אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וְנֶחֱמָדִים:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וַעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמָיָּא בְּכָל־דָּר וְדָר. לֵהּ אֲנָא מְשַׁבַּח וּמְרוֹמֵם וּמְהַדַּר:
שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:
שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמוֹהוּ:
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם. כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם:
שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה:
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
הַתַּמִּים עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים (נ״א רֵעִים):
תִּתְחַכָּם תִּתָּבַר עִם תָּמִים. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל לַהֲמָם:
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוּכַל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־כֹּל:
תּוֹחַלְתִּי וְשִׂבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי:
תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי:
תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל־הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד:

לְיוֹם חֲמִישִׁי.

מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא:
מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:
לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ:
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים:
וְכָבוֹד גַּם כָּל־יְקָר מֵאִתָּךְ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:
אַתָּה תָעִיר בְּיִחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:
אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדֶךָ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:
לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימָךְ. וּבִמְלַאכְתְּךָ אֵין זָר עִמָּךְ:

נָבַר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:

נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ· לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ:

נֵצַח יְשֻׁרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:

נִפְלָא עַל כָּל־הַנִּפְלָאִים· וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל־הַנִּשָּׂאִים:

נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי:

נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה· לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:

נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ:

סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי· סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִשְׁעִי:

שָׂהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְשִׂבְרִי:

סַלְעֵנוּ (יְיָ) וּמְצוּדָתֵנוּ· עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:

עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עֹז לִי אֵל יְהִי עֵדִי:

עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת סְבִיבָיו סִתְרִי· אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:

עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:

פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם יְדִידוֹ· הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:

פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל־לְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:

צָרוּר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר:

צַח וְאָדוֹם דּוֹד בִּצְבָאָיו אוֹת· עַל כֵּן נִקְרָא יְיָ צְבָאוֹת:

צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:

צְבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ· שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל־מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:

קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא· מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא:

קוֹנִי מְרַחֵם מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:

רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת־כֹּל רוֹאֶה· כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:

רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:

רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:

(כּוֹס מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי:)

(כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֵנוּ· הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ:)

(כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכִכְפִיר יִנְהַם. אַל יִהְיֶה כְּנֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם:)

(כְּרוֹעֶה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲכָל:)

(כְּגִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאֹרֵחַ. נָם וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ:)

(כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוֹזְבָיו· כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו:)

(כְּבִיד כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֹקֶף זַיִת:)

(כְּשָׁמִיר וְשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן· כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:)

(כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לְהִדָּבֶק בּוֹ:)

(כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו· וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:)

כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן:

(לְבַדּוֹ (יְיָ) הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:)

לִצְבִי וְעֹפֶר הוֹמֶה דוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הַדּוּרִים· וַיִּנַּשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:

לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:

(לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת:)

מָקוֹם אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֶךָ:

מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי· צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:

מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:

מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגַּב־לָנוּ· הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:

מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי. מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:

מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתְךָ· בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:

מִי יְתֶנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע (יְיָ) כִּי יָדְךָ לֹא קָצָרָה:

מְקוֹר חַיִּים מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל· לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל:

מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:

מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ· אַשְׁרֵי אָדָם (אֲשֶׁר) עֹז לוֹ בוֹ:

גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:

גָּבוֹהַּ כָּל־אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא· וּגְדָל־כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:

גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:

דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֶרְכָּבָה· אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:

הֵיךְ יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:

הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו· הָדוּר הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו:

הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:

וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד· יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

(וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם מִלְחַמְתֵּנוּ:)

זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים· כְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:

זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:

חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל· חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:

חַי הָעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:

טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד דֵּעָה· טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה:

יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:

יוֹעֵץ וְגוֹזֵר מִי יְפֵירֶנָּה· וְיַחְתּוֹף וְיִפְעַל מִי יְשִׁיבֶנָּה:

(יָפֶה דּוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:)

כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת· יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:

(כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים נָשָׂא עֲבָדָיו וְיִשַּׁר הֲדוּרִים:)

(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שָׁחַל· כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל:)

(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד):

כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל· כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל:

(כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְדֻלָּתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ:)

(כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עֹז אַהֲבָתוֹ· עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:)

(כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:

(כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵלִי· נוֹקֵם וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:)

לֹא לְהָצִיק וְלֹא הֵטִיק. יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מֻעֲטִיק:
בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ:
בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת־הַשָּׁמַיִם. וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַמַּיִם:
לֹא קֵרְבוּךָ וְלֹא רִחֲקוּךָ. כִּי כָל־קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ:
זֶרֶם מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יֶהְדְּפֶךָ:
אַף כָּל־טִנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ:
לַהֲוָיָתְךָ אֵין חֶסְרוֹן. וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:
כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חָסֵר וְעֹדֶף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:
וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן כְּךָ הַעִידוֹתָ:
שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתֹקֶף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

ליום רביעי.

אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי צוּרִי וְגֹאֲלִי:
אֲיַחֵד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּכָל יוֹם פַּעֲמָיִם:
אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאָנוּ. אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְכֻלָּנוּ:
אֲדֹנֵינוּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:
אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיַּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל־מַאֲוַיַּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ גּוֹיִם (וְאִיִּים):
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
אֱלוֹהַּ עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אֱלוֹהַּ נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:
בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:

וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעֲךָ. דְּבַר סוֹד וְסֵתֶר לְהוֹדִיעֲךָ:

כִּי מִמְּךָ כָּל־סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל לֵב כָּל־יֵצֶר יַעֲלֶה:

בְּלֵב כָּל־נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא. מִפְּנֵי עָתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פוֹצֶה:

בְּאֵין לוֹ הֲוָיוֹת וְאֵין בּוֹ רְוָחוֹת. אֵין לוֹ שְׁהוּת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא דֵעוֹ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:

אֲגֻדִּים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֶבְלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמֵחֲרוֹשׁ:

גֹּבַהּ וְעֹמֶק נְעוּצִים כְּסוֹבֵבִי. חֲכַם לֵב וְנָבוֹן לֹא יְלֻבָּב:

סוֹבֵב (נ"א סובל) הַכֹּל וּמְלֹא אֶת־כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:

אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ:

אֵין מַרְאֶה גַּב לַאֲחוֹרֶךָ. וְאֵין גּוּף לְעֶצֶם יִחוּדֶךָ:

אֵין בְּתוֹךְ מִמְּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רַק מִמְּךָ נֶחְדָּל:

וְאֵינְךָ נֶאֱצַל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:

מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמָן וַעֲרְעָר וְלֹא כָל־שִׁמְצָה:

כָּל־זְמָן וְכָל־עֵת אַתָּה מְבִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

כָּל־מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:

כְּמִדָּתְךָ חָכְמָתֶךָ. כִּגְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ:

חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילֶךָ:

זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין מְזִמָּה:

חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל:

מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:

אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ:

כָּל־יְקָר וְכָל־טוּב מִיָּדֶךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:

אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ:

אֵין עוֹד זוּלַת הֲוָיָתֶךָ. חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ:

עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:

הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶיךָ:

כִּי טֶרֶם כָּל־יְצִיר הָיִיתָ לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:

רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:

כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:

כָּל־הַיְצוּרִים וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל־דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:

מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:

אַתָּה בְרָאתָם וְלִבְּךָ עֲרָכָם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:

הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:

אֵת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:

כִּי אֶת־הַכֹּל בְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:

כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:

תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל־הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל־הַתְּפִלּוֹת:

אַף תָּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל־לְבָבְהֶם:

וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל עֲצָתֶךָ:

אֲשֶׁר עֲצָתְךָ נֶחְרָצָה. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרָאתָהּ:

וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתֹם וּבְיֹשֶׁר. מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹסֶר:

מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֹאבֵד. דָּבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:

כָּל־אֲשֶׁר תַּחְפֹּץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:

יְכֹלֶת יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֲחֵרָה:

אֵין דָּבָר סֵתֶר מִמְּךָ נִבְחָר. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:

אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:

רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:

אֵין קִצָּה אֶל גַּבְהוּתֶךָ· וְאֵין סוֹף לְעֹמֶק מִדּוֹתֶיךָ:

אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

אֵין צַד וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ· וְרֹחַב וְאֹרֶךְ (נ״א ועומק) לֹא יְמַצְּעוּךָ:

(אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ:)

אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ· וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:

וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע

מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה· וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

ליום שלישי.

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:

אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ· אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:

אַתָּה מֵמִית וְאֶת־כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַתְּ תַּעֲלֶה:

וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אָתָּה· וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:

וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:

מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ· מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:

מָוֶת וּמַחֲלָה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:

הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה· מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:

וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. מֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:

חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ· חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ:

לֹא יָחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב· וְדִמְיוֹן נוֹצָר וְכָל־דְּבַר קֶצֶב:

כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל־נֶשֶׁם:

כָּל־הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם· אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:

כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:

וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ· וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעַצְמֶךָ:

וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי:

כְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:

וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:

תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל־עִנְיָנַי. וּבְכָל־לִבִּי אוֹדֶה אֶת־אֲדֹנָי:

גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת־פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ:

כִּי פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל־הַיּוֹם אֶת־תִּפְאַרְתֶּךָ:

(וְאֹמְרָה נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:)

וַאֲזַכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:

יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל־אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ:

כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם־ אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים:

וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלָּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

דּוֹרְשִׁים בְּכָל־לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:

הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנָחְנוּ:

עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

בַּצַּר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:

וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

עַד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:

אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל־הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל־הָאָרֶץ:

וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:

גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָ:

וְהִגְנוּ עַל יִחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:

בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדֶךָ עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:

אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:

אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׁבְחֶךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ:

וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ· שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ:

עַל כֵּן תְּבָרֵךְ כָּרָאוּי לָךְ. כְּפִי קְדֻשַּׁת כְּבוֹדְךָ וְהוֹדָךְ:

וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם· כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:

יוֹדוּ פִלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וְאַדִּירְךָ קוֹלוֹת מַיִם:

וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל־הָאָרֶץ· יוֹדוּךָ כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ:

אַף יוֹדוּךָ כָּל־הָעַמִּים. וִישַׁבְּחוּךָ כָּל־הָאֻמִּים:

כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ· כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:

אֶת־שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

ברוך אתה יחיד ומיוחד ה׳ אחד ושמו אחד:

לְיוֹם שֵׁנִי.

וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ:

דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה· מַעֲשֶׂיךָ מַה־נּוֹרָא אֹמְרָה:

אֵין אֱלוֹהַּ עֶרְכְּךָ בַּסֵּפֶר. אַגִּידָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:

חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא· וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה:

וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:

וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ· בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:

אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:

נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יָדָע· וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:

וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:

אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ· לֹא נֶאֶמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ:

יְבֻלַּע כִּי לֹא יֵדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

וְעִמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי· וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:

אֲסַפְּרָה לְאַחַי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה־פָּעַל אֵל:

כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים· מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:

וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:
יַמִּים וְכָל־אֲשֶׁר־בָּם בְּיָדֶךָ· וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ:
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. וַחֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ· וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:
וְאֵיךְ נַעֲבֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:
וּמַיִם אַיִן לְהַעֲבִיר טֻמְאָה· וַאֲנַחְנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה:
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ. וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ:
כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחֶיךָ וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:
עַל דְּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
מַה־שָּׁאַלְתִּי וּמַה־דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי:
לַעֲבֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב:
וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה· זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:
מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי· וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת־רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי:
שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ· יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:
וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ:
אֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה· אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה:
וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוֹכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:
כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ· וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:
חֲכַם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:
עֹשֶׂה גְדֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת· גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת:
עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ· וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ:
הֵן לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יַגִּיעֲךָ:
גַּם מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ· וְכָל־חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן.

אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי:

עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי· חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:

בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ:

אֱלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם· וּבַמָּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:

אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל־עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרִיכָה:

וְאִם כָּל־בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים· נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים:

וְאַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסָּסִים. דָּם כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:

וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וָשָׁמֵן· בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן:

וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטֹרֶת כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים:

(וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת· יִהְיוּ מְאִירִים כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת:)

(וּכְהַדְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים:)

וְיַיִן כִּמְטַר הַשָּׁמַיִם· וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:

וְאִלּוּ כָּל־בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. לְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים:

וְכָל־עֲצֵי עֵדֶן וְכָל־עֲצֵי יְעָרִים· כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים:

וְכָל־בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם:

וְכָל־הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כָּלָהּ· אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:

הֵן בְּכָל־אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם אֶל הַכָּבוֹד:

כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ· וּבַמֶּה נִכַּף לַאֲדֹנֵינוּ:

אָמְנָם לֹא יוּכַל כַּבְּדֶךָ. כָּל־חַי אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים· נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:

וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדָךְ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:

כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי· כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלָי:

רַב שִׁלּוּמִים לְךָ חַבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:

וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶךָ· כָּל־טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:

עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:

אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ· לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת לָמוֹ:

III. Der zweite Abend des Wochenfestes.

IV. Der zweite Tag des Wochenfestes.

Anhang:

Inhalt des neunten Bandes.

Gebete für das Wochenfest.

I. Der erste Abend des Wochenfestes.

II. Der erste Tag des Wochenfestes.

Gedruckt bei Julius Sittenfeld in Berlin.

באר מיכל.

שבועות.

עמוד

103 **נקדיש שבעה בעגניו.** לא יפי' ולא התרגום [של רוו"ה ז"ל] עולה יפה*). כי לפי דברי המבאר הסוג המליצה על הקב"ה הנקדש בשבעה רקיעים, וואלהי זאת כי לא תתכן המליצה הזאת גם הלשון איננו מסכים כי היל"ל הנקדש בשבעה עגניו. אלא כוונתו על מאמרם ז"ל ביומא (דף א') משה עלה בענן ונתכסה בענן ונתקדש בענן.**)

*) א"א: אלה דברי רוו"ה בבאורו: „טעמו הקב"ה הנקדש בשבע' רקיעים אהר וקרא למשה", ועל פיהם תרגם: „ער, דער פערהייליגטע אים זיעבען-הימעל."
**) א"א: ועל פי זה תרגם הרב ז"ל: „דער זיך געווייהעט זיעבען טאגע אין וואָלקען-הילליען."

יְחִפֵּצִי: יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים. מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה: לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

ביום שני של שבעות נוהגין לומר מזמור כ״ט.

כ״ט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל־יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

בהרבה קהלות נוהגין לומר ביום ראשון של שבועות אחר מזמור של יום מזמור ס״ח

ס״ח לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ
מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו: כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג מִפְּנֵי־
אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעַלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ
שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ:
אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ־סוֹרְרִים
שָׁכְנוּ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה: אֶרֶץ
רָעָשָׁה אַף־שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ:
חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ־בָהּ תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים: אֲדֹנָי יִתֶּן־אֹמֶר
הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב: מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל:
אִם־תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק
חָרוּץ: בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן: הַר־אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן
הַר־גַּבְנֻנִּים הַר־בָּשָׁן: לָמָּה תְּרַצְּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים
לְשִׁבְתּוֹ אַף־יְיָ יִשְׁכֹּן לָנֶצַח. רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי
בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף
סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
סֶלָה: הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵאלֹהִים אֲדֹנָי לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת: אַךְ־אֱלֹהִים
יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו: אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן
אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ
מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ: רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ:
קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת: בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ
אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל: שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה
רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי: צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים זוּ
פָּעַלְתָּ לָּנוּ: מֵהֵיכָלֶךָ עַל־יְרוּשָׁלָיִם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי: גְּעַר חַיַּת
קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי־כָסֶף בִּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת

*עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום ·

*) Uebersetzung S. 25.

בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן · כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים,

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ:

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:

בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:

בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים,

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא · תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם · שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ · אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ: בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה· מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה· הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר· וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה· וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה· בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין· יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא· וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע (הַקָּב)· מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא· רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהִיא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ· וְאִם חִסַּר אֶחָד מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר· הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן· כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין

יְסוֹרוֹתֶיךָ. וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי
(וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי)
בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אמן סלה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי ההיכל ואומרין.

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

קדיש תתקבל.

Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Vaters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter,) in Glück und Annehmlichkeit, in Lebenskraft und Frieden.

אדיר Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht, Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein Volk Israel Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze.

ק׳ יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך
וגדל רחמיך ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא היוצא מפי
אהרן ובניו עם קדושך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי תמיד
כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך. ותתן־לי ולכל־נפשות ביתי מזונותינו
ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת
ידך הרחבה כשם שנתת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו. ותתנני
לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל־רואינו. ויהיו דברי נשמעין
לעבודתך. כשם שנתת את־יוסף צדיקך לחן ולחסד ולרחמים בעיניך
ובעיני כל־רואיו. ותעשה עמי נפלאות ואות לטובה. ותצליחני בדרכי
ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקים את־כל־דברי תלמוד תורתך

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß Du um Deiner Heiligkeit und Gnade und großen Barmherzigkeit willen, so wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Priestersegen gesprochen wurde aus dem Munde Aharons und seiner Sprößlinge, der Dir geweihten Schaar, — daß Du mir nahe seiest, wenn ich Dich rufe, und mein brünstig Gebet stets erhörest, wie Du das Flehen Jaakobs, des Untadligen, vernommen. Und mögst Du mir geben und allen Gliedern meines Hauses unsere Nahrung und Verpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Kummer, aus Deiner mildspendenden Hand, wie Du Nahrung und Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben dem Jaakob, unserem Ahn. Und lasse uns Liebe, Gunst und Gefallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und vernimm unsere Worte, wenn wir Dich anbeten, in Gunst, wie Du den Joseph, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunst und wohlgefällig erscheinen ließest vor Dir und Allen, die ihn sahen. Und erweise mir Deine Gnade und wundervolle Führung in Liebes- und Huldzeichen. Verleihe meinem Herzen Einsicht, all die Worte Deiner Lehre zu verstehen und zu halten und den in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gedanken und meinen Sinn für

יִשָּׂא — יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ — יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו — אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ — אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֵׂם — וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ — לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם — שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen, und Huld vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns, auf Dich hoffen wir! — Sei ihr Arm an jeglichem Morgen, und unsere Hülfe zur Zeit der Bedrängniß.

Sein Antlitz — Verbirg Dein Antlitz nicht vor mir am Tage da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr am Tage, da ich rufe; eilig erhöre mich!

Zu Dir — Zu Dir erheb' ich mein Auge, o Du im Himmel Thronender!

Und gebe — Und sie sollen meinem Namen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke, und Glanz und Sieg und Majestät; denn Alles im Himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über Alles als Haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen spricht der Ewige, und ich heile ihn.

כשהכהנים מנגנין וישמרך הקהל אומרים זה·

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלְּךָ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא· יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְיָ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע·

Es lasse leuchten — Gott begnad' uns und segne uns, lasse leuchten sein Antlitz mit uns!

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlitz — Wende Dich zu mir und begnade mich; denn einsam und bedrängt bin ich.

Zu Dir — Zu Dir, Ewiger, will ich meine Seele erheben!

Und begnade Dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unseren Gott, bis Er uns begnadigt.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ
וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי
אַהֲרֹן וּבָנָיו השׁ"ץ בקול כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

והכהנים מברכין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

הש"ץ מקרא

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
יי יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreifachen Segen, wie es durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet, und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

בריך (Die Priester.) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns mit der Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, sein Volk Jisrael in Liebe zu segnen!

Es segne Dich — Es segne Dich der Ewige von Zijon aus, der Schöpfer des Himmels und der Erde.

Der Ewige — Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde!

Und behüte Dich! — Behüte mich, mein Gott! Denn auf Dich vertrau' ich.

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

ותערב (Gem.) O laß Dir wohlgefallen unser Beten, wie Ganzopfer und Altargaben. O Erbarmer! in der Fülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurückkehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalajim. Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurückkehrest in Barmherzigkeit, und dort wollen wir in Ehrfurcht Dir dienen wie in den Tagen der Vorwelt, und den Jahren der Vorzeit.

(Vorb.) Gelobt seist Du, Ewiger! dem wir allein in Ehrfurcht dienen wollen.

בֵּיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

עֲנִינוֹת. דִּקְדּוּקֶיהֶן וְדִקְדּוּקֵי סוֹפְרִים: צוּר כְּתָבָם בְּסוֹד שְׁלִשִׁים. וּנְתָנָם בְּאַהֲבָה לְזֶרַע הַמְקֻדָּשׁ: קִבְּלָהּ שְׁלִישִׁי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי. וּנְתָנָהּ יַחַד לְזֶרַע יְשֻׁרוּן: רֵאשִׁיתָהּ וְאַחֲרִיתָהּ חָקוּק בְּתוֹכָהּ. וְהֵעִיד עֲלֵיהֶם שָׁמַיִם וָאָרֶץ: שִׁירָה פָּתַח עָנוּ עַל זֹאת וְאָמַר שִׁירוֹת הַרְבֵּה. וּפָץ וְאָמַר אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן: תּוֹרָה תְמִימָה הִנְחִיל אָדוֹן לִשְׁבָטִים. כְּדֵי לְהַכְנִיסָם בְּגַן עֵדֶן לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: תּוֹרָה תְמִימָה נָתַתִּי לָכֶם. עַמִּי וְנַחֲלָתִי קְרָאתִי אֶתְכֶם. כְּדֵי שֶׁאֶתֵּן לָכֶם שָׂכָר טוֹב בָּעוֹלָם הַזֶּה וְחֵלֶק טוֹב לָעוֹלָם הַבָּא: ח׳ דִּבְרֵי אֱמֶת וְחֻקֵּי צֶדֶק וְשֵׂכֶל טוֹב יִנְחֲלוּ עוֹשֵׂיהֶם לְעוֹלָם וָעֶד:

ח׳ **אָז** שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פֵּרוּשׁ עָנְשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתָיִם. צְרוּפוֹת כַּכֶּסֶף וּבְחוּנוֹת כַּזָּהָב: אֲהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל לֵב נְצָרוּם. בְּחָכְמָה דְרָשׁוּם: אֶת אֵלֶּה תִּזְכָּר־לָנוּ אֱלוֹהַּ מָעֻזֵּנוּ. וְתִרְצֶה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי (נ״א בקבלת כלה כתובת חתן). תְּאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדִּבְרִים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה

מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ע"פ א"ב.

אַזְהָרַת רֵאשִׁית לְעַמְּךָ נָתַתָּ. מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה: בְּמִסְפָּר בְּמִפְקָד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ. כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחַמָּה: גַּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה. כְּנֶגֶד אֵבָרִים שֶׁבָּאָדָם: דּוֹק וָחֶלֶד הֵעַדְתָּ בָּנוּ עַל עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן. הַחַיִּים וְהַמָּוֶת וְהַטּוֹב וְהָרָע: הוֹרֵיתָ לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת. וְקָשַׁרְתָּ לָנוּ עֲשָׂרָה כְתָרִים: וּבִשְׁנֵי לֻחוֹת חֲקַקְתָּם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הִנְחַלְתָּם. עַל יְדֵי נֶאֱמָן נְתַתָּם. וּבֵין שְׁנֵי כְרוּבִים הִנַּחְתָּם: זֵרוּז מִקְרָא וְתַרְגּוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים שְׁמוֹנָה וּכְתוּבִים מִשְׁלָשִׁים אַחַד עָשָׂר: חִקְרֵי הֲלָכוֹת וּסְדָרִים שִׁשָּׁה. וַעֲלֵיהֶם תַּלְמוּד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: טַעֲמֵי מְשָׁלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאָלֶף: יְחִידָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא. לְעַם אֲשֶׁר בָּחַר מִשִּׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת: כְּתוּבָה בְּאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם. וְגַם בְּשֵׁם הַמְפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם: לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד שְׁלֹשָׁה כְתָרִים. כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה אָרוֹן: מֶלֶךְ הַדְרָהּ בְּרוֹב נוֹרָאוֹת. אַזְהָרָה בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה: נִקְרָא שְׁמוֹת שִׁבְעִים וְעַמּוֹ בָּחַר מִשִּׁבְעִים. וּשְׁמוֹ מְעֻלֶּה לְמַעְלָה מִשִּׁבְעִים: סִדְּרָהּ בְּסִמָּנִים וּבְמַסּוֹרוֹת. וּבְדִקְדּוּקֵי חֲקִירוֹת. בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת: עֲטִיפַת הַזִּין צָהֳלָה וְרִנָּה יִרְאָה וּנְבוּאָה הִגָּיוֹן וּמְלִיצָה תִּפְאֶרֶת וְשִׂמְחָה: פִּרְקֵי אַגָּדוֹת וְעֶרְכֵי

וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

אם שבת·

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אם שבת·

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ.

ח׳ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק״וח **אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:**

חזן

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״וח **יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:**

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde. Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde. An demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ובדברי Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק"וח **קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:**

חזן
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק"וח **בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:**

חזן
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ק"וח **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:**

נעריצך Wir wollen Dich rühmen und Dir Heiligung widmen nach der Weise der heiligen Serafim, die Deinen Namen weihevoll erheben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —“

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen, und begnadige das Volk Derer, die als einig bekennen seinen Namen, Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zwei Mal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre Jisrael —“

שמע (Gem.) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־
תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ
וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

zigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes denn in dem Lichte Deines Antlitzes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

Antlitz des Ewigen, deines Gottes, an dem Ort, den Er erwählen wird, an dem Feste der ungesäuerten Brode und am Wochen- und Hüttenfeste, und nicht soll man erscheinen leer vor dem Antlitze des Ewigen. Ein Jeglicher je mit der Spende seiner Hand, je nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den Er dir gegönnet.

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreue uns durch Deine Hülfe und reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath,) Jisrael und die Festzeiten

אם שבת ·

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ · זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ

(Am Sabbath.)

ישמחו Freuen mögen sich Deines Reiches, die Deinen Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Volk Derer, die den Sabbath weihen. Sie Alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte; und am siebenten Tage hast Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt, den köstlichsten der Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Barmherziger König, erbarme Dich über uns, Allgütiger, der Gutes übt, lasse Dich von uns erflehen! O kehre zurück zu uns mit dem Walten Deines Erbarmens, um der Väter willen, die Deinen Willen gethan. Baue Dein Haus, wie im Anbeginn und richte Dein Heiligthum auf seiner Stätte, und laß uns schauen seinen Bau und erfreu' uns mit seiner Wiederherstellung und führe zurück die Priester zu ihrem Tempeldienst und die Leviten zu ihrem Gesang und Saitenspiel, und führe Jisrael zurück in seine Wohnstätten, und dahin wollen wir hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir an den drei Malen unserer Festfeier, wie es in Deiner Lehre heißt: Drei Mal im Jahr sollen erscheinen all deine Männlichen vor dem

(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

אם שבת·

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

täglichen nach ihrer Ordnung, und die Mußafopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mußafopfer dieses (Sabbathtages und) dieses Wochenfestes wollen wir Dir zurüsten und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

(Am Sabbath:)

וביום Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe, mit Oel eingerührt und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.

וביום Und am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen neues Speisopfer darbringet, nach euren Wochen, sollt ihr heilige Berufung haben; keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun; und sollt ein Ganzopfer darbringen zum Wohlgeruch dem Ewigen, zwei junge Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe.

ומנחתם Und ihr Speis= und Trankopfer, wie bestimmt ist: Drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Lamm, und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und ein Bock zur Sühne und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם

nicht ausüben unsere gottesdienstlichen Pflichten in Deinem erwählten Hause, dem erhabenen, heiligen Hause, darüber Dein Name genannt ist, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Laß es Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, barmherziger König, daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Heiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und seine Herrlichkeit erhöhest. Unser Vater, unser König! Laß bald offenbar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unsere Zerstreuten aus der Mitte der Völker, und unsere Verstürmten sammle von den Enden der Erde. und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel, und nach Jeruschalajim, der Stätte Deines Heiligthum's, in ewiger Freude, und dort wollen wir Dir darbringen unsere schuldigen Opfer, die

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) dieses Wochenfest, die Zeit der Ertheilung unserer Lehre, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

ומפני Und um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, und entfernt von unserem Boden, und wir können nicht hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir, können

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃ אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

ארני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים׃

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהֹוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה יְהֹוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְהֹוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

תפלת מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר׃

זכר רחמיך ״ וחסדיך כי מעולם המה׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

(Bei dem Zurückstellen der Thorah.)

ובנחה Und wenn sie sich niederließ, sprach er: Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Haufen Jisraels. — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichkeit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um David Deines Knechtes willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurückkehren. Verjünge unsere Tage, wie vormals.

(Am Sabbath.)

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז
הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם
רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל
יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת
וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב
וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם:

(An Wochentagen.)

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:
כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ:
מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם
וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־־כָּל־־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־־כָּל־־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

השׂ"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהצניעו בהיכל ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל

הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.)

יהללו Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein. Seine Majestät ist über Himmel und Erde.

(Gemeinde.)

הודו Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

בִּשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

(בקצת קהלות אומר הש"ץ אל מלא רחמים.)

אַב הָרַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ מֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם. וְיִקּוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא נִקֵּיתִי. וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם. יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד

בעבור נשמת האם.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פב פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ. וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דּוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וְאַחְיוֹתַי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם. וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

בעבור נשמות המומתים על קדושת הש"י.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פב"פ) וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוּמְתוּ הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחְנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם בַּעֲבוּר שֶׁאֶתֵּן צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם

(Gebet für die Mutter.)

יזכור Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meiner theuren Mutter ....., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür sei ihre Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

(Gebet für andere Verwandte.)

יזכור Es gedenke Gott in Gnaden der Seelen meiner theuren Großeltern, (meines Bruders, Oheims; meiner Schwester, Tante) ....., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür seien ihre Seelen in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃ הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת־אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ

ווילהעלם הָרִאשׁוֹן

וְאֶת הַמַּלְכָּה הַגְּבִירָה

א ו י ג ו ס ט ע

יָרוּם הוֹדָם׃ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלֵי הַמֶּלֶךְ וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ׃ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן׃

סדר הזכרת נשמות.

בעבור נשמת האב.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פב״פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ. בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

Gedächtniß der Hingeschiedenen.

(Gebet für den Vater.)

יזכור Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meines theuren Vaters . . . . ., der zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für sein Heil gelobe. Dafür sei seine Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

המתפלל ביחידות אין אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא. טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה.

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

אם שבת ווערדען דיא דרייא פאלגענדען שטיקקע איינגעשאלטעט.

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא. לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־מַן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

על Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort, und für (diesen Sabbath und für) dieses Wochenfest, das Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott (zur Weihe und Ruhe,) zur Freude und Wonne, zur Ehre und Verherrlichung: Für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name im Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt (den Sabbath und) Jisrael und die Festzeiten.

צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott, bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück, denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

רחם Erbarme Dich über Zijon, das ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unsren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreuet Zijon durch seine Kinder!

שמחנו Erfreue uns, Ewiger, unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten; möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen, denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schild des David!

פְּרָזָו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצֻתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי
בַּמִּסְתָּר׃ דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר מַיִם רַבִּים׃
שָׁמַעְתִּי ׀ וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלְלוּ שְׂפָתַי יָבוֹא
רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם
צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדֶנּוּ׃ כִּי־תְאֵנָה לֹא־תִפְרָח
וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־זַיִת וּשְׁדֵמוֹת
לֹא־עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר
בָּרְפָתִים׃ וַאֲנִי בַּיהוָה אֶעְלוֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי
יִשְׁעִי׃ יְהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת
וְעַל בָּמוֹתַי יַדְרִכֵנִי לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי׃

המפטיר יברך ברכות אחרונות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים

mit seinen Pfeilen das Haupt seiner Führer; heranstürmen sie, mich zu zersprengen; sie jubeln, als gälte es aufzuzehren den Armen im Verborgenen. Du tratst das Meer mit Deinen Rossen, den Boden großer Gewässer. Ich höre es und es zittert mein Inneres, beim Gerüchte bebten meine Lippen, Morschheit dringet in mein Gebein und an meiner Stelle zittere ich — daß ich ruhen soll bis an den Tag der Noth, des Heranziehens des Volkes, das ihn bedrängt. Denn der Feigenbaum blühet nicht und kein Ertrag ist an den Weinstöcken, es versagt der Olive Frucht, und die Flur trägt keine Speisen. Entrafft ist der Hürde das Schaf, und kein Rind in den Ställen. Ich aber jauchze dem Ewigen, juble in dem Gotte meines Heiles. Gott der Herr ist meine Kraft, und gleich macht Er meine Füße den Hindinnen, und läßt mich einherschreiten auf meinen Höhen. Dem Sangmeister auf dem Saitenspiele.

(Segenssprüche nach der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott!

עַד שַׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ׃ תַּחַת
אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן׃
הֲבִנְהָרִים חָרָה יְהוָה אִם־בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ אִם־
בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ
יְשׁוּעָה׃ עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת
אֹמֶר סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע־אָרֶץ׃ רָאוּךָ יָחִילוּ
הָרִים זֶרֶם מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם
יָדֵיהוּ נָשָׂא׃ שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ
יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ׃ בְּזַעַם תִּצְעַד־אָרֶץ
בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם׃ יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע
אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹּאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת
יְסוֹד עַד־צַוָּאר סֶלָה׃ נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ

terten die ewigen Berge, einsanken die Höhen der Urwelt — für ihn Bahnen von Ewigkeit her. In Noth sah ich die Zelte Kuschans, es erzitterten die Teppiche des Landes Midjan. Ist über Ströme entbrannt der Ewige, über Ströme Dein Zorn, über das Meer Dein Groll, daß Du daher fährst auf Deinen Rossen, auf Deinen Wagen der Sieg? Entblößt erwacht Dein Bogen mit den siebenfachen Pfeilern — ein Spruch, Selah. Ströme läßt hervorbrechen die Erde. Dich sahen und kreisten die Berge, die Wasserfluth ergoß sich, erschallen ließ die Tiefe ihre Stimme, da Er in die Höhe seine Hand erhob. Sonne, Mond blieben stehen in ihrer Wohnung; eine Sonne flogen Deine Pfeile, ein Mond das Blitzen Deiner Lanzen. Mit Wuth durchschreitest Du die Erde, im Grimm stampfest Du die Völker. Auszogst Du zur Hülfe Deinem Volke, zur Hülfe Deinem Gesalbten, schmetterst den Giebel herab vom Hause des Frevlers, entblößtest den Grund bis an den Hals. Selah. Durchbohrst

מֶלֶךְ חַיָּא. לְעָלְמַיָּא. יְמַגֵּן עָם לְהוֹן מְשַׁחְרִין:
אֲמִיר עֲלֵיהוֹן. כְּחָלָא יְהוֹן. וְלָא יִתְמְנוּן הֵיךְ עַפְרִין:
יְחַוְּרוּן כְּעָן. לְהוֹן בִּקְעָן. יְטוּפוּן נַעֲוָתֵי חַמְרִין.
רְעוּתְהוֹן הַב. וְאַפֵּיהוֹן צְהַב. יְנַהֲרוּן כִּנְהַר צַפְרִין:
לִי (נ"א ולי) הַב תְּקוֹף. וְעֵינָךְ זְקוֹף. חֲזֵי עָרָךְ דְּדָךְ בָּפְרִין:
וִיהוֹן (נ"א יהון) כְּתִבְנָא. בְּגוֹ לִבְנָא. כְּאַבְנָא יִשְׁתְּקוּן חַפְרִין:

(בכ"י: כקאימנא ותרגימנא במילי דנהיר ספרין.)

יְהוֹנָתָן. גְּבַר עִנְוְתָן. כְּבֵן לֵהּ נַמְטֵי אַפְרִין:

יְהוָה שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי יְהוָה פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר: אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר־פָּארָן סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ: וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה קַרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן עֻזֹּה: לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו: עָמַד ׀ וַיְמֹדֶד אֶרֶץ רָאָה וַיַּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ הַרְרֵי־

Ewiger, vernommen habe ich Deinen Ruf, ich fürchte mich; Ewiger, Dein Wort — beim Herannahen der Jahre belebe es, beim Herannahen der Jahre mache es kund. Im Zorne denke auf Erbarmen. Gott kommt von Theman und der Heilige vom Gebirge Paran. Selah. Es deckte die Erde sein Glanz, und seines Ruhmes war die Erde voll. Und der Mond, der Sonne gleich, hatte Strahlen sich zur Seite, und dort war die Hülle seiner Macht. Vor ihm gehet Pest einher, und auszieht der Seuche Gluth in seinem Gefolge. Er trat auf und machte die Erde beben, er sah hin und machte die Völker zittern, und es zersplit-

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

מפטירין בתרי עשר בחבקוק ב׳ כ׳.

וַיהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הַס מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ:

ברוב קהלות מתחילין כאן.

תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שִׁגְיֹנוֹת:

בקצת קהלות אומרין זה אחר פסוק ראשון של הפטרה.

חתום בראשי החרוזים יעקב ברבי מאיר (לוי).

יַצִּיב פִּתְגָם. לְאָת וּדְגָם. בְּרִבּוֹ רִבְבָן עִירִין:
עָנֵה אֲנָא. בְּמִנְיָנָא. דְּסָלְקִין אַרְבְּעָא טוּרִין:
קֳדָמוֹהִי. לְגוֹי מוֹהִי. נָגֵד וְנָפֵק נְהַר דְּנוּרִין:
בְּטוּר תַּלְגָּא. נְהוֹר שְׁרָגָא. וְזִיקִין דְּנוּר וּבְעוּרִין:
בְּרָא וּסְכָא. מָה בַּחֲשׁוֹכָא. וְעִמֵּהּ שַׁרְיָן נְהוֹרִין:
רְחִיקִין צְפָא. בְּלָא שִׁטְפָא. וְגַלְיָן לֵהּ דְּמִטַּמְּרִין:
בָּעֵית מִנֵּהּ. יָת הוּרְמָנֵהּ. וּבַתְרוֹהִי עֲדֵי גֻבְרִין:
יָדְעֵי הִלְכְתָא. וּמַתְנִיתָא. וְתוֹסֶפְתָּא סִפְרָא וְסִפְרִין:

den an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit. —

Haftarah.

(Habakuk Cap. 2 V. 20.)

ויהוה Der Ewige in seinem heiligen Palaste — still vor ihm, o Erdenall!

(In vielen Gemeinden wird bei Cap. 3 angefangen.)

תפלה Gebet vom Propheten Chabakuk auf Schigjonoth.

שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ־לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם:

כשמגביהים הס"ת אומרים.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

קודם קריאת ההפטרה ואחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת.

Und ihr Speisopfer, Kernmehl eingerührt mit Oel, drei Zehntel zu jedem Farren, zwei Zehntel zu jedem Widder. Je ein Zehntel zu jedem Schafe von den sieben Schafen. Einen Ziegenbock, euch zu sühnen. Außer dem beständigen Ganzopfer und seinem Speisopfer sollt ihr dies opfern; ohne Fehl sollt ihr sie haben und die Spenden dazu.

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וזאת Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kindern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth, und ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen, Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensspruch vor der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der erwählt hat die wahren Propheten, und Wohlgefallen gefun-

וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ
שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ׀ בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ׀
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃
אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

מניחין ס"ת ב' אצל הראשון ואומרין ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"ת
שקראו בו ופותחין ספר תורה ב' וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס
(במדבר כ"ח כ"ו):

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי־

Sieben Tage sollst du feiern dem Ewigen deinem Gotte an dem Orte, den der Ewige erwählen wird; denn segnen wird dich der Ewige dein Gott in all deinem Ertrag und in allem Werk deiner Hände, und du sollst ganz froh sein. Dreimal im Jahr sollen erscheinen all deine Männlichen vor dem Angesichte des Ewigen deines Gottes an dem Orte, den Er erwählen wird, am Feste der ungesäuerten Brode, und am Feste der Wochen, und am Feste der Hütten; und man erscheine nicht leer vor dem Angesichte des Ewigen; Jeglicher nach dem, was seine Hand geben kann, nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den Er dir gegeben.

(4. B. Mos. Cap. 28. V. 26.)

וביום Und am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen neues Speiseopfer darbringet, nach euren Wochen, sollt ihr heilige Berufung haben; keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun. Und sollt ein Ganzopfer darbringen zum Wohlgeruch dem Ewigen, zwei junge Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe.

תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ ס רביעי ובשבת ו שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת
תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה
שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת
יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ
לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר
בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ
שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ
אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ פ חמישי ובשבת ז חַג הַסֻּכֹּת
תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ
בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר

essen, und am siebenten Tage ist Festversammlung dem Ewigen, deinem Gotte; du sollst keine Arbeit verrichten.

שבעה Sieben Wochen sollst du dir zählen: wenn die Sichel anhebt in der Saat, sollst du anheben sieben Wochen zu zählen, und sollst feiern ein Fest der Wochen dem Ewigen, deinem Gotte, eine Darbringung der freiwilligen Gabe deiner Hand, die du geben magst, wie dich segnen wird der Ewige, dein Gott. Und freue dich vor dem Ewigen, deinem Gotte, du und dein Sohn und deine Tochter, und dein Knecht und deine Magd, und der Lewi, der in deinen Thoren, und der Fremdling, und die Waise und die Wittwe, die in deiner Mitte, an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, dein Gott, daselbst seinen Namen thronen zu lassen; und gedenke, daß du ein Knecht gewesen in Mizrajim, und beobachte und thue all diese Satzungen.

חג Ein Fest der Hütten sollst du dir feiern sieben Tage, wenn du einbringst aus deiner Tenne und deiner Kelter; und freue dich an deinem Feste, du und dein Sohn und deine Tochter, und dein Knecht und deine Magd, und der Lewi und der Fremdling, und die Waise und die Wittwe, die in deinen Thoren

וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ׃ ישראל וכשבת ה וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־
גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח
בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפָּסַח
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם־
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם
תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ
מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים

Mizrajim, Nachts. Und du sollst schlachten ein Peßach dem Ewigen, deinem Gotte, Schaf oder Rind, an dem Orte, den der Ewige erwählen wird, daselbst seinen Namen thronen zu lassen. Du darfst dabei kein Gesäuertes essen, sieben Tage sollst du dabei Ungesäuertes essen, Brod der Armuth; denn in Hast bist du aus Mizrajim gezogen: — auf daß du gedenkest des Tages deines Auszuges aus dem Lande Mizrajim all die Tage deines Lebens

ולא Und nicht gesehen werde bei dir Sauerteig in deinem ganzen Gebiete sieben Tage, und nicht übernachte von dem Fleische, das du schlachtest am Abend, am ersten Tage, bis an den Morgen. Du kannst nicht das Peßach schlachten in irgend einem deiner Thore, die der Ewige, dein Gott, dir giebt. Sondern an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, dein Gott, seinen Namen thronen zu lassen, dort sollst du schlachten das Peßach am Abend bei Sonnenuntergang, der Zeit deines Auszuges aus Mizrajim; und du sollst es gar werden lassen und essen an dem Orte, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, und wendest dich am Morgen und gehest nach deinen Zelten. Sechs Tage sollst du Ungesäuertes

חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ פ ישראל

אן וואכענטאגען ווירד היער אנגעפאנגען (דברים ט"ו י"ט).

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר
צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ
אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ
תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ רַק אֶת־
דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ פ לוי ובשבת ד
שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה

ihn frei entläſſeſt von dir; denn das Doppelte der Miethszeit eines Miethlings hat er dir gedient, ſechs Jahre. Auch wird dich ſegnen der Ewige, dein Gott, in Allem, was du thuſt.

(An Wochentagen wird hier angefangen. (5. B. Moſ. Cap. 15, V. 19.)

כל Alles Erſtgeborene, das geboren wird unter deinem Rindvieh und deinen Schafen — das Männliche, ſollſt du heiligen dem Ewigen, deinem Gotte. Du ſollſt nicht arbeiten mit dem Erſtgeborenen deines Ochſen und nicht ſcheeren das Erſtgeborene deines Schafes. Vor dem Ewigen, deinem Gotte, ſollſt du es verzehren Jahr für Jahr, an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, — du und dein Haus. Und wenn daran ein Gebrechen iſt, — lahm oder blind, — irgend ein böſes Gebrechen, ſo ſollſt du es dem Ewigen, deinem Gotte, nicht ſchlachten. In deinen Thoren magſt du es eſſen, der Unreine und der Reine zuſammen, wie den Hirſch und wie das Reh. Nur ſein Blut ſollſt du nicht eſſen; auf die Erde gieß' es aus wie Waſſer.

שמור Beobachte den Monat der Aehrenreife, daß du opferſt das Peßach dem Ewigen, deinem Gotte; denn im Monate der Aehrenreife hat dich herausgeführt der Ewige, dein Gott, aus

לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ
וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ
לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ ס כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ
הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא
תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ
אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא
מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם
וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ

dieser Sache willen wird dich segnen der Ewige, dein Gott, in all deinem Werk und in allem Geschäfte deiner Hand. Denn nicht aufhören wird der Dürftige innerhalb des Landes; darum gebiet' Ich dir also: Aufthun sollst du deine Hand deinem Bruder, deinem Armen und deinem Dürftigen in deinem Lande. Wenn sich dir verkauft dein Bruder, der Ebräer oder die Ebräerin, so soll er bei dir sechs Jahre dienen, und im siebenten Jahre entlasse ihn frei von dir. Und wenn du ihn frei entlässest von dir, so entlasse ihn nicht leer. Aufladen sollst du ihm von deinen Schafen und von deiner Tenne und von deiner Kelter; womit dich gesegnet der Ewige, dein Gott, sollst du ihm geben. Und gedenke, daß du ein Knecht gewesen im Lande Mizrajim, und der Ewige, dein Gott, hat dich erlöst; darum gebiete Ich dir diese Sache heute. Und es soll geschehen, wenn er zu dir spricht: Ich mag nicht von dir gehen — weil er dich liebt und dein Haus, weil ihm wohl ist bei dir; — so nimm die Pfrieme und setze sie an sein Ohr und an die Thüre, und er soll dir ein Knecht sein für immer; und auch deiner Magd thue also. Es soll nicht schwer fallen in deinen Augen, wenn du

נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ
גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ
לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ
אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־
פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ
אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ
בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה
עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה
וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ

nehmen; aber nur wenn du gehorchest der Stimme des Ewigen, deines Gottes, zu beobachten, auszuüben dies ganze Gebot, das ich dir heute gebiete. Denn der Ewige, dein Gott, hat dich gesegnet, wie Er dir verheißen, daß du vielen Völkern auf Pfand leihen wirst, du selbst aber nichts entlehnen, und über viele Völker herrschen wirst, sie aber nicht herrschen über dich. Wenn unter dir sein wird ein Dürftiger, irgend einer deiner Brüder in einem deiner Thore in deinem Lande, das der Ewige, dein Gott, dir giebt, so verhärte nicht dein Herz und verschließe nicht deine Hand vor deinem dürftigen Bruder: sondern aufthun sollst du ihm deine Hand und leihen auf Pfand sollst du ihm, so viel als hinreicht für seinen Mangel, was ihm gebricht. Hüte dich, daß nicht in deinem Sinne sei, ein niederträchtiges Wort zu sprechen: Heran kommt das siebente Jahr, das Jahr des Erlasses; und es wird dein Auge bös sein gegen deinen dürftigen Bruder, und du wirst ihm nichts geben, und er wird rufen über dich zum Ewigen, und es wird an dir eine Sünde sein: Geben sollst du ihm, und laß nicht leid sein deinem Herzen, indem du ihm giebst; denn um

שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְהַלֵּוִי
אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
עִמָּךְ׃ ס מִקְצֵה ׀ שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעְשַׂר
תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ וּבָא הַלֵּוִי כִּי
אֵין־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ ס לוי מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים
תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה
יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־
קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֶבְיוֹן
כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ

zehre es dort vor dem Ewigen, deinem Gotte, und du sollst dich freuen, du und dein Haus. Und der Lewi, der in deinen Thoren, nicht verlasse ihn, denn er hat keinen Antheil und Besitz mit dir. Nach Verlauf dreier Jahre mußt du ausscheiden alle Zehnten deines Ertrages in diesem Jahre, und es liegen lassen in deinen Thoren; dann soll kommen der Lewi, — denn er hat keinen Antheil und Besitz mit dir — und der Fremdling und die Waise und die Wittwe, die in deinen Thoren, daß sie essen und satt werden, auf daß dich segne der Ewige, dein Gott, in allem Werk deiner Hände, das du thust. — Am Schlusse von sieben Jahren halte Erlaß. Und dies ist die Bewandtniß des Erlasses: Es erlasse jeglicher Schuldherr sein Darlehn, das er seinem Nächsten geliehen; er soll nicht drängen seinen Nächsten und seinen Bruder; denn ein Erlaß dem Ewigen ist verkündet. Den Ausländer magst du drängen (zur Bezahlung), was du aber bei deinem Bruder hast, soll deine Hand lassen. Es sei denn, daß unter dir kein Dürftiger ist, weil dich segnen wird der Ewige in dem Lande, welches der Ewige, dein Gott, dir giebt, zum Besitz es einzu-

קורין בתורה בפ׳ ראה (דברים י״ד כ״ב).

אם שבת ווירד היער, אן וואכענטאגען ביי״א כל הבכור אנגעפאנגען.

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה
שָׁנָה׃ וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל
שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף
וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר
וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ

Vorlesung aus der Thorah.

(5. B. Mos. Cap. 14. V. 22.)

(Am Sabbath wird hier, an Wochentagen bei „Alles Erstgeborene" (S. 344) angefangen.)

עשר Verzehnten sollst du all den Ertrag deiner Saat, die herauskommt auf dem Felde, Jahr für Jahr, und verzehren vor dem Ewigen, deinem Gotte, an dem Orte, den Er erwählen wird, seinen Namen daselbst thronen zu lassen, den Zehnten deines Getreides, deines Mostes und deines Oeles, und die Erstgebornen deines Rindviehes und deiner Schafe, auf daß du lernest, den Ewigen, deinen Gott, zu fürchten alle Tage. Wenn dir aber des Weges zu viel ist, weil du es nicht wirst tragen können — denn es wird dir zu entfernt sein der Ort, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, seinen Namen daselbst einzusetzen, weil dich der Ewige, dein Gott, segnen wird — so sollst du es für Geld geben; und binde das Geld zusammen in deiner Hand und gehe an den Ort, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, und du magst das Geld ausgeben in Allem, was deine Seele begehrt, in Rindern und in Schafen, und in Wein und in berauschendem Getränke und in Allem, wozu dich dein Herz auffordert, und ver-

אוֹרְחֵנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע הש״ץ על הבימה מניח הס״ת על השולחן ופותח ואומר:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך.

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּאַ״יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּאַ״יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

sere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Wünsche in reichem Maße, in Heil und Erbarmen.

(Der zur Thorah Gerufene spricht:)

ברכו Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene für immer und ewig!

ברוך אתה Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren hat aus allen Völkern, und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit, und das ewige Leben gepflanzt hat in unserer Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger der die Lehre ertheilt hat!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ׃

גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא׃ כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת׃ הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃ קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר׃

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן

שמע Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

אחד Einzig ist unser Gott, groß unser Herr, Heiliger, sein Name!

גדלו Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

לך Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger! ist die Herrschaft, und du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße, heilig ist Er! Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

אב Der Vater des Erbarmens erbarme sich des Volkes, des von ihm geschützten, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette un-

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא. בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפֻרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתַנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לַן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמֵּהּ דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְדִלְבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

יהיו Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger! komme zur Gnadenzeit, o Gott! In der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles.

בריך Gelobt sei der Name des Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnade sein mit Deinem Volke Jisrael in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten laß schauen Dein Volk in Deinem Heiligthume; laß uns zuströmen den Segen Deiner Erleuchtung, und nimm unser Gebet an in Liebe. Möge es Dein Wille sein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerst, und laß mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all die Meinigen und die Deinem Volke Jisrael angehören. Du ja speisest Alle, und verpflegest Alle, Du der Herrscher über Alles, Du, der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht des Heiligen, Hochgelobten. Vor ihm beuge ich mich und vor der Würde seiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Keinen, der Göttlichkeit sich zuspricht, lehne ich mich, — nur auf den Gott des Himmels, der da ist ein Gott in Wahrheit, und dessen Lehre ist Wahrheit, und dessen Propheten sind Wahrheit, und der in reicher Fülle übt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und seinem Namen, dem heiligen und weihevollen, spende ich Loblieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Herz für die Lehre, und erfüllest die Wünsche meines Herzens und des Herzens Deines ganzen Volkes Jisrael zum Guten, zum Leben und zum Frieden.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּנִי (ואת אשתי ובני ובנותי) לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּייָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

רבונו Herr der Welt! erfülle meines Herzens Wünsche zum Segen, und gewähre mein Verlangen, und erfülle mir meine Bitte, und würdige mich und die Meinigen, Deinen Willen mit ganzem Herzen zu erfüllen, und bewahre mich vor dem sündigen Triebe, und laß Deine Lehre unser Theil sein. Würdige uns, daß dein Gottesglanz über uns walte. Laß über uns strahlen den Geist der Weisheit und Einsicht, daß an uns sich erfülle das Prophetenwort: Und es wird auf ihm ruhen der Geist de[s] Ewigen, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist de[s] Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht des Ewigen. So möge es denn auch Dein Wohlgefallen sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß ich so glücklich sein möge, das in Deinen Augen Gute zu vollbringen, und auf den Wegen der Frommen vor Dir zu wandeln. Heilige uns durch Deine Gebote, daß wir theilhaft werden gesegneten und dauernden Lebens, des Lebens in einer künftigen Welt, und bewahr' uns vor bösen Handlungen und bösen Stunden, die heranstürmen in das Leben dieser Welt. Wer aber auf den Ewigen vertraut Huld umringet ihn. Amen!

סדר הוצאת ספר התורה.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃ כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

אין Keiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke, der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

אב Vater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Huld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

ויהי Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger, daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jeruschalajim.

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Volke Jisrael in seiner Heiligkeit.

יי Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen

בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד
נָעֳמִי׃ י וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי
לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם־הַמֵּת
מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם׃ יא וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה
הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת־
בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חַיִל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם בְּבֵית
לָחֶם׃ יב וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר
לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃
יג וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן
יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ יד וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל־
נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא
שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ טו וְהָיָה־לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־
שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר־אֲהֵבַתֶךְ יְלָדַתּוּ אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה
לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃ טז וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ
בְחֵיקָהּ וַתְּהִי־לוֹ לְאֹמֶנֶת׃ יז וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם
לֵאמֹר יֻלַּד־בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשַׁי
אֲבִי דָוִד׃ יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת־
חֶצְרוֹן׃ יט וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־
עַמִּינָדָב׃ כ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד
אֶת־שַׂלְמָה׃ כא וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד
אֶת־עוֹבֵד׃ כב וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־
דָּוִד׃

קדיש יתום ·

עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃ טז וַתָּבוֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־
אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָהּ הָאִישׁ׃
יז וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל־
תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃ יח וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד
אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־
כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

ד

וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר
דִּבֶּר־בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר
וַיֵּשֵׁב׃ ב וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־
פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃ ג וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ
לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ ד וַאֲנִי
אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי
עַמִּי אִם־תִּגְאַל גְּאָל וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדְעָה כִּי
אֵין זוּלָתְךָ לִגְאוֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃
ה וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם־קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת
הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת־הַמֵּת קָנִיתָ לְהָקִים שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ׃
ו וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל־לִי פֶּן אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי
גְּאַל לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא־אוּכַל לִגְאֹל׃ ז וְזֹאת
לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאוּלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר
שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃
ח וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ ט וַיֹּאמֶר

הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה־הוּא זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים
הַלָּיְלָה׃ ג וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ
הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ ד וִיהִי
בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וּבָאת וְגִלִּית
מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּ וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃
ה וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה׃ ו וַתֵּרֶד
הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃ ז וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ
וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל
מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ ח וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ
וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ ט וַיֹּאמֶר מִי־אָתְּ
וַתֹּאמַר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי
גֹאֵל אָתָּה׃ י וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ
חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים
אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ יא וְעַתָּה בִּתִּי אַל־תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר־
תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל
אָתְּ׃ יב וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם גֹאֵל אָנֹכִי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל
קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ יג לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ
טוֹב יִגְאָל וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וּגְאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי־
יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃ יד וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלוֹתָו עַד־הַבֹּקֶר
וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־
בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃ טו וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר־
עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי־בָהּ וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת

וְאָכַלְתְּ מִן־הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד
הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט־לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֹּתַר׃ טו וַתָּקָם
לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים
תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ טז וְגַם שֹׁל־תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים
וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ־בָהּ׃ יז וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד־
הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃
יח וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־לִקֵּטָה
וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־לָהּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ יט וַתֹּאמֶר
לָהּ חֲמוֹתָהּ אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ
בָּרוּךְ וַתַּגֵּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם
הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ כ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ אֶת־
הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ
מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ כא וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם כִּי־אָמַר
אֵלַי עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם־כִּלּוּ אֵת
כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר־לִי׃ כב וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ
טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ בְּשָׂדֶה
אַחֵר׃ כג וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד־כְּלוֹת קְצִיר־
הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת־חֲמוֹתָהּ׃

ג

וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ־לָךְ
מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לָךְ׃ ב וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר

אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר
מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ ד וְהִנֵּה־בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר
לַקּוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃ ה וַיֹּאמֶר
בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל־הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃
ו וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל הַקֹּצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה
הִיא הַשָּׁבָה עִם־נָעֳמִי מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ ז וַתֹּאמֶר אֲלַקֳטָה־
נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמוֹד
מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃ ח וַיֹּאמֶר
בֹּעַז אֶל־רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל־תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה
אַחֵר וְגַם לֹא־תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נַעֲרֹתָי׃
ט עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא
צִוִּיתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל הַכֵּלִים
וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ י וַתִּפֹּל עַל פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ
אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי
וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ יא וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל
אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ
וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַתְּ
תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ יב יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ
שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת
כְּנָפָיו׃ יג וַתֹּאמֶר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי
וְכִי דִבַּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת
שִׁפְחֹתֶיךָ׃ יד וַיֹּאמֶר לָהּ בֹעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם

עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל
בְּנֹתַי כִּי־מַר־לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יָצְאָה בִי יַד־יְהוָה׃
יד וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ
וְרוּת דָּבְקָה־בָּהּ׃ טו וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל־
עַמָּהּ וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ טז וַתֹּאמֶר רוּת
אַל תִּפְגְּעִי־בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תֵּלְכִי
אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃
יז בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי
וְכֹה יֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ יח וַתֵּרֶא כִּי
מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃
כ וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה
בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם כָּל־הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃
כא וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אַל־תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי קְרֶאןָ לִי מָרָא
כִּי הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ כב אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם
הֱשִׁיבַנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי
הֵרַע־לִי׃ כג וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ
הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר
שְׂעֹרִים׃

ב

וּלְנָעֳמִי מֹדַע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ
וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ ב וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל־נָעֳמִי אֵלְכָה־
נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקֳטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו
וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃ ג וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה

מגלת רות.

וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ
מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וּשְׁנֵי בָנָיו׃ ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי
וְשֵׁם שְׁנֵי־בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־מוֹאָב וַיִּהְיוּ־שָׁם׃ ג וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ
נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים
מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם
כְּעֶשֶׂר שָׁנִים׃ ה וַיָּמֻתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר
הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃ ו וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ
וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי־פָקַד
יְהוָֹה אֶת־עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃ ז וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַדֶּרֶךְ
לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה׃ ח וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעַשׂ יְהוָֹה עִמָּכֶם חֶסֶד
כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ ט יִתֵּן יְהוָֹה לָכֶם
וּמְצֶאןָ מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן וַתִּשֶּׂאנָה
קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ י וַתֹּאמַרְנָה־לָּהּ כִּי־אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃
יא וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד
לִי בָנִים בְּמֵעַי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃ יב שֹׁבְנָה בְנֹתַי
לֵכְןָ כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ־לִי תִקְוָה גַּם
הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ יג הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך ײ וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהללוך Mögen Dich preisen, Ewiger, unser Gott, all Deine Werke, und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen, und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König; denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger! König, gepriesen durch Lobgesänge.

יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אודך
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ אבן מֵאֵת יְיָ
הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה
יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא   אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃   אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ ברוך
אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ׃ אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃
אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

aber dem Tode giebt Er mich nicht hin. Oeffnet mir die Pforten des Heils, ich will durch sie eintreten, Jah preisen. Dies ist die Pforte des Ewigen, Gerechte treten da ein. Ich will Dich preisen, daß Du mich erhört, und warst meine Rettung. Der Stein, den die Bauleute verwarfen, ist geworden zum Eckstein. Von dem Ewigen ist dies geschehen, das so wunderbar in unsern Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen, lasset uns jubeln und uns freuen an ihm.

(Vorb.)	(Gem.)
Ach Ewiger, gewähre Hülfe!	Ach Ewiger, gewähre Hülfe!
Ach Ewiger, gewähre Glück!	Ach Ewiger, gewähre Glück!

ברוך Gesegnet, der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen euch aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא
מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה
בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם:
סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי
לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל
רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין
יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים

מן המצר Aus der Enge rief ich Jah, mich erhörte im Geräumigen Jah. Der Ewige ist mit mir — ich fürchte nicht; was kann ein Mensch mir thun? Der Ewige ist mir unter meinen Helfern, und ich werde mich weiden an meinen Hassern. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Edle vertrauen. Alle Völker haben mich umringt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, sie verlöschen wie Dornenfeuer, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Stießest du mich auch zum Falle, stand der Ewige mir bei. Mein Sieg und mein Sang ist Jah, Er war meine Rettung. Stimme des Jubels und der Rettung erschallt in den Zelten der Gerechten: die Rechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ist hoch gehoben, die Rechte des Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht, nein ich lebe und erzähle die Thaten Jahs. Züchtigen mag mich Jah

עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ׃

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיח
הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr, denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, hast Du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Höfen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte, Jeruschalajim. Hallelujah!

הללו (Psalm 117.) Lobet den Ewigen, all ihr Völker, preiset ihn, alle Nationen. Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah!

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd:)

הודו (Psalm 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll Jisrael: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll das Haus Aharon: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen sollen, die den Ewigen fürchten denn ewiglich währt seine Huld.

קטו אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת
וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא
אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־
דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃
הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב׃

מָה־אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ
הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי

אהבתי (Pſalm 116.) Ich liebe, denn der Ewige hört meine Stimme, mein Flehen. Denn Er neigte mir ſein Ohr, lebenslang will ich ihn anrufen. Mich umfingen des Todes Bande, und Angſt der Hölle traf mich, Noth und Kummer fand ich. So ruf' ich an den Namen des Ewigen: ach Ewiger, rette meine Seele! Gnädig iſt der Ewige und gerecht, und unſer Gott ein Erbarmer. Es hütet die Einfältigen der Ewige, elend war ich und Er half mir aus. Kehre zurück, meine Seele, in deine Ruhe, denn der Ewige hat dir wohlgethan. Denn befreit haſt Du meine Seele vom Tode, mein Auge von Thränen, meinen Fuß vom Sturze. Wandeln werd' ich vor dem Ewigen, in den Landen des Lebens. Ich vertraue, wenn ich rede: ich bin ſehr gebeugt. Ich ſprach in meiner Verirrung: des Menſchen Alles iſt trügeriſch!

מה Wie ſoll ich vergelten dem Ewigen all ſeine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des

אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָֹה בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם׃ לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

haben Hände und tasten nicht, Füße und gehen nicht. Sie geben keinen Laut mit ihrer Kehle. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Jisrael vertraue dem Ewigen — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Haus Aharon, vertrauet dem Ewigen, — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Die ihr den Ewigen fürchtet, vertrauet dem Ewigen — ihr Beistand und ihr Schild ist Er.

יי Der Ewige hat unser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haus Aharon, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewigen, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Die Himmel sind des Ewigen Himmel, die Erde hat Er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten loben Jah, und Alle nicht, die sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב:
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

קטו לֹא לָנוּ יְהוָֹה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־
חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־
נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה:
עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ

Jaakobs aus dem Volke fremder Zunge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Jisrael seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpften wie Widder, die Hügel wie junge Schafe. Was ist dir, o Meer, daß du fliehest, Jarden, daß du zurück dich wendest? Ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder, Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Herrn erzittre, Erde, vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wasserteiche, den Kiesel in Wasserquellen.

לא (Psalm 115.) Nicht uns, Ewiger, nicht uns, sondern Deinem Namen gieb Ehre, um Deiner Huld, um Deiner Treue willen. Warum sollen die Völker sprechen: Wo ist doch ihr Gott? Und unser Gott ist im Himmel, Alles, was ihm gefällt, thut Er. Ihre Götzen sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen, und sehen nicht, Ohren, und hören nicht, eine Nase, und riechen nicht:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קי״ג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קי״ד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen, das Hallel zu lesen.

הללויה (Psalm 113.) Hallelujah! Lobet, Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrlichkeit. Wer ist gleich dem Ewigen, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Kothe erhöht Er den Dürftigen, daß Er ihn setze neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unfruchtbare im Hause — die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelujah!

בצאת (Psalm 114.) Da Jisrael aus Mizrajim zog, das Haus

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

נְצָחִים׃ וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ׃

ק׳ וח׳ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

den Gesängen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדור (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe, und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserm Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit! denn ein großer und heiliger Gott bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

דָּרֵי־מַעְלָה עִם דָּרֵי־מַטָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים לְהַקְדִּישׁ־
לוֹ:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

ק׳וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזז אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק׳וח בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח׳ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ
לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן:
תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח

Das Heilig dreifach sie ihm singen,
Mit den Irdischen die Bewohner der Höhe ihm den Ruf des
Dreimalheilig bringen.

ככתוב Wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

אז Und mit gewaltigem, mächtig erbrausendem Halle lassen sie die Stimme vernehmen, sich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen zurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומך Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen für alle Zeit und Ewigkeit thronend. O werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der

לֹא שָׁלְטָה בִּבְשָׂרָם רִמָּה לְאָכְלוֹ. אַשְׁרֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה
הִדְרִיכָם שְׁבִילוֹ. וְלָעוֹלָם הַבָּא יֵאָסְפוּ־לוֹ. וַעֲלֵיהֶם הַכָּתוּב
אוֹמֵר מִלּוּלוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. וּבְיוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ
אֶת־הוֹד קוֹלוֹ. וְכָל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל פָּצְחוּ הִלּוּלוֹ. וּמַלְאֲכֵי
מַעְלָה הִנְעִימוּ מַהֲלָלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ.
שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְזִיקֵי חַשְׁמַלּוֹ. קְדֻשָּׁה וּתְהִלָּה קִדְּמוּ
לְסַלְסְלוֹ. וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם סְבָלוֹ. נִרְאִים
נוֹשְׂאִים וְנִשָּׂאִים בְּחֵילוֹ. וּנְהַר דִּי נוּר הָעוֹבֵר לְמוּלוֹ.
נוֹתֵן עֹז וּגְדֻלָּה לְהַלְלוֹ. וּמֵאָז מַקְדִּישִׁים חֶבֶל גּוֹרָלוֹ.
יוֹם יוֹם יְנַשְּׂאוּהוּ וִירוֹמְמוּהוּ קְהָלוֹ. חֵילֵי־מַעְלָה אֵינָם
מַעֲרִיצִים לוֹ. עַד יַקְדִּישׁוּהוּ הָעָם אֲשֶׁר בָּחַר־לוֹ. אֵלּוּ
אַחַר אֵלּוּ מַאְדִּירִים צִלְצוּלוֹ. וְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה יְשַׁלְּשׁוּ־לוֹ.

אשריהם Heil ihnen! Sie leitet in diesem Leben seine Bahn,
In dem künftigen Leben ihm durften getrost sie nah'n.
Von ihnen gilt des Sängers Wort:
Heil dem Volke, dem Solches ward, daß Gott sein Hort'
An diesem Tag seine Stimm' in Majestät erscholl.
Alle Weltenbewohner waren des Jubels voll.
Die Engel der Höhe sangen anmuthig seinen Ruhm.
Seine Herrlichkeit Alles verkündet im Himmelsheiligthum.
Serafim und Ofannim und die herrlich im Schimmer glänzen,
Mit Weih' und Lobgesang eilen, ihn herrlich zu umkränzen.
Die Chajoth, die heiligen, tragend seines Thrones Pracht, —
Scheinen sie auch zu tragen, doch trägt sie seine Macht —
Und der Feuerstrom, der an ihm vorüberwallt,
Spendet Ruhm und Ehre, zu seiner Verherrlichung hallt.

ומאז Und seitdem sein Loos und Erbe hat ihn durch Weihelied erhoben,
An jedem Tag seine Schaaren verherrlichen ihn und loben.
Nicht früher erhebt ihn die Schaar in den Höhen,
Bis ihn verherrlicht das Volk, das Er sich ersehen,
Und nach einander von ihnen ihm Loblieder erklingen,

נִכְנַס לִפְנִים מִשָּׁלֹשׁ מְחִיצוֹת. חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל נְחוּצוֹת. עָנָן לִפְנִים עֲרָפֶל לִפְנַי וּלְפָנִים וְחֹשֶׁךְ בַּחוּצוֹת. וְסִבֵּר לוֹ פָּנִים לְהִתְרַצּוֹת. וְקִבְּלוּ עַל יָדוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת קְבוּצוֹת. וְנָתַן נַפְשׁוֹ עַל הַתּוֹרָה בְּדַעַת וּבְמוֹעֵצוֹת. וְלָכֵן נִקְרֵאת עַל שְׁמוֹ תַּלְתַּלֶּיהָ קְוֻצּוֹת. זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר עָמַד בַּפְּרָצוֹת. אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְחֹרֵב הַר הַנִּבְחָר מֵהָרֵי אֲרָצוֹת. חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת לְחֵךְ נִמְלָצוֹת: וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא אֲשֶׁר שָׁמְעוּ קוֹלוֹ. זָכוּ לִהְיוֹת כְּמַלְאֲכֵי וְכוּלוֹ. עָלָיו נִתְרַפְּקוּ וְחָיוּ בְּצִלּוֹ. וְנָתַן בְּתוֹכָם מִשְׁכָּנוֹ וְאָהֳלוֹ. וְהֶרְאָם וְהִרְבָּם לְהַרְאוֹתָם מוֹפְתֵי מִפְעָלוֹ. וְיָדוֹ הַחֲזָקָה וּכְבוֹדוֹ וְגָדְלוֹ. וּבְשׁוּב רוּחָם לְאוֹצַר מִכְלָלוֹ.

ועני Und der Demuthreiche drang hin durch dreifache Schicht,
Finsterniß und Gewölk und Düster gedrängt an einander dicht.
Und Gott strahlt' ihm entgegen mit Huld im Antlitz licht
Sechshundert und dreizehn Gebote hat da er empfangen,
Gab hin sich mit Sinn und Geist und mit der Seele Verlangen.
Drum nach ihm die Lehre, in Fülle wallend, sollte den Namen erlangen.
„Denket der Lehre Moscheh's, meines Knechtes!" der sich in den Riß gestellt,
Dem Ich am Choreb Gebot' ertheilt, dem Berg', erkürt aus den Ländern der Welt,
Fülle von Lehren, Geboten, Gesetzen,
Die süß und hold den Gaumen letzen.

וכל Jenes ganze Geschlecht, das seine Stimme gehört,
Wie des Himmels Engel war es im Glanze verklärt.
Auf Ihn gelehnt, in seinem Schatten sie leben.
Seines Thrones Stätte drum ließ Er in ihrer Mitte sich erheben
Er zeigt in Fülle vor ihnen die Zeichen herrlicher Macht,
Seine gewaltige Hand, seines Waltens erhabene Pracht.
Und als ihr Geist zurück in den Himmelsschatz war gekehrt,
Von der Verwesung Wurm blieb ihr Leib unversehrt.

בָּהֶם כֹּחַ לְקַבֵּל יוֹתֵר מִדַּבְּרוֹת עֲשָׂרָה. וְנָמוּ לְרוֹעָם
קְרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֲמִירָה. כִּי אִם יוֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ
נָמוּת מְהֵרָה. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוֹדָה לְדִבְרֵיהֶם בְּעֵינָיו
לְיַשְּׁרָה. וּמִשָּׁם זָכוּ לְהַעֲמִיד נְבִיאִים לְהִתְאַשְּׁרָה. וְגַם
מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְבָחֵרָה. אִלּוּ אֶפְשַׁר לְבַלַּע
הַמָּוֶת וּלְהַעֲבִירָה. אֲבָל אִי אֶפְשַׁר שֶׁכְּבָר נִגְזְרָה גְּזֵרָה.
וְעַל תְּנַאי כַּךְ עָמְדוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה. אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים
אַתֶּם לְהִתְפָּאֲרָה. חִבַּלְתֶּם מַעֲשֵׂיכֶם אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן
בְּעֶבְרָה. וּמֹשֶׁה מְזָרֵז וּמְפַיֵּס לְכָל־שׁוּרָה וְשׁוּרָה. וְהַכָּתוּב
מְשַׁבְּחוֹ וְהַחָכְמָה תָּעֹז לֶחָכָם יוֹתֵר מִשַּׁלִּיטִים עֲשָׂרָה.
וְאָמַר לָהֶם אַל תִּירְאוּ מִן הָאֵשׁ וּמִן הַסְּעָרָה. כִּי לְבַעֲבוּר
נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא וּלְגַדֵּל לָכֶם עֲטָרָה. וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה עַל
פְּנֵיכֶם יִרְאָה טְהוֹרָה. סִמָּן טוֹב בָּאָדָם שֶׁהוּא בַּיְשָׁן וְרוּחוֹ
נִשְׁבָּרָה. שֶׁכָּל־מִי שֶׁהוּא עָנָו עִמּוֹ שְׁכִינָה שׁוֹרָה. אֶשְׁכּוֹן
אֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְעֶזְרָה. וְאֶל זֶה אַבִּיט אֶל עָנִי וּנְכֵה־
רוּחַ לְהֵעָתְרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בַּצָּרָה: וְעָנָו

Drum zu ihrem Hirten sie sprachen: Tritt du hin, das Wort zu empfah'n;
Hören wir mehr, wie bald wird der Tod uns nah'n.

ורוח Und Gottes Geist stimmt zu, das Wort hat wohl ihm gefallen:
Drob ward ihnen zu Theil, daß Propheten sollten vor ihnen wallen.
Moscheh bei jedem Worte spricht Ruh' ihnen ein und Muth:
Nicht fürchtet euch vor dem Sturme, nicht vor des Feuers Gluth.
Nur euch zu versuchen kam Er, euch mit seinem Schmucke zu ehren,
Daß stets die Furcht vor ihm euch möge das Antlitz verklären.
Des Menschen schönstes Zeugniß ist Demuth und holde Scham.
Bei dem Demüthigen stets das Göttliche Wohnung nahm.
Bei gebeugtem Sinn und Gemüthe — spricht Gott — Ich hülfreich wohne.
Auf den Tiefgebeugten schau' Ich, ihm wird Erhörung zum Lohne.
Ihn rett' Ich und bring' Ich zu Ehren, in Noth bei ihm Ich throne.

וְנֶחֱצַב עַל הַלֻּחוֹת בְּתִפְאָרָה. קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת וְרוּחַ
סְעָרָה. וְלַפִּיד לַפִּידִים וְלַפִּידֵי אֵשׁ בּוֹעֲרָה. קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ
וְקוֹל יְיָ בֶּהָדָרָה. מְפָרֵשׁ אֶת־הַדִּבּוּר לְבָאֲרָה. יְסוֹבְבֶנְהוּ
יְבוֹנְנֵהוּ סִתְרֵי תוֹרָה. וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ לִבָּם לְשַׁבְּרָה.
וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק מִילִין שְׁנַיִם וַעֲשָׂרָה. וּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת
יָרְדוּ לְסַיְּעָם מִשְּׁמֵי שִׁפְרָה. וּמַלְאֲכֵי צְבָאוֹת יִדּוֹן
בַּהֲלִיכָה יִדּוֹן בַּחֲזִירָה. וְלֹא הֵם בִּלְבָד כִּי אִם עוֹטֶה
אוֹרָה. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי לְהֵעָזְרָה.
וְנִשְׁתַּלְהֲבוּ מִכֹּחַ הָאֵשׁ וְרוּחָם עָבְרָה. וְעַנְנֵי כָבוֹד הִזִּילוּ
טַלְלֵי אוֹרָה. אֶרֶץ רָעֲשָׁה וְגַם שָׁמַיִם נָטְפוּ לְחַשְׁרָה.
גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים לְיָפָה וּבָרָה. נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה
אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ לְשָׁמְרָה. וּכְמוֹצֵא שָׁלָל רָב שָׁשׂוּ בַּאֲמִירָה
טְהוֹרָה. וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הִשְׁמִיעוּ בַּאֲמִירָה. וְלֹא הָיָה

Wie das Wort, entströmt dem Munde der Gottesmacht,
In die Tafeln sich gräbt mit herrlicher Pracht,
Mächtig erdröhnendes Hallen, Sturmeswüthen,
Zündende Flammen aus Feuermassen erglühten.
Die Gottesstimm' in Macht, in majestätischer Pracht,
Jeden Spruch erhellend, klar ihn macht,
Das Lager umringend, der Lehre Tiefen vertraut
Dem Volke, das mit bebendem Herzen steht und schaut.
Zwölf Mil erschreckt zurück sie fliehn.
Da zum Heil aus der Sphären Pracht der Engel Schaar erschien,
Und mit ihnen die Himmelsheere vorwärts und rückwärts zieh'n.

ולא Und nicht nur sie, auch Er erschien, den das Licht umhüllt,
Seine Linke mein Haupt, seine Rechte mich umfahet mild.
Entfloh'n war ihnen Leben und Hauch vor der zündenden Gluth.
Die Wolken der Herrlichkeit träufeln belebend Thauesfluth.
Die Erde zittert, die Himmel in Strömen sich ergossen,
Milde Fluthen der Lautern und Holden flossen.
Sein verschmachtend Erbe richtet auf der Herr mit mildem Sinn,
An seinem lautern Wort sie sich freuten, wie an reicher Beute Gewinn.
Zu thun und zu gehorchen, ihr Mund verhieß.
Mehr als das Zehnwort zu empfangen, die Kraft sie verließ.

רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו יַעְרוֹ וְכַרְמִלּוֹ. יְקַר כַּסְפּוֹ וּזְהָבוֹ וְנֹעַם גָּדְלוֹ. צֹאנוֹ וַאֲלָפָיו מַשְׁקֵהוּ וּמַאֲכָלוֹ. חֲבֶרְתּוֹ וְכָל־מַחֲמַדֵּי מִכְלָלוֹ. ח' קָרוּץ מֵחֹמֶר מַה־מּוֹעִילוֹ. חֹמֵד וּמִתְאַוֶּה אֶת־שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ. זֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֵינוֹ שֶׁלּוֹ. קִנְיָן שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ לָמָּה הוּא לוֹ. יָבִין וְיַשְׂכִּיל בְּדֵעוֹ וְשִׂכְלוֹ. יִשְׂמַח וְיָעֹז בְּמַתַּת גּוֹרָלוֹ: גּוֹרָלוֹ הִנְחִיל אֵל לִירֵאִים. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים וְלַפִּידִים נוֹרָאִים:

וְכָל־הָעָם רֹאִים:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק.

וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַנִּרְאֶה וְהַנִּשְׁמָע. וְשׁוֹמְעִים אֶת־הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאֶה. כְּשֶׁהַדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַגְּבוּרָה.

Und Wagen und Roß und Wald und Gehäge,
Seines Silbers und Goldes Werth, was ihm Schmuck giebt und Rang,
Rinder und Schafe und Speis' und Trank,
Seines Lebens Genossin, seinen köstlichen Besitz, —
Was ist das Alles dem Lehmgebilde nütz?
Nach fremdem Gut' er geizend begehrt,
Und doch das Eig'ne ihm nicht gehört.
Wie hat des Andern Besitz für ihn Werth?
O führt' er sich mit ernstem Sinne das zu Gemüthe!
Wie froh und fest dann im eig'nen Loos' er blühte!

גורלו Sein Loos hat Gott zugetheilt den Ehrfurchtvollen
Unter schaurigen Flammen und Blitzen und Donners Rollen!

וכל Und das ganze Volk sah —

ובכן Und so möge Dir denn das Weihelied emporsteigen; denn Du bist der Heilige Jisraels und sein Retter.

וכל Das ganze Volk Sichtbares und Hörbares schaut,
Hört und sieht geflügelten Laut,

לְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא מַגִּישִׁים. מִפְּרִי פִּיהֶם יִשְׂבְּעוּ אֲנָשִׁים.
נִרְגָּן דְּבָרָיו כְּמִתְלַהֲמִים חָשִׁים. שְׂפַת אֱמֶת יִכּוֹן כִּישִׁישִׁים.
עַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן טִפְּשִׁים. פּוֹשְׂקֵי שָׂפָה מְחִתָּה עֲנוּשִׁים.
צָרוֹת רוֹדְפִים וְעֹנֶשׁ מְבַקְשִׁים. קָמִים לְהָעִיד חָמָס וְלֹא
בוֹשִׁים. רוּחָם יוֹצִיאוּ כְסִילִים אֲנוּשִׁים. שֶׁקֶר בַּהֲעִידָם
יָזֹמּוּ כִּפְרוּשִׁים. תַּעֲשֶׂה לָמוֹ כִּזְמוֹתָם לְהָאִשִׁים:

לְהַאֲשִׁים מְנַע עַצְמְךָ לִתְמוֹד. וְנֶצַח לְפָנַי תַּעֲמֹד:

ח׳ לֹא תַחְמֹד:

חתום שמעון בר יצחק חזק.

שְׁכֵן רֵעֲךָ בֵּיתוֹ וְאָהֳלוֹ. מִקְנֵהוּ וְקִנְיָנוֹ וְכָל־חֵילוֹ. עַבְדּוֹ
וַאֲמָתוֹ שָׂדֵהוּ וּגְבוּלוֹ. וְשׁוֹרוֹ וַחֲמוֹרוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ.
נִטְעוֹ וְכַרְמוֹ גַּנּוֹ וּשְׁבִילוֹ. בְּעִירוֹ וְעֵצָיו פֵּרוֹתָיו וִיבוּלוֹ.

Von seines Mundes Frucht der Mensch genießt,
Des Ohrenbläsers Wort wie Gift in die Tiefe der Seele dringend fließt.
Der Wahrheit Lippe unter Greisen und Weisen besteht.
Der Thoren Zunge nach einem Augenblick verweht,
Der Thoren stets offener Mund sucht sein Verderben,
Sie erjagen sich Leiden, wollen Drangsal erwerben.
Schamlos treten sie auf, Zeugen für Gewalt,
Die verderbten Thoren bekunden des bösen Sinnes Gehalt.
Wenn für Lug sie zeugen, werden sie laut des Truges gezieh'n.
Drum sei als Strafe, was Andern sie zugedacht, ihnen verlieh'n.

להאשים Meide beständig, durch Schuld dich zu vergehen.
Dann wirst du ewig vor mir bestehen!

לא Du sollst nicht begehren

שכן Deines Nächsten Haus, Zelt und Heerd,
Besitz und Eigenthum und Alles, was ihm bescheert,
Knecht und Magd und Feld und was dazu gehört,
Ochs und Esel und Alles, was ihm ist gewährt,
Pflanzung und Weinberg und Garten und Rain und Stege,
Heerden, Gehölz und Früchte und Feldes Erträge,

בִּמְצוּדָתָם. דִּין אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה הַשְׁלָמָתָם. גְּנֵבָה אֵין
לָמוֹ נִמְכָּרִים בִּגְנֵבָתָם. בְּנִי אַל־תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ אִתָּם. אֶת־
רַגְלְךָ מְנַע מִנְּתִיבָתָם:

מִנְּתִיבָתָם חֲשׂךְ וְאַל תִּתְגַּנֶּה. וְרָעָה אֵלֶיךָ לֹא־תְאֻנֶּה:

לֹא־תַעֲנֶה:

אִמְרֵי כָזָב וּמַעַן כֶּחָשִׁים. בְּנִיב שְׂפָתֶיךָ בַּל יִהְוּ אֲרוּשִׁים.
גַּם אֱוִילִים אֲשֶׁר מַחֲרִישִׁים. דּוֹמִים וְנֶחֱשָׁבִים
לַחַכְמֵי חֲרָשִׁים. הוֹלְכֵי רָכִיל שְׁלשָׁה מְעֻנָּשִׁים. וְנֶאֱמְנֵי־
רוּחַ מְכַסִּים וּמַחְשִׁים. זֶה חֵלֶק מְלָשְׁנִים הַמַּרְגִּישִׁים.
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים קָשִׁים. טָמְנֵי פַח כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים. יַעֲצֵי
מִרְמָה וְכָזָב מְלַחֲשִׁים. כְּמַדְקְרוֹת חֶרֶב בּוֹטִים מְנַקְּשִׁים.

Vergiß nicht vier- und fünffachen Ersatz, der deiner harrt,
Der Knechtschaft Loos — so bitter und hart.
Geh' nicht denselben Weg; mein Sohn! laß dich mahnen,
Halte fern deinen Fuß von ihren Bahnen!

מנתיבתם Laß nicht auf falschem Wege deine Schritte weilen,
Und nie wird ein Unglück dich ereilen.

לא Du sollst nicht aussagen [1])

אמרי Trügerische Rede, Kunde, die lügt,
Nicht sei dem Sprosse deiner Lippen sie gefügt.
Auch der Thor, vermag er zu schweigen,
Kann als ein überlegter Weiser sich zeigen.
Der Angeber dreifaches [2]) Weh bereitet,
Der Treumüthige über Alles Schweigens Hülle breitet.
Des Verleumders, des Schmerzenstifters Theil,
Ist das Wort, wie ein scharfer, vergifteter Pfeil.
Wie Vogelsteller lauernd sie Schlingen legen,
Lug flüsternd, trügrischen Rath sie hegen.
Verwundend ihr Wort, wie Stich von scharfen Klingen,
Der Weisen Reden Heil und Genesung bringen:

---

1) Die Versündigungen durch das Wort, im weiteren Sinne, durch Verleumdung, unüberlegte Rede, Lug und Trug und Arglist, werden mit den Worten: Du sollst nicht falsch Zeugniß ablegen! in Verbindung gesetzt.

2) Die böse Zunge tödtet — nach talmudischem Ausspruche — Drei: den, der die böse Rede ausbringt, den, über welchen sie ausgesagt wird, und den, der sie aufnimmt und glaubt.

וַעֲטֶרֶת תִּנְחַל וּבְשֵׂיבָה תָּנוּב. אִם תִּשְׁמוֹר הוֹן מִלִּגְנוֹב:

לֹא תִּגְנֹב:

ע"פ תשר"ק.

תְּתַעֵב מְתֵי גַנָּבִים וְסִיעָתָם. שׁוֹלְלִים וְחוֹמְסִים כָּל־
עִתָּם. רַחֵק מֵעֹשֶׁק וֶהְיֵה תָם. קֹשֶׁט מַעֲבָדֶיךָ
וְהַצְדֵּק אוֹתָם. צְפֵה לַחֲכָמִים וֶאֱלַף אָרְחוֹתָם. פְּעֻלַּת
צְדָקָה לְחַיִּים תְּבוּאָתָם. עִקְּשִׁים הַרְחֵק הַמְעַקְּלִים
נְתִיבָתָם. שִׂפְתוֹתֵיהֶם דּוֹלְקִים וּבְלִבָּם רָעָתָם. נָכוֹנוּ
שְׁפָטִים וּמַהֲלֻמּוֹת לִגְוִיָּתָם. מָדוֹן מְשַׁלְּחִים וּמַצָּה אַהֲבָתָם.
לֹא יַהַרְכוּ רְמִיָּה צֵידָתָם. כִּי אָוֶן וְעָמָל תַּחַת שְׂפָתָם.
יוֹם יִלָּכְדוּ בּוֹגְדִים בְּהַוָּתָם. טוֹרְפִים כַּנְּעָר וּבַקְּדֵשִׁים
חַיָּתָם. חוֹלְקִים עִם גַּנָּב שׂוֹנְאֵי נַפְשׁוֹתָם. זֶה דַרְכָּם וְלַהֶבֶל
אַחֲרִיתָם. וְאַל תְּאַשֵּׁר נְלוֹזֵי מַעְגְּלוֹתָם. הִזָּהֵר פֶּן תִּלָּכֵד

ועטרת Frisch blühest du im Alter, erwirbst ein holdes Stirnband.
Hüte dich! Nach fremdem Gute nicht strecke deine Hand.

לא Du sollst nicht stehlen!

תתעב Verabscheue Diebe und was sich zu ihnen gesellt,
Auf Raub und Gewalt stets ist ihr Sinn gestellt.
Halte dem Unrecht dich fern, in Unschuld rein,
Dein Thun sorgsam bewache, lasse stets gerecht es sein.
Schau' auf die Weisen! o daß ihren Lebensgang sie lernten,
Wie rechtschaffen Thun läßt Leben und Segen ernten!
Halte fern dir die Tückevollen, wandelnd auf krummen Wegen,
Deren Lippen glüh'n, deren Herzen Bosheit hegen.
Strafen ihrer harren, Züchtigungsschläge ihnen bereit,
Hader sie trennt, ihre Liebe wird Zwist und Streit.
Nicht wird der Trug, was schlau er erjagt, genießen.
Unheil und Verderben seine Lippen umschließen.
Kommt der Tag, der in ihrem Verderben die Treulosen fängt,
Ist ihres Lebens Blüthe geknickt, Schmach über sie verhängt.
Die mit dem Diebe theilen, hassen ihr eigen Leben.
Ihres Weges End' ist dem Verderben hingegeben.
Gehe nicht mit Denen, die vom rechten Pfade weichen, laß dich warnen,
Daß nicht, wie sie, dich Netz' und Schlingen umgarnen.

לֹא תִּנְאָף:

ע"פ א"ב.

אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת. בֵּיתָהּ הַרְחֵק כִּי נְפָשׁוֹת עוֹכֶרֶת. גֶּחָלִים בְּחֵיק מַחְתָּה וּמַבְעֶרֶת. דְּרָכֶיהָ שְׁאוֹל וָמָוֶת חוֹדֶרֶת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לַטֶּבַח מוֹסֶרֶת. וּכְעֶכֶס אֶל מוּסַר אֱוִיל מְיַסֶּרֶת. וָעַם מַרְבָּה וְעֶצֶב מְמַהֶרֶת. חֲמַת גֶּבֶר וְשִׂנְאָה מְעוֹרֶרֶת. טִיף נֹפֶת בִּשְׂפָתֶיהָ מְדַבֶּרֶת. יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה מְמָרֶרֶת. כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ אוֹמֶרֶת. לְיַד שְׁעָרִים לְפִי קָרֶת. מוֹדַע תִּקְרָא לַבִּינָה הַמְאַשֶּׁרֶת. נֶצַח עֲדֵי עַד עָלֶיךָ מְשַׁמֶּרֶת. שְׂמַח בְּאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ הַמְחֻבֶּרֶת. עִמָּהּ תִּתְרַפֵּק וְלֹא בְּאַחֶרֶת. פּוּצַת מַעְיְנוֹתֶיךָ חוּצָה עוֹבֶרֶת. צְמָחִים תַּרְבֶּה לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת. קַדֵּשׁ עַצְמְךָ בִּפְרִישׁוּת אַדֶּרֶת. רְצֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת. שְׁמַע מוּסָר וַעֲנָדֵהוּ לְגַרְגֶּרֶת. תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן וַעֲטֶרֶת:

לא Du sollst nicht ehebrechen!

אשת Das lautaufdringliche, zuchtlose Weib,
Seelen zerrüttet's, — fern ihm bleib!
Kohlen in ihrem Schooße sie zündet und schürt,
Den Tod beschwört sie herbei, in die Hölle sie führt.
Sie liefert dem Verderben, die nach ihr wallen,
Wie in Fesseln, die Thoren der Strafe verfallen.
Sie mehret Grimm, läßt im Flug' herbei eilen Kummer,
Weckt des Gatten Haß und Eifer aus seinem Schlummer,
Wie Honigseim glatt ist ihrer Rede Fluß,
Ihr Ende des Wermut's bitterer Guß.
Nenne die Weisheit, die beseligende, deine Freundin traut,
Stets dich bewachend voll Liebe nach Dir sie schaut.
Freue der Jugendgefährtin dich, in liebendem Gemüth,
Zu Ruhm und Ehre dich der Sprossen Schaar umblüht.
Heilige dich selbst, dein Gewand sei edle Sitte,
Bewahre dich, umhege selbst deine Schritte.
Horch auf Zucht, daß, ein Prachtgeschmeide, sie dich verschöne,
Dein Haupt als zierlich Band, als Diadem sie kröne.

קוֹשְׁרִים לְהַפִּיל חֵלְכָּאִים. צָרִים בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל קְרוּאִים פּוֹעֶרֶת לִבְלִי חֹק בָּאִים. עֲצֶבֶת נוֹתְנִים וְכֶשֶׁל מַמְצִיאִים. שִׂפְתוֹתֵיהֶם אֶרֶב־־דָּם מְמַלְאִים. נַחֲלַת אִוֶּלֶת יִנְחֲלוּ פְּתָאִים. מְשׁוּבָתָם תַּהַרְגֵם בְּתַחֲלוּאִים. לֹא תֹאבֶה לַעֲצַת נִשְׂנָאִים. כִּי כֶּחָצִיר יִמָּלוּ וְכִדְשָׁאִים. יְהִירִים אֲשֶׁר בְּרֶצַח חוֹטְאִים. טֹרַח גְּזֵרָתָם עָלַי מַשִּׂיאִים. חֲנֵפִים אֶרֶץ בְּדָם מְטַמְּאִים. וְהַר שְׁכִינָתִי מִתּוֹכָם מוֹצִיאִים. וְעַל יְדֵי חֲלָלִים הַנִּמְצָאִים. הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל מְבִיאִים. דָּם שׁוֹפְכִים בִּשְׁגָג בְּלֹא רוֹאִים. גּוֹלִים לְעָרֵי מִקְלָט הַנִּקְרָאִים. בַּהֲזִידָם לַהֲרוֹג בְּצֶלֶם בְּרוּאִים. אַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם לְעֵין כָּל־רוֹאִים:

רוֹאִים יִוָּסְרוּ לְהִשָּׁמֵר מֵאַף. שְׁמוֹר מִצְוָה וְלַהֲבֶל אַל תִּשְׁאָף:

Verschworen, die Unschuld zu fahen in Schlingen.
Die Bösen, sie sind geladen zu der Unterwelt Schlünden,
Die maßlos gährt mit Verderbens Gründen.
Fallstricke sie legen, verbreiten Leidensschauer,
Ihr Mund fließt über von des Mordes Lauer.
Der Thorheit Erbe wird Bethörten zu Theil;
Der Leidigen Sinn sie tödtet, bringet Unheil.
So hüte dich vor der Verhaßten Rath,
Die welken wie Gras, gemähet wie Saat!
Die Trotzigen, mordend mit frevlem Sinn,
Der Strafe Last wälzen auf mich sie hin,
Blutdürst'ge besudeln mit Blut das Land,
Daß mein Gottesglanz sei daraus verbannt.
Rafft die in meinem Bild Geschaffenen hinweg der frevle Mord,
Vor Aller Augen schaffe Du die Unthat fort,

רואים Daß, die es sehen, sich hüten vor Zorneswuth,
Du wahr' das Gebot, meide sündigen, eitlen Muth.

יְגִיעַת עֲמָלָם עִמְּךָ מְחַלְּקִים. כְּשֵׁר וּמוּסָר מְחַנְּכִים וּמְחַזְּקִים. לָשׁוֹן לְמוֹרִים וּדְבָרִים עַתִּיקִים. מְתַקְּנִים לְךָ עֵזֶר וּלְהַשִּׂיאֲךָ זוֹקְקִים. נוֹשְׂאִים פֶּלֶל עֲבוּרְךָ וְלָאֵל זוֹעֲקִים. סָמְכֵם בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וּבְתַפְנוּקִים. עָנְדֵם בִּכְסוּת נְקִיָּה בְּחִשּׁוּקִים. פְּנֵה לְנַעֲרָתָם לְבַל יִהְיוּ מְצוּקִים. צַפֵּה לְמוּסָרָם וְלֹא תִרְדֹּף רֵקִים. קַיֵּם כְּבוֹדָם וּמוֹרָאָם כְּחֻקִּים. רִבּוֹת אֹרֶךְ יָמִים וּמָעוֹן מְנֻקִּים. שָׂם לִכְבוֹדוֹ וּלְמוֹרָאוֹ גּוֹזֵר וּמֵקִים. תַּחַת כֵּן הוֹדוּהוּ מַלְכֵי אֲרָקִים:

אֲרָקִים וּגְבוֹהִים יִסַּד בְּפֶצַח. קַבֵּל מוֹרָאוֹ וְאַל תָּעֵז מֶצַח:

לֹא תִּרְצָח:

ע"פ השר"ק.

תּוֹכַחַת אֱהַב מוּסַר יְרֵאִים. שְׁמוֹר וְהִזָּהֵר מִפִּתּוּי חַטָּאִים. רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מוּבָאִים. קֶשֶׁר

Dich säugte die Brust, dich wiegte ihr Schooß,
Mit Speis' und Getränk zog Liebe dich groß.
Mit dir theilten sie willig, was ermüht sie im Schweiß,
Dich weihend und leitend zu Zucht und zu Fleiß.
Sie lehrten die Zunge das Wort voll Verstand,
Die Lebensgehülfin dir ihr Eifer verband.
Inbrünstig vom Herrn erfleh'n sie dir Segen.
Sie speisend und tränkend mußt liebend du hegen,
Mit lautrem Gewand sie schmücke voll kindlicher Liebe,
Horch auf ihr Schelten, sie nimmer betrübe!
Die vor Eitlem dich warnen, bewahr' ihre Lehren,
Als heilig Gesetz dir nimm's vor, sie zu ehren,
Daß frei dir von Sünde die Jahre sich mehren.
Wie ihm selbst will der Ewige ihnen Ehrfurcht erwiesen.
Von den Kön'gen der Erde drob ward Er gepriesen.

ארקים Der Höhen und Länder gegründet durch's Wort,
Nicht gegen ihn dich erfreche, ehrfürchte den Hort!

לא Du sollst nicht morden!

תוכחת Horch auf Belehrung, Mahnung der Frommen,
Verführungen meide, wie von Thoren sie kommen.
Zum Unheil geschäftig den Schritt sie beschwingen,

לִסְקִילָה לִמְשְׁכָה. זְכִירָה וּשְׁמִירָה עָדָיו תְּנוּכָה. וּמֵעֵין הָעוֹלָם הַבָּא מָתְקוֹ לַחֲנֻכָּה. הַנּוֹצְרוֹ יִנָּצֵל מִשְׁלוּשׁ מְבוּכָה. דִּין עָנְשׁוֹ וְאַזְהָרָתוֹ חֲתוּכָה. גְּמוּל מַשְׂכֻּרְתּוֹ מֵאִתִּי סְמוּכָה. בֵּינִי וּבֵין אֹם הַמְבֹרָכָה. אוֹת שַׂמְתִּי כִּי לִי הַמַּמְלָכָה:

הַמַּמְלָכָה הַמְלִיכֵנִי כִּנְאֻמֶךָ. וְתִזְכֶּה לְאֹרֶךְ יָמֶיךָ.

כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ:

ע"פ א"ב.

אוֹמֵן וּמֵינֶקֶת בָּךְ מִתְעַסְּקִים. כְּשֶׁלָּךְ תְּחִלָּה כָּאֵזוֹר דְּבֵקִים. גַּעְיַת שֶׁוַע וְתַחַן מְפִיקִים. דּוֹרְשִׁים לְצוּרָם הֱיוֹת בֵּן חוֹבְקִים. הִשְׁתַּתְּפוּ שְׁנֵיהֶם עִמּוֹ עֲסוּקִים. וְנוֹצַרְתָּ וְנוֹלַדְתָּ לְעִתֵּי חֻקִּים. זִכּוּךָ וֶהֱבִיאוּךָ בִּבְרִית לְהָקִים. חִבְּקוּךָ בִּרְכַּיִם וְשָׁדַיִם מֵינִיקִים. טָרֶף חֻקֶּיךָ זָנִים וּמַשְׁקִים.

Entweihung mit Wissen wird gestrafet durch Tod.
Gedenk' und bewahr' sein Gebot.
Vorschmack des Himmels seine Feier dir beut,
Wer ihn wahrt, wird gehütet vor dreifachem Leid.
Wie Warnung und Strafen sind festgestellt,
So Lohn und Vergeltung, wer ihn weihet, erhält.
Zwischen Mir und den Gesegneten sei er zum Zeugen,
Ein Bundesmal, daß mir die Herrschaft zu eigen.

המםלכה Die Herrschaft, wie du sprachst, sollst mir du geben,
Dem Allwaltenden, daß du gewinnest langes Leben.

ככר Ehre deinen Vater und deine Mutter!

אומן Wartend und pflegend um dich bemüht,
Dich innig vor Allem umschlang ihr Gemüth.
Ihr brünstig Flehn rief zu Gottes Erbarmen,
Daß Er's vergönn', einen Sohn zu umarmen.
Mit ihm sie vereinigt in heiligem Bunde
Gewannen dein Dasein zu gesetzter Stunde,
Dein Seelenheil pflegend sie führten dich ein
In das heilige Bündniß, des Glaubens Verein.

וְצֹפֶה טוֹבִים וְרָעִים. שְׁמוֹר וְהִזָּהֵר מֵאֱרֹר פְּגָעִים.
תִּתְיָרֵא מִלְּשָׂא לַשָּׁוְא שֵׁם תְּמִים דֵּעִים:

תְּמִים דֵּעִים דִּבֵּר בְּקָדְשׁוֹ. וְהִזְהִיר עַל מוֹרָא מִקְדָּשׁוֹ:

זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ע"פ תשר"ק·

תַּשְׁלוּם כָּל מַעַשׂ וּגְמַר מְלָאכָה. שַׁבַּת מְנוּחָה וְקִדּוּשׁ
בְּרָכָה. רֶגֶל לְהָשִׁיב וּלְמָעֵט הֲלִיכָה. קְרוּי
עֹנֶג לְכַבְּדוֹ כַּהֲלָכָה. צַעַד תְּחוּמָיו אַלְפַּיִם לֵילֵכָה. פְּסִיעָה
גַּסָּה בּוֹ בְּלִי לְהַלְּכָה. עֵרֶךְ הֲכָנָתוֹ בַּשִּׁשִּׁי לְעָרְכָה.
סְעוּדוֹת שָׁלֹשׁ מִצְוָתוֹ עֲרוּכָה. נִכְפַּל בְּלַחְמוֹ לַעֲנָגָה
וְרַכָּה. מִמָּרָה נִתַּן כְּדָת וְכַהֲלָכָה. לְאוֹת הוּשַׂם עָלָיו
לְסָמְכָה. כִּי לְשִׁשָּׁה מְלַאכְתּוֹ נֶעֶרְכָה. יְצִיאוֹתָיו וּרְשֻׁיּוֹתָיו
בְּלִי לְהָפְכָה. טֹרַח מַשָּׂא בּוֹ לְחָשְׂכָה. חִלּוּל מֵזִיד

Er schauet die Bösen, Er schauet, wer gut.
Drum vor Fluch der Leiden sei auf der Hut.
O nimmer wolle dich erfrechen,
Zu Falsch und Lug des Allwissenden Namen auszusprechen!

תמים Der Allwissende sprach in Heiligkeit:
Haltet in Ehren, was mir ist geweiht!

זכור Gedenke des Sabbathtages!

תשלום Des Werkes Ziel und Schluß für der Schöpfungen Reihe,
Feier und Ruhe, Segen und Weihe.
Laß rasten den Fuß und mindre den Gang,
Den zur Wonne Berufenen ehre nach Rang.
Zweitausend Ellen sind des Ganges Marke,
Des Werkeltags Schritt sei gemieden, der starke.
Am sechsten rüstend mußt du vorbereiten
Dreifaches Mahl für dreifache Zeiten.
Verdoppelt am sechsten ward als Huldbewährung
Der Zarten und Holden die himmlische Zehrung.
In Marah Gesetz ward und Vorschrift verkündet,
Als Zeichen des Sabbath festdauernd begründet.
Daß in sechs Tagen der Herr seine Schöpfung gegründet. —
Seine Gäng' und Gebiete nicht darfst du verkehren,
Lasttragen an ihm sollst du dir verwehren.

לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם:

ע"פ א"ב.

אֲמִתִּי שְׁמוֹ הַמְפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נוֹסְדוּ אֲרָצוֹת וְנִטְּעוּ רְקִיעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְרוּחוֹת מְרֻבָּעִים. דְּבֵקוּ בְחוֹתָמוֹ הֱיוֹת נִקְבָּעִים. הֻזְכַּר עַל הַיָּם וְנַעֲשָׂה בְקִיעִים. וְעַל הַמַּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים. זֵכֶר קָדְשׁוֹ בּוֹ יָרוֹעוּ נוֹשָׁעִים. חוֹצֵב לַהֲבוֹת וּמְפוֹצֵץ סְלָעִים. טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָעִים. יְצוּרָיו בּוֹחֵן בְּכָל־עִתִּים וּרְגָעִים. כַּלּוֹת בַּחֵמָה בּוֹ נִפְשָׁעִים. לְהָבִיא שֶׁבֶר לְחַטָּאִים וּפֹשְׁעִים. מְפֵירֵי חֹק וְלַשֶּׁקֶר נִשְׁבָּעִים. נִלְכָּדִים בַּעֲוֹנָם וּבִזְדוֹנָם נִתְבָּעִים. שׂוֹנְאֵי תוֹכָחוֹת וּמוּסָר פּוֹרְעִים. עֲבָרוֹת יוּבְלוּ וּבְרֹגֶז שְׂבֵעִים. פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל שִׁלֵּשִׁים וְרִבֵּעִים. צַמֵּת לַבְּקָרִים כָּל־רְשָׁעִים. ה׳ קַנּוֹא וְנֹקֵם וְקֹבֵעַ קֹבְעִים. רָאָה

לא Du sollst den Namen des Ewigen, deines Gottes, nicht zum Falschen aussprechen!

אמתי Den ewig wahren, erscheinend in siebzig Gestalten,
Länder gründet' und Firmamente spannte sein Walten.
Die Erdengrenzen, der Winde Schalten —
Sein Siegel sie festet, weiß sie zu erhalten.
Am Meere genannt, hat Er es gespalten,
Des Herrlichen Donner ob Fluthen erschallten.
In seinem Weiheruf sicher die Erlöseten wallten.
Er sprenget die Felsen, bildet Blitzgestalten.
Von lautrem Blick, nicht vermag Er, Böse zu sehen,
Zu jeglicher Stund' und Zeit seine Blicke spähen
Nach seinen Geschöpfen. Verschwindend verwehen
In seinem Zorn, die an ihm sich vergehen,
Er stürzet Abtrünn'ge, die Rechtes verdrehen,
Umgarnt von Schuld, für Frevel ein sie stehen,
Die hassen die Zucht und die Lehre verschmähen.
Sie ziehen entgegen des Zorngerichts Strafen,
Ersatten an Kümmernissen, die sie betrafen.
Der Väter Sündenschuld wird gerächt
Noch am dritten und vierten Geschlecht.
Hinrafft Er an jeglichem Morgen die Brut,
Ahnend und eifernd, die Trügerisches thut.

קֶצֶף מוֹסִיפִים וְחֵמָה מַגְדִּילִים. צוּרַת חַמָּה וּלְבָנָה
נוֹטְלִים. פִּלְשֵׁי עֵץ וְתַבְנִית מַזָּלִים. עֲצַבִּים כִּתְבוּנָם
מַעֲשֵׂה כַשִּׁילִים. סוֹגְדִים לָהֶם וַאֲלֵיהֶם מִתְפַּלְּלִים.
נוֹתְנִים לָהֶם כָּבוֹד וְהִלּוּלִים. מִשְׁתַּחֲוִים לָמוֹ וּמִשְׁאֲלֹתָם
שׁוֹאֲלִים. לֹא יָשִׁיבוּ לְלִבָּם וְאֵינָם מַשְׂכִּילִים. כִּי יִרְאָתָם
פְּגָרִים אֱמְלָלִים. יִצְעֲקוּ אֲלֵיהֶם וְאֵינָם נִצּוֹלִים. טָחוּ
עֵינֵיהֶם וְלִבּוֹתָם סְכָלִים. חוֹכִים יְשׁוּעָה מֵאִטִּים וֶאֱלִילִים.
וְנוֹחִים תְּעוּבִים שִׁקּוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל
אֵל אֵלִים. הֲמוֹן מַיִם נוֹתֵן וּנְשִׂיאִים עוֹלִים. דְּבָרוֹ מֵקִים
וַעֲצָתוֹ יַשְׁלִים. גּוֹעֵר בַּיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלִּים. בּוֹ תִדְבָּקוּ וְעָדָיו
הֱיוּ מְיַחֲלִים. אוֹיְבֵיכֶם יַפִּיל חֲלָלִים חֲלָלִים:

חֲלָלִים אַפִּיל כָּל־שֹׁכְחֵי הַשֵּׁם. הִשָּׁמֵר פֶּן תִּכָּשֵׁל וְתֶאְשַׁם:

Nach ihm jagt, wer den Sinn verloren,
Aufwühlend und weckend den Grimm und Zorn.
Vor Bilder von Sonn' und Monden sie treten,
Wolkengebilden und Himmelsplaneten,
Gestalten, geformet kunstgerecht,
Ein vom Hammer gefertigt Gemächt, —
Knieend vor ihnen sie brünstig beten.
Loblied und Ehre wird ihnen gespendet,
Und nicht bedenket das Herz, verblendet,
Daß seelenlos der Wust, an den es sich wendet,
Sie rufen und bleiben unerhört;
So blind ist das Auge, der Sinn bethört,
Harren des Heils von todten Götzen,
Scheuseligem Greuel, von widrigen Klötzen.
Doch Jakobs Theil ist der Gott der Götter,
Bildner des Alls, der Fluthen und Wetter,
Seinen Rath vollbringend, sein Wort Er hält,
Er dräuet dem Meere, daß Wogen es schwellt,
Fest haltet an ihm, das Hoffen auf ihn nur gelenkt,
Der die Feinde in Schaaren euch niedersenkt!

חללים Hinsinken sie Alle, die Gott vergessen,
Hüte dich, daß du nicht fallest durch Schuld vermessen!

הָאֱבַדְתִּי. יוֹרְדֵי בִקְעָה לְשׁוֹנָם בִּלַּלְתִּי. כְּדָרְלָעֹמֶר
וְעוֹזְרָיו הִכֵּיתִי. לְעֵמֶק שָׁוֵה לַיְלָה חִלַּקְתִּי. מוֹרִיָּה עֲקֵדַת
יָחִיד רָאִיתִי. נֶדֶר נָדַרְתִּי כִּי נִשְׁבַּעְתִּי. שָׂר אֶל מַלְאָךְ
בְּעֶזְרוֹ הָיִיתִי. עִמּוֹ מִדַּבֵּר לְרוֹדְפוֹ הִזְהַרְתִּי. פַּתְרוּסִים
בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת מָחַצְתִּי. צִבְאוֹתֵיכֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם גָּאַלְתִּי.
קָרַעְתִּי יַם־סוּף וְאֶתְכֶם הֶעֱבַרְתִּי. רְאִיתֶם בְּעֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. שִׁדַּדְתִּי מְזַנֵּב וְחֵילוֹ הֶחֱלַשְׁתִּי. שַׁבַּת־קֹדֶשׁ
לָכֶם הִנְחַלְתִּי. תִּרְגַּלְתִּי וּבְכַנְפֵי נֶשֶׁר נְשָׂאתִי. תֹּקֶף
שָׁלֹשׁ מַתָּנוֹת לָכֶם נָתַתִּי:

נָתַתִּי לְךָ תּוֹכָחוֹת מוּסָרִים. הִשָּׁמֵר לְבַל תִּטֶּה אֲשׁוּרִים.

לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

ע״פ תשר״ק.

תַּעְתּוּעִים הֵמָּה מוּסַר הֲבָלִים. שַׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא
מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם לִבָּם הַתּוֹלִים.

Und in der Ebne dort wirrt' Ich die Sprache.
Die Feinde meines Treu'n hab' Ich geschlagen,
Des Einz'gen Opferung auf Morijah
Hab' Ich geseh'n und heil'gen Schwur gelobt.
Dem mit dem Engel Ringenden zur Seite
Stand Ich und schirmt' ihn vor Verfolgers List.
Zehn Plagen ließ Ich Pathros einst zerschellen,
Am lichten Tag erlöst Ich eure Schaaren.
Das Meer zerriß Ich, führet' euch hindurch.
Eu'r Auge sah, was Ich für euch gethan.
Ich schlug den Feind, der euch im Rücken anfiel,
Und seine Macht — Ich habe sie geschwächt;
Gab euch die Sabbathweihe zum Besitz,
Mild gängelt' Ich, trug euch auf Adlerflügeln.
Dreifacher Gabe Macht hab' Ich verlieh'n,

נתתי Und Lehr' und Zucht, sie hab' Ich euch gereicht,
Wacht, daß euer Fuß nicht von dem Pfade weicht!

לא Du sollst nicht andere Götter haben!

תעתועים Eitles Wesen, vom Wahne geboren,
Lichtloser Unsinn, nicht frommt er den Thoren,

מַחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מַמְתַּקִּים. הִשְׁמִיעַ אָנֹכִי בְּרֹאשׁ פְּרָקִים
דֶּרֶךְ בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּמַיִם עֲמֻקִּים. גִּבּוֹר נִגְלָה וְנִלְחַם
בִּמְצוּקִים. בְּתִתּוֹ בְסִינַי דָּתוֹת וְחֻקִּים. אַף כְּרַחְמָן נִגְלָה
מִשְּׁחָקִים:

מִשְּׁחָקִים הִבְרַקְתָּ נָגְהֶךָ. וְהִשְׁמַעְתָּ לְעַם כְּמַהֶיךָ:

אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

ע"פ א"ב.

אֶרֶץ עָשִׂיתִי וְאָדָם בָּרָאתִי. בְּרִיחַ וּדְלָתַיִם לַיָּם שַׂמְתִּי.
גִּלִּיתִי שַׁחַר וָנֶשֶׁף וּבֹקֶר צִוִּיתִי. דֶּרֶךְ לַחֲזִיז קוֹלוֹת
פִּלַּגְתִּי. הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ בִּמְקוֹמָם שִׁכַּנְתִּי. וְהָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ
לִכְבוֹדִי יָצַרְתִּי. וְרִיהַת מַזָּרוֹת בְּעִתָּם הוֹצֵאתִי. חֻקּוֹת
שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִשְׁטָרָם שַׂמְתִּי. טוֹפְלֵי שֶׁקֶר בְּשֶׁטֶף

Und Alles ist köstlich und süß war sein Laut.
Als erstes der Glieder sein „Ich bin!“ Er vertraut,
Da Weg' Er gebahnt durch der Tiefen Mitten,
Erscheinend im Glanz' mit Gewalt'gen gestritten,
Da am Sinai Gesetz' und Lehren Er gab,
Erbarmend kam Er aus Höhen herab,

משחקים Als aus Wolken Du glänztest in herrlichem Prangen,
Als vernahm die Schaar, nach Dir voll Verlangen:

אנכי Ich bin der Ewige, dein Gott!

ארץ Ich schuf die Erde, bildete den Menschen,
Und Thür' und Riegel stellet' Ich dem Meere,
Aufstrahlen ließ Ich Morgenglanz,
Und Tag und Nacht hab' Ich geordnet,
Den Weg der Donnerstimme bahnet' Ich,
Dem Licht und Dunkel wies Ich seine Stätte,
Der Erde Fülle schuf Ich mir zum Preise,
Der Himmelsbilder Glanz laß Ich erstrahlen,
Und festgestellt das waltende Gesetz
Hab' Ich für Himmels- und für Erdenräume.
Die Lügnerbrut rafft' meine Fluth hinweg,

מְלַפְּדִים לַפִּידִים וּבְרָקִים נוֹגְהִים. כְּתִתּוֹ קוֹל עֹז מִשְּׁמֵי גְבֹהִים:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

ע״פ תשר״ק·

תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ כְּדוֹנַג נְמַקִּים. שַׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הַמְּצוּקִים. רַבּוּ רְעָמִים וְגָבְרוּ זִקִּים. קוֹלֵי קוֹלוֹת מְשֻׁנִּים וַחֲזָקִים. צִפְצוּף הַדִּבּוּר כְּנִיצוֹצֵי בְרָקִים. פַּטִּישׁ מְפוֹצֵץ סַלְעֵי נְקִיקִים. עוֹרֵךְ אַחַת וּשְׁתַּיִם מִתְחַלְּקִים. סוֹד יְרֵאִים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִים. נוֹתְנֵי קוֹל שׁוֹפָר מִתְחַזְּקִים. מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהַכֹּל שׁוֹתְקִים. לְעַמּוֹ הִנְחִיל מִדְּבַשׁ מְתוּקִים. כֹּשֶׁר אֱמוּנַת עִתִּים חֲשׁוּקִים. יְדִיעַת חֹסֶן וִישׁוּעַת נְזִיקִים. טַעֲמֵי חָכְמָה וָדַעַת מְפִיקִים. חִנָּם נְתָנָם גּוֹר וּמֵקִים. זִכָּם בְּמַתָּנָה לְבוֹ דְבֵקִים. וְכָלוֹ

מלפדים Blitze zücken, die Flamme lodert und brennt,
Als seiner Allmacht Stimm' erscholl aus dem Firmament.

וידבר Und es redete Gott.

תחתיות Wie Wachs der Erde Tiefen zerflossen,
Einsanken Hügel, für ewig festgegossen,
Es hallet Donner, Blitze zücken in Mengen,
Gewaltige Halle erschreckend sich drängen,
Wie Blitzgefunkel das Wort erhallt mit seinen Klängen,
Zerschmetternd, wie Hämmer die Felsen sprengen.
Jegliches Wort, das einmal erhallt,
Vernommen wird's mit Doppelgewalt,
Belehrung der Frommen, voll wahrem Gehalt,
Des Schofars Ton mit Macht erschallt.
Nur Moscheh spricht und Alles gebeut sich schweigend Halt,
Die Lehre gab Er, die süßer als Honig wallt,
Des Glaubens Richtschnur, holdselige Feierzeiten,
Der Familie Hort, Lehren, die dem Rechte die Stätte bereiten,
Lehren, in denen der Weisheit Quelle
Strömt, der Erkenntniß lautere Welle.
Als Geschenk verlieh Er's, der erfüllet sein Wort,
Ein Angebind' den ihm Getreuen, der ewige Hort.

שְׁקוּדִים. הַמְּשׁוּלִים לִשְׁלֹשָׁה מַשְׁקִים נֶחֱמָדִים. וּכְפָרוֹת
שֶׁבְּכֵלִים נִשְׁמָרִים וְעוֹמְדִים. זוֹנְחִים הַגָּבוֹהַּ וְלַנָּמוֹךְ
יוֹרְדִים. חַיִּים וּרְפֻאוֹת לְמוֹצְאֵיהֶם מַעֲמִידִים. טָהֹר
בַּעֲלִיל שִׁבְעָתַיִם מְנֻקָּדִים. יְקָרִים מִזָּהָב וּמִפְּנִינִים
נֶחֱמָדִים. כָּל־חֲפָצִים לְנֶגְדָּם בַּל נִמְדָּדִים. לֶקַח טוֹב
וּמוּסָר מַגִּידִים. מֶתֶק וּמַרְפֵּא לַעֲצָמוֹת וְגִידִים. נְתוּנִים
מֵאֵשׁ וּבָאֵשׁ יוֹקְדִים. סַם חַיִּים לְבָהֶם מִתְכַּבְּדִים.
עוֹזְבֵיהֶם עוֹזְבִים וְחוֹבְקֵיהֶם מְכַבְּדִים. פִּלְפּוּלָם בִּשְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה מִתְלַמְּדִים. צוֹרְפֵיהֶם מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים.
ח׳ קוֹנֵיהֶם לְחַיֵּי עוֹלָם עֲתִידִים. רַב טוּב הַצָּפוּן לַחֲסִידִים.
שׁוֹמְרֵיהֶם יִצְלוּ מִכָּל־פְּחָדִים. תּוֹמְכֵיהֶם מְאֻשָּׁרִים
וּבוֹזֵיהֶם מְלַפְּדִים׃

Sein Mund, mit lehrkundiger Zunge geschmückt,
Mit Worten, wohlgesetzt und gewogen, beglückt.
Es gleicht das Wort drei [1]) Getränken, zumeist begehrt,
Die nur dauern uud bleiben im Geräth ohne Werth,
Das eine die Höhen verschmähet, zur Tiefe sich kehrt. —
Wie Metall, siebenfach geschmolzen, bewährt,
Vor Gold theuer und vor Perlen geehrt.
Gegen sie kommt kein Kleinod in Betracht,
Weise Lehr' und Zucht das Gotteswort kund uns macht,
Holdsal und Labung für Leib und Gebein,
Im Feuer verlieh'n, leuchtend im Feuerschein,
Lebensbalsam Dem, der mit ihm sich ehrt;
Verlassen ist, wer es flieht, — die es Umfah'nden es verklärt.
Dreizehn [2]) Wege führen hin, es zu ergründen,
Die sie [3]) erläutern, ihren Sitz zwischen Fürsten finden.
Die sie erwerben, sind dem ewigen Leben geweiht,
Für die Frommen ist die Segensfülle bereit.
Wer es wahrt, vor allen Schrecken geborgen ruht,
Glücklich, wer es hält, die Verächter verzehrt seine Gluth.

---

1) Die Agadah hebt hervor, daß die Gotteslehre mit dem Wasser, der Milch und dem Weine an verschiedenen Stellen verglichen wird. Wie diese labenden Getränke in den unscheinbarsten Gefäßen aufbewahrt werden und in ihnen erhalten bleiben, so sei auch in dem Demüthigen und die Eitelkeit der äußeren Erscheinung Verschmähenden für die Gotteslehre und Gotterkenntniß die rechte Stätte. Das Waßer sucht die Tiefen, von den Bergen herabströmend, so auch die göttliche Weisheit den bescheidenen, gesenkten Sinn.
2) Die überlieferten dreizehn Grundsätze, nach welchen das Schriftwort auszulegen ist.
3) Die Weisen, welche nach dieser Ueberlieferung das Gesetz erläutern.

צִיר אֱמוּנִים נִתְעַלָּה בִּבְחִירִים. כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם
קְצִירִים. חָכָם עָלָה לְעִיר גִּבּוֹרִים. וַיֶּרֶד עוֹז
מִבְטֶחָהּ לַהֲדוּרִים. אֲמָרִים נְעִימִים מִפְּנִינִים יְקָרִים.
וְקִבְּלָם מִימִין יוֹצֵר הָרִים. וּצְבָאוֹת קֹדֶשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים.
טֶרֶם נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים. וְשָׁמְעוּ מִפִּיו עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.
וּפָחֲדוּ וְרָעֲדוּ מֵרְעָמִים כַּבִּירִים. וּפָתְחוּ וְעָנוּ כָּל־הַיְצוּרִים.
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים:

ח׳ וַיִּשְׂמְחוּ כָל־הָעָם. בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נֹעַם. וְנִתְמַנָּה צִיר רֹעַם.
וַיֵּרֶד משֶׁה מִן הָהָר אֶל־הָעָם:

מיוסד ע"פ א"ב ותשר"ק ובסוף הדברות חתום שמעון בר יצחק חזק·

וּבְכֵן, וַיֵּרֶד משֶׁה מִן הָהָר אֶל־הָעָם:

סדר. ע"פ א"ב·

אַלּוּף מְסֻבָּל בְּהוֹד אֲפוּדִים. בְּיָדָיו גְּלִילֵי זָהָב עַמּוּדִים.
גָּרוֹן עָנוּק לְשׁוֹן לִמּוּדִים. דְּבָרִים דְּבוּרִים בְּאוֹפָן

צִיר Der treue Bote, vor allen Erkornen, wie war er hochbegabt,
Wie im Sonnenbrand der Ernte des Schneees Kühle labt.
Der Weise stieg hinauf zu der Himmlischen mächtiger Veste,
Bracht' den Gewürdigten heim das, was sie barg als das Beste.
Liebliche Worte, die köstlicher sind als Perlen, die herrlich prangen,
Hat aus der Hand deß, der die Berge schuf, er als Geschenk empfangen.
Die heiligen Schaaren mit lautem Ruf die Worte da an ihn richten:
Noch eh' wir vernommen[1]), schon wollen wir uns Alles zu wahren verpflichten.
Und zehn Aussprüche vernahmen sie, die des Heiligen Mund ertönt,
Und zitternd und bebend stehen sie vor dem Donner, der mächtig dröhnt.
Und es huben damals zu sprechen an einmüthig alle Gebilde:
Der Herr verleiht seinem Volke Macht, ertheilt ihm Lehren voll Huld und Milde.

ובכן Und so stimmet an: Es kam Moscheh vom Berge herab zum Volke.

אלוף Der Edle[2]), von Glanzumhüllung umwallt,
Trägt die Tafeln in der Hand, wie güldener Säulen Gestalt.

1) Die Worte Israels bei der Bundesschließung (2. M. 24, 7), die sie auf die Wahrung des göttlichen Gesetzes verpflichtete: Wir wollen thun und (dann) hören. 2) Moscheh.

סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ. וְעָנָן כָּבֵד כִּסָּה עַל הָרוֹ. וְהַצּוּרִים נִתְּצוּ הָרִים בְּעָקְרוֹ. הֹלֵךְ וְחָזֵק קוֹל שׁוֹפָרוֹ. חֹצֵב לַהֲבוֹת אֲרָזִים בְּשָׁבְרוֹ. קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּרוֹ. וְכֻלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד בִּפְאֵר דְּבִירוֹ:

מִתְפָּאֶרֶת הָיִיתִי בְּיוֹם חֲתֻנָּתִי. הִנֵּה בָא קִצִּי וְהִגִּיעַ עִתִּי. לְהוֹדִיעַ יָפְיִי וּלְהַגִּיד תִּפְאַרְתִּי. יֵצֵא טִבְעִי וְתִתְעַלֶּה חֶפְצִי. יֵדְעוּ הַכֹּל מַה־מְּלַאכְתִּי. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ נְתִיבָתִי. עֹמֶק חָכְמָתִי וְסוֹד בִּינָתִי. יָבִינוּ שְׂכָרִי עָנְשִׁי וְאַזְהָרָתִי. עֵרֶךְ שֻׁלְחָנִי וְסֵגֶר מִסְגַּרְתִּי. תִּקּוּן אֶצְבְּעוֹתַי וְרֹב פְּעֻלָּתִי. כִּי עַד עַתָּה בַּמְּרוֹמִים שָׁכַנְתִּי. וְהַיּוֹם בָּאָדָם מַתָּנוֹת לֻקַּחְתִּי:

Der Orkan, seinen Willen vollstreckend, brausend weht,
Gewölk auf seinem Berge lagert hochgethürmt,
Auswurzelt Er Felsen, Gebirge von hinnen Er stürmt,
Und immer gewaltiger tönt seiner Posaune Hallen,
Flammen sprühen, zerschmettert Cedern fallen.
Vor der Gottesstimme die Wüste geängstet bebt;
Doch Alles in seinem Prachtpalaste droben seinen Preis erhebt [1]).

מתפארת Wie prangt' ich in fröhlicher Lust am Tage bräutlicher Weihe.
Siehe, die Zeit war da, meine Stunde kam an die Reihe,
Daß All' erschauen meine Pracht, mich sehen in Schönheit verklärt,
Herrlich mein Baldachin rage, Allen kund sei mein Werth.
Daß Alle mein Wirken und Schaffen erahnen,
Wie Recht und Wahrheit auf all meinen Bahnen,
Der Weisheit Tiefen, der Erkenntniß Gründe, die in mir ruh'n,
Lohn und Straf' und Warnung soll kund sich ihnen thun,
Was ich biete wie auf wohlgerüstetem Tisch, was in mir verschlossen liegt,
Mein reiches Wirken, was kunstvoll mein Finger gefügt.
Denn bis jetzt hatt' ich in Himmelshöhen geweilt.
Heut ward ich als Spende den Menschen zugetheilt.

1) Ps. 29, im Midrasch auf die Offenbarung am Sinai bezogen.

מָן. הִכָּה צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם. וְאִוָּה לְהַנְחִילָם מַעֲשֵׂי
יְדֵי אָמָּן:

וּבְיֶרַח הַשְּׁלִישִׁי לַחֹפֶשׁ לְצֵאתָם. בָּאוּ לְחֹרֵב כָּל־
מַקְהֲלוֹתָם. וְנֶגֶד הָהָר הָיְתָה חֲנִיָּתָם. הִסְכִּימוּ
דַּעְתָּם וְהִשְׁווּ עֲצָתָם. וּמֹשֶׁה עָלָה וְהוּשַׂם כַּחוֹתָם. וְנִצְטַוָּה
לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם. הַיּוֹם וּמָחָר צִוָּה פְּרִישָׁתָם. וְיוֹם
אֶחָד הוֹסִיף לְטָהֳרָתָם. וְסִדֵּר עִנְיָנָם וּמִצְוַת הַגְבָּלָתָם.
וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכָרַת בְּרִיתָם. וְהֵקִים מַצֵּבוֹת כְּנֶגֶד שִׁבְטֵי
תָם. וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלוֹתָם:

אָזַי בַּשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת בָּקְרוֹ. מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ הוֹפִיעַ בִּיקָרוֹ.
רִבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן מְשַׁנְּנֵי פְּאֵרוֹ. וַיְהִי קוֹלוֹת
וּבְרָקִים וְהִזְרִיחַ אוֹרוֹ. קוֹלוֹ בְּבֹהוּ וְקוֹלוֹ בַּהֲדָרוֹ. וְרוּחַ

Und sein Gesetz, das edle Meistergebild,
Ihnen zu ertheilen war Er gewillt.

וביַרח Im dritten Monat', als sie zur Freiheit geführet waren,
Kamen nach Choreb all ihre Schaaren.
Dem Berg' gegenüber war die Lagerstatt, da sie weilten
Geeinet im Sinn, mit einem Herzen, einem ungetheilten.
Moscheh stieg hinauf, werthgefunden, gehegt wie ein Siegelring.
„Geh' du und weihe das Volk!" an ihn der Befehl erging.
„Sich in Lauterkeit zu rüsten lehre sie, drei Tage Zeit."
Und noch einen fügt Moscheh hinzu, sich vorzubereiten in Heiligkeit.
Er ordnet Alles, hat eine Grenz'[1]) um sie aufgerichtet,
Einen Altar[2]) gebaut, sie durch Bündniß verpflichtet.
So viel der Stämme Jaakobs, richtet er Denkmale von Stein.
Er gehet hin, und mahnet das Volk, sich zu läutern und zu weih'n.

אזי Am dritten Tage bei des Morgens Grau'n,
Der König in seiner Schaar herrlich strahlend war zu schau'n,
Myriaden und tausendfach Geschaarte aus Himmelshöhen Preis ihm
sangen,
Und Donner und Blitze zückten, sein Licht war aufgegangen.
Seine Stimm' erscholl in Glanz und Majestät,

1) 2. M. 19, 23. 2) 2. Mos. 24, 4. 8.

צְפוּנָה. אֲבָל לֹא שָׁקַט וְלֹא הָפְנָה. בְּבֵית אָבִיו לֹא
נָח מִתְּלֻנָּה. אָחִיו מִתְנַחֵם לְהָרְגוֹ בְּשִׂטְנָה. עָמַד מִפָּנָיו
וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָּה. בְּמַקְלוֹ עָבַר וַיָּבֹא חָרָנָה. בְּאִשָּׁה שָׁמַר
עֶשְׂרִים שָׁנָה. בְּגִדּוּל בָּנִים נִטְרַח בַּאֲנִינָה. נִמְכַּר פֹּרָת
לְתַאֲלָה וְלִמְגִנָּה. וּבִשְׁנֵי רְעָבוֹן יָרַד גּשְׁנָה. לָכֵן לֹא
נָפַלְתִּי בְּגוֹרָלוֹ לְמָנָה:

קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמָן. וְשָׁר בְּעִנּוּי עַם לֹא אַלְמָן. וַיָּקֶם
מוֹשִׁיעַ רוֹעֶה נֶאֱמָן. תְּחִלַּת צֵאתוֹ מִצְּרִי טָמָן. וַיַּךְ
בְּמִצְרַיִם כָּל־אֱלִיל וְחַמָּן. וַיְכַחֵד כָּל־גִּבּוֹר שַׂר וּמִשְׁמָן.
וְהִגִּיהַּ אוֹר וְהֵאִיר אַשְׁמָן. אֲסִירֵי עָנִי לְיֶשַׁע זִמֵּן. יָם
הֶעֱבִירָם וְהִסִּיעָם לִתְחוּמָן. וְהֵגִיז לָמוֹ שְׂלָו וְהִמְטִירָם

Doch fand er nicht Ruh' und Rast,
Im Vaterhause nicht verschont ihn Kummers Last.
Es sann der Bruder[1]) feindselig auf grausen Mord.
Und er entfloh ihm und eilte nach Paddan fort.
Er zog aus mit seinem Stabe, bis nach Charan gekommen er war.
Dort, um sein Weib zu gewinnen, muß hüten er zwanzig Jahr.
Und um seine Kinder erlitt er Herzeleid und Schmerz,
Verkauft war der herrliche Sproß[2]), es brach ihm in Trauer das Herz.
Nach Goschen mußt' hinab er, als Hungersnoth drücket, wallen.
Drum ihm nicht bin ich zum Loose, zum Antheil zugefallen.

קרב Die Zeit war genahet, herangekommen die Frist,
Er sah den Druck des Volkes, das nimmer verwaiset ist.
Und auf ließ den Retter[3]) Er stehen, den Hirten treu und bieder.
In Mizrajim Götzen und Bilder schlägt mit Gewalt Er nieder,
Fürsten und Starke und Mächt'ge Er vernichtet,
Erhellt das Düster und die Nacht Er lichtet.
Den in der Frohn Gefesselten hat Er das Heil bereitet,
Führt sie hin durch das Meer, und zu ihrer Mark Er sie leitet,
Weht ihnen Schwärme von Wachteln herbei, läßt Manna in Strömen
herab sich ergießen.
Schlägt den Felsen und lässet Quellen fließen,

1) Esaw (1. M. 27, 41). 2) Joseph. 3) Moscheh.

אַהֲבָתִיו וְחֶמְדָּתִיו מִנְּעוּרִים. לוּלֵי שְׂאֵתוֹ פְּנֵי עוֹכֵר
בְּעוֹבְרִים. וּבַעֲשָׁנוֹ נֶעֱשַׁן וְהִכְהָה מְאוֹרִים. בַּעֲבוּרוֹ נִמְנַעְתִּי
לְהִוָּדַע בַּשְּׁעָרִים:

חֶבְיוֹן עוֹ שָׁכַנְתִּי בְּמַחְמָד. לָאָרֶץ לֹא יָרַדְתִּי לְהִתְלַמֵּד.
וְעָמַד אִישׁ תָּם וְתַאֲוָתִי חָמַד. יֹשֵׁב אֹהָלִים עִתּוֹתַי
לְהִתְמַד. בְּרָכָה יָרַשׁ וְלִגְבִיר הָעֳמַד. זַרְעוֹ לְהַרְבּוֹת
כְּחוֹל לֹא יִמַּד. וְרוּחַ נְדִיבָה סְמָכַתְהוּ לְהִצָּמֵד. בְּתֻמּוֹ
הָלַךְ וּבְכָשְׁרוֹ עָמַד. יוֹצְרוֹ אֲהֵבוֹ וּבְעֵינַי נֶחֱמַד. וַיּוֹרֵנִי
הִנֵּה זֶה נָעִים וְנֶחֱמָד. וְנָאֶה לוֹ בְּהֶגְיוֹנְךָ לְלַמֵּד. יִתְמוֹךְ
לִבּוֹ דְּבָרֶיךָ וּבְסוֹדְךָ יֵעָמֵד:

זַךְ הָיָה וְנָבָר וְאִישׁ אֱמוּנָה. וְרָאוּי לְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּמַתָּן

Auch ich war in Lieb' ihm geneigt, liebt' ihn von Jugend an.
Doch war dem heillosen Frevler[1]) er liebend zugethan,
Und umflort ward ihm das Auge, verhüllt durch den Qualm der Sünden[2]).
So ward ich denn auch gehemmt, durch ihn mich zu verkünden.

חביון Da weilt' ich wieder in Prachtumhüllung der Sphären,
Ließ mich nicht zur Erd' herab, sie zu belehren.
Da trat der Untadlige[3]) auf, nach mir stand seiner Seele Begehren,
Im Zelte weilt' er, mir all seine Lebensstunden gehören,
Des Segens Erbe, wird er zum Herrn[4]) bestellt in Ehren,
Daß, wie unermeßlich der Sand, sein Same sich sollte mehren,
Edlen, willigen Geist that Gott ihm zur Stütze bescheeren,
Daß er in Unschuld wallt, in Tugend sich konnte bewähren.
Es liebt' ihn sein Schöpfer, auch mir erschien er werth,
Und Er sprach zu mir: Der ist hold und liebenswerth.
Ihm steht es an, dich zu erforschen und zu ergründen,
Sein Herz wird erfassen dein Wort! in deinem Rathe laß ihn seine Stelle finden.

זך Lauter war er und rein, ein Mann, der den Glauben gewahrt.
Werth, daß er sich freue der Gabe, die so lang war aufgespart.

---

1) Esaw (1. M. 25, 28).

2) Durch den Götzendienst, den Esaw trieb. S. die beiden angeführten Stücke für's Neujahrsfest. Der Peitan ahmt hier den Ausdruck des R. Eleasar Kalir an der betreffenden Stelle nach: עשן טפש „Qualm der Sündigkeit."

3) Jakob. 4) In den Segensworten seines Vaters. 1. M. 27, 29.

חֻבַּב וְנֶחֱשַׁב בְּשָׁמְרוֹ אֱמוּנָה. בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר נִצְרַף
לְבָחֳנָה. וּמָצָא שְׂכַר בִּטְנוֹ לְמֵאָה שָׁנָה. וְהִתְחִיל
בְּמִצְוָה נִתְּנָה לִשְׁמוֹנָה. וְגַם צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעָה עוֹנָה.
אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים לְהִנָּתֵן בְּמַתָּנָה. וְגַם אֲנִי נִרְצֵיתִי בוֹ
לְהִתְחַתְּנָה. לוּלֵי נָם בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה. וְשָׁאַל אוֹת
לְהוֹדִיעוֹ נְכוֹנָה. וְגָרַם גֵּרוּת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. בְּפֶרֶךְ
לְעַנּוֹת עֲדַת מִי מָנָה. אָז חֻדַּלְתִּי בָּאָרֶץ לְשָׁכְנָה:
קָם בְּנוֹ תַחְתָּיו וְהוּשַׁת לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוֹ הָלַךְ
בְּמֵישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים. וּכְקָרְבַּן
נִיחֹחַ הָעֳלָה בְּבֵרוּרִים. וְנִרְצָה כְּכָלִיל וְשַׁלְמֵי אֵמוּרִים.
וְזָרַע וּמָצָא מֵאָה שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׂכִּיל וְהִנְעִים
אֲמָרִים. וְחָפֵץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת מוּסָרִים. וְגַם אֲנִי

חבב Weil fest er an Treue hielt, wie hat Gott ihn geliebt und geehrt,
In zehnfacher Prüfung geläutert, wie hat er sich treu bewährt!
Zum Segen ward ein Sohn verliehen dem Greise von hundert Jahren.
Das für den achten Tag ertheilte Gebot begann er fromm zu wahren.
Es sprach der Herr: Die Zeit ist erreicht, die Stund' ist nahe,
Daß den holden Pflegling er als Geschenk empfahe.
Wohl war auch ich bereit, mich ihm zu vermählen,
Ließ er nicht von Zweifel[1]) und Frage sich quälen,
Und weil nach einem Zeichen der Wahrheit war sein Verlangen,
Ward über seine Sprossen vierhundert Jahr das Elend verhangen,
In Frohn zu schmachten, war der Gemeinde, der unzählbaren, beschieden,
Und ich habe seitdem auf Erden zu weilen gemieden.

קם Auftrat nach ihm sein Sohn[2]), an Würde den Edlen gleichgestellt,
Auf seines Vaters Pfaden in Recht und Pflicht er sich hält,
Er übet Mild' und Güte und waltet in Redlichkeit,
Wie ein erlesenes Opfer war er dem Herrn geweiht.
Wohlgefällig wie der Brand, der auf dem Altare verglüht,
Er säet, und aus seinen Saaten ihm reicher Segen erblüht.
Gott ließ ihn gedeihen im Glücke und lieblich Wort von ihm tönt,
So wollt' ihn Gott auch erhöhen durch die Lehre, die Zucht verschönt.

1) 1. M. 15, 18: Woran soll ich erkennen, daß ich es (das Land der Verheißung) besitzen werde? 2) Jizchak.

וְנִתְגַּל בְּאָהֳלוֹ וְגִלָּה נַבְלוּתוֹ. וּבְנוֹ נִכְנַס וְרָאָה עֶרְוָתוֹ. וַיִּיקַץ מִיֵּינוֹ וְאֵרְרוֹ בְּקִלְלָתוֹ. עֶבֶד עֲבָדִים לְאֶחָיו הֱיוֹתוֹ. כַּעֲשׂוֹתוֹ כָּכָה מְאַסְתִּיו לְשְׂנֵאתוֹ. וְנָמְתִּי לְצוּרִי לֹא אֶחְפּוֹץ קִרְבָתוֹ. כִּי בְשִׁכְּרוּתוֹ יָצָא מִדַּעְתּוֹ. וַיָּפֵר חֻקִּי וַיִּקְרֵב מִיתָתוֹ. לֵץ הַיַּיִן הוֹמֶה בְּשְׁתוּתוֹ. כָּל־שֹׁגֶה בּוֹ לֹא יַרְבֶּה חָכְמָתוֹ:

צֶדֶק לְעֶשְׂרִים הֵעִיר מִמִּזְרָח. בּוֹרְאוֹ הִכִּיר לְשָׁלֹשׁ אֵיתָן הָאֶזְרָח. וְכִתֵּת וְשִׁבֵּר אֱלִילֵי תֶרַח. וּמֵבִין חֲשֵׁכִים אוֹרוֹ זָרַח. וּמִבֵּית מוֹלַדְתּוֹ גָּלָה וּבָרַח. וְהִצְלִיחַ בְּלֶכְתּוֹ כַּחֲבַצֶּלֶת פָּרַח. אֶשֶׁל נָטַע וְהָעוֹבְרִים הֶאֱרַח. וּבְקַצְוֵי־אֶרֶץ רֵיחוֹ הֵרַח. וְתוֹעֵי דֶרֶךְ הִסְלִיל בְּאֹרַח. יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים הִבְרַח. וְשָׁמַר תּוֹרוֹת וּבְמִצְוֹת טָרַח. וְגָבַר כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ מִן הַמִּזְרָח:

Und so mußt' ich auch ihn verschmähen,
Und ich sprach zu meinem Gotte: Nicht mag ich ihn in meinen Nähen,
Ihn, der im Rausche verlor der Erkenntniß Licht,
Der dem Tode verfällt, der so gebrochen die Pflicht.
Leichtfertigen Spott bringt der Wein[1]; wer durch ihn sich bethört,
Den Lärmstifter, ist's nicht, der die Weisheit mehrt.

צדק Nach zwanzig[2]) Geschlechtern stand auf, der wecket der Wahrheit Kraft,
Der — ein dreijährig Kind — erkennt seinen Schöpfer, der feste Glaubensschaft,
Die Götzen Therachs hat er zerbrochen, zertrümmert.
Aus des Wahnes Nacht hell sein Licht erschimmert.
Aus seinem Vaterhause mußt' er in's Elend ziehen.
Sein Weg war beglückt, er begann, eine Lilie, zu blühen,
Er pflanzt einen Hain, reicht gastlich Pilgern Labung und Speise,
Seines Namens Duft durchwehet der Länder Kreise.
Irrende führt' er auf den Pfad, gerad' und eben.
Könige floh'n vor ihm, Völker hat Gott ihm hingegeben.
Er wahrte die Lehre, hat um Gottes Gebot sich gemüht;
So strahlt er in Pracht, wie die Sonn' im Aufgange glüht.

---

1) Sprw. 20, 1.
2) Zehn Geschlechter liegen zwischen Adam und Noah, und eben so viele zwischen diesem und Abraham, der in diesem Absatze des Piut geschildert wird.

וּלְטַעֲמֵהוּ. וְהִרְצֵיתִי אֲמָרַי לִפְנֵי בוֹרְאֵהוּ. לֹא חָפַצְתִּי
בוֹ כִּי מְרִי הוּא. בְּמִפְקָד אֶחָד לֹא עָמַד לְקַיְּמֵהוּ. וּבִקְוֻצּוֹת
תַּלְתַּלַּי אֵיךְ יַעֲמוֹד הוּא. בַּחֲסַר־לֵב יָמוּת בְּלִי לְהַחֲיֵהוּ.
לֹא נוּכַל לְהִדָּבֵק אֲנִי וָהוּא:

רַבּוּ שָׁנִים וְהָלְכוּ דוֹרוֹת. אֲנִי הָיִיתִי אֲצוּרָה בִּמְרוֹמֵי
דִירוֹת. בֵּין אֶרְאֶלֵּי טֹהַר אִמְרוֹתַי טְהוֹרוֹת. וְעָמַד
אִישׁ צַדִּיק תָּמִים בְּדוֹרוֹת. מְיַשֵּׁר מַעְגָּל וּמְסִלּוֹת יְשָׁרוֹת.
אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בִּבְשָׂרוֹת. מְנַחֵם מִמַּעֲשׂ וּמֵעֶצֶב
מְאֵרוֹת. וּבְשֶׁטֶף זַעַם נֶחֱלַץ מִצָּרוֹת. בְּצֵאתוֹ לִרְוָחָה מִתּוֹךְ
מַסְגֵּרוֹת. הִקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה וּתְשׁוּרוֹת. מִכָּל־חַיָּה
וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת טְהוֹרוֹת. וְרָצָה לְדַבְּקוֹ בִי אִמְרוֹתַי
לְהוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכֵּר נִפְרְדָה תַאֲוָתוֹ. מִמַּטָּעֵי כַרְמוֹ הִרְוָה שְׁתִיָּתוֹ.

Da wandt' ich mich an seinen Schöpfer und führte Klagen,
Ich mocht' ihn nicht, den Ungehorsamen, ertragen.
Konnt' er ein einzig Gebot nicht halten,
Wie besteht er bei der Lehren Fülle, die sich aus mir entfalten?
Drum sollt' in thörichtem Sinnen hin er gehen.
Wir können — ich und er — nimmer zusammen bestehen.

רבו Jahre vergingen, Geschlechter waren hingezogen.
Ich blieb aufbewahrt im hohen Himmelsbogen
Unter des Lichtes Engeln weilte mein lautres Wort,
Aufstand ein Frommer [1]), der Untadligkeit Hort.
Recht war sein Weg, sein Wandel gerade,
Er wallet mit Gott auf des Rechtes Pfade,
Ein Tröster [2]) nach schwerem Werk, nach Fluch und Gram,
Ward aus der Noth gerettet, als der Fluthen Braus kam,
Und als hinaus er trat nach langer Haft zu Segensgebeih'n,
Opfer [3]) zu bringen treibt's ihn, Spenden zu weih'n,
Von Thier und Vogel und Vieh, was für den Altar rein,
Und Gott beschloß, mich ihm zu verbinden, ihm mein Wort zu verleih'n

יום Doch in Sinnenlust vergißt er sich ohne Zucht [4]),
Berauscht sich in des Weinbergs Frucht,

1) Noah. 2) 1. M. 5, 29. 3) 1. M. 8, 20. 4) 1. M. 9, 21 f.

וְכָבוֹד וְהָדָר עִטְּרוֹ בְּשִׂגּוּבִים. וְהִמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשָׂיו הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים:

נֹעַם אֶבֶן יְקָרָה שָׁת מְסֻכָּתוֹ. בְּצַלְמוֹ רִקְמוֹ וְהִפְאִיר תְּמוּנָתוֹ. וּמִקָּצֶה עַד קָצֶה הֵקִים קוֹמָתוֹ. וְחָלַק לוֹ מִשֵּׂכֶל תְּבוּנָתוֹ. וּבְמִלַּת לָשׁוֹן הִפְלָא דִבְרָתוֹ. וַיִּקְרָא שֵׁמוֹת לְכָל בְּרִיָּתוֹ. וְעַל כָּל־יְצוּרִים הָיְתָה אֵימָתוֹ. וּבְעֵדֶן גַּן הָיְתָה חֲנָיָתוֹ. וּלְהַמְתִּיקֵנִי בְּפִיו הָיְתָה תַאֲוָתוֹ. עֵקֶב הֱיוֹתוֹ רֹאשׁ עַפְרוֹת אַדְמָתוֹ. חֻקּוֹתַי וְתוֹרוֹתַי לַהֲגוֹת בְּאִמְרָתוֹ. וְנֹעַם מִשְׁפְּטֵי צִדְקִי לְחַוּוֹתוֹ:

בְּשׁוּרִי מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ. לֹא שָׁמַר צִוּוּי נִפִּיהוּ. בִּיקָר לֹא לָן וַיְגָרְשֵׁהוּ. וְנִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמָה מִקְרֵהוּ. בְּאָכְלוֹ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוָּהוּ. לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ

Er erhob ihn zur Würde, zu Ehr' und Pracht,
Ueber seiner Geschöpfe Fülle zum Herrn Er ihn macht.

נעם Mit köstlichem Edelgestein ihm schmückt Er einen Baldachin,
In seinem Ebenbild ihn wirkt Er, läßt ihn in herrlicher Schöne blühn
Von einem Ende[1]) zum andern ragt seine Riesengestalt,
Er gab ihm zu seinem Theile von seines Geistes Gewalt.
Und lieh ihm des Wortes Gabe, der Rede, der wunderreichen,
Daß alle Erdenwesen er nannt' in deutenden Zeichen.
Und seine Furcht ob alle Geschöpfe sich breitet,
Im Edengarten ihm war sein Ehrensitz bereitet,
Ich sollt' in süßem Laut aus seinem Munde wallen,
Weil er[2]) der Ausbund war von den Erdgeschöpfen allen.
Meine Gesetz' und Lehren sollte sein Wort verkünden,
Meiner gerechten Sprüche Anmuth — er sollte sie ergründen.

בשורי Ich sah sein Thun, sündig verkehrt,
Nicht hielt er mein Gebot, hat nicht meine Stimme geehrt.
Er weilt nicht in seiner Würde, mußte von hinnen gehen,
Und wie dem dumpfen Thiere, so sollt' es ihm ergehen[3]).
Er aß von dem Baume, von dem ein Gebot ihn geschieden,
Von ihm zu essen, ja nur zu kosten, sollte sein gemieden.

---

1) Siehe meine Stimmen vom Jordan &c. S. 2.
2) Gerade der erste Mensch, der unmittelbar aus Gottes Hand gekommen, sollte die ganze Fülle der Weisheit, die in der Gotteslehre ruht, verkünden und durch Wort und Wandel bezeugen.
3) Ps. 49, 13. 21.

לְמַעֲנִי. רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ בְּחֶסֶד קָנָנִי. וּמִצּוּף דְּבַשׁ
וְנֹפֶת הִמְתִּיקָנִי. זָהָב וּפְנִינִים לֹא יַעַרְכוּנִי. כִּי כָל־בֵּיתִי
לָבוּשׁ שָׁנִי. לִוְיַת חֵן וְרִפְאוּת נְתָנַנִי. יָדַי וְכַפַּי לִפְרוֹשׂ
לֶעָנִי. פִּי פָּתוּחַ בְּחָכְמָה וּבְשֵׂכֶל חִכְּמַנִי. וְתוֹרַת חֶסֶד
עַל לְשׁוֹנִי. טָבוֹחַ טִבְחִי וְעָרוּךְ שֻׁלְחָנִי. אֹרֶךְ יָמִים וְכָבוֹד
בִּשְׂמֹאלִי וּבִימִינִי:

וּבַעֲצָתִי נוֹעַץ רוֹכֵב כְּרוּבִים. מִמַּדֵּי אֶרֶץ שָׂם וְרִבְבֵי
רְגָבִים. שָׁמַיִם נָטָה וְשָׂם סִתְרוֹ עָבִים. שֶׁמֶשׁ
הִזְרִיחַ וְצָר יָרֵחַ וְכוֹכָבִים. וְהִדְשִׁיא וְהִזְרִיעַ אִילָנוֹת
וַעֲשָׂבִים. וְהִשְׁרִיץ דָּגִים וְעוֹפוֹת וַחֲגָבִים. וְחַיָּה וּבְהֵמָה
וְכָל פָּרִים וְרָבִים. וַיִּיצֶר בְּכַפּוֹ רֹאשׁ לְכָל נְצִיבִים. בְּהִבָּרְאוֹ
כּוֹנְנוּ תֻּפִּים וּנְקָבִים. וּמְעַט מֵאֱלֹהִים חִסְּרוֹ בְּאֲהָבִים.

Seines Werkes Beginn ich, mir hat Er Liebe zugelenkt,
Mit süßem Reize, mehr denn Honigseim, mich durchtränkt.
Gold und Perlen kommen mir nicht gleich.
Alles umhüll' ich mit Purpurgewändern reich.
Ein holder Schmuck, ich, — ich bin's, die Heilung [1]) sendet,
Mild meine Hand dem Armen spendet.
Weisheit ruhet in meinem Munde, Erkenntniß mich durchdringt,
Mildes Wort durch meine Zung' erklingt.
Mein Mahl[2]) ist bereitet, meine Tafel besetzt,
In [3]) meiner Rechten langes Leben und Ehre letzt.

ובעצתי Mit mir hat Er, der ob dem Cherub einherfährt, Rath gehalten,
Als Er die Erdenweiten gespannt, als die Schollen sich ballten
Er dehnte die Himmel, machte Wolken zu seinem Zelt,
Ließ auf die Sonne glänzen, hat Mond und Sterne bestellt,
Und Kräuter und Gräser und Bäum' Er sprießen ließ,
Und Fisch' und Vögel und Heuschreck' Er sich regen hieß,
Und Thier und Gewild und was fruchtbar sich mehrt,
Und seiner Hände Gebild [4]), ob allen Wesen geehrt.
Als das Er schuf, tönte Pauk' und Flötenklang,
In seiner Liebe wies Er [5]) nächst Gott ihm seinen Rang.

1) Sprw. 1, 9. 3, 8 von der Weisheit. 2) Das. 9, 2. 3) Das. 3, 16
4) Den Menschen.
5) Ps. 8, 6: Und Du hast ihn nur um ein Weniges Gott nachgesetzt.

חֻקָּה וּבְחֵיקוֹ נְתָנָהּ. הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה. בְּרֹאשׁ
מְרוֹמִים קוֹלָהּ נָתְנָה. אֲלֵיכֶם אֶקְרָא בַּעֲלֵי אֱמוּנָה. שִׁמְעוּ
כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר לְהָבִינָה. מִפְתַּח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים וּנְכוֹנָה.
בְּצֶדֶק כָּל־אִמְרֵי פִי בְּלִי תֹאֲנָה. כֻּלָּם נְכֹחִים לְיֹדְעֵי בִינָה.
קְחוּ מוּסָרִי וְאַל כֶּסֶף וּתְבוּנָה:

מִקַּדְמֵי קֶדֶם מֵרֹאשׁ נִסַּכְתִּי. בְּאֵין תְּהוֹם וּמַעְיָן
נִתְהַלָּלְתִּי. בְּטֶרֶם הַר וְגֶבַע נִתְחוֹלָלְתִּי. בַּהֲכִינוֹ
שָׁמַיִם שָׁם הָיִיתִי. בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים עִמּוֹ נִמְצֵאתִי. אֲנִי
חָכְמָה עָרְמָה שָׁכַנְתִּי. מְשַׁחֲרַי יִמְצָאֻנְנִי וְאֹהֲבַי אָהָבְתִּי.
מֵחָרוּץ וּמִפָּז נִבְחָרָה תְבוּאָתִי. בְּאֹרַח צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
הִתְהַלָּכְתִּי. יָסוּרוּ אֵלַי חֲסַר לֵב וָפֶתִי. לִלְחוֹם בְּלַחְמִי
וְלִשְׁתּוֹת יֵין מָסָכְתִּי. כִּי עֹשֶׁר וְכָבוֹד נִמְצָא אִתִּי:

עֲצָתוֹ מֵרָחוֹק אֹמֶן לְאָמְנִי. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ שָׂם

Weisheit und Vernunft läßt die Stimm erschallen,
Auf den Spitzen und Höhen den Ruf erhallen:
Euch ruf' ich, die ihr am Glauben haltet,
Höret! Edles verkünd' ich, das Erkenntniß entfaltet.
Wahrheit geht aus meinen Lippen, was ruht auf sichrem Grund;
Ohne Hinterhalt, gerecht ist, was spricht mein Mund,
All' Denen, die um Einsicht beflissen, gerecht und gut;
Erwerbet meine Lehre, nicht Silber und köstlich Gut!

מקדמי Vom Urbeginn in der Vorwelt ward meine Würde mir angewiesen,
Noch vor Quellen und Tiefen war ich herrlich gepriesen.
Damals, da Berg' und Hügel erstanden,
Als die Himmel Er festet', da war ich vorhanden,
Als das Firmament Er spannte, da war ich ihm nah,
Wo des Schöpfers Kunst gewaltet, war ich, die Weisheit, da.
Die mich suchen, finden mich, den mich Liebenden Lieb' ich erweise
Mein Besitz steht vor Gold und Geschmeid' im Preise.
Von meinem Brote labet euch, trinket von meinem Wein!
Reichthum und Ehr' ist bei mir allein!

עצתו In der Urzeit schon setzte mich ein sein Plan,
Durch mich zeichnet' Er für Himmel und Erde die Bahn,

כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ נֶצַח.
נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ.
רוֹמְמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תֹּקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

ק"וח כַּאֲשֶׁר נִגְלֵיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה. כֵּן נִזְכֶּה שְׁכִינָתְךָ לַחֲזֶה. וְנֹאמַר הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קָדוֹשׁ:

בראשי בתי החרוזות חתם המחבר שמו שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

וּבְכֵן יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

שַׁעֲשׁוּעַ יוֹם יוֹם מֵרֹאשׁ אֲמָנָה. קֶדֶם מִפְּעָלָיו אַלְפַּיִם שָׁנָה. אָז רָאָהּ וַיְסַפְּרָהּ חֲקָרָהּ וֶהֱכִינָהּ. בִּימִינוֹ

König! furchtbar, erhaben und heilig! Du ja bist der König der Könige, deß Reich ewig bestehet. Seine erhabenen Thaten verkündet, erzählet von seiner Allmacht! Preiset ihn, ihr seine Schaaren, heiliget, erhebet ihn! in Jubel, Lied und Preis, in gewaltigem Lobgesange zu seiner Verherrlichung!

כאשר Wie einst Du den Ahnen Dich offenbart,
So sei auch uns, Deinen Glanz zu schauen, aufbewahrt,
Daß dankend wir preisen: Da ist unser Gott — der Heilige!

ובכן Und so stimmet an: Der Ewige erwarb mich als seines Waltens Beginn.

שעשוע Sein täglich Ergötzen, von je gehegt mit liebendem Sinn [1]),
Jahrtausende älter als seiner Werke Beginn,
Da schon hat Er es erforscht, verkündet, gehegt,
Es mit seiner Rechten gezeichnet, in seinen Schooß gelegt,

---

1) Die Gotteslehre wird redend eingeführt. Sie weist auf ihr vorweltliches Dasein hin, nach Spr. 8, 22 ff., und wie sie als die im Worte verkörperte göttliche Weisheit bei der Schöpfung gegenwärtig gewesen, indem eben in dieser, in ihrer wunderbaren Einrichtung und weisen Gesetzmäßigkeit, die Herrlichkeit des göttlichen Waltens wie in ihr sich offenbare. Dann werden die ersten Zeiten und Frommen vorgeführt, um es zu begründen, daß Keiner von ihnen so tadellos sich erwiesen, um der Offenbarung der Thorah gewürdigt zu werden. Diese blieb also in dem Schatze Gottes aufbewahrt, bis endlich die Zeit gekommen, daß der „treue Bote Gottes", „der unter den Erkornen Erhabenste", — Moscheh — sie zu empfangen ersehen war. Es ruht das Stück auf den im Midrasch herrschenden Anschauungen, und führt ein, auch anderweitig, aber nicht zu gleichem Zwecke und Ziele von den Peitanim erörtertes Thema aus. Eine Schau über die an den Größten und Edelsten hervortretenden mangelhaften Züge s. im Mußaf zum ersten Tage des Neujahrsfestes in dem Stücke אמץ von R. Eleasar Kalir, und im Schacharit für den zweiten (שכוני) von R. Schimeon b. Jizchak, dem Verfasser unseres Piut.

וַחֲמוּרוֹ וְכָל־כְּבוּדוֹ: בֵּאֵר מַאֲמָר לְמַאֲמָר לְמוּלוֹ. יַגִּיד עַל הַחוֹמֵד לְהַכְשִׁילוֹ. סוֹפוֹ לְהוֹלִיד בֵּן שֶׁהוּא מְקַלְלוֹ: וְאֵלּוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת הַכְּלוּלוֹת. נֶחֱרְתוּ עַל הַלּוּחוֹת הַמְעֻלּוֹת. וּמִפֶּה אֶל פֶּה הִשְׁמִעוּ בְקוֹלוֹת: נְבוֹנִים שֶׁלְּהָבוּ מִלַּהַב הַמִּשְׁמָע. וְהִשְׁמִיעוּ אֵין יְכֹלֶת לִשְׁמוֹעַ. קְרַב אַתָּה וּשְׁמָע: חַי הוֹדָה לַאֲשֶׁר אָמְרוּ. זָכוּ קְדוֹשִׁים וּמִשָּׁם נִתְאַשְּׁרוּ. כְּנָם הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ:

וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב. וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל לִנְקוֹב. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

יש מקומות שא"א אל נא.

אֵל נָא. לְעוֹלָם תֻּעֲרָץ. וּלְעוֹלָם תֻּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ.

באר Es deuten die Sprüche, wie zusammen sie stehen,
Daß, wer zu lüsternen Wünschen sich wagt zu vergehen,
Einen Sohn zeugt, der ihn wird lästern und schmähen.

Und die zehn Sprüche, die inhaltreichen,
Auf die herrlichen Tafeln gegraben in Zeichen,
Von Mund zu Mund der Herr sie that reichen.

נבונים Die Weisen, durchzuckt von Dem, was flammend erhallt,
Sie sprachen: Das zu fassen uns fehlt die Gewalt.
Tritt Du hin, daß nur Dir die Kunde erschallt.

Den Spruch hat gebilligt der ewige Hort,
Heil sprießt den Geweihten und Seligkeit dort.
„Wohl haben sie geredet!“ — lautet des Ewigen Wort!

אל O Gott! in Ewigkeit sei verherrlicht und in Ewigkeit geheiliget, in alle Zeit und Ewigkeit herrsche hocherhaben! Gott,

חוֹקֵר. כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִגְנֹב הִזְהִיר לְהִתְיַקֵּר. הַגַּנָּב
רֹצֵחַ וְנֹאֵף וְהִשָּׁבֵעַ לַשָּׁקֶר: חִוָּה זָכוֹר אֶת־
יוֹם הַשַּׁבָּת. כְּנֶגְדּוֹ לֹא תַעֲנֶה הִזְהִיר בִּמְשִׁיבַת.
פֶּן תְּשַׁקֵּר וְתוֹצִיא דִבַּת: קְרִיאָתָם יוֹכִיחַ
לָז לְלָז לָדוּן. כָּל מְחַלֵּל יוֹם קֹדֶשׁ בְּזָדוֹן.
כְּאִלּוּ מֵעִיד עֵדוּת שֶׁקֶר בָּאָדוֹן: בִּשְׁמוֹר יְצִיר
שַׁבָּת מֵחַלֵּל. מֵעִיד כִּי לְשִׁשָּׁה עוֹלָם שִׁכְלֵל.
וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם יְיָ וַאֲנִי אֵל: רָשַׁם מִצְוַת
כַּבֵּד לָעָם נִבְרָא. אָב וָאֵם מְכַבֵּד בְּמוֹרָא.
מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא: אָמַר לֹא תַחְמֹד
שֵׁת לְנֶגְדּוֹ. בֵּית רֵעַ וַאֲמָתוֹ וְעַבְדּוֹ. שׁוֹרוֹ

Des Sabbaths gedenke! dann folget die Kunde.
Nicht zeuge falsch! — das steht damit im Bunde.
Nicht Lüge verleumdend geh' Dir aus dem Munde.

קריאתם Daß vereint gelesen das Urtheil sich spreche,
Wer des Weihetags Ruhe frevelnd breche,
Durch falsch Zeugniß verleugnet den Herrn, der Freche.

Der Sterbliche, der den Sabbath mit Weihe hält,
Bezeugt, daß in sechs Tagen vollbracht ward die Welt!
Ich bin Gott! — spricht Er — euch hab' Ich zu meinen Zeugen bestellt.

רשם Die Eltern zu ehren, der Spruch ist ergangen
Dem Volk, das Er schuf! Wer mit heil'gem Verlangen
Ihn wahrt, der darf vor Leiden nicht bangen.

Dem stellt Er: Nicht laß dich gelüsten! entgegen,
Nicht darfst Wünsche nach fremden Gütern du hegen,
Nach des Nächsten Weibe, Besitzthum und Segen.

וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים לְאִשְּׁשָׁה. חֻקְקָם זֶה
כְּנֶגֶד זֶה לִדְרִשָּׁה. בּוֹנָם וְהִתְוָם חֲמִשָּׁה מוּל
חֲמִשָּׁה: נֹעַם אָנֹכִי הִשְׁמִיעַ בְּמַאֲמָר. כְּנֶגְדּוֹ
לֹא תִרְצָח הִזְהִיר בְּמִשְׁמָר. זֶה עַל זֶה לְהָבִין
וְלִגְמָר: בְּהִכָּשֵׁל יְצוּרִים לִשְׁפָּךְ־דָּם. כְּאִלּוּ
מְמַעֲטִים דְּמוּת בַּהֲזִידָם. כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: רָמַז לֹא יִהְיֶה בְּשֵׁנִי דִבּוּר.
כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִנְאָף הִזְהִיר לְצִבּוּר. עַל אָפְנָיו
דָּבָר דָּבוּר: יַגִּיד וְיוֹכִיחַ עֲלֵי כוֹפְרִים. דּוֹמִים
לְאִשָּׁה מְנָאֶפֶת מְאַחֵרִים. תַּחַת אִישָׁהּ תִּקַּח
אֶת־זָרִים: צִוָּה לֹא תִשָּׂא לַשָּׁוְא שֵׁם כִּלְיוֹת

Und die Schrift war von Gott, von fester Hand,
Gegraben die Sprüche, einander zugewandt,
Fünf gegen fünf, dem deutenden Verstand.

נעם Ich bin! ließ zuerst Er mit Anmuth hören!
Entsprechend: Nicht morde! — sollte warnend beschwören,
Daß Eines das Andere soll deutend erklären.

Wenn frevelnd der Mensch vergießet Blut,
Dann wird das Gottesbild zerstört mit frevlem Muth.
Daß Gott den Menschen schuf nach seinem Bild, — ist sein höchstes Gut.

רמז Nicht fremden Göttern diene! — so lautet das Zweite,
Dem mahnend sich: Nicht eh'breche! — reihte.
Wie treffend steht das Wort dem andern zur Seite!

Die Gott Abtrünnigen, so kündet's und spricht,
Sie gleichen dem Weibe, das die Ehe bricht,
Mit Anderen buhlend, Zucht höhnet und Pflicht.

צוה Nicht zum Meineid ruf' ihn an, der Herzen ergründet!
An seiner Seite zur Warnung: Nicht stehle! sich findet.
Denn mit Diebstahl, Mord, Ehebruch ist Meineid verbündet.

פָּנֶיךָ יְהַלְּכוּן לְאֹרֶךְ יָמִים. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ הֲבִינֵם בְּחַכּוּמִים. וּתְזַכֵּם לִהְיוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים. וּבְתוֹכָם תִּשְׁכּוֹן רָם עַל רָמִים:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

חי״ק וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב. וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל לִנְקוֹב. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

שם המחבר חתום שמעון בר יצחק בר אבון חזק.

ק׳ שְׁבוּיַת מָרוֹם לְקָחָה כְּהַיּוֹם. מִצְוֹתֶיהָ וְהוֹרָיוֹתֶיהָ מִפִּי אָיוֹם. מִמִּדְבָּר נְתוּנָה לְיוֹצְאֵי פִדְיוֹם: מַאֲמָר וְצִוּוּי וְעֹנֶשׁ וְאַזְהָרָה. חֹק וּמִשְׁפָּט בְּרִית וְתוֹרָה. נֹעַם הֶגֶה דַּבְּרוֹת עֲשָׂרָה: עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחַר זֶה. וּצְמוּדִים מַחֲזֶה אֶל מַחֲזֶה. לוּחוֹת כְּתוּבִים מִזֶּה וּמִזֶּה:

Und Du, o Herr, untadliger Hort!
Laß sie wallen in Deinem Lichte fort und fort,
Erleuchtet durch Weisheit, sie lehre Dein Wort.
Begnade sie mit dauerndem, bleibendem Leben,
In ihrer Mitte, o Höchster! Dich wolle erheben,

Ewiglebender, Dauernder, Furchtbarer, Erhabener und Heiliger!

שבוית Die dem Himmel Entführte[1]) ward heut' empfangen,
Lehr' und Spruch aus des Herrlichen Mund erklangen
In der Wüste Denen, die Er ließ zur Freiheit gelangen.

Spruch und Gebot und Strafe warnend ward kund,
Gesetz und Recht und Lehr' und Bund,
Den süßen Klang des Zehnspruchs lautet sein Mund.

ערוכים Die Sprüche einander folgend schreiten,
Gefügt, einander schauend, sie sich reihten,
Die Tafeln beschrieben auf beiden Seiten.

---

1) Die Gotteslehre nach der hagadischen Deutung von Ps. 68, 19.

אִם לֹא אֲמָרֶיךָ הַנְּעִימִים. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא מִתְקַיְּמִים. וְהִנְחַלְתָּם מוֹרָשָׁה לִמְעוּטֵי עַמִּים. מֵאַהֲבָתְךָ אוֹתָם וּבְזֵכֶר שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וּמְאֹד תִּתְאַוֶּה לָמוֹ לִהְיוֹת שְׁלֵמִים. וּבְמִשְׁפְּטֵי חֻקֶּיךָ לֵב וָדַעַת מְשִׂימִים. וּבְסוֹד יְרֵאֶיךָ יָשִׁיבוּ טְעָמִים. בְּרִיתְךָ לִנְטוֹר לֶכֶת בְּדֶרֶךְ תָּמִים. וּבְעֵת הִשְׁמַעְתָּם חֻקֶּיךָ הַתְּמִימִים. עָמְדוּ בְמוֹרָא כְּאֶחָד מְשֻׁלָּמִים. וְנִגְלָה לָמוֹ רָז מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים. עֲשִׂיָּה לִשְׁמִיעָה הֱיוֹת מַקְדִּימִים. וְנַמְתָּ מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לְעוֹלָמִים. לְיִרְאָה אוֹתִי לְטוֹב לָהֶם כָּל־הַיָּמִים. לוּ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי וּבִדְרָכַי מְסֻיָּמִים. וְיִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ בְּלִי הֱיוֹת אֲשֵׁמִים. כִּמְעַט מִפְּנֵיהֶם אַכְנִיעַ שׁוֹטְמִים. וְאָשִׁיב יָדִי עַל אוֹיְבִים וְקָמִים. ח׳ יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיָי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא בוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה אָדוֹן הַצּוּר תָּמִים. בְּאוֹר

אם Ließest Du nicht den holden Spruch ergehen,
Nicht würde der Erde, des Himmels Gesetz bestehen.
Du gabst dem kleinsten der Völker die Lehr' als Geschenk
Aus Liebe, des Schwurs der Vorzeit eingedenk.

Du willst, daß zu hoher Vollendung sie schreiten,
Den Geist und das Herz auf Dein Wort stets leiten,
Im Rathe der Frommen soll ihr Wort erschallen,
Dein Bündniß wahrend, geraden Weg sie wallen.

ובעת Als Du Dein Gesetz, das fehllose, verkündet,
Sie standen voll Ehrfurcht, wie ein Mann, verbündet,
Das Geheimniß der Engel der Höhe ward kund,
Als die That vor dem Hören gelobte der Mund.

Du sprachst: O bliebe für ewig der Sinn,
Daß stets sie mich fürchten, — zu Segensgewinn.
O horcht' mir mein Volk, durch meine Weisung geführt,
Ruhm blühet' und Heil ihm, von Schuld unberührt.
Wie würd' ich so bald ihm die Feinde bezwingen,
Ob Gegner den Arm, den strafenden, schwingen.

ישראל Israel, gottgeschützt, hat ewiges Heil,
Ihm wird nicht Schmach, nicht Schande zu Theil.

יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַלְכֵי אָרֶץ: צְבָאוֹת קֹדֶשׁ אֲחָזוּם
בְּעָתָה. צֵלַע כְּגִיגִית עֲלֵיהֶם כְּפָתָה*). צְרוּפָה
קִבְּלוּ בְּמָנוֹר וְאֵימָתָה. צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ:
חָשׁוּ הָרִים לְקַבֵּל שְׁכִינָתוֹ. חֲפֵצִים לְהִתְעַלּוֹת
בִּיקַר תִּפְאַרְתּוֹ. חֻבַּב חוֹרֵב מֵהֲרֵי אַדְמָתוֹ.
חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ: קָרָאתָ לְעָנָו מֵרוֹם
גְּבוֹהִים. לְהַנְחִיל תְּעוּדָה לְעַם בְּמֵהִים: יְיָ מְאֹד
נַעֲלֵיתָ עַל כָּל־אֱלֹהִים. וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל
הָאֱלֹהִים:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

*) נראה שכן צ"ל ע"פ אמרם ז"ל כפה עליהם וכו'. וכן מוכיח מוצא החרוזים ובדפוסים גר' כפפת.

צבאות Die heil'gen Schaaren ergriff dann Grauen,
Als sie die Bergeskuppe sie überwölbend schauen.
Dein laut'res Wort empfah'n sie in Furcht und Beben,
Das mit tiefschauendem Blick wacht über das Leben.

Es eilten die Berge, den Gottesglanz zu empfangen,
Daß sie verherrliche seiner Erhabenheit Prangen.
Vor den Bergen seiner Erde ward Choreb geehrt,
Ihn hat der Herr zu seinem Thronsitz begehrt.

קראת Du riefst den Demuthvollen [1]) aus der Höhe Sphären,
Die Lehre zu reichen Denen, die nach ihr begehren.
Ueber alle Götter hast Du Dich erhaben gezeigt.
Moscheh hinauf in die Gottesnähe steigt.

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, Dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

---

1) Moscheh, den demüthigsten aller Menschen auf Erden. 4. M. 12, 3.

וַיִּתְפּוֹצְצוּ הַרְרֵי־עַד: נִקְבְּצוּ לְאֻמִּים רֶגֶשׁ
בְּשָׁמְעָם. נֶאֶסְפוּ לַקּוֹסֵם לִשְׁאָלוֹ מַה־טַּעַם.
נְאֻם הֱשִׁיבָם עַל מֶה הָרַעַם. נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם: בַּנְּתָה מֵרָחוֹק לְנוֹחֲלֵי תְעוּדָה. בְּשֶׁלֶם
יִפַּדְתָּ עַל אֶרֶץ אֲגֻדָּה. בְּכֵן נַעֲבָדְךָ בְּגִיל
וּרְעָדָה. בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: רְדִתְךָ לְסִינַי
בְּאֵלִים בּוֹעֲרִים. רֶשֶׁף לְרַגְלֶיךָ יָצָא בְּהִדּוּרִים.
רוֹעֲדִים נְמוֹגִים כָּל יְצוּרִים. רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים:
יִרְאָה וְחָלָה מִתְּנָאָה הָאָרֶץ. יָזְמָה פֶּן תֵּהָפֵךְ
לְתֹהוּ בְּחֶרֶץ. יִסְּדוּ עַמּוּדֶיהָ בְּאָנֹכִי בְּמֶרֶץ.

נקבצו Die Völker, da sie das Stürmen vernahmen,
Den Zaubrer[1]) zu fragen, zusammenkamen.
Sie sprachen: Was deutet das Brausen? Er gab den Bescheid:
Seinem Volke der Herr Macht und Sieg verleiht.

Schon in der Urzeit hast Du Dein Auge gerichtet
Auf Deines Wortes Erben, um sie der Erde Gefilge geschichtet.
So beten wir Dich an in Lust und scheuem Beben,
In der Frommen Rath und Chor Dich wollen wir erheben.

רדתך Als auf Sinai Du erschienst unter flammenden Himmelsgestalten,
Majestätisch Deine Schritte Gluthen umwallten,
Alle Creaturen zitterten und wankten.
Es sah'n Dich die Berge und schwankten.

Vor uralter[2]) Drohung zittert geängstet die Erde,
Daß in's wüste Nichts wieder verkehret sie werde.
„Ich bin!"[3]) erscholl's laut, und der Erde Säulen waren gegründet,
Der Erde Könige haben Deinen Ruhm verkündet.

---

1) Bileam. S. meine Stimmen vom Jordan und Euphrat S. 50.

2) Nach dem Midrasch hat Gott bei der Schöpfung der Erde die Bedingung gestellt, daß, wenn Israel die Lehre empfangen werde, sie bestehen solle, sonst in das alte Nichts zurückkehren. Nur durch die Gotteslehre, die Gotteskenntniß und Sittlichkeit gegründet, besteht die Welt.

3) Das erste Wort der Zehngebote.

שם המחבר מרובע בכל בית שמעון בר יצחק.

ק׳ שְׁלֵמִים בַּחֲנוֹתָם נֶגֶד הָהָרָה. שָׁוִים
וּנְכוֹנִים בְּרוּחַ נִשְׁבָּרָה. שִׁמַּעְתָּם חֻקֶּיךָ עֲרוּכָה
וּשְׁמוּרָה. שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה: מִצְוֹת וְחֻקִּים
דָּת וָדִין. מִשָּׁם לָמְדוּ מַאַמְצֵי הַדִּין. מְדֻשַּׁן
בֵּיתְךָ זָכוּ לְהַעֲדִין. מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין: עַד
לֹא נִגְלָה לִמְצוּקֵי אֶרֶץ. עָבַר וְזָרַח וְהוֹפִיעַ
בָּאָרֶץ. עַמִּים מִשָּׁם נִפְרְצוּ פֶּרֶץ. עָמַד וַיְמֹדֶד
אֶרֶץ: וּמֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ אָתָה בְּמִצְעָד. וּלְעַם
קְרוֹבוֹ מִסִּינַי נוֹעַד. וְעַמּוּדֵי תֵבֵל גָּעֲשׁוּ לְהִרָעֵד.

שלמים Als vor dem Berge weilten die Glaubensvollen,
Demüthigen Sinnes, in gleichem, freudigem Wollen,
Da kündetest Du wohlgegründete, tiefgehegte Lehren.
„Mein Volk! Ich will reden. O wolle mich hören! [1]"

Lehr' und Satzung und Weisung und Recht
Dort lernten sie kennen und was kräftigt und stützet das Recht.
Du hast aus Deiner Fülle sie labend erquickt,
Mit des Rechtes Ruf aus den Höhen sie beglückt.

עד Eh' Er den Weltensäulen [2]) sich offenbart in heil'gem Prangen,
War Er [3]) auf Erden im Glanze schon vordem aufgegangen.
Er sah der Völker zucht- und zügelloses Leben,
Als werthlos hat Er darum sie Preis gegeben.

Im Kreise heil'ger Myriaden kam Er herangeschritten,
Erschien vor Sinai in des ihm nahen Volkes Mitten.
Des Erdballs Säulen stürmen, zittern,
Ewige Berge zerstieben, verwittern.

---

1) Ps. 50, 7. 2) Den Erzvätern.

3) An die Stelle 5. M. 33, 2 knüpft der Talmud die Angabe, daß Gott vor der Offenbarung auf Sinai bereits in Seïr und Paran sich offenbart um die Lehre den Heiden zu bieten; sie aber hätten sie verschmäht.

הַדִּקְדּוּק לַאֲנָשִׁים לִגְמָר: יָרַד מִן הָהָר וְהִשְׁמִיעָם. טַעֲמֵי
מֶתֶק וְאִמְרֵי נֹעַם. חִבְּרוּ וְהֻשְׁווּ כְּאֶחָד בְּמַדָּעָם. זֵרְזוּ
לְהַקְדִּים מַעַשׂ לְמִשְׁמָעָם: וּבַשְּׁלִישִׁי לְיוֹם הִתְקַדְּשָׁם בּוֹ.
הִקְדִּים עַל יָדָם מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ. דֶּרֶךְ תַּלְמִיד לְהַמְתִּין
לְרַבּוֹ. גָּדְלָתוֹ הִפְלִיא לְזֶרַע אוֹהֲבוֹ: בְּנָסְעָם מִיַּם סוּף
אֲגוּדִים. בְּרִיב וּמַצָּה נוֹסְעִים וְעוֹמְדִים: ח׳ אֲזַי בְּעֵת נָסְעוּ
מֵרְפִידִים. אֶל סִינַי בָּאוּ כְּאֶחָד אֲחוּדִים:

ק׳ הַלְלוּיָהּ כִּי הוּא הָיָה וְיִהְיֶה. בְּגֶשֶׁם נְדָבוֹת
אוֹתָנוּ יְחַיֶּה. ח׳ לְפָנָיו יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה. וְצַדִּיק
בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

Er kam vom Berg' herab, und richtet traut
An sie anmuth'gen Spruch und milden Laut,
Und in einem Sinn' und Geist verbündet,
Noch eh' sie gehört[2]), die Erfüllung ihr Eifer kündet.

וכשלישי Am dritten Tage der Rüst' und Weihe
Harret ihrer der König in seines Gefolges Reihe.
Sonst harrt des Meisters der Jünger, ihn zu ehren.
Hier wollte den Sprossen seines Freundes der Herr seine Huld gewähren.

Vom Schilfmeer waren sie fortgezogen mit einmüth'gem Sinn,
Doch Hader und Zwist sie trennt bei jedes Zuges End' und Beginn.
Doch als von Refidim ihren Weg sie genommen,
Wie ein Mann verbündet, waren sie zum Sinai gekommen.

הללויה Lobet ihn, der ewig war und ewig wird sein,
Mit mildem Regenguß Er wird uns erneu'n.
Vor ihm uns wird Er aufrichten zu neuem Leben,
Der Fromme lebt seinem Glauben treu ergeben!

---

1) Dies bezieht sich auf die Worte 2. M. 24, 7: Wir wollen thun und hören.

ק׳ מֵישָׁרִים כָּל מַעְגְּלֵי טוּבוֹ. הִשְׁמִיעַ מִפִּיו לְעַם קְרוֹבוֹ.
ח׳ לַהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹל בְּחָצְבוֹ. מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

מיוסד ע״פ תשר״ק.

ק׳ תָּמְכוּ כָבוֹד נְחִלֵי תְעוּדָה. שֶׁתָּפוּ בְּמַתַּן יְקָרָה וַחֲמוּדָה. רְצוּיָה חֲשׁוּקָה מִכָּל־כְּלִי חֶמְדָּה. קְרוּאָה בַּת מֶלֶךְ כְּבוּדָּה: צִיר נֶאֱמָן קָרָאתָ לַעֲלוֹת. פְּנִינֶיךָ בֵּאַרְתּוֹ חֲמוּרוֹת וְקַלּוֹת. עֳנָשִׁין וְאַזְהָרוֹת פְּרָטוֹת וּכְלָלוֹת. שְׂכַר הַמִּצְוֹת וְשִׁלּוּם גְּמוּלוֹת: נַמְתָּ לוֹ כֹּה תֹאמַר. מִלִּפְחוֹת וּמִלְּהוֹסִיף מַאֲמָר. לְנָשִׁים בְּלָשׁוֹן רַכָּה לוֹמַר. כַּבֵּד

מישרים Gerad' ist seiner Gnade Bahn,
Er machte sie kund dem Volke, dem ihm nah'n,
Als seine Stimm' erscholl unter Feuersgluth,
Da ward den von ihm Geborgenen Schutz und Hut.

תמכו Des Zeugnisses Empfänger waren hochgeehrt,
Als das theure Geschenk ihnen ward als Antheil gewährt,
Das vor allem Schmuck und aller Pracht begehrte,
Des Himmels Tochter genannt, die hehre, werthe.

Du riefst den treuen Boten zu Dir hinauf,
Thatst Deine Schätze, die schweren und leichten Gebote, ihm auf,
Einzelnes und Ganzes, Warnungen, Strafen, die dro'hn,
So wie die Vergeltung und der Gebote reichen Lohn.

נמת Du sagtest ihm: Also[1]) sollst Du sprechen,
Nichts füg' hinzu, nichts darfst davon ab Du brechen!
An die Weiber sollst mild das Wort Du richten,
Den Männern bürd' auf die strengen Pflichten.

---

1) 2. Mos. 19, 3.

בְּצֵאתְכֶם לִרְוָחוֹת: טֶרֶם נִגְלֵיתָה בְּשֵׂעִיר
וּפָארָן. יְדַעְתֶּם חֻקֶּיךָ עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן. כִּרְאוֹתְךָ
כִּי מֵאֲנוּ לְשָׁמְרָן. לֹא חֲשַׁבְתָּם וְרָאִיתָ לְהַתִּירָן:
מִמִּדְבָּר נִתְּנָה מְקוֹם הֶפְקֵר. נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ
לְעֵין כָּל־סוֹקֵר. סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה לְהִתְעַקֵּר.
עֵת יָבוֹאוּ בַּמִּשְׁפָּט לְהִתְחַקֵּר: פִּיךָ לֹא דִבֵּר
בְּמִסְתָּרִים. צֶדֶק דֹּבֵר מַגִּיד מֵישָׁרִים. קוֹלוֹת
וְלַפִּידִים וּבְרָקִים בּוֹעֲרִים. רָאוּ וְתָמְהוּ מְלָכִים
וְשָׂרִים: שָׁלִשִׁים כָּתַבְתָּ לְעַם מְשֻׁלָּשׁ. שָׁלַשְׁתָּ
שָׁלִישׁ מִשֵּׁבֶט שְׁלִישִׁי. ה׳ תְּמִימָה וּבָרָה מְשִׁיבַת
נַפְשִׁי. תָּמַכְתָּ לְהַנְחִילִי בְּיֶרַח שְׁלִישִׁי:

טרם In Paran und Seïr hattest vordem Du Dich verkündet,
Offenbartest Dein Gesetz, wie durch Lohn und Straf' es bindet.
Du sahest, sie weigerten sich, es zu halten,
Du gabst sie Preis, hast sie nicht werth gehalten.

In der Wüste ward [1]) die Lehre gereicht, der offnen, frei'n,
Vor Aller Aug' in hellem Sonnenschein,
Daß Abtrünnigen, im Trotze weilend, sei der Halt genommen,
Wenn einst im Gericht sie zur Prüfung kommen.

פיך Nicht im Verborgnen sprach Dein Mund,
Der Wahrheit redet, Gerechtigkeit machet kund,
Da der Donner rollt, der Blitz zückend flammt,
Staunend König' und Fürsten schauen's gesammt.

Dreifache Lehre dem Volke, dem dreigetheilten [2]), lässest Du ergeben.
Des dritten Stammes Dritten [3]) hast Du zum Mittler ersehen
Mit dem untadligen lauteren Wort, das die Seel' erquickt,
Hast Du im dritten Monde mich beglückt.

1) S. meine Stimmen vom Jordan und Euphrat S. 47.
2) Priester, Leviten und das übrige Israel.
3) Moscheh, der Drittgeborene in dem Stamme Levi.

חזרת התפלה לשליח צבור.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

בהרבה קהלות אומרים ביום שני קרובות ליום ראשון ארץ מטה.

כל סדר קרובות אלו עם הסלוק מיסוד ר׳ שמעון בר יצחק. ע״ס א״ב.

אֹרַח חַיִּים מוּסַר תּוֹכַחַת. בְּתִתְּךָ לְנוֹשָׁעִים בְּשׁוּבָה וָנַחַת. גָּעֲשׁוּ עַמּוּדֵי רוּם וָתַחַת. דְּבֵקֶיךָ בְּבוֹאָם מַתָּנוֹת לָקַחַת: הִסַּעְתָּ עַם כַּצֹּאן לַנְחוֹת. וְנִהַגְתָּם כְּעֵדֶר בְּשֹׂבַע שְׂמָחוֹת. זִכִּיתָם לַתּוֹרָה בְּאַהַב לְהֵאָחוֹת. חֹדֶשׁ שְׁלִישִׁי

(In vielen Gemeinden werden statt der hier folgenden, die entsprechenden Stücke vom ersten Tage (S. 102) eingeschaltet.)

מסוד (Verb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von Denen, die enthüllet Wissenskunde,
Geh' als Gesang und Preis aus meinem Munde,
Zu loben ihn, der thronet über dem Himmelsrunde.

ארח Als [1]) Du des Lebens Weg, sie, die weise mahnet und lehrt,
Den von Dir Geborgenen in Mild' und Huld gewährt,
Da ergriff die Säulen der Tief' und Höhe Zittern und Beben,
Als Dein Geschenk zu empfah'n sie Dir nahten fromm ergeben.

Du hast Dein Volk wie Schafe mild geleitet,
Wie eine Heerd' an Deiner Hand in Lust sie schreitet,
Liebend einteſt Du sie, gabst ihnen Dein Wort als Theil,
Als im dritten Mond sie ausgezogen zum Heil.

---

1) Verf. R. Schimeon b. Jizchak, dem auch die folgenden Stücke gehören.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Israel. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott, und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unsern Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

zigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes denn in dem Lichte Deines Antlitzes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Wochenfeste. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreue uns durch Deine Hülfe und reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbat- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbat,) Jisrael und die Festzeiten.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ
אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת
וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת
לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים
לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג
הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה
וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, Deinen großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) dieses Wochenfest, die Zeit der Ertheilung unserer Lehre, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת
מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Trotzigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten, und löset die Bedrückten, und beisteht den Verkümmerten, und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte. gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an, in voller Freude, und sie Alle sprachen:

מי Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern, wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande, einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

יי Der Ewige wird regieren immer und ewig!

צור Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat!

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר׃ בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ׃ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ׃ אֱמֶת אַתָּה
הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם׃ אֱמֶת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ׃ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ׃ כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף
בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל
וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים

עזרת Beistand unserer Väter warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte; in der Weltenhöhe ist Dein Sitz, und Deines Rechtes Walten und Deine Milde reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Herzen nimmt. Es ist wahr, Du bist ein Herr Deines Volkes, und ein König, mächtig, ihren Streit zu führen. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du bist der Letzte, und außer Dir haben wir keinen König, der erlöst und errettet. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast Du erschlagen, und Deinen Erstgebornen hast Du erlöst, und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen hast Du versenkt, und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Wasser ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten, und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gesänge, Lieder und Lobpreisungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ist, der die

לֹא תִנְאָף. רֶשֶׁף כְּוִיּוֹנִי. מַרְחִיקָהּ יִשְׂבַּע עֲדָנַי. וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיָי:

לֹא תִגְנֹב. יְגִיעַ אִישׁ לְאִישׁוֹ. כִּי עֲמָלוֹ לָרִיק יְחִישׁוֹ. וְחֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ:

לֹא תַעֲנֶה. צֶדֶק לְעַוֵּת. מִלְשְׁנִי יִירַשׁ צַלְמָוֶת. כָּל־מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת:

לֹא תַחְמֹד. חֲפָצִים הִרְבֵּיתָה. תְּעוּדָה קֶשֶׁר אַהֲבָתָהּ. חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ:

ח׳ וְכָל קִנְיָנֶיךָ שָׂבְעָה. יְקָר מְאוֹד טִבְעָהּ. חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:

חֲזַק וֶאֱמַץ בִּגְזֵרָה. בְּיִרְאַת צוּרְךָ לְהִתְאַזֵּרָה. וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְעֶזְרָה:

לא תנאף Nicht ehebreche! bleibe fern von Flammengluth.
Wer sie meidet, dem strömet meiner Labung Segensfluth.
Er gewinnt von Gott Gnad' und Gut.

Nicht stehle! gönne Jeglichem, was ermüht seine Hand.
Dir seiner Mühen Ertrag zu eignen — ist frevles Werk und Tand.
Wer sich an mir verging, hat sich gegen sein Leben gewandt.

לא תענה Nicht sage Zeugniß aus, das Recht zu verderben.
Der Verleumder wird Todesdüster erben.
Die mich hassen, lieben in Sünden hinzusterben.

Gelüste nicht, der Güter Zahl zu mehren.
In Liebe sei verbündet meinen Lehren.
Die Weisheit bauet dir das Haus in Ehren.

וכל Ueber all deine Güter, alle Fülle der Welt,
Wie ist ihr[1]) Gepräge von Glanz erhellt,
Sie, die auf sieben Säulen ihren Bau gestellt.

Halt' ihre Krone fest mit starker Hand.
Die Gottesfurcht sei dir Gurt und Band.
Er bleibt als Hort dann stets dir zugewandt.

1) Der in der Thorah offenbarten göttlichen Weisheit.

זולת. שם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואמץ חתום בראשי החרוזים אלא שהקדים בראש כל חרוז ראשי הכתובים מעשרת הדברים. וכל חרוז מסיים על לשון הכתוב מפסוקי שמעו מוסר וגו׳ שבמשלי ח׳.

אָנֹכִי. שְׁמַעְתֶּם וְנִתְאַמְּמוּ. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא תֶאְשָׁמוּ. שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ:

לֹא יִהְיֶה. מִקִּוְּכֶם זָר וְתָרֵעוּ. וּמֵעֲבוֹדָתִי בַּל תִּגְרָעוּ. וְאַל תִּפְרָעוּ:

לֹא תִשָּׂא. עֹנֶשׁ לְחִלּוּלִי. וְתִנָּצֵל מִמַּכְאוֹב וּמֵחֳלִי. אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי:

זָכוֹר. וְשָׁמוֹר אֶת יוֹם. וְתִמְצָא כֹּפֶר וּפִדְיוֹם. לִשְׁקֹד עַל דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם:

כַּבֵּד. נָא הוֹרֶיךָ בְּמִבְטָחִי. וְתַאֲרִיךְ יָמִים וְתִהְיֶה חָי. לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחָי:

לֹא תִרְצָח. בְּנֶפֶשׁ מֵחַיִּים. וִיהִי חֶלְקְךָ בַּחַיִּים. כִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים:

אנכי „Ich bin" ließest Du erschallen. Sie waren erschreckt[1]).
O nehmet an meine Herrschaft! Daß nicht euch Schuld bedeckt!
Hört an die Belehrung, die zur Weisheit erweckt.

Nicht auf einen Andern — frevelnd — eure Hoffnung setzet.
In meinem Dienste Nichts verletzet,
Und nicht zurück ihn setzet!

לא Nicht lade Schuld sich auf, wer meinen Namen entweiht,
Rette dich von Weh' und Leid.
Heil Dem, der auf mich hört zu jeder Zeit.

Den Sabbath wahre, stets sein gedenke!
Daß Erlösung, Befreiung aus dem Weltdienst dir er schenke!
Stets zu meinen Pforten die Schritte lenke.

כבד Ehre deine Eltern, vertrauend meinem Heile.
Langes Leben und Glück dann wird dir zu Theile.
Stets an den Pfosten meiner Thüre weile!

Nicht morde! schone jeglicher Seele Leben!
Ich werde das Leben zu ew'gem Theile dir geben!
Wer mich gewann, hat gewonnen das Leben!

1) Den Schluß jeder Strophe dieser Umschreibung des Zehngebot's bildet ein Halbvers aus Sprw. 8,33ff

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אמת Wahr und gültig, festgegründet und ewigbleibend, gerade und treu, gut und schön ist das Wort, so für unsere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Jisraels, Deine Knechte.

על Für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ist es ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott, und unserer Väter Gott für immer und ewig. Du bist unser König, Du der König unserer Väter! Um Deines Namens wegen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Väter erlöst. Wahr ist es, daß Dein großer Name von jeher über uns genannt wird in Liebe. Kein Gott außer Dir.

בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Gertreide und deinen Most und dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, je ihr höret auf meine Gebote

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ
בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל
לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ
וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ
וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי
אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן
וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ
בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה

אהבה Mit großer Liebe hast Du uns geliebt, Ewiger, unser Gott, mit großer und überschwänglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, sei auch uns gnädig, und belehre uns. Unser Vater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unser Auge in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Herz an Deinen Geboten, und einige unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, den großen und erhabenen, vertrauen wir, frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Heile. Und laß uns in Frieden heimkehren von den vier Ecken der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land. Denn ein Gott, der Heil schafft, bist Du, und uns hast Du erkoren aus allen Völkern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken, und Dich als den Einigen zu bezeugen, in Liebe. — Gelobt seist Du, o Ewiger! der erwählt hat sein Volk Jisrael in Liebe

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים
יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים
לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת
יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת
בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה
אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן
תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת:

והחיות Die Chajot erheben Gesang, und die Cherubim Preis, und die Serafim Jubel, und die Himmelsschaaren Benedeiung. Das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim, ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, ein Jeglicher von seiner Stätte!

לאל Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen, dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpfe, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Gelobt seist Du, Ewiger, Schöpfer der Himmelslichter!

בְּסִינָי. מלא כל הארץ כבודו:
יְקָדִים יוֹקְדִים הָצוּ בְּסִינָי.
מלא כ״ה כבודו: כִּתֵּי כְרוּבִים
נָעֲמוּ בְּסִינָי. מלא כ״ה כבודו:
לוֹהֲבֵי לוֹהֲטִים רִנְּנוּ בְּסִינָי.
מלא כ״ה כבודו: מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים
נָשְׂאוּ בְּהוֹפִיעוֹ בְּסִינָי. מלא
כל הארץ כבודו: נוֹצְצֵי־נֹעַם
הִמְלִיכוּהוּ בְּהִגָּלוֹתוֹ בְּסִינָי.
מלא כ״ה כבודו: סְבִיבֵי שְׂרָפִים
סִלְסְלוּ וְרוֹמְמוּ בְּסִינָי. מלא
כ״ה כ: עָלְזוּ עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
בְּסִינָי. מלא כל הארץ כבודו:
פְּנֵיהֶם פְּחוּדִים יְחוֹפְפוּ
לְחוֹפֵף בְּסִינָי. מלא כ״ה כבודו:
צוּרַת צְנוּעִים יַצְנִיפוּ לְצוֹפֵף
בְּסִינָי. מלא כל הארץ כבודו:
קְהַל קְדוֹשִׁים קָמוּ בְּסִינָי.
מלא כ״ה כבודו: רָאוּ רֶכֶב
רִבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן בְּסִינָי.
מלא כל הארץ כבודו: ק״וח שַׁאֲגַ
שׁוֹפָרוֹת שָׁמְעוּ בְּסִינָי. מלא
כל הארץ כבודו: תּוֹרָה תְמִימָה
תִּכְבַּדְתֶּם בְּסִינָי. מלא כל
הארץ כבודו:

ק״וח שַׁמְעִיאֵל הַשָּׂר
מַשְׁמִיעָם בְּכֹחוֹ.
לְשַׁתֵּק הֲמוֹן מַעֲלָה
בְּרֹן בְּנֵי אֶזְרָחוֹ: דְּרָכֵי
וְחוֹבֵי תּוֹרַת קְדֻשָּׁה
לַמְקָרֶה צַוָּרִים.
הַמְּשֻׂגָּב וּמְכֻתָּר
בְּכִתְרֵי כְתָרִים. פְּאֵר
מְלָכִים תְּהִלָּה
לִבְרוּרִים. מִפַּחְדּוֹ
יָחִילוּ אֵיתָנִים וְצוּרִים:

חזן יִשְׁמְרוּ נִכְסָפִים
בְּחַצְרוֹת מְעַט
מִקְדָּשׁוֹ. בְּפַחַד וְיִרְאָה
לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ:

ק״וח אַחַר שְׁתֵּי תֵבוֹת
מַזְכִּירִים שֵׁם קָדְשׁוֹ:
לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי הֵם
זֶרַע קְדוֹשׁוֹ:

ברוב קהלות אשכנז אומרים זה·

ע"פ א"ב כפול ומשולש·

אָרְחוֹת אֶרְאֶלִּים יַקְדִּישׁוּ
בְּרִדְתּוֹ לְסִינָי. מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: בְּרוּאֵי בְרָקִים
יַרְעִידוּ בְּבֹאוֹ בְּסִינָי. מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
כְּבוֹדוֹ נִגְלָה עַל הַר סִינָי·
וּמַלְכוּתוֹ עַל הַר סִינָי. אָמוֹן
אֶצְלוֹ מַתְּנַת סִינָי· וְדִבְּרוֹת
עֲשָׂרָה שָׁמְעוּ בְּסִינָי· מְקַבְּלֵי
הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינָי:
גְּנוּזֵי גַּלְגַּלִּים הִלְּלוּ בְּסִינָי·
מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
דִּגְלֵי דְבֵקִים יַאְדִּירוּ בְּפָצְחוֹ
בְּסִינָי. מלא כל הארץ כבודו:
הוֹגֵי הַדּוֹרִים מְפָאֲרִים בְּשׁוּרוֹ
בְּסִינָי. מלא כל הארץ כבודו:
וְרָצִים וְשָׁבִים מִתְיַחֲדִים
בְּהַטּוֹתוֹ בְּסִינָי. מלא כל הארץ
כבודו: זַקֵּי זוֹהֲרִים זֹרְזוּ
בְּהַשְׁגִּיחוֹ בְּסִינָי. מלא כל הארץ
כבודו: חֲיָלֵי חַשְׁמַלִּים רָעֲשׁוּ
בְּסִינָי. מלא כל הארץ כבודו:
טַפְסְרֵי טְפוּחִים יִרְקְדוּ

ברוב קה"ור פולין ופיהם אומרים זה·

וְעַתָּה בָּנִים שִׁירוּ
לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת
מְפֹאָר. בְּרִקְמֵי שִׁיר
מְעֻטָּף וּמְעֻטָּר וּמְתֹאָר·
בְּהוֹד וְהָדָר וָשֶׁבַח
מְבֹאָר. בַּעֲטֶרֶת גֵּאוּת
וְכֶתֶר נוֹרָא יִתְפָּאָר:
שִׁמְעוּ־לִי מְלָלוֹ. עִזּוּז
נוֹרָאוֹת פְּלָאֵי גָדְלוֹ.
שֶׁשְּׁמוֹ עָרֵב לוֹ. וְזִכְרוֹ
נָעִים לְהַלְלוֹ. וְהֵיכָלוֹ
נֶחְמָד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ
נֶהְדָּר לוֹ. וְהוֹדוֹ
נָאֶה לוֹ. וּמְשָׁרְתָיו
מַנְעִימִים לוֹ: וְאַשְׁרֵי
עֲבָדָיו הַמַּשְׁמִיעִים
בְּקוֹל שִׁבְחוֹ. כִּי
עֲרֵבִים לְפָנָיו וּמְקֻבָּלִים
נִכְחוֹ.

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה. כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

תתברך Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Erlöser! der erschaffen die heiligen Wesen, gepriesen Dein Name für immer, unser König! der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrfurcht einmüthig, mit lauter Stimme, die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Ehrfurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thun sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er, und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie, sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrfurcht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren o weit die Erde reicht, geht seine Herrlichkeit.

שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

(אם שבת.)

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

Gottes und seine Heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

(Am Sabbat.)

לאל Dem Gotte, der feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf seinen Ehrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er den Ruhetag, Seelenlust nannte Er den Sabbattag. Das ist der Preis des siebenten Tages, daß an ihm Gott feierte von seinem ganzen Wirken. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbat: „Schön ist's, dem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Verherrlichung bringen sie dem Gotte, der Alles gebildet, der gegönnet Ruhe seinem Volke Jisrael in seiner Weihe am geweihten Sabbattage. Dein Name, Ewiger, unser Gott! sei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unser König! verherrlicht im Himmel droben, und auf Erden hienieden. Gesegnet sei, Du unser Retter! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

גָּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי

(אם שבת.)

הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

Du, groß an Weisheit, der bereitet und geschaffen die Strahlen der Sonne, der Allgütige bildete herrliches Zeugniß für seinen Namen! Die Leuchten stellet Er rings um seine Majestät, die Führer seiner Himmelsschaaren sind heilige Wesen, die verherrlichen den Allmächtigen, unablässig verkünden sie die Herrlichkeit

(Am Sabbat.)

heit stehen vor seinem Thronsitze, Gnad' und Erbarmen vor seinem Glanze. Wohlthuend sind die Leuchten, die erschaffen unser Gott, Er hat sie gebildet mit Weisheit, Vernunft und überlegender Kunst. Kraft und Stärke hat Er in sie gelegt, daß sie walten inmitten des Erdenballes. Glanzerfüllt und Helle strahlend, herrlich ist ihr Glanz durch die ganze Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und herrlich in ihrem Niedergange, erfüllend in Ehrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Verherrlichung geben sie seinem Namen, Jubel und Jauchzen dem Gedächtniß seiner Herrschaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er sah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt das ganze Heer der Höhe, Ruhm und Größe Serafim und Ofannim und die heiligen Thiergestalten.

הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְּפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ

(אם שבת.)

הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל

jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt! in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutz um uns. O Herr, gepriesen sei

(Am Sabbat.)

großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutzwehr um uns! Nichts steht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es giebt neben Dir Nichts, und was wäre Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, Herr, unser Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser König, im Leben der künftigen Welt, es giebt neben Dir Nichts, unser Erlöser, in den Zeiten des Messias, und Nichts ist Dir ähnlich, Du unser Retter, wenn Du belebest die Todten.

אל Gott, Herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden. Seiner Größe und Güte ist voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Pracht sich erhebt über den heiligen Thieren, und im Glanze der Herrlichkeit strahlt auf seinem Wagenthron. Fürsprechende Milde und Gerad-

אם שבת ווירד דאס אונטענשטעהענדע הכל יודוך געבעטעט.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:

(אם שבת.)

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ

(Am Sabbat werden die unten befindlichen Stücke gebetet.)

המאיר Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle hast Du mit Weisheit gebildet, voll ist die Erde Deiner Besitzthümer. O König, Du allein Erhabener von

(Am Sabbat.)

הכל Alles preiset Dich, und Alles verherrlicht Dich, und Alles spricht: Keiner ist heilig wie Gott, Alles erhöhet Dich für und für, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Ostens, und aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen lässet die Sonne aus ihrem Orte, und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und er leuchtet der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. O König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt, in Deinem

Umgrenzet stand das heil'ge Volk am Fuße des Sinai,
Aufstrahlt Er in Majestät und heiligt den Sinai.

ויט Er neigte die Himmel und ließ sich herab auf Sinai,
Und das Licht, das bei ihm weilt, erleuchtet den Sinai.
Er verschmähet die Berg', erküret Sinai.
Lichtglanz hell ließ Er strahlen auf Sinai.
Hochgipflige Berge eilten, zuvorzukommen dem Sinai,
Zu seinem Sitz' ersah Gott ihn, kündet lautre Ehrfurcht auf Sinai.
Der Gütige in hellem Glanze naht, scheel blicken die Berg' auf Sinai.
Dort empfahn sie das Gesetz, das von Moscheh empfangne auf Sinai,

כלת Die Libanons-Braut verwarnt Moscheh,
Dreifache Lehre verkündet, dem Gewölke genaht, Moscheh.
Laut vor dem Volke lehrend, herabkam Moscheh.
Aus dem Feuer erscholl Gottes Spruch, holdes Licht strahlt die Lehre des Herrn,
Honigseim beut Gott, Köstlicheres als Gold und Geschmeide sprach der Herr.

שמחת Du letztest Dein heiliges Volk mit Deiner Hände Gebild,
Dem Demuthreichen hast Du Dein trautes Geheimniß enthüllt
Du erschienst auf Sinai, mit Deinen Myriaden geschaart.
„Ich bin der Ewige, dein Gott!" das Wort hast Du offenbart.
Es trat Dein Fuß auf das Meer, das Du in Stücke zerschellt,
Du erlös'test durch Feuersgluthen, die Deiner Allmachtstimm' entschwellt,
Licht strahlt' auf, als sie hörten: Nicht fremde Götter halte!
Nicht umsonst meinen Namen aussprechet! — als Dein Gebot erschallte.

קדש Des Sabbaths Weih' und Feier sollst stets Du treu bewahren,
Weihlieber mögen erheben Jaakobs geeinete Schaaren.
Die Eltern zu ehren eile! Licht strahlt auf diesem Wege.
Nicht morde deines Hortes Ebenbild! Dein eignes Leben [1]) hege!
Ehbruch und unlautres Wesen sei als den Namen entehrend verpönt.
Nicht stehle! wache darüber, daß nicht dich Schande verhöhnt.
Niemals gegen deinen Nächsten sprich lügenhaft Zeugniß aus.
Nicht begehre, was deines Nächsten, nicht seine Heerden, nicht sein Haus.

השמרו Hütet euch, nicht berühret den Berg!
Dicht Gewölk umhüllet den Berg.
Blitze und Donner zückten vom Berg,
Und es vernahmen, die standen unten am Berg,
Daß, der das Licht geschaffen, herauf den Tag führt,
Sein Volk erkürt. Der Heilige!

1) „Wer Menschenblut vergießt, durch Menschenhand soll sein Blut vergossen werden." 1. M. 9, 6.

הַר סִינָי. הִגְבִּיל גּוֹי קָדוֹשׁ תַּחְתִּית סִינָי. הוֹפִיעַ בִּכְבוֹדוֹ וְקִדֵּשׁ סִינָי. וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד לְסִינָי. וְעִמֵּהּ שְׁרֵא נְהוֹרָא הֵאִירָה הַר סִינָי. זָעַף בֶּהָרִים וּבָחַר בְּסִינָי. וְהַר אוֹר הַזּוֹרֵחַ זֶה סִינָי. חָשׁוּ גַבְנֻנִּים לְקַדֵּם לְסִינָי. חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ זֶה סִינָי. טְהוֹרָה יִרְאָה הִשְׁמִיעַ בְּסִינָי. טוֹב כְּמָאוֹר טוֹב נִגַּשׁ לְסִינָי. יְרַצְּדוּ הָרִים אֶל מוּל סִינָי. יְקַבְּלוּ הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינָי: כַּלַּת לְבָנוֹן הִזְהִיר מֹשֶׁה. כְּתָב שָׁלִשִׁים לִמְרוֹם מֹשֶׁה. לַעֲרָפֶל נִגַּשׁ מֹשֶׁה. לְהַשְׁמִיעַ לָעָם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה: מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אָמַר אֱלֹהִים. מָתוֹק הָאוֹר בְּתוֹרַת אֱלֹהִים. נֹפֶת צוּפִים נָתַן אֱלֹהִים. נֶחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפָּז וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים: שִׂמַּחְתָּ גּוֹי קָדוֹשׁ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. סִדַּרְתָּ לְעָנָו סוֹד שַׁעֲשׁוּעֶיךָ. עַל הַר סִינַי נִגְלֵיתָ בְּרִבְבוֹת אֲלָפֶיךָ. עָנִיתָ וְאָמַרְתָּ אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ: פּוֹרַרְתָּ יָם בְּעֻזְּךָ וְעָלָיו דָּרְכָה רַגְלֶךָ. פָּרִיתָ כְּלַהֲבוֹת אֵשׁ אֲשֶׁר חָצַב קוֹלֶךָ. צִהַרְתָּ אוֹר מְקַבְּלֵי לֹא יִהְיֶה לְךָ. צִוִּיתָ לֹא תִשָּׂא לַשָּׁוְא כְּבוֹד שְׁמִי בְּמִלּוּלֶךָ: קַדֵּשׁ זָכוֹר וְקַיֵּם שָׁמוֹר. קְהִלּוֹת יַעֲקֹב יַעֲנוּ מִזְמוֹר. רוּץ לְמִצְוַת כַּבֵּד וְאוֹר נְתִיבוֹתֶיהָ תִּגְמוֹר. רְאֵה לֹא תִרְצָח צֶלֶם צוּרְךָ וְעַצְמְךָ תִשְׁמוֹר: שֵׁם רָע לֹא תִנְאָף וְנוֹנֵי זִמָּה. שְׁמוֹר לֹא תִגְנֹב פֶּן תּוּשַׁת לִכְלִמָּה. תָּמִיד לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵדוּת מְזִמָּה. תַּאֲוַת רֵעֲךָ לֹא תַחְמוֹד מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה:

הִשָּׁמְרוּ עָם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר. וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר. קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר. יוֹצֵר אוֹר בְּעַמּוֹ יִבְחָר. קָדוֹשׁ:

* * *

(Nach dem allgemeinen Morgengebet (S. 27—76) wird hier fortgefahren:)

* * *

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

מיוסד ע"פ א"ב כפול וחתום בו שמעון בר יצחק.

אַיֶּלֶת אֲהָבִים מַתְּנַת סִינָי. אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים מוֹרָשָׁה מִסִּינָי. בְּאוֹר תּוֹרָה אוֹר קְדֻשַּׁת סִינָי. בְּהֶחֱרֵד עָם סְבִיבוֹת סִינָי:

הִשָּׁמְרוּ עָם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר. וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר. קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר. יוֹצֵר אוֹר בְּעַמּוֹ יִבְחַר. קָדוֹשׁ:

גֶּבֶר חָכָם עָלָה לְסִינָי. גֵּאֶה בְּרוֹב כֹּחוֹ שָׁכֵן בְּסִינָי. דָּת מְשַׁחֶקֶת יוֹם יוֹם לְסִינָי. דַּעַת מְחַוָּה הֵאִירָה

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ist im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah.

אילת Die wie Gazellen Holde, das Geschenk vom Sinai [1]),
Gottes holder Pflegling, das Erbe vom Sinai, —
Von der Lehre hellem Glanz' erstrahlt in Weihe Sinai,
Als das Volk in Schrecken bebte rings um Sinai.

השמרו Hütet euch, nicht berühret den Berg!
Düstres Gewölk lag ob dem Berg,
Und Donnerstimmen und Blitze drangen vom Berg,
Es hörten's, die standen um des Berges Fuß gereihet,
Wie Er, des Lichtes Bildner, sein Volk erkürt und weihet. Der Heilige

גבר Es stieg hinauf der Weisheitgewaltige zum Sinai
In seiner Macht thronet der Erhabene auf Sinai.
Das Gesetz, seine tägliche Lust, auf Sinai
Weisheit kündend, erhellt den Sinai.

---

1) Verfasser: R. Schimeon b. Jizchak.

יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen; und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde; daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, müssen sie niederknieen und hinsinken, und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen, und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם.
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס
זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת
עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des All's, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde, und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren, und unser Loos dem ihrer Schaaren Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Allmacht Sitz ist im Himmel droben, und der Thron seiner Allmacht ist in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen, und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist, im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

על Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Herrlichkeit, daß Du wegräumest die Götzen von der Erde, und all die eitlen Wahngebilde gänzlich

בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

סדר קדוש.

(בליל שבת כשמקדש בביתו מתחיל:)

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו· וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם· כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

בק"ק אומרים גם במה מדליקין כשחל י"ט בשבת.

(שבת פ"ב.) בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחֹסֶן וְלֹא בְכַלָּךְ. וְלֹא בִּפְתִילַת הָאִידָן וְלֹא בִּפְתִילַת הַמִּדְבָּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם. וְלֹא בְזֶפֶת וְלֹא בְשַׁעֲוָה. וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה. וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת. וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְטְ. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת וַאֲפִלּוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן. פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה. חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂהּ פֶּחָם: (ו) עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: (ז) שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה. אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים. וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי. וּמְעָרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

תניא אמר ר׳ חנינא חייב אדם למשמש בבגדיו בערב שבת עם חשיכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

יוֹם שַׁבָּת זְכִיר הִשְׁמִיעַ בְּסִינַי. נְגִיד עֲלֵי יָמִים הוּא קַיָּם מִשְׁחָחוּ. וּמַעֲשֵׂה מְאָבוֹת מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת. בְּיוֹם זֶה לֹא תוּכַל עֲשׂוֹתוֹ׃

ק׳ מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃

קדיש שלם·

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ברוך (Vorb.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Schöpfer des Himmels und der Erden, —

מגן (Gem.) Schirm der Ahnen durch seine Verheißung, der die Todten belebt durch seinen Ausspruch, der heilige Gott, dem Keiner gleicht, der Ruhe bereitet seinem Volke an seinem heiligen Sabbathtage; denn an ihnen (den Kindern Jisrael) hat Er Wohlgefallen, daß Er Ruhe ihnen bereitet. Vor ihm wollen wir im Dienste stehen in Ehrfurcht und Scheu, und seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet und den siebenten Tag gesegnet, und in Heiligkeit Ruhe bereitet dem Volke, das durch Sabbathlust getränkt ist, zum Gedächtniß an das Schöpfungswerk.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und Gott unserer Väter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute, und erfreue uns durch Deine Hülfe. Und läut're unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger der heiligt den Sabbath!

לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אם שבת·

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

(Am Sabbath:)

ויכלו Und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Vollendet hatte Gott am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und feierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm feierte Er von seinem ganzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu fertigen.

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:
שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.
אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה

zigkeit, — Du Allerbarmer; denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig, auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שלום Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Volk; denn Du, o König, bist Herr alles Friedens, und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre,

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחוינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Wochenfeste. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs= und huld=reich bist Du.

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreue uns durch Deine Hülfe und reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbat= und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbat,) Jisrael und die Festzeiten.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, Deinen großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) dieses Wochenfest, die Zeit der Ertheilung unserer Lehre, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

ארני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אָפְסוּ דִבְרֵי בְגַאֲוָה אִישׁ צָרְבֵנוּ שׁוֹאֵל. מָטוּ וּפָסוּ אֱמוּנִים וְאֵין יָד לָאֵל. נַפְשֵׁנוּ תְאֵבָה וּמְצַפָּה לְבִיאַת גּוֹאֵל. חַזְּקֵנוּ וְאַמְּצֵנוּ בְּבִנְיַן אֲרִיאֵל. סְלוּל הַשָּׁלוֹם פְּרוֹס עַל עַמְּךָ הוֹאֵל. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם:

אם שבת ·

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָֹה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָֹה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך ײ וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalajim.

(Am Sabbath.)

ושמרו Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen der Ewige geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage gefeiert und geraſtet.

וידבר Und Moscheh verkündete die Feste des Ewigen den Kindern Jisrael.

רָצִים לִשְׁאוֹל בִּשְׁלוֹמָם סְגָנִים וְאָמְנִים לְהַחֲדָה. כְּאֹמֶר
בְּאַבְּם לְשָׁלוֹם לְהַרְגִּילָם לֶעָתִיד לְדַדֶּה. רְגִילִים הֱיוֹת
לָבֹא וּלְהָבִיא וְלָחֹג מוֹעֲדָה. וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ
אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה: כְּהַגִּיעָם לְהַר הַבַּיִת אַף הַמֶּלֶךְ סַלּוֹ
מֵרִים. יַחַד כְּבוֹאָם לַעֲזָרָה דִּבְּרוּ הַלְוִיִּם בְּשִׁירִים. נְאֻמִים
אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְגוֹמְרִים. תּוֹרִים וְגוֹזָלוֹת שֶׁבְּצַד
הַסַּלִּים עוֹלוֹת לְהַדְרִים. נוֹתְנִים מַה־שֶּׁבְּיָדָם לַכֹּהֲנִים
וְכָל־הַפָּרָשָׁה קוֹרִים. וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים:
יוֹדֵעַ מַקְרִין וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מִלְהַכְסִיפָה. גְּבוּל קְרִיאָה מֵעֲצֶרֶת
וְעַד זְמַן אֲסִיפָה. דְּבַר שִׂמְחָה מֵאָז וְהָלְאָה לֹא חֲשׂוּפָה.
לֹא קוֹרִין וּמְבִיאִים עַד חֲנֻכָּה לְעָרְפָּה. וּמֵאָז אֵין מְבִיאִים
קֹדֶם יוֹם הֲנָפָה. מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה:
וּמַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה. יָשִׁירוּ בַּעֲלוֹתָם
שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי נֵלֵךְ בֵּית יָהּ. אוֹמְרִים עוֹמְדוֹת הָיוּ
רַגְלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵי בְנוּיָה. מְזַמְּרִים בְּהַר הַבַּיִת הַלְלוּ אֵל
בְּקָדְשׁוֹ בְּהֶגְיָיָה. צוֹהֲלִים וְרוֹנְנִים בְּבוֹאָם לַעֲזָרָה בְּהוֹדָיָה.
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: בִּהְיוֹת כָּל־אֵלֶּה תְּקֵפוּ
מַשְׁעֲנִי. תְּשׁוּרָתִי וּמִנְחָתִי הוֹלֶכֶת וּמְכַפֶּרֶת לְפָנָי. וְעַתָּה
אֵין זֶבַח וְאָסְפוּ דוֹרוֹנִי. רִחַקְנוּ מֵעַל גְּבוּלְךָ וְאֵין לְהַתְשִׁירְךָ
בְּקָרְבָּנִי. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנַעַבְדְךָ כְּמַאֲמַר חֶזְיוֹנִי. כַּאֲשֶׁר
יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְיָ:
אֲרִיאֵל בִּהְיוֹתוֹ בִּמְוּסָדוֹ רְבָעָיו מְכַפְּרִים. מֵעֵת נֶחֱרַב לֹא
כִּפְּרוּ חוֹבוֹת וּנְדָרִים. נִסּוּךְ נֶחֱשַׁב מִמַּלֵּא גְּרוֹן מוֹרִים.
וְנִזְקַק לַחֲכָמִים כְּאִלּוּ בִּכּוּרִים מֵרִים. מִקְרָא מָלֵא כָּתוּב
רְאָיָה לַדְּבָרִים. וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים:

ע״פ א״ב ובסוף חתום שם המחבר אליעזר ברבי נתן יגדל ויאמץ בתורה
אמן ואמן חזק ואמץ סלה·

אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם סְגֻלָּתוֹ. כִּשְׁתֵּי קְדֻשּׁוֹת
קִדְּשָׁךְ לִשְׁמוֹ בִּקְדֻשָּׁתוֹ. גּוֹרָלְךָ תּוֹמֵךְ וְחֶלְקוֹ
אַתָּה וְחֶבֶל נַחֲלָתוֹ. דּוֹדֶיךָ אָהַב וְהִקְדִּימְךָ לְכָל־יְסוֹדֵי
אֲגֻדָּתוֹ. הַכָּתוּב מֵעִיד וּבְהֵא כָּתוּב שִׁטָּתוֹ. קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
לַיְיָ רֵאשִׁית תְּבוּאָתֹה: וְאֶרֶץ פְּרוּשָׁה בְּעֶשֶׂר מַעֲלוֹת
מְקֻדָּשָׁה. וְכֵם לְעַם מִכָּל־אוֹם נִפְרָשִׁים בִּקְדֻשָּׁה. חֲבִיבִים
בָּנִים נֹחֲלֵי דַת מוֹרָשָׁה. טֶנֶא בִכּוּרִים מִשְׁבַח הָאָרֶץ
בְּזְרִיזוּת לְהַפְרִישָׁה. יָפָה מִצְוָה בִּשְׁעָתָהּ בְּעִתָּהּ לְהָחִישָׁה.
בְּיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה: כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן
בֵּית כֹּפֶר אֶשְׁכֹּל. לְהַעֲלוֹת וּלְהָבִיא מֵרֵאשִׁית פְּרִי כֹל.
מִצְוַת בִּכּוּרִים רָאָה תְאֵנָה רִמּוֹן וְאֶשְׁכֹּל. נִבְכַּר מְבֻשָּׁל
מִסַּמְּנוֹ לַהֲבִיאוֹ לְאַמַּרְכָּל. סוֹדֵר בִּכּוּרָיו לְהַדְּרָן וּלְעַטְּרָן
מִכֹּל. רֵאשִׁית כָּל־בִּכּוּרֵי כֹל וְכָל־תְּרוּמַת כֹּל: עִירוֹ
שֶׁל־מַעֲמָד מִתְכַּנְּסוֹת כָּל־הֶעָיָרוֹת. פֶּן־יַאֲהִילוּ לָנִים
בִּרְחוֹב כָּל־הַשְּׁיָרוֹת. צְהַר עָלָה מְמֻנֶּה אוֹמֵר קוּמוּ וְנַעֲלֶה
צִיּוֹן בְּשִׁירוֹת. קְרוֹבִים מְבִיאִים תְּאֵנִים וַעֲנָבִים בַּהֲדָרוֹת.
רְחוֹקִים מְבִיאִים צִמּוּקִים וּגְרוֹגְרוֹת. טֹבוֹת מְאֹד כִּתְאֵנֵי
הַבַּכֻּרוֹת: שׁוֹר הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְקַרְנָיו מְצֻפּוֹת זָהָבִי.
תָּג זַיִת בְּרֹאשׁוֹ וְחָלִיל מַכֶּה לְהַצְבִּיא. אֲזַי כְּהַגִּיעָם בְּקָרוֹב
לְקִרְיַת לָבִיא. לְעַטֵּר בִּכּוּרֵיהֶם שְׁלוּחִים רָצִים לִפְנֵיהֶם
כַּצְּבִי. יְפִי תִּפְאַרְתּוֹ בְּשִׁבְעָה כֵלִים לְהָבִיא. רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי
אַדְמָתְךָ בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ תָּבִיא: עִטְּרוּ בִכּוּרֵיהֶם יוֹצְאִים
לִקְרָאתָם כַּשָּׂדֶה. זְרִיזוּ לְפִי כְבוֹד הַנִּכְנָסִים לָצֵאת וְלַעֲדֵה.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ.

בְּרֻבֵּי תוֹרוֹת נִתְחַכְּמוּ נְעִימִים. נִתְעַטְּרוּ נִכְתְּרוּ כְּתָרִים מְסֻיָּמִים. נִתְאַשְּׁרוּ בְּמִי יִתֵּן לָהֶם לְטוֹב כָּל־הַיָּמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unser König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt, und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen, und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlitze und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

ברבי Durch Fülle der Lehren wurden die Holden in Weisheit verschönt,
Geschmückt und mit Diademen voll herrlicher Pracht gekrönt.
Ihr Segen war das Wort[1]): O wäre stets solch Sinnen ihr Theil!
Israel wird von Gott beglücket durch ewigen Segens Heil!

---

1) Das von Gott nach der freudigen Willigkeit Israels, sein Gesetz zu beobachten, gesprochene. 5. M. 5, 26: O daß dies ihr Sinn wäre, mich zu fürchten alle Tage.

יְמֵי בְרֵאשִׁית נֶאֱמָרוּ. יִפַּדְתָּ עֹז יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה שׁוֹרְרוּ. זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

(זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:)

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

עֵצוֹת מֵרָחוֹק מִקְרָא אַחֲרוֹן מְעִידֵנוּ. זְכוּת לַעֲלוֹת לְצִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ. רְאוּת מוֹפְתֵי גְאֻלָּה בְּבִיאַת מְשִׁיחֵנוּ. לְגָאֳלֵנוּ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

כשאין אומרים מעריבים חותמים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Deine Herrlichkeit sangen Kinder und Greise,
„Der ist Hort unsres Heils!" — erscholl es zum Preise.

זה „Dies ist mein Gott!" huben sie an und sprachen
יי „Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאמר Und es heißt: Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren.

עצות Was längst Dein Rath gefügt, ließ das letzte Seherwort[1]) erhallen,
Daß einst wir beglückt hinauf nach der Stadt[2]) der Vereinigung wallen,
Der Erlösung Wunder wir schauen, wenn unser Gesalbter erscheint,
Zu lösen aus der Gewalt uns, von jedem Bedränger und Feind.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und sein Erlöser.

---

1) Der letzte Prophet, Maleachi, verheißt die Ankunft des Propheten Elijah vor dem Eintritt des großen Gerichtstages.
2) Jeruschalajim.

וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה. וּכְנָהָר לְהִתְגַּבְּרָה: וְכוֹרִים אִתּוֹ חֲמִשִּׁים וְאַרְבַּע לְמְנוֹרַת. דִּבְרֵי חֲכָמִים כַּדָּרְבוֹנוֹת. נְטוּעִים כְּמַשְׂמְרָה: וּמַאֲמַר לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ. אֶעֱשֶׂה־לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. לַחְמוֹר מְחֻבָּרָה: הֲלֹא אָצַל לְךָ עֵזֶר לְהַשְׁעֶךָ. לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ. וְתִזְכֶּה לַעֲטָרָה: ח׳ דִּבּוּרֵי כָל־הַמִּצְוֹת בְּאָפְנֵי עֲשָׂרָה נִכְלָלוֹת. וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת. וְאֵשׁ בּוֹעֲרָה:

גְּאָלָם כְּזָקֵן בִּישִׁיבָה נִגְלָה לְכַלְּלָם. בְּמֶאֱנְכִי עַד לְרֵעֲךָ אוֹתִיּוֹת מִנְיַן מִצְוֹת הִכְלִילָם.
אָז כְּגִבּוֹר נִגְלָה וְשִׁבְּחוּהוּ עַם עוֹלָם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא.

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה.

אֱמוּנָה אָמֵן שֶׁבַע אוֹתִיּוֹת נוֹתָרוּ. לְעֶמֶרֶת

בגילה In hoher Lust und Freude sprachen sie Alle:

מי „Wer ist wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?"

מלכותך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh.

אמונה Um der Lehre willen hat der Schöpfung Pracht,
So deuten die Zeichen [1]), der Herr vollbracht.

---

1) Das vorhergehende Stück reihet die 613 Gebote und Verbote an die Sprüche des Zehnwortes: dann wird auch die Buchstabenzahl betrachtet und an sie symbolische Beziehung geknüpft. „Die Zeichen, welche deuten," sind eben die Buchstaben oder Schriftzeichen.

הָהָרָה: קָבוּעַ לְהוֹרִים מְאוֹרִים חָבוּר. עַל־אָפְנָיו דָּבָר דָּבוּר. בִּמְאוֹרוֹת לְהָאִירָה: רְחוֹמֶיךָ מְנַהֲרֶיךָ הָשְׁווּ לְקוֹנֶךָ. כַּבֵּד אֶת־יְיָ מֵהוֹנֶךָ. בְּכָבוֹד וּבְמוֹרָא: שַׁנֵּן לֹא תִרְצַח מֵהַצְרִיחַ הַדָּם. שׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם. דָּמוּ לְהַגִּירָה: תֶּקֶף מִצְוֹת חֲמִשִּׁים בְּאָפְנָיו הַטְּעִים. חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים. כִּלְבָבָם לְדָקְרָה: תֹּאַם לוֹ מְעוֹפְפִים וְשֶׁרֶץ הַמָּיִם. עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם. לַחֲבֵרִים כֵּרָה (נ״א יארח להכרה): שֶׁלֹּא יִבְלַע גָּדוֹל לְקָטֹן כַּדָּגִים. כִּי־עָיְפָה נַפְשִׁי לְהֹרְגִים. מַחֲנִיפֵי אֲרוּרָה: רָמַז לֹא תִנְאָף יְחוּסִים לְרוֹמְמוֹ. כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ. נַחֲלַת שָׁפְרָה: קֶצֶב חֲמִשִּׁים וּשְׁמֹנָה בּוֹ נוֹעֲדוּ. אֲשֶׁר חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כִחֲדוּ. לְעַלֵּם וּלְהַסְתִּירָה: צִוּוּי תּוֹצֵא הָאָרֶץ לְמוּלוֹ מְנָה. נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. וְחַיָּתוֹ יַעֲרָה: פָּרְצוּ בְטָהֳרָה מַפְּלֵי בְשָׂרוֹ דָּבֵקוּ. אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבָּקוּ. כֶּתֶר לְהַכְתִּירָה: עֵרָבוֹן רֵעֲךָ מִגְּנוֹב הִזְהִיר אֵל בְּקָדְשׁוֹ. חוֹלֵק עִם־גַּנָּב שׂוֹנֵא נַפְשׁוֹ. וּבְבֵיתוֹ מְאֵרָה: סְפִירַת תֵּשַׁע וַחֲמִשִּׁים בּוֹ תִּמָּצֵאנָה. וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלֶנָּה. וּמִשָּׁם בְּאֵרָה: נִסְמַךְ־לוֹ מַאֲמַר נָתַתִּי לָכֶם לֶאֱכוֹל. כְּיֶרֶק עֵשֶׂב אֶת־כֹּל. לָכֶם לְהַתִּירָה: מֵהֶפְקֵר וְלֹא מִגְּנֵבָה תֹּאכְלוּ וּשְׂבַעְתֶּם. אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם. שֵׁם הַנּוֹרָא: לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ שְׁקָרִים לְכַזֵּב. רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ אַל תַּעֲזוֹב. תְּהִלָּתוֹ לְסַפְּרָה: כְּלוּלַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם בּוֹ נִסְכָּם. יֵדַע לֵב חָכָם. בְּמִשְׁפָּט לְחָקְרָה: יְצִירַת אָדָם לְלֹא תַעֲנֶה הָקְבַּע. שֶׁשׁ־הֵנָּה שָׂנֵא יְיָ וְשֶׁבַע. תּוֹעֵב נִקְרָא: טְפִיפַת שֵׁטִים וְהוֹלְמִים תְּעַקֵּר. יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר. כִּי דִבֶּר סָרָה: חֶמְדַּת רֵעֲךָ בַּל תִּתְאַוֶּה.

ע״פ א״ב והשר״ק.

אָנֹכִי רֹאשׁ לְדַבְּרוֹת הִבְאִיר. פֵּתַח־דְּבָרֶיךָ יָאִיר. בְּיוֹם
מַתַּן תּוֹרָה: בּוֹ נִכְלְלוּ שְׁמֹנִים מִצְוֹת מִלְּנִשֶּׁה.
תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה בְרוּרָה: גְּבוֹהִים וְגֵאִים
בְּמַאֲמָר רִאשׁוֹן נִפְרָשׁוּ. בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ. בְּרֵאשִׁית
בָּרָא: דִּבֶּר־בּוֹ חָמֵשׁ פְּעָמִים אוֹר. כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה
אוֹר. חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה: הִזְהִיר לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֵל
מִבַּלְעָדָי. כִּי אֲנִי־אֵל נְאֻם יְיָ וְאַתֶּם עֵדָי. יָפָה וּבָרָה:
וְשִׁשִּׁים מִצְוֹת כָּלוּל וְנִפְשֶׂה. כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה.
הֵיטִיבָה דִּבְּרָה: זִוֵּג לוֹ חֶלְקַת כַּבִּירִים. מַיִם רַבִּים
אַדִּירִים. מִתְנַשְּׂאִים בִּגְבוּרָה: חָצַב בּוֹר לְנוֹזְלִים אַל
תְּדַמְּיֻהוּ. כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא הוּא. בְּעוֹבְדֵי זָרָה:
טַעַם לֹא תִשָּׂא שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
תִּירָא. וְהוֹגֵי דַת יְקָרָה: יְסֹדוּ בַאֲדָנָיו אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה.
תַּעֲבֹרְנָה עַל יְדֵי מוֹנֶה. לַחֲכָמִים מְסוּרָה: כִּבְּדוּהוּ אַדִּירִים
בִּפְנוֹתָם לִמְקוֹיֵהֶם. אֶל־מְקוֹם זֶה יָסַד לָהֶם. חֹק מְעֻבָּרָה:
לְכַבְּדוֹ בְגוּף נָקִי וּמַלְּשָׂא בוֹ. זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבוֹ. כָּפַל
אַזְהָרָה: מִצְוַת זָכוֹר וְשָׁמוֹר כְּאַחַת נֶאֱמָרוּ. לַסָּרִיסִים
אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ. זְכִירָה וּשְׁמִירָה: נֶהֶרְתוּ בוֹ שִׁבְעִים וְחָמֵשׁ
אֲמָרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת. פְּרִישׁוּת וְטָהֳרָה:
סֵדֶר דְּשָׁאִים וּפֵרוֹת לְכַבְּדֵהוּ. כֹּל פָּעַל יְיָ לַמַּעֲנֵהוּ.
לִכְבוֹדוֹ בָרָא: עָרַךְ עֵדֶן מֵעֵין שַׁבָּת. לְהוֹגֵי תְמִימָה נֶפֶשׁ
מְשִׁיבַת. מִצְוַת יְיָ בָּרָה: פְּצִיַּת כַּבֵּד כְּהִשָּׁמַע בְּתֶרֶץ.
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ. כִּי שָׁמְעוּ אֲמִירָה: צֻמְּדוּ שִׁבְעִים
וְשִׁבְעָה בִּגְבוּלוֹ. כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ. בַּעֲלוֹתוֹ

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת
עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שֹׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים
וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה
בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ
בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה

אמת Wahr ist es und zuverlässige Gewißheit dies Alles, und für uns bindend. Denn Er ist der Ewige, unser Gott, und Keiner außer ihm, und wir sind Jisrael, sein Volk. Er ist es, der uns befreiet aus der Hand der Gewaltherren, unser König, der uns erlöset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen heimkommen lässet unseren Widersachern, und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder, unzählbar; der uns erhält im Leben und nicht wanken lässet unsern Fuß; der uns treten läßt auf die Höhen unserer Feinde, und aufrichtet unsere Kraft über all unsere Hasser; der für uns Wunder und rächende Vergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boden der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erstgebornen Mizrajims, und hinausführte sein Volk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitet seine Kinder durch das gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen versenkte Er. Und es sahen seine Kinder seine Stärke, gaben Lob und sangen Preis seinem Namen, und seine Herrschaft mit vollem Herzen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir an ein Lied.

בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתֻורוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Gertreide und deinen Most end dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote

Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit.

אל Der Gott der Götter sprach und rief in's Sein die Erde[1]).
Zehnfacher[2]) Spruch vollbracht' den Weltbau ohn' Beschwerde.
Mit dem Zehnspruch hat Er Grenzen unwandelbar festgestellt,
Es sprach der Herr und Hort
Wär' nicht mein[3]) Bundeswort,
Nicht Tag und Nacht bestände, und nicht der Bau der Welt.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt!

אהבת Mit ewiger Liebe hast Du Dein Volk, das Haus Israel, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Lehren, und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten.

דברות Zehn Sprüche verzeichnet Gott meinen Schaaren,
Darin ruht der Gebote Fülle, für ewig sie zu wahren.
In Liebe hat Er am Sinai sich ihnen verkündet.
Euch bleib' ich liebend[4]) — spricht Gott — in Ewigkeit verbündet.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Israel.

---

1) Verfasser dieses und der folgenden Stücke: R. Elieser b. Nathan.

2) In dem Abschnitte, der die Schöpfungsgeschichte erzählt, erscheint zehn Mal das Wort Gott sprach.

3) So wird der Vers des Jerem. 33, 25 im Midrasch erklärt

4) Mal. 1, 2.

וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

ע"פ א"ב עד אות ו' ואח"כ חתום שם המחבר אליעזר ברבי נתן.

אֵל אֱלֹהִים יְיָ דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אָרֶץ. בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת כְּלַל עוֹלָם בְּמֶרֶץ. גְּבוּלוֹת יִשֵּׁב בְּדַבְּרוֹת עֲשָׂרָה בְּלִי פֶרֶץ. אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה לֹא שַׂמְתִּי חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

דִּבְּרוֹת עֲשָׂרָה כָּתַב אֵל לַהֲמוֹנָי. הִכְלִיל בָּהֶם שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה פִקְּדוֹנָי. וּמֵאַהֲבָתָם נִגְלָה עַל־הַר סִינָי. אָהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְיָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

מַעֲרִיב לֵיל שֵׁנִי שֶׁל שָׁבוּעוֹת.

ברוב קהלות אשכנז ופולין א״א מעריבים בשבת ובק״ק פס״דמ אומרים.

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו״ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר · וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם

ק׳ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים · סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

Gebet für den zweiten Abend des Schabuothfestes.

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

ברוך (Gem.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf dessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten, und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte, und reihet die Sterne auf ihren Wachtposten am Firmamente, nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß, und die Finsterniß vor dem Lichte; läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht, und hat gesondert Tag und Nacht: Ewiger der

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר התפלה. קדיש תתקבל. עלינו. קדיש יתום.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה בחזרת התפלה לש"ץ.

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק"וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ח' לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח' וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.

ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח' לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

(אם שבת.)

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ

ח"ק. בשבת אומרים ואני תפלתי אחר ח"ק ומוציאים ס"ת וקורין בפ' השבוע ומחזירין הספר להיכל ואומרים ח"ק.

סדר הוצאה והכנסה תמצא לעיל בתפלה שחרית.

furcht, und daß wir seinen Willen erfüllen mögen, und ihm dienen mit ganzem Herzen, auf daß wir uns nicht mühen umsonst, und nicht zur Welt bringen zur Verwirrung. Möge es beschlossen sein vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, daß wir beobachten Deine Satzungen in dieser Welt, und wir das Glück haben und erleben, sehen und erben Heil und Segen für die Jahre der Zeit des Erlösers und des Lebens der künftigen Welt, auf daß Dich lobpreise unseres Geistes Herrlichkeit und nimmer schweige. Ewiger, mein Gott, immerdar dank' ich Dir. Gesegnet ist der Mann, der vertraut auf den Ewigen, und der Ewige ist seine Zuversicht. Vertrauet auf den Ewigen bis in Ewigkeit; denn in Jah, dem Ewigen, ist ein Hort der Ewigkeiten. Und vertrauen mögen auf Dich, die Deinen Namen kennen, denn Du verläßest nicht, die Dich suchen, Ewiger! Der Ewige will es um seiner Gnade willen; Er macht groß die Lehre und herrlich;

(Am Sabbath:)

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit, o Gott! In der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles.

ובא Und es wird kommen für Zijon ein Erlöser und für die von Missethat Bekehrten in Jaakob! spricht der Ewige. Und Ich — dies ist mein Bündniß mit ihnen, spricht der Ewige: Mein Geist, der auf dir ruht, und meine Worte, die Ich gelegt in deinen Mund, sollen nicht weichen aus deinem Munde und dem Munde deiner Kinder und deiner Kindeskinder, spricht der Ewige, von nun an bis in Ewigkeit. — Du aber bist der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels. — Und es rief Einer dem Andern zu und sprach: Heilig, heilig, heilig ist der Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit. (Und sie empfangen Einer von dem Andern das Wort und sprechen: Heilig in den Himmeln der höchsten Höhe, der Stätte seines Gottesglanzes, heilig auf der Erde, dem Werke seiner Macht, heilig in Ewigkeit und in Ewigkeit der Ewigkeiten, ist der Gott der Heerschaaren; voll ist die ganze Erde vom Glanze seiner Allmacht [1]). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Gepriesen sei die Herrlichkeit des Ewigen von seiner Stätte aus. (Und es trug mich empor der Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens Derer, die Lobgesänge anstimmten und sprachen: Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen aus der Stätte, wo sein Abglanz thront.) Der Ewige wird regieren immer und ewig. (Der Ewige — sein Reich dauert in Ewigkeit und Ewigkeit der Ewigkeiten.) Ewiger, Gott Abrahams, Jizchaks und Jisraels, unserer Väter! bewahre dies für ewig als den Trieb der Gedanken im Herzen Deines Volkes, und richte ihr Herz zu Dir. — Er aber ist barmherzig, vergiebt die Schuld, und richtet nicht zu Grunde, und wendet so oft seinen Zorn ab, und wecket nicht auf seinen ganzen Zorn. — Denn Du, o Herr bist gütig und verzeihend und reich an Huld Allen, die Dich anrufen. Deiner Gerechtigkeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. O verleihe Treue dem Jaakob, Huld dem Abraham, die Du geschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit. Gepriesen sei der Herr! An jedem Tage legt Er uns auf, Gott, unser Heil. Selah. Der Ewige der Heerschaaren ist mit uns, eine feste Burg ist uns der Gott Jaakobs. Selah. Ewiger der Heerschaaren! Heil dem Manne, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf, der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt sei unser Gott, der uns erschaffen hat zu seiner Ehre, und uns abgesondert von den Irrgläubigen, und der uns gegeben die Lehre der Wahrheit, und das ewige Leben gepflanzet in unsere Mitte. Er öffne unser Herz durch seine Lehre, und lege in unser Herz seine Liebe und Ehr-

[1]) Die hier und später eingeschlossenen Worte sind die chaldäische Umschreibung (Targum) der vorangegangenen Bibelverse.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין: בְּרִיךְ יְקָרָא דַייָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

*עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם.
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס
זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת
עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת
יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ
וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע
כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ
עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא
וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

*) Uebersetzung S. 25.

שיר היחוד, שיר הכבוד אונד מזמור שיר יום זיהע אם ענדע
דעס באנדעס.

כּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַיָי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים,

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ:

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:

בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:

בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים,

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ: בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה· מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה· הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר· וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה· וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה· בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין· יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא· וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע (הַקָּב)· מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא· רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהִיא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ· וְאִם חִסַּר אֶחָד מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר· הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן· כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין

יְסוֹדוֹתֶיךָ. וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי
(וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי)
בְּטוֹב וּבִנְעִימוּת בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אמן סלה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי ההיכל ואומרין.

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

קדיש תתקבל.

Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Vaters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter,) in Glück und Annehmlichkeit, in Lebenskraft und Frieden.

אדיר Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht, Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein Volk Jisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze.

ק׳ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ. וְתִתֶּן־לִי וּלְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ. וְתִתְּנֵנִי לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ. וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִין לַעֲבוֹדָתֶךָ. כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו. וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְאוֹת לְטוֹבָה. וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß Du um Deiner Heiligkeit und Gnade und großen Barmherzigkeit willen, so wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Priestersegen gesprochen wurde aus dem Munde Aharons und seiner Sprößlinge, der Dir geweihten Schaar, — daß Du mir nahe seiest, wenn ich Dich rufe, und mein brünstig Gebet stets erhörest, wie Du das Flehen Jaakobs, des Untadligen, vernommen. Und mögst Du mir geben und allen Gliedern meines Hauses unsere Nahrung und Verpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Kummer, aus Deiner mildspendenden Hand, wie Du Nahrung und Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben dem Jaakob, unserem Ahn. Und lasse uns Liebe, Gunst und Gefallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und vernimm unsere Worte, wenn wir Dich anbeten, in Gunst, wie Du den Joseph, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunst und wohlgefällig erscheinen ließest vor Dir und Allen, die ihn sahen. Und erweise mir Deine Gnade und wundervolle Führung in Liebes- und Huldzeichen. Verleihe meinem Herzen Einsicht, all die Worte Deiner Lehre zu verstehen und zu halten und den in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gedanken und meinen Sinn für

יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen, und Huld vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns, auf Dich hoffen wir! — Sei ihr Arm an jeglichem Morgen, und unsere Hülfe zur Zeit der Bedrängniß.

Sein Antlitz — Verbirg Dein Antlitz nicht vor mir am Tage, da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr am Tage, da ich rufe; eilig erhöre mich!

Zu Dir — Zu Dir erheb' ich mein Auge, o Du im Himmel Thronender!

Und gebe — Und sie sollen meinem Namen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke, und Glanz und Sieg und Majestät; denn Alles im Himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über Alles als Haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen spricht der Ewige, und ich heile ihn.

כשהכהנים מנגנין וישמרך הקהל אומרים זה.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי משֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר — אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יי — יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו — פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ — אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ — הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע.

Es lasse leuchten — Gott begnad' uns und segne uns, lasse leuchten sein Antlitz mit uns!

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlitz — Wende Dich zu mir und begnade mich; denn einsam und bedrängt bin ich.

Zu Dir — Zu Dir, Ewiger, will ich meine Seele erheben!

Und begnade Dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unseren Gott, bis Er uns begnadigt.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הש״ץ בקול כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

והכהנים מברכין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

הש״ץ מקרא

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreifachen Segen, wie es durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet, und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

ברוך (Die Priester.) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns mit der Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, sein Volk Jisrael in Liebe zu segnen!

Es segne Dich — Es segne Dich der Ewige von Zijon aus, der Schöpfer des Himmels und der Erde.

Der Ewige — Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde!

Und behüte Dich! — Behüte mich, mein Gott! Denn auf Dich vertrau' ich.

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

ותערב (Gem.) O laß Dir wohlgefallen unser Beten wie Ganzopfer und Altargaben. O Erbarmer! in der Fülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurückkehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalajim. Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurückkehrest in Barmherzigkeit, und dort wollen wir in Ehrfurcht Dir dienen wie in den Tagen der Vorwelt, und den Jahren der Vorzeit.

(Vorb.) Gelobt seist Du, Ewiger! dem wir allein in Ehrfurcht dienen wollen.

בֵּיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהֹוָה רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְהַלָּן וְהַנּוֹתָר וְהַיּוֹצֵא וְהַטָּמֵא וְהַנִּשְׁחָט חוּץ לִזְמַנּוֹ וְחוּץ לִמְקוֹמוֹ. נֶזֶק וַחֲצִי נֶזֶק. וְעֶשְׂרִים גֵּרָה. וּכְשֶׁקִּבְּלוּ פְּסוּלִין וְזָרְקוּ אֶת־דָּמָן. הַנִּתָּנִין לְמַעְלָה שֶׁנְּתָנָן לְמַטָּה וְהַנִּתָּנִין לְמַטָּה שֶׁנְּתָנָן לְמַעְלָה הַנִּתָּנִין בִּפְנִים שֶׁנְּתָנָן בַּחוּץ וְהַנִּתָּנִין בַּחוּץ שֶׁנְּתָנָן בִּפְנִים. וְהַפֶּסַח וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם שֶׁשְּׁחָטָן שֶׁלֹּא לִשְׁמָן אִם עָלוּ לֹא יֵרְדוּ: בְּבִיאָה וּבְכֶסֶף וּבִשְׁטָר לִקְנוֹת בָּהֶם אֶת הָאִשָּׁה. שְׂדֵה אֲחֻזָּה וּשְׂדֵה מִקְנָה. רְשׁוּמוֹת קְמוּצוֹת פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת נוֹטָרִיקוֹן קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת: אַזְכָּרַת מִקְרָא מְגִלָּה וַעֲצֶרֶת וְיוֹם טָבוֹחַ. רְאִיָּה חֲגִיגָה וְשִׂמְחָה וְהַקְהֵל וְתִקּוּן גָּדוֹל:

י׳ **אָז** שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פֵּרוּשׁ עָנְשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם. צְרוּפוֹת כַּכֶּסֶף וּבְחוּנוֹת כַּזָּהָב: אֲהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל לֵב נְצָרוּם. בְּחָכְמָה דְרָשׁוּם: אֶת אֵלֶּה תִּזְכָּר־לָנוּ אֱלוֹהַּ מָעֻזֵּנוּ. וְתִרְצֶה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי (נ״א בקבלת כלה כתובת חתן). תְּאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה

יִשָּׁפֵךְ: צִוּוּי עַל הַסֵּרוּס שָׂרוּעַ וְקָלוּט וּמָעוּךְ וְכָתוּת
וְנָתוּק וְכָרוּת. וְשֶׁלֹּא לַעֲבוֹד בִּבְכוֹר שׁוֹר וְשֶׁלֹּא לָגוֹז בְּכוֹר
צֹאן: פִּנּוּי מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן מִתּוֹךְ הַבַּיִת. וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי
מִן הָאוֹצָר: עַל אֲזֵנֶךָ לְתַקֵּן יָתֵד. לַחְפּוֹר וּלְכַסּוֹת
צֵאַת מַאֲכָלֶךָ: סְפִיחֵי שְׁבִיעִית וּפֶרֶט כֶּרֶם וָזַיִת.
לְשָׂכִיר וּלְתוֹשָׁב וְיִתְרָם לְחַיָּה: נֶצַח תִּשְׁבּוֹת בְּהֶמְתְּךָ
בְּיוֹם מְנוּחָתֶךָ. וְגֵר וְעֶבֶד וְאָמָה כָּמוֹךָ יָנוּחוּ: מִזְבַּח
אֲדָמָה לִבְנוֹת בַּאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת. וְלָחֹק עֲלֵיהֶם דָּת בַּאֵר
הֵיטֵב: לָתֵת לַלְוִיִּם מְנָת חֵלֶק בָּאָרֶץ. כִּי בְיִשְׂרָאֵל
לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ לָשֵׂאת מַעֲשֵׂר
שֵׁנִי. יִפְדֵּהוּ בַכֶּסֶף וְיַעֲלֵהוּ לְעִיר הַקֹּדֶשׁ: יִתֵּן הַכֶּסֶף
בְּכָל־אַוַּת נַפְשׁוֹ. בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר: טֶרֶף
עִשּׂוּר תְּבוּאָה בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית. לְהוֹצִיא וּלְהַנִּיחַ בִּשְׁעָרֶיךָ
לְהַשְׂבִּיעַ דַּלִּים: חַלּוֹת פְּנֵי אֵל בְּשִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג.
בִּפְרִי עֵץ הָדָר וּבְקִלּוּס עַרְבֵי נָחַל: זִמְרָה וְהַלֵּל לָתֵת
בַּהֲדַס וְרוֹב הוֹדָיוֹת בְּכַפּוֹת תְּמָרִים. וְיָמִים שְׁמֹנָה
עָשָׂר וְלַיְלָה אֶחָד לִגְמוֹר בָּהֶם אֶת־הַהַלֵּל וּבַגּוֹלָה עֶשְׂרִים
וְאֶחָד יוֹם וּשְׁנֵי לֵילוֹת: וְנֵר חֲנֻכָּה בְּעִתָּהּ בַּל תַּשְׁבִּית
מֵאָהֳלֶיךָ. בְּרָכָה וְהוֹדָאָה עַל הַמָּזוֹן בְּאָכְלְךָ וּבְשָׂבְעֶךָ:
הַמְלִיכֵהוּ עָלֶיךָ בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם
וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהִים. הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע וּשְׂעִירֵי עֲבוֹדָה
זָרָה וּשְׂעִירֵי רְגָלִים וּשְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וּשְׂעִירֵי יוֹם
הַכִּפּוּרִים: דָּת הַמִּלֻּאִים וּפְסוּלֵי הַמֻּקְדָּשִׁים וְשֶׁלֹּא
לַחֲרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו. שֶׁהִיא דְּרָסָה חֲלָדָה
הַגְרָמָה וְעִקּוּר: גַּם תְּרוּמַת בָּצֵק לָתֵת לַכֹּהֵן הַפִּגּוּל

שְׁבִירָה בִּכְלִי חֶרֶשׂ מְרִיקָה וּשְׁטִיפָה בִּכְלִי נְחֹשֶׁת: כֹּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן וְכֹל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע. חֲגָבִים טְמֵאִים וַחֲגָבִים טְהוֹרִים: לְהַרְחִיץ קֶרֶב וּכְרָעַיִם וּלְהָנִיף חָזֶה וְשׁוֹק הַיָּמִין. וּפָרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשָׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ: מַלְקוּת אַרְבָּעִים כְּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ. לְזַכּוֹת אֶת הַזַּכַּאי וּלְחַיֵּב אֶת הַחַיָּב: נַעֲרָה הַמְאֹרָסָה כִּי תֵאָנֵס בּוֹעֲלָהּ יִסָּקֵל וְהִיא תִנָּקֶה: סֵדֶר עִבּוּרִים (נ"א עיכורים) לְהַעֲנִיק לְעֶבֶד וּלְאָמָה. וְשֶׁלֹּא לְאַמֵּץ לֵב וְשֶׁלֹּא לִקְפּוֹץ יָד מֵעָנִי וָדָל: עִם זָכָר שֶׁלֹּא לִשְׁכַּב. וְכָל שְׁאֵר בָּשָׂר לְהַרְחִיק מִגּוּף: פֶּטֶר חֲמוֹר לִפְדוֹתוֹ בְּשֶׂה. וְהַעֲבָרַת שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעִנּוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: צֵאת עֶבֶד עִבְרִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית. אִם יֶאֱהַב אֲדֹנוֹ יִהְיֶה לוֹ עֶבֶד עוֹלָם עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל: קִדּוּשׁ שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים בְּיוֹבֵל לָשׁוּב לַאֲחֻזָּה וּלְמִשְׁפָּחָה. וְלָתֵת גְּאֻלָּה לָאָרֶץ שֶׁלֹּא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת: רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר. עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מַתְּנוֹת כְּהֻנָּה: שׁוֹחֵט וּמַעֲלֶה בַּחוּץ לְחַיְּבוֹ כָּרֵת. חָק־עוֹלָם שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ לַשְּׂעִירִים: ח׳ תְּעוּב בֶּן נֵכָר שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל בַּפֶּסַח. כֹּהֲנִים בְּמוּמִים לִפְסוֹל וּלְוִיִּם בְּשָׁנִים:

ע"פ תשר"ק.

תִּשְׂמַח לֵוִי בְּיוֹם שִׂמְחָתֶךָ. וּבַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְגֵר וְיָתוֹם וְאַלְמָנָה: שֵׁם מֶלֶךְ לְיַחֵד שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. בָּתֵּי הַחֲצֵרִים וּבָתֵּי עָרֵי חוֹמָה: רוֹאֶה עִוֵּר וּמַשְׁגֵּהוּ בַּדֶּרֶךְ. תַּשִּׂיגֵהוּ קְלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר: קוֹלֵעַ וּמַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר. שׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ

הַכִּיּוֹר: וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וּשְׁתֵּי כְתֵפוֹת. בָּתִּים לַבַּדִּים
וּנְבוּב לֻחוֹת: הֲבָאַת הַבַּדִּים בְּטַבְּעוֹת הָאָרוֹן. מָסָךְ
וּמִכְסֶה לָאֹהֶל פָּרֹכֶת וְכַפֹּרֶת וּשְׁנֵי כְרוּבִים: דַּקָּה
וְקִדָּה קָנֶה וְקִנָּמוֹן מוֹר נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה וּלְבוֹנָה
לִרְקוֹחַ בְּשָׂמִים: גַּם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא לְבַעֵר אֵשׁ.
לְהַסִּיק עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. אוּרִים וְתֻמִּים אַרְבָּעָה טוּרִים·
ח׳ אֵפוֹד וְחֹשֶׁן וּמְעִיל וְצִיץ הַזָּהָב וְנֵזֶר הַקֹּדֶשׁ. כְּתֹנֶת
וּמִכְנָסַיִם וּמִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט כַּד וּמִגְבָּעוֹת:

ע"ס א"ב.

אֹהֶל מוֹעֵד לִנְטוֹתוֹ בְּחֶסֶד. לְחַנְּכוֹ בְאִשִּׁים בְּיוֹם הֲקָמָתוֹ:
בְּמַחְבַת וּבְמַרְחֶשֶׁת בְּחַלּוֹת וּבִרְקִיקִים בְּסֹלֶת
בְּשֶׁמֶן וּלְבוֹנָה וּבְאַזְכָּרָה. שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב לְשֵׁם כָּל־שְׂאוֹר
וְכָל־דְּבָשׁ: גַּם נָשִׂיא וּמָשׁוּחַ עֵדָה וְיָחִיד אִם יֶחֶטְאוּ
בְּשׁוֹגֵג בְּקָרְבָּן יֵרָצוּ לַמֶּלֶךְ: דְּבַר שְׁמִיעַת קוֹל אָלָה אוֹ
רָאָה אוֹ יָדָע. אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ: הוֹרָיַת בֵּית
דִּין וּשְׁבוּעַת בִּטּוּי וּפַר הַבָּא עַל כָּל־הַמִּצְוֹת. אָשָׁם
וַדַּאי וְאָשָׁם תָּלוּי: וְקָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו לַחֲצוֹת בַּבֹּקֶר
וּבָעֶרֶב. מֻרְבֶּכֶת תֻּפִינֵי מִנְחַת כֹּהֵן וְכֹהֶנֶת: וְזֶק מַרְאֶה
וְנוֹצָה מְלִיקָה וְהַמְצָיָה. וְהַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ בִּבְהֵמָה וְשִׁסּוּעַ
וּבַל הַבְדָּלָה בָעוֹף: חֵלֶב וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד
וְהָעֵצֶה. שְׁחִיטַת צֹאן בַּצָּפוֹן וְהַפְרָשַׁת אַלְיָה וְאֵמוּרִים:
טֻמְאַת שֶׁרֶץ בַּבֶּגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ בְשַׂק אוֹ בְּכָל־כְּלִי עֵץ.
וְאֹכֶל וּמַשְׁקֶה וְכָל־זֶרַע זֵרוּעַ מַעְיָן וּבוֹר תַּנּוּר וְכִירַיִם:
יִגַּע בִּבְשַׂר קֹדֶשׁ יִקְדַּשׁ וּמַזֵּה מִדָּמָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו·

עִם בְּהֵמָה וְהָאִשָּׁה הַנִּרְבַּעַת לִבְהֵמָה: ח׳ תּוֹעִים בַּדֶּרֶךְ לְהָשִׁיב לְאָח וּלְאוֹיֵב. וְאִם רָחוֹק מִמֶּנּוּ תְּהֵא עִמּוֹ עַד דְּרִישָׁה:

ע"פ תשר"ק·

תּוֹרָה לִשְׁמוֹר תְּעוּדָה לִנְצוֹר. תִּקְוַת מְכַשֵּׁף לְסָקְלוֹ בְּאָבֶן: שֵׁמַע שָׁוְא שֶׁלֹּא לִשָּׂא. וְנָקִי וְצַדִּיק שֶׁלֹּא לַהֲרוֹג: רִיב דַּלִּים שֶׁלֹּא לְהַטּוֹת. אַחֲרֵי רַבִּים בַּל תְּהִי לְרָעוֹת: קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּבְנֵי אֱלֹהִים. לִקְרוֹא שָׁלוֹם בַּמִּלְחָמָה וְשֶׁלֹּא לָקֹץ כָּל־עֵץ מַאֲכָל: צֹאן פְּסָחִים שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ עַל חָמֵץ. נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ: פֶּן יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה. כְּצֵאת הָעֲבָדִים בַּל יוֹצִיאֶנָּה: עַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ. אָדוֹן אִם לֹא יְעָדָהּ יִפְדֶּנָּה הָאָב: שָׂמָהּ צֶלַע לְבְנוֹ בַּבַּיִת. יְכַבֵּד אוֹתָהּ כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת: נַפְשׁוֹ אִם תִּתְאַוֶּה לִשָּׂא אִשָּׁה אַחֶרֶת. שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע מִמֶּנָּה: מִשְׁלָשׁ־אֵלֶּה אִם יִמְנָעֶנָּה. תֵּצֵא חִנָּם בְּלֹא מַתַּת כָּסֶף: לֹא לְהִתְחַתֵּן בְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא לְחָנְנָם וְלֹא לִכְרוֹת בְּרִית עִמָּם. וְנִבְלַת חוֹטֵא נִתְלֶה בַּל תָּלִין עַל עֵץ: כִּנּוּס סַמְמָנִים וְסֵדֶר פִּטּוּמִים. וְשֶׁמֶן מְמֻלָּח וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים: יְרִיעוֹת וְלֻלָאוֹת קְרָסִים וּקְרָשִׁים. וָוִים וּבְרִיחִים וְעַמּוּדִים וַאֲדָנִים וִיתֵדוֹת לַמִּשְׁכָּן: טֹהַר מִזְבַּח הַזָּהָב וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת. וּמִכְבָּר וְכַרְכּוֹב וְסִירוֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ: חִנּוּךְ מְנוֹרָה וְנֵרוֹתֶיהָ קָנֶיהָ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתּוֹרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתּוֹתֶיהָ לַעֲשׂוֹת מִכִּכַּר זָהָב: זֶבֶד לֶחֶם הַפָּנִים לַעֲרוֹךְ עַל הַשֻּׁלְחָן. וְקִדּוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם מִן

מְשַׁלֵּם קֶרֶן וְחֹמֶשׁ וּמְעִילוֹת: דִּבְרֵי נְזִירוּת לְטֻמְאָה
וּלְתִגְלַחַת. וּמִלֶּאֱכוֹל כָּל־מִשְׁרַת גֶּפֶן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג:
הַעֲבָרַת תַּעַר עַל כָּל בְּשַׂר לְוִיִּם. וּלְהָרִים תְּרוּמָה
מִמַּעְשַׂר נַחֲלָתָם: וְכִסּוּי הַדָּם וּמַגָּע וּמַשָּׂא וְאֹהֶל וְהֶסֵּט.
וְאוֹנֵן וּטְבוּל יוֹם וּמְחֻסַּר כִּפּוּרִים: זְבִיחַת בָּשָׂר לֶאֱכוֹל
בְּתַאֲוָה. וּנְבִיא הַשֶּׁקֶר שֶׁלֹּא לִשְׁמוֹעַ לוֹ: חֲקִירַת עֵדִים
וּמֵסִית וּמַדִּיחַ. וְעִיר הַנִּדַּחַת לְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ: טֻמְאַת
אַרְבָּעָה סְפֵקוֹת וְסוֹד הַשְּׁסוּעָה. וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וְקָרְבַּן
נְשִׂיאִים: יְפִי חֵלֶק כְּחֵלֶק וּמִמְכַּר אָבוֹת. וּפָרָשַׁת
הַמֶּלֶךְ וּמַשִּׂיג גְּבוּל רֵעֵהוּ: כָּל עֵד זוֹמֵם לַעֲנוֹשׁ וּגְדִילִים
לַעֲשׂוֹת. מִשְׁפַּט אֲהוּבָה וּשְׂנוּאָה וּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֶה:
לְשַׁלֵּחַ הַקֵּן לְהָבִיא יְפַת תֹּאַר. מִצְרִי וַאֲדוֹמִי עַד דּוֹר
שְׁלִישִׁי: מִילָה וּרְחִיצָה דְּמֵי טֻמְאָה וּדְמֵי טָהֳרָה.
וּבַל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו וְקָדֵשׁ וּקְדֵשָׁה וְגוֹנֵב נֶפֶשׁ
מֵאֶחָיו: נְגִיחָה וּנְגִיפָה נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה. וְדִין
יוֹם אוֹ יוֹמַיִם וְחִפּוּשׁ עֶבֶד כְּנַעֲנִי בְּעֵינוֹ אוֹ בְשִׁנּוֹ:
סִפּוּק נוֹפֵל לַמִּשְׁכָּב לְרַפְּאוֹת שִׁבְרוֹ. וְאִם יִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ
לָתֵת שִׁבְתּוֹ: עֲבָרַת דְּלֵקָה וְשִׁלּוּחַ בְּעִירֹה. וְהוֹרֵג
בְּעָרְמָה וְנִמְצָא בַּמַּחְתֶּרֶת: פּוֹתֵחַ וְכוֹרֶה בוֹר בִּרְשׁוּת
הָרַבִּים לְשַׁלֵּם נִזְקֵי נוֹפֵל. מְפַתֶּה בְתוּלָה לִשְׁקוֹל מְהַר
וְתוֹפְשָׂהּ לְשַׁלֵּם קְנָס: צַוָּאַת בַּל קִלְלַת חֵרֵשׁ שׁוֹפֵט
וְנָשִׂיא. מְלֵאָה וָדֶמַע שֶׁלֹּא לְאַחֵר: קוֹל לְהָרִיעַ בַּחֲצֹצְרוֹת
וּלְהַסִּיעַ מַחֲנוֹת. וּמְשִׂים עֲלִילוֹת לֶעֱנוֹשׁ בְּמָמוֹן: רְחָבָה
בִּגְבוּלוֹתֶיהָ לְהַנְחִיל אָרוֹן לִשְׁבָטִים. וְשֶׁלֹּא תִסּוֹב נַחֲלָה
מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר: שְׁבוּעַת שָׁוְא וְחִלּוּל הַשֵּׁם. וְשׁוֹכֵב

וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה גִּלּוּלִים וּפְסִילִים כָּל יַעֲלוּ עַל לֵב: מוֹרָא וְכִבּוּד אָב וָאֵם. הַרְחָקַת חִמּוּד בָּתִּים וְתַאֲוַת נָשִׁים: לַעֲזוֹב שִׁכְחָה וּלְהַנִּיחַ פֵּאָה. לְהַשְׁאִיר לֶקֶט וּפֶרֶט (נ"א להפקיר לקט ופיאה) לֶעָנִי וְלַגֵּר: כָּל חֹבֵר חֶבֶר וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים. מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף וּמַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ: יוֹצֵר שְׂנָאָם וְהֵם תּוֹעֲבַת נַפְשׁוֹ. כָּל תִּדְרוֹשׁ מֵהֶם פֶּן לְשַׁחַת תּוֹרֵשׁ: טֶבֶל וְעָרְלָה וַדַּאי וּדְמָאי וּמְתֻקָּן (וְעֹשֶׁק גָּזֵל) וּתְשׂוּמֶת יָד. וּבַל תֹּאכְלוּ עַל הַדָּם: חֹק שְׁמִירַת שַׁבָּת וּמוֹרָא מִקְדָּשׁ. וְקִדּוּשׁ הָאָרֶץ פֶּן תִּמָּלֵא זִמָּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְהִתְהַלֵּךְ בָּמוֹ. וּנְתִיב יִרְאָה לַעֲשׂוֹתוֹ מֵאַהֲבָה: וְאָרְחוֹת יָפוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. בְּלִי לַעֲשׂוֹת עָוֶל בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּשׂוּרָה: הִינִין לְצַדֵּק וּמִדּוֹת לְהַאֲמִין. לְהַרְחִיק אֶבֶן וָאֶבֶן מִכִּיס אֵיפָה וְאֵיפָה מִבַּיִת: דִּבַּת לָשׁוֹן הָרָע לְהַרְחִיק מִפֶּה. וְדוֹבֵר שָׁלוֹם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וַחֲלָלָה זוֹנָה לְהַבְדִּיל מִשְּׁאָר כֹּהֲנִים. וְכֹהֵן גָּדוֹל לָתֵת זַרְעוֹ בְּאִשָּׁה בְתוּלָה: כִּשְׁאֵרוֹ לֹא יִטַּמָּא בְּמֵת מִצְוָה יִטַּמָּא. בְּנַפְשׁוֹת אָדָם וְלֹא בְנַפְשׁוֹת בְּהֵמָה: ה' אָז וִילִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ. אִם יִגַּע בְּטֻמְאָה וְיֹאכַל (נ"א ויגע) בַּקֹּדֶשׁ הוּא יִכָּרֵת:

ע"פ א"ב.

אֶת שֵׁם הַמְיֻחָד שֶׁלֹּא לְקַלֵּל. וְשֶׁלֹּא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים: בַּת כֹּהֵן כִּי תִזְנֶה מִיתָתָהּ בִּשְׂרֵפָה. וְאִם תְּחַלֵּל זֶרַע לֹא תֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ: גְּרִישַׁת טְמֵאִים אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. וְגוֹזֵל הַגֵּר וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ

לָנֶפֶשׁ וּכְתֹבֶת קַעֲקַע. קָרְחַת וְהַקָּפַת רֹאשׁ וְהַשְׁחָתַת
פְּאַת זָקָן: עוֹרֵךְ וּמַפְלִיא בַּנֶּדֶר וּתְמוּרַת בְּהֵמָה
בִּבְהֵמָה. אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב לְתַעֵב מִדְּבִיר קֹדֶשׁ:
פּוֹעֵל הַבָּא בְקָמַת רֵעַ שֶׁלֹּא לְהָנִיף חֶרְמֵשׁ. וְשָׂכִיר הַבָּא
בְּכֶרֶם שֶׁלֹּא לִתֵּן אֶל כֶּלִי: צַוָּאַת בּוֹצֵר הַכֶּרֶם לְהַשְׁאִיר
עוֹלֵלוֹת. וְחוֹבֵט זֵיתִים שֶׁלֹּא לְפָאֵר אַחֲרָיו: קָרֵב בַּחֲלַל
חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמֵת אוֹ בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקֶבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים. לְהַזּוֹת עָלָיו מֵי הַנִּדָּה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי: רְאִיַּת נְגָעִים לְהַחְלִיט וּלְהַסְגִּיר. בַּהֶרֶת
וְצָרֶבֶת שְׂאֵת וְסַפַּחַת: שְׁחִין וּמִכְוָה וְנִתְקֵי רֹאשׁ וְזָקָן.
קָרַחַת וְגַבַּחַת וְכָל בֹּהַק לְטַהֵר: ח׳ תּוֹרַת צֶמֶר
וּפִשְׁתִּים בֶּגֶד הַשְּׁתִי וְהָעֵרֶב. לִקְרוֹעַ וְלִשְׂרוֹף וּלְכַבֵּס
שֵׁנִית:

ע״פ תשר״ק.

תּוֹצָאַת מְשָׁרֵת אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. לְטַהֵר הַמְּצֹרָע
בְּעֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּבִשְׁנִי תוֹלָעַת: שְׁחִיטַת צִפּוֹר
אַחַת וְשִׁלּוּחַ אֶחָת. תִּגְלַחַת שְׂעַר רֹאשׁוֹ וּזְקָנוֹ וְגַבּוֹת
עֵינָיו: רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו לְהַצִּיק בִּשְׁמָנִים.
וּתְנוּךְ אָזְנוֹ לְחַטֵּא בְדָמִים: קִירוֹת בָּתִּים לְטַהֲרָם
מִנֶּגַע. וַעֲפַר נְתִיצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ: צַוָּאַת טֻמְאַת
הַזָּב וְנַבְלוּת דָּוָה. זָבָה נִדָּה וְיוֹלֶדֶת לְטַהֲרָם בְּקָרְבָּן:
פְּתוּי לֵב אִישׁ אִם יִרְאֶה קֶרִי. יָבֹא בַמַּיִם לִפְנוֹת עֶרֶב:
עַל רֹאשׁ כֹּהֲנִים שֶׁלֹּא לְהַעֲלוֹת פֶּרַע. וּבַל יַשְׁכִּירוּ נֶפֶשׁ
עֵת יָבֹאוּ לָאֹהֶל: סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת בְּנַפְשׁוֹת הַמַּיִם.
וְעוֹף טָמֵא לְשַׁקֵּץ וְלֶאֱכוֹל מִנּוֹתָר: נְתִיצַת פֶּסֶל וּמַצֵּבָה.

מַצָּה. וְכִרָּוֹן חֹק לָחֹג כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים: ח׳ אַף פָּרָשַׁת שְׁקָלִים לְהַזְכִּיר אוֹתָהּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וּפוּרְעָנוּת עֲמָלֵק וּפָרָה אֲדֻמָּה וְהַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם:

ע"פ א"ב.

אַבְחָנַת מוּמִים מִלְּהַגִּישׁ בַּעַל מוּם. מוּמֵי אָדָם וּמוּמֵי בְהֵמָה: בְּרִית מֶלַח שֶׁלֹּא לְהַשְׁבִּית. לְהַקְרִיב אוֹתָהּ עַל כָּל־קָרְבָּן: גַּם בְּלִילָה וּפְתִיתָה קְמִיצָה וְהַקְטָרָה. הַקְרָבָה וְהַגָּשָׁה קַבָּלָה וְהַזָּיָה: דִּין הַבְּכוֹר לִטּוֹל פִּי שְׁנַיִם. וּמִשְׁפַּט אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ: הַנִּצִּים יַחַד לָקֹץ כַּף שׁוֹלַחַת יָד בִּמְבוּשָׁיו. מְגָרֶה מָדוֹן כְּלִי גֶבֶר עַל אִשָּׁה וְשִׂמְלַת אִשָּׁה עַל גָּבֶר: וְהַקְרָבַת גֵּרֵי צֶדֶק לָגוּר יַחַד וּלְקַיֵּם חֻקִּים כִּמְחֻפְּשֵׁי מִפֶּרֶךְ צוֹעֲנִים. וְלָתֵן גֵּרֵי שַׁעַר וּלְהַאֲכִילָם נְבֵלוֹת: זְרִיקַת דָּם וְהַקְטֵר חֲלָבִים. לִשְׂרוֹף בָּאֵשׁ בַּבֹּקֶר כָּל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד: חֵרֶם וְחַלָּה וְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה לָתֵת לַכֹּהֵן. וְהָאָשָׁם הַמּוּשָׁב מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ גוֹאֵל: טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שֵׁנִי. וּבַל הוֹצָאַת בָּשָׂר חוּצָה וּשְׁבִירַת הָעֶצֶם: יְצִיקַת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל. לְמַלֵּא יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם הַכִּפֻּרִים לַעֲשׂוֹתָן כְּתִקְנָן. לְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ אַחַת בַּשָּׁנָה: לָקוּם מִפְּנֵי שֵׂיבָה וּלְהַדֵּר פְּנֵי זָקֵן. אַזְהָרָה שֶׁלֹּא תֵלֵךְ רָכִיל וְשֶׁלֹּא לַעֲמוֹד עַל דַּם רֵעַ: מִצְוַת דִּין הַחוֹבֵל בַּחֲבֵרוֹ לְחַיְּבוֹ בַּחֲמִשָּׁה דְבָרִים בְּנֶזֶק וְצַעַר וְרִפּוּי וְשֶׁבֶת וּבֹשֶׁת. וְנוֹגֵף אִשָּׁה הָרָה לְשַׁלֵּם דְּמֵי וְלָדוֹת: נְקִימָה וּנְטִירָה לְהַרְחִיק מִלֵּב. וְשׁוֹכֵב עִם נֶחֱרֶפֶת לְהָבִיא אֵיל אָשָׁם: שֶׁרֶט

תְּקוּפוֹת. וּסְפִירַת הָעֹמֶר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת: רִבִּית הָאֹכֶל
וָנֶשֶׁךְ הַכֶּסֶף. הַשְׁמָטַת מִלְוָה וּגְאֻלַּת מִמְכָּר: קְרִיאַת
דְּרוֹר וְשִׁלּוּחַ חָפְשִׁי. חִפּוּשׂ הַנִּרְצָע בַּיּוֹבֵל וְהָאָמָה בְסִמָּן:
צֶדֶק צֶדֶק לִרְדּוֹף אֱמֶת וּמִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹת. פְּעֻלַּת שָׂכִיר
כָּל תָּלִין עַד־בֹּקֶר: פְּלִיאַת הַדִּין לִלְמֹד מִלִּשְׁכַּת הַגָּזִית.
וּמִיתַת חֶנֶק לְעֹשֵׂה בְזָדוֹן: עֲשִׂיַּת מַעֲקֶה לְבַל יִפּוֹל
הַנּוֹפֵל. וְעָרֵי מִקְלָט לְרוֹצֵחַ בִּבְלִי דָעַת: סִדְרֵי קְרָב
וּמְשׁוּחַ מִלְחָמָה. אַזְהָרַת שׁוֹטְרִים וְשָׂרֵי צְבָאוֹת: נְקִיּוּת
לְבַיִת לָבֹא לִשְׂמוֹחַ בַּכַּלָּה מְאָרֵס וּבוֹנֶה וְנוֹטֵעַ וְרַךְ
הַלֵּבָב. וְקִדּוּשׁ מַחֲנֶה מֵעֶרְוַת דָּבָר: מוֹצָא שְׂפָתַיִם
כְּדָבָר וּשְׁבוּעַת הָאִסָּר. וּפְצִיַּת פֶּה בְּנֶדֶר לְהָפֵר וּלְקַיֵּם:
לְבִישַׁת שַׁעַטְנֵז וְכִלְאֵי הַכֶּרֶם. הַרְבָּעַת בְּהֵמָה וְהַרְכָּבַת
הָאִילָן: כָּתְנוֹת כָּבוֹד לְהַלְבִּישׁ לַכֹּהֲנִים. וְאַזְהָרַת עֲבֹדָה
לְבַל יִקְרַב כָּל־זָר: יִדְּעוֹנִים לְהַשְׁמִיד וְאוֹבוֹת לְהַכְרִית.
לִהְיוֹת תְּמִימִים לְקַבֵּל תְּמִימָה: טָהֳרָה וּנְקִיּוּת מִלָּבֹא
מַמְזֵר בַּקָּהָל. עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי פְּצוּעַ דַּכָּה וּכְרוּת שָׁפְכָה:
חֲסִימָה וּפְרִיקָה וְתוֹכְחוֹת שִׂנְאָה. וְקִלְלַת חֵרֵשׁ וּמִכְשׁוֹל
עִוֵּר: וְרִיזוּת לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא לַטָּהוֹר. וְשִׁקּוּץ חַיָּה
וּבְהֵמָה טְמֵאָה הַמֻּבְדֶּלָה לְטַמֵּא: וְאוֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ בְּיוֹם
אֶחָד. וְגִיד הַנָּשֶׁה וְאֵבֶר מִן הַחַי וּבָשָׂר בְּחָלָב: הַחְיָאַת
אָח וְהַלְוָאַת אֶבְיוֹן. חֲבִילַת רֵחַיִם וָרֶכֶב וַהֲשָׁבַת הָעֲבוֹט:
דִּבְרֵי הוֹדָיַת עָוֹן וְקָרְבַּן חַטָּאת. סְמִיכָה וּתְנוּפָה כַּפָּרָה
וּסְלִיחָה: גְּנֵבָה וַאֲבֵדָה טְרֵפָה וּשְׁבוּרָה וּשְׁבוּיָה
תַּשְׁלוּמֵי כֶפֶל וְתַשְׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. שׁוֹמֵר חִנָּם
וְהַשּׁוֹאֵל נוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשּׂוֹכֵר: בִּעוּר חָמֵץ וַאֲכִילַת

הָעֵדוּת וּשְׁבוּעַת הַפִּקָּדוֹן. וּשְׁבוּעַת הֶעְלֵם דָּבָר וְשִׁלּוּם גָּזֵל וְהָשֵׁב אֲבֵדָה: זִקּוּק בֵּית דִּין בִּדְרִישָׁה וּבַחֲקִירָה. סַנְהֶדְרִי גְדוֹלָה וְסַנְהֶדְרִי קְטַנָּה: חִזּוּק בֵּית דִּין בְּאַרְבַּע מִיתוֹת. עֲבֵרָה וַעֲבֵרָה וְעֹנֶשׁ שֶׁלָּהּ: טְרֵפָה לְהַשְׁלִיךְ וּנְבֵלָה לִמְכּוֹר לְנָכְרִי. כָּל־חֵלֶב וְכָל־דָּם שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל: יַיִן לְנַסֵּךְ וְשֶׁמֶן לְהַדְלִיק. וְעִשָּׂרוֹן וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם גֶּרֶשׂ קָלִי וְכַרְמֶל: כֹּהֲנִים לְשָׁרֵת וּלְוִיִּם לְשׁוֹרֵר. תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת וְעָרֵי מִגְרָשׁ: לְחָיַיִם וְהַזְּרוֹעַ וְהַקֵּבָה לָתֵת לַכֹּהֵן מֵאֵת הָעָם וּמֵאֵת זוֹבְחֵי הַזֶּבַח. רֵאשִׁית הַגֵּז מִגּוֹזְזֵי צֹאן: מַעְשַׂר בְּהֵמָה וְקִדּוּשׁ בְּכוֹרוֹת וּפִדְיוֹן הַבֵּן וְנֶדֶר וְהֶקְדֵּשׁ: נֶטַע רְבָעִי וִדּוּי מַעֲשֵׂר. מִקְרָא בִכּוּרִים בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת: שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה לִשְׂמוֹחַ בֶּחָג. סֻכָּה וְלוּלָב וַעֲרָבָה וְנִסּוּךְ הַמָּיִם: עֲרָיוֹת לְהַפְרִישׁ נִדָּה לְהַרְחִיק. חֲלִיצָה וְיִבּוּם וְסֵפֶר כְּרִיתוּת: פָּרָשַׁת סוֹטָה וּפָרָשַׁת עֶגְלָה עֲרוּפָה. תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וּמִצְוַת צִיצִית: צַוָּאַת כֹּהֲנִים לְבָרֵךְ קָהָל וְעֵדָה. וּפִקּוּד לְוִיִּם לַעֲנוֹת בְּקוֹל רָם: קְרִיאַת מוֹעֲדִים וּזְמַנֵּי רְגָלִים. תְּקִיעָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעִנּוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: רְגָלִים לַעֲלוֹת בִּשְׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי שָׁנָה. וּמַתְּנוֹת יָדַיִם מִבִּרְכוֹתֶיךָ: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת וּזְבָחִים וּנְסָכִים. נְדָרִים וּנְדָבוֹת חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת: ח׳ תְּמִידִין וּמוּסָפִין בְּשַׁבָּתוֹת וּבֶחֳדָשִׁים וּבַמּוֹעֲדִים. וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ לְשָׁרֵת לְפָנָיו:

ע״פ תשר״ק.

תּוֹדָה וּמִנְחָה כִּשְׂבָּה וּשְׂעִירָה. תּוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה: שְׁמִטִּים וְיוֹבְלוֹת וְחִשּׁוּב

מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אזהרות (לר' שמעון בר יצחק).

מיוסד ע"פ א"ב.

אַתָּה הִנְחַלְתָּ תּוֹרָה לְעַמֶּךָ. וּכְאָב אֶת־בֵּן אוֹתָם יִסַּרְתָּ:
בִּימִינְךָ כָּתַבְתָּ דִּבְּרוֹת חַיִּים. וּבְאֶצְבְּעוֹתֶיךָ חָקַקְתָּ תּוֹכְחוֹת מוּסָר: גֹּדֶל עֳנָשִׁין וְאַזְהָרוֹת הַרְבֵּה. מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה: דִּינֵי מָמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת. וּנְתִינַת מוּם בִּנְוֹתְנֵי מוּמִים: הַזְהָרַת שׁוֹפְטִים בַּל שְׁחַד רָשָׁע לָמוּת. וְצַוָּאַת שׁוֹטְרִים לְבַל הַכֵּר־פָּנִים: וּשְׁבוּעַת

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית

ח׳ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק״וח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חזן
אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde. Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde. An demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ובדברי Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק״וח **קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:**

חזן
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק״וח **בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:**

חזן
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ק״וח **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:**

נעריצך Wir wollen Dich rühmen und Dir Heiligung widmen nach der Weise der heiligen Serafim, die Deinen Namen weihevoll erheben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen, und begnadige das Volk Derer, die als einig bekennen seinen Namen, Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zwei Mal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre Jisrael —"

שמע (Gem.) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

וּצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

zigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes; denn in dem Lichte Deines Antlitzes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחוינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Drei Mal im Jahr sollen erscheinen all deine Männlichen vor dem Antlitz des Ewigen, deines Gottes, an dem Ort, den Er erwählen wird, an dem Feste der ungesäuerten Brode und am Wochen- und Hüttenfeste, und nicht soll man erscheinen leer vor dem Antlitze des Ewigen. Ein Jeglicher je mit der Spende seiner Hand, je nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den Er dir gegönnet.

והשיאנו Und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Festzeiten zum Leben und Frieden, zur Freude und Wonne, wie Du gewollt und uns zu segnen verheißen hast. Heilige uns durch Deine Gebote und sättige uns mit Deinem Gute, erfreue uns mit Deinem Heile. Reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Freude und Wonne Deine heiligen Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt Jisrael und die Festzeiten.

לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ

ein Zehntel für das Lamm, und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und ein Bock zur Sühne und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Barmherziger König, erbarme Dich über uns, Allgütiger, der Gutes übt, lasse Dich von uns erflehen! O kehre zurück zu uns mit dem Walten Deines Erbarmens, um der Väter willen, die Deinen Willen gethan. Baue Dein Haus, wie im Anbeginn und richte Dein Heiligthum auf seiner Stätte, und laß uns schauen seinen Bau und erfreu' uns mit seiner Wiederherstellung und führe zurück die Priester zu ihrem Tempeldienst und die Leviten zu ihrem Gesang und Saitenspiel, und führe Jisrael zurück in seine Wohnstätten, und dahin wollen wir hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir an den drei Malen unserer Festfeier, wie es in Deiner Lehre heißt

חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן

täglichen nach ihrer Ordnung, und die Mußafopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mußafopfer dieses Wochenfestes wollen wir Dir zurüsten und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

וביום Und am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen neues Speisopfer darbringet, nach euren Wochen, sollt ihr heilige Berufung haben; keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun; und sollt ein Ganzopfer darbringen zum Wohlgeruch dem Ewigen, zwei junge Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe.

ומנחתם Und ihr Speis- und Trankopfer, wie bestimmt ist: Drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und

בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם

nicht ausüben unsere gottesdienstlichen Pflichten in Deinem erwählten Hause, dem erhabenen, heiligen Hause, darüber Dein Name genannt ist, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Laß es Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, barmherziger König, daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Heiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und seine Herrlichkeit erhöhest. Unser Vater, unser König! Laß bald offenbar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unsere Zerstreuten aus der Mitte der Völker, und unsere Verstürmten sammle von den Enden der Erde. und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel, und nach Jeruschalajim, der Stätte Deines Heiligthum's, in ewiger Freude, und dort wollen wir Dir darbringen unsere schuldigen Opfer, die

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe, Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, dieses Wochenfest, die Zeit der Ertheilung unserer Lehre, eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

ומפני Und um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, und entfernt von unserem Boden, und wir können nicht hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir, können

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

כשמחזירין הספר הוך ההיכל אומרים·

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָֹה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָֹה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָֹה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

תפלת מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך " וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(Bei dem Zurückstellen der Thorah.)

וכנחת Und wenn sie sich niederließ, sprach er: Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Haufen Israels. — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichkeit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um David Deines Knechtes willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurückkehren. Verjünge unsere Tage, wie vormals.

יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הש״ץ לוקח ס״ת בידו להוליכו מן הבימה ולהצניעו בהיכל ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל

הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כי לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי
בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי־
יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם
וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה:
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר
דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד סֶלָה:

(Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.)

יהללו Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein. Seine Majestät ist über Himmel und Erde.

(Gemeinde.)

הודו Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Israel, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו
וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל.
בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם
חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׂשׂוֹן
וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה.
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר
וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת־אֲדוֹנֵינוּ
הַמֶּלֶךְ

ווילהעלם הָרִאשׁוֹן

וְאֶת הַמַּלְכָּה הַגְּבִירָה

א ו י ג ו ס ט ע

יָרוּם הוֹדָם: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם
וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת
רַגְלֵי הַמֶּלֶךְ וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ:

על Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort, und für dieses Wochenfest, das Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, zur Freude und Wonne, zur Ehre und Verherrlichung: Für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name im Munde aller Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt Israel und die Festzeiten.

המפטיר יברך ברכות אחרונות׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:
נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר
אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן
וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:
שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ
לֹא־יֵשֶׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

(Segenssprüche nach der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott, bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück, denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

רחם Erbarme Dich über Zijon, das ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unsren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreuet Zijon durch seine Kinder

שמחנו Erfreue uns, Ewiger, unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten; möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen, denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger Schild des David!

כְּקוֹל־שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל מַחֲנֶה
בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וַיְהִי־קוֹל מֵעַל
לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה
כַנְפֵיהֶן׃ וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם
כְּמַרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל דְּמוּת
הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה׃
וָאֵרֶא׀כְּעֵין חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב
מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו
וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה־אֵשׁ וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃
כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם
כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד־
יְהוָה וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל
בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃

Rauschen eines Heeres; wenn sie hielten, ließen sie ihre Flügel sinken. Und Donnerstimme erscholl über der Wölbung, die über ihrem Haupte war; wenn sie hielten, ließen sie ihre Flügel sinken. Und oberhalb der Wölbung über ihrem Haupte war es gleich einem Throne, anzusehen wie ein Saphirstein, und auf dem Bilde des Thrones war oben darüber ein Bild, anzusehen wie ein Mensch. Und ich sah, wie den Blick des Golderzes, was aussah wie Feuer im Innersten desselben, ringsum von dem Bilde seiner Lenden aufwärts; und von dem Bilde seiner Lenden abwärts sah ich, was aussah wie Feuer, und einen Strahlenkranz daran ringsum. Wie der Bogen anzusehen, der in einer Wolke ist an einem Regentage, so war anzusehen der Strahlenkranz ringsum; das war der Schein von dem Bilde der Herrlichkeit des Ewigen. Und als ich es sah, da fiel ich auf mein Angesicht und hörte die Stimme eines Redenden. — Da hob mich ein Geist, und ich hörte hinter mir das Getöse eines großen Erdbebens: Gepriesen sei die Herrlichkeit des Ewigen an ihrer Stätte!

לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה
לָהֶם וְגַבֹּתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃
וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא
הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ עַל אֲשֶׁר
יִהְיֶה־שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ
לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בָּאוֹפַנִּים׃ בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ
וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם
כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ וּדְמוּת עַל־רָאשֵׁי
הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־
רָאשֵׁיהֶם מִלְמָעְלָה׃ וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם
יְשָׁרוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת
לָהֵנָּה וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃
וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים

gen hatten eine Höhe zum Erschrecken — ja ihre Felgen waren voll Augen ringsum, alle vier. Und wenn die Thiere gingen, gingen die Räder neben ihnen, und wenn sich die Thiere erhoben von der Erde, erhoben sich die Räder. Wohin der Trieb der Einen war zu gehen, gingen sie, dahin war der Trieb der Andern zu gehen, und die Räder erhoben sich mit ihnen zugleich, denn der Trieb des Thieres war in den Rädern. Wenn sie gingen, gingen auch sie, und wenn sie hielten, hielten auch sie, und wenn sie sich erhoben von der Erde, erhoben sich die Räder mit ihnen zugleich, denn der Trieb des Thieres war in den Rädern. Und gleich einer Wölbung war es über den Häuptern der Thiere, strahlend wie der hehre Krystall, ausgespannt über ihre Häupter. Und unter der Wölbung waren ihre Flügel gerade gerichtet, einer an den andern, immer jeder hatte zwei, die sie bedeckten, nämlich die Leiber. Und ich hörte das Rauschen ihrer Flügel wie das Rauschen großer Gewässer, wie die Donnerstimme des Allmächtigen, wenn sie gingen, das Rauschen eines Getümmels, wie das

לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן
וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת
מִלְמָעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם
מְכַסּוֹת אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶנָה׃ וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו
יֵלֵכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ
לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם
כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים הִיא
מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ
יוֹצֵא בָרָק׃ וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃
וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפַן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל
הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃ מַרְאֵה הָאוֹפַנִּים
וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן
וּמַרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ
הָאוֹפָן׃ עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ

gesicht zur Rechten der vier, und ein Stiergesicht zur Linken der vier, und ein Adlergesicht den vieren. So ihre Angesichter. Und ihre Flügel waren von oben darüber ausgebreitet; ein jedes hatte zwei, die aneinander schlossen, und zwei bedeckten ihre Leiber. Und jedes nach der Seite seines Angesichts hin gingen sie; da, wohin der Trieb war zu gehen, gingen sie; sie wandten sich nicht beim Gehen. Und die Bildung der Thiere — sie waren anzusehen wie feurige Kohlen, brennend wie Fackeln, sie (die Flamme) fuhr umher zwischen den Thieren, und ein Strahlenkranz war um das Feuer, und aus dem Feuer kamen Blitze. Und die Thiere liefen hin und her, wie der Blitz. Und ich sah die Thiere, und siehe, da stand ein Rad auf der Erde neben den Thieren, nach ihren vier Gesichtern. Das Ansehen der Räder, und ihre Arbeit war wie ein Auge von Chrysolith, und einerlei Bildung hatten alle vier, und ihr Ansehen und ihre Arbeit war so, als wäre ein Rad innerhalb des Rades. Nach ihren vier Seiten zu gingen sie beim Gehen, sie wandten sich nicht beim Gehen. Und ihre Fel-

יוֹיָכִין׃ הָיֹה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְחֶזְקֵאל בֶּן־
בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי
עָלָיו שָׁם יַד־יְהוָה׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה
בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת
וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ׃ וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן
דְּמוּת אָדָם לָהֵנָּה׃ וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת
וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאַחַת לָהֶם׃ וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל
יְשָׁרָה וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים
כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל׃ וִידֵי אָדָם מִתַּחַת כַּנְפֵיהֶם
עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם
לְאַרְבַּעְתָּם׃ חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ כַּנְפֵיהֶם
לֹא־יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ׃
וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל־הַיָּמִין

des Königs Jojachin, erging das Wort des Ewigen an Jecheskel, Sohn Busi, des Priesters, im Lande Kasdim, am Strome Kebar, und es kam dort über ihn die Hand des Ewigen. Und ich sah, und siehe, ein Sturmwind kam von Mitternacht her, ein großes Gewölk und um sich greifendes Feuer, und ein Strahlenkreis war daran ringsum und aus ihm hervor — wie der Blick des Golderzes aus dem Feuer — und aus ihm hervor sah das Bild von Thieren, und dies ihre Gestalten: Sie hatten die Bildung des Menschen. Und vier Angesichter hatte jedes, und vier Flügel hatte jedes von ihnen. Und ihre Füße waren gerade und ihre Fußballen glichen den Fußballen des Kalbes, und funkelten wie der Blick des feinen Erzes. Und Menschenhände sahen unter den Flügeln hervor an ihren vier Seiten, und ihre Angesichter und ihre Flügel an ihren vier Seiten; an einander geschlossen ihre Flügel; sie wandten sich nicht beim Gehen, Jeder nach der Seite seines Angesichts hin gingen sie. Und die Bildung ihrer Angesichter war dem Menschenangesicht ähnlich, und ein Löwen-

וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ
חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

קודם קריאת ההפטרה ואחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים
טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

מפטירין ביחזקאל א׳ א׳ ויהי בשלשים שנה עד ואשמע קול מדבר
ומסיימין בפסוק ותשאני רוח (שם ג׳ י״ב)·

וַיְהִי ׀ בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה
לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי בְתוֹךְ־הַגּוֹלָה עַל־נְהַר כְּבָר נִפְתְּחוּ
הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים׃ בַּחֲמִשָּׁה
לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ

erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth, und ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen, Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensspruch vor der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der erwählt hat die wahren Propheten, und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit. —

Haftarah.

(Ezechiel Cap. 1. V. 1.)

ויהי Und es geschah im dreißigsten Jahre, am fünften des vierten Monats, da ich war unter den Weggeführten am Strome Kebar, öffneten sich die Himmel und ich sah göttliche Gesichte. Am fünften des Monats, es war das fünfte Jahr der Wegführung

מניחין ס"ת ב' אצל הראשון ואומרין ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"ת שקראו בו ופותחין ספר תורה ב' וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס (במדבר כ"ח כ"ו):

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ־לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם:

כשמגביהים הס"ת אומרים·

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ

(4. B. Mos. Cap. 28. V. 26.)

וביום Und am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen neues Speiseopfer darbringet, nach euren Wochen, sollt ihr heilige Berufung haben; keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun. Und sollt ein Ganzopfer darbringen zum Wohlgeruch dem Ewigen, zwei junge Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe. Und ihr Speisseopfer, Kernmehl eingerührt mit Oel, drei Zehntel zu jedem Farren, zwei Zehntel zu jedem Widder. Je ein Zehntel zu jedem Schafe von den sieben Schafen. Einen Ziegenbock, euch zu sühnen. Außer dem beständigen Ganzopfer und seinem Speiseopfer sollt ihr dies opfern; ohne Fehl sollt ihr sie haben und die Spenden dazu.

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וזאת Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kindern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie

אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי
לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ
עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה
נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי
מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף
וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי
וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־
בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבֵרַכְתִּיךָ׃ וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן
גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת
עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

Volke: Fürchtet nicht; denn um euch zu versuchen ist Gott gekommen und damit seine Furcht euch vor Augen sei, daß ihr nicht sündigt. Und das Volk stand von fern; aber Moscheh trat nah zu der Wetterwolke, wo Gott war. Und der Ewige sprach zu Moscheh: Also sprich zu den Kindern Jisrael: Ihr habt gesehen, daß Ich vom Himmel mit euch geredet. Ihr sollt nicht machen neben mir — Götter von Silber und Götter von Gold sollt ihr euch nicht machen. Einen Altar von Erde sollst du dir machen, und darauf opfern deine Brandopfer und deine Mahlopfer, deine Schafe und deine Rinder; an jeglichem Orte, wo Ich meinem Namen ein Gedächtniß stifte, werde Ich zu dir kommen und dich segnen. Und wenn du mir einen Altar von Steinen machst, so baue sie nicht von behauenen; denn hast du dein Eisen darüber geschwungen, so hast du ihn entweihet. Und du sollst nicht steigen auf Stufen zu meinem Altar, daß nicht darauf deine Blöße aufgedeckt werde.

אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ ס כַּבֵּד
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ ס לֹא תִּרְצָח׃ ס לֹא
תִּנְאָף׃ ס לֹא תִּגְנֹב׃ ס לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר׃
ס לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ ס לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ חמישי וְכָל־
הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ

dein Knecht und deine Magd und dein Vieh, und dein Fremder, der in deinen Thoren. Denn sechs Tage hat der Ewige gemacht den Himmel und die Erde, das Meer und alles, was darin ist, und geruhet am siebenten Tage; deßwegen hat gesegnet der Ewige den Sabbath-Tag und ihn geheiligt. Ehre deinen Vater und deine Mutter, damit deine Tage lang werden in dem Lande, das der Ewige, dein Gott, dir giebt. Du sollst nicht morden. Du sollst nicht ehebrechen. Du sollst nicht stehlen. Du sollst nicht zeugen wider deinen Nächsten als falscher Zeuge. Du sollst nicht Gelüste tragen nach dem Hause deines Nächsten. Du sollst nicht Gelüste tragen nach dem Weibe deines Nächsten, nach seinem Knecht und nach seiner Magd und seinem Ochsen und seinem Esel und allem, was deines Nächsten ist.

וכל Und das ganze Volk gewahrte die Donner und die Flammen und den Posaunenschall und den rauchenden Berg; und da das Volk dies sah, bebten sie zurück und standen von fern. Und sprachen zu Moscheh: Rede du mit uns und wir wollen hören, und nicht möge Gott mit uns reden, daß wir nicht sterben. Und Moscheh sprach zum

וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֺן אָבֹת
עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי וְעֹשֶׂה חֶסֶד
לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֺתָי׃ ס לֹא תִשָּׂא אֶת־
שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־
יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ פ זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה

Wasser unter der Erde; du sollst dich nicht niederwerfen vor ihnen und ihnen nicht dienen; denn Ich, der Ewige, dein Gott, bin ein eifervoller Gott, der die Schuld der Väter ahnet an Kindern, am dritten und am vierten Gliede, die mich hassen; der aber Gnade übet am tausendsten Gliede denen, welche mich lieben und meine Gebote halten. Du sollst nicht aussprechen den Namen des Ewigen, deines Gottes, zum Falschen; denn nicht ungestraft lassen wird der Ewige den, der seinen Namen ausspricht zum Falschen. Gedenke des Sabbath-Tages, ihn zu heiligen: Sechs Tage kannst du arbeiten und all deine Werke verrichten. Aber der siebente Tag ist Feiertag dem Ewigen, deinem Gott; da sollst du keinerlei Werk verrichten, du und dein Sohn und deine Tochter,

---

רָמָא: פְּסַל לָךְ תְּרֵין לוּחִין. מִן סַנְפִּרְנוֹן דִּתְחוֹת כָּרְסְיֵהּ
דְּמַלְכָּא חַיָּא: צָהִיל הֲוָה לִבֵּהּ דְּמשֶׁה וְחָדֵי. דַּהֲוָה אֵל
רַחוּם אֶפִּילוֹגוֹס דִּידֵהּ: קְרִיבוּ מַלְאֲכַיָּא לְוָת כָּרְסְיֵהּ
דִּקְרִיס וְאָמְרִין. בְּבָעוּ מִנָּךְ דְּלָא יִשְׁלוֹט בָּן: רֵישָׁא
דְּכֵפָּא בְּחוּטְרֵהּ תְּבַר. וַאֲנָן קָשְׁיָן לֵהּ לְמִנְגְּשָׁא: שַׁדַּי
אֲמַר לֵהּ לָא תִדְחַל משֶׁה. דְּמֵימְרִי יְהֵוֵי לָךְ בְּסַעֲדָךְ:
תִּסַּב אוֹרַיְתִי וְתֵחוֹת לָךְ. דְּלָא אַשְׁכְּחִית בִּנְבִיאַי מְהֵימָן
כְּוָתָךְ: וידבר אלהים וכו׳.

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ ס אָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנַי לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל ׀
וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת

וידבר Und Gott redete all diese Worte und sprach: Ich bin der Ewige, dein Gott, der Ich dich geführt aus dem Lande Mizrajim, aus dem Knechthause. Du sollst keine fremden Götter haben vor mir; du sollst dir kein Bild machen, kein Abbild deß, was im Himmel droben, und was auf Erden hierunten und was im

---

סָבָךְ מִן רֵישׁ׃ גּוּמְרִין דְּאַתּוּן הֲוַת נוּרֵהּ דְּנִמְרוֹד. דְּלָא
יְכִיל לְמִבְוָא בְּגִלּוּי דְּסָבָךְ׃ דְּבֵק לֵית הוּא נוּרָא דְּמַלְאָכֵי
בָּךְ. דְּעִמָּךְ אֶשָּׁא אָכְלָא אֶשָּׁא׃ הָא אֲנָא מַלְבִּישׁ לָךְ
פּוֹרְפִירוֹן דִּידִי. דְּאִין קָרֵב מַלְאָכָא תְּנַגְשִׁנֵּיהּ בְּהוֹן׃
וְקִבְעִית קַרְנֵי הוֹדָא בְּרֵאשָׁךְ. דְּלֵית גְּבַר דְּאִתְקְרֵב
לְוָתָךְ׃ וְעָרָא לָא תֶהֱוֵי בְּאַפָּךְ מֹשֶׁה. דְּלֵית אַתְּ יָדַע
מַה חִבַּתָךְ עֲלַי׃ חַי וְקַיָּם אֲנָא דִּבְרָאִית אִקּוּנָךְ. עַד לָא
שַׁכְלְלֵית רוּמָא וּמוּכָא׃ טְרוֹנֵי מְרוֹמָא קָמוּ לְהוֹן תְּמֵהִין.
דֵּין אַכְסְנָאָה הָכָא מָאן הוּא׃ יָהּ יְהַב רְשׁוּ לְבִשְׂרָא
וּדְמָא לְמִקְרַב הָכָא וּמָאן כַּדוֹ אִנְפְּרֵטִין (נ"א וּמִן כַּדוֹ אֲנָא
אִנְפְּרֵטִין)׃ כַּד חָמוֹן מַלְאָכַיָּא דְּעָנֵי כְּדֵין לְהוֹן. דֵּין אַכְסְנָאָה
אֲנָא מוֹדַע לְכוֹן׃ לְעִנְוְתָנָא דְּאִתְקְרֵי מֹשֶׁה. רַעְיָהוֹן דִּבְנֵי
מְהֵימְנֵיהּ דְּבֵיתִי׃ מְכוּ שְׁמַיָּא וְרָמַת אַרְעָא. וְאִשְׁתְּכַח
דְּקָאֵם בֵּין חֵיוָתָא׃ גָּעוּ מַלְאָכִין וּדְחִילוּ אוֹפַנִּין וְגַלְגְּלִין.
כַּד חָמוֹן מֹשֶׁה דְּקָרֵב לַעֲרָפֶלָּא׃ שַׂעֲרוֹת רֵישֵׁהּ קָמוּ
לְהוֹן כַּחֲדָא. דְּאִקְנִין דְּיַעֲקֹב חֲזָא מְזוּקַף לְקָבְלֵיהּ׃ עוּל
וּקְרַב לָךְ הָכָא רַעְיָהוֹן דִּבְנַי. צְוַח מִן כָּרְסְיֵהּ מַלְכָּא

מְאֹד׃ וַיְהִי֙ ק֣וֹל הַשֹּׁפָ֔ר הוֹלֵ֖ךְ וְחָזֵ֣ק מְאֹ֑ד מֹשֶׁ֣ה יְדַבֵּ֔ר
וְהָאֱלֹהִ֖ים יַעֲנֶ֥נּוּ בְקֽוֹל׃ רביעי וַיֵּ֧רֶד יְהוָ֛ה עַל־הַ֥ר סִינַ֖י אֶל־
רֹ֣אשׁ הָהָ֑ר וַיִּקְרָ֨א יְהוָ֧ה לְמֹשֶׁ֛ה אֶל־רֹ֥אשׁ הָהָ֖ר וַיַּ֥עַל
מֹשֶֽׁה׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה רֵ֖ד הָעֵ֣ד בָּעָ֑ם פֶּן־יֶהֶרְס֤וּ
אֶל־יְהוָה֙ לִרְא֔וֹת וְנָפַ֥ל מִמֶּ֖נּוּ רָֽב׃ וְגַ֧ם הַכֹּהֲנִ֛ים הַנִּגָּשִׁ֥ים
אֶל־יְהוָ֖ה יִתְקַדָּ֑שׁוּ פֶּן־יִפְרֹ֥ץ בָּהֶ֖ם יְהוָֽה׃ וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ אֶל־
יְהוָ֔ה לֹא־יוּכַ֣ל הָעָ֔ם לַעֲלֹ֖ת אֶל־הַ֣ר סִינָ֑י כִּֽי־אַתָּ֞ה הַעֵדֹ֤תָה
בָּ֙נוּ֙ לֵאמֹ֔ר הַגְבֵּ֥ל אֶת־הָהָ֖ר וְקִדַּשְׁתּֽוֹ׃ וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֤יו יְהוָה֙
לֶךְ־רֵ֔ד וְעָלִ֥יתָ אַתָּ֖ה וְאַהֲרֹ֣ן עִמָּ֑ךְ וְהַכֹּהֲנִ֣ים וְהָעָ֗ם אַל־
יֶהֶרְס֛וּ לַעֲלֹ֥ת אֶל־יְהוָ֖ה פֶּן־יִפְרָץ־בָּֽם׃ וַיֵּ֥רֶד מֹשֶׁ֖ה אֶל־
הָעָ֑ם וַיֹּ֖אמֶר אֲלֵהֶֽם׃ בק״ק אומרין כאן ארכין וכו׳ ככתוב למטה.

wie der Rauch eines Ofens und der ganze Berg bebte gewaltig. Und der Posaunenschall ward fort und fort stärker; Moscheh redete und Gott antwortete im Donner.

וירד Und der Ewige stieg herab auf den Berg Sinai, auf den Gipfel des Berges, und Moscheh stieg hinan. Und der Ewige sprach zu Moscheh: Steige hinab, verwarne das Volk, daß es nicht durchbreche zum Ewigen, um zu schauen, und eine Menge von selbigem falle. Und auch die Priester, die sich dem Ewigen nahen, sollen sich heilig halten, daß nicht der Ewige in sie breche. Und Moscheh sprach zum Ewigen: Das Volk kann nicht hinansteigen den Berg Sinai, denn Du hast uns verwarnt mit den Worten: Ziehe Schranken um den Berg und sondere ihn ab. Da sprach der Ewige zu ihm: Gehe, steige hinab und komme dann herauf, du und Aharon mit dir; aber die Priester und das Volk sollen nicht durchbrechen, um hinan zu steigen zum Ewigen, daß Er nicht in sie breche. Und Moscheh stieg hinab zum Volke und sprach zu ihnen.

ע״פ א״ב.

אַרְכִּין יְיָ שְׁמַיָּא לְסִינָי. וַאֲמַר לְמשֶׁה מְהֵימְנֵהּ תָּא
סוּק׃ בְּנֵי פַּלְטִין דִּידִי לָא יְבַהֲלֻנָּךְ. דִּכְבַשׁ יָתְהוֹן

לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־
הָעָם עַל־הַר סִינָי: וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר
מוֹת יוּמָת: לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה
אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ
בָהָר: שלישי וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם
וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת
יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת
הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר
חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיּוֹצֵא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר: וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו
יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר

waschen, und fertig seien auf den dritten Tag; denn am dritten Tage wird Gott niedersteigen vor den Augen des ganzen Volkes auf den Berg Sinai. Und ziehe Schranken für das Volk rings-um und sage: Hütet euch, den Berg zu besteigen und auch dessen Aeußerstes zu berühren, wer den Berg berührt, der soll des Todes sterben. Nicht berühre diesen eine Hand, sondern gesteinigt oder erschossen werde er, ob Vieh oder Mensch, es darf nicht leben! Wenn das Horn anhaltend ertönt, dürfen sie den Berg besteigen.

וירד Und Moscheh stieg vom Berge herab zum Volke, und ließ das Volk sich rüsten und sie wuschen ihre Kleider. Und er sprach zu dem Volke: Seid fertig auf den dritten Tag; nahet keinem Weibe. Und es geschah am dritten Tage, als es Morgen war, da waren Donner und Blitz und ein schwer Gewölk auf dem Berge und mächtig starker Posaunenschall; da erbebte das ganze Volk, das im Lager. Und Moscheh führte das Volk hinaus aus dem Lager, Gott entgegen, und sie stellten sich auf an dem Fuße des Berges. Und der ganze Berg Sinai rauchte, weil der Ewige auf ihn herabgestiegen war im Feuer, und es stieg auf der Rauch

לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא
אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי׃ וְעַתָּה אִם־
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי
סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃ וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי
מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לוי וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם
וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃
וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע
הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־
דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־
הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ וְהָיוּ נְכֹנִים

sprach: Also sprich zum Hause Jaakob und verkünde den Kindern Jisrael: Ihr habt gesehen, was ich an Mizrajim gethan, und wie ich euch getragen auf Adlerflügeln und euch gebracht habe zu mir. Und nun, wenn ihr höret auf meine Stimme und meinen Bund haltet: so sollet ihr mir sein ein Eigenthum aus allen Völkern, denn mein ist die ganze Erde; aber ihr sollet mir sein ein Königreich von Priestern und ein heiliges Volk. Dies sind die Worte, die du reden sollst zu den Kindern Jisrael.

ויבא Und Moscheh kam und berief die Aeltesten des Volkes, und legte ihnen vor all diese Worte, die ihm der Ewige geboten. Da hub an das ganze Volk insgesammt und sprach: Alles, was der Ewige geredet, wollen wir thun! Und Moscheh brachte die Worte des Volkes zurück an den Ewigen. Und der Ewige sprach zu Moscheh: Siehe, Ich werde zu dir kommen in der Dichte des Gewölks, damit das Volk höre, wenn Ich mit dir rede und auch auf immer dir vertraue. Als Moscheh die Worte des Volkes sagte zum Ewigen, da sprach der Ewige zu Moscheh: Gehe zum Volke und laß sie sich rüsten heute und morgen, und daß sie ihre Kleider

אֲרִסְטוֹן לְצַדִּיקֵי יְתַקֵּן וְשֵׁרוּתָא:
מְסַחֲרִין עֲלֵי תַכֵּי דְּכַדְכּוֹד וְגוּמַרְתָּא.
נְגִידִין קַמֵּיהוֹן אֲפַרְסְמוֹן נַהֲרָתָא:
וּמִתְפַּנְקִין וְרָווּ בְּכַסֵּי רְוָיָתָא.
חֲמַר מְרַת דְּמִבְּרֵאשִׁית נְטִיר בֵּי נַעֲוָתָא:
זַכָּאִין כַּד שְׁמַעְתּוּן שְׁבַח דָּא שִׁירָתָא.
קְבִיעִין כֵּן תֶּהֱווֹן בְּהַנְהוּ חֲבוּרָתָא:
וְתִזְכּוּן דִּי תֵּיתְבוּן בְּעֶלָּא דָּרָתָא.
אֲרֵי תַצִּיתוּן לְמִלּוֹי דְּנָפְקִין בַּהֲדָרָתָא:
מְרוֹמָם הוּא אֱלָהִין בְּקַדְמָתָא וּבָתְרָיְתָא.
צְבִי וְאִתְרְעֵי בָן וּמְסַר לָן אוֹרָיְתָא:

וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־
שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר: וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד

וכאין O Lautre! Ihr habt vernommen dies Lied, ihm zu herrlichem Preise.
O daß vergönnt es euch sei, zu weilen im seligen Kreise!
Ja, einst werdet ihr weilen dort, hoch in der obersten Reihe,
Wenn ihr willig gehorchet dem Wort, das ergangen in Weihe.
Gott ist erhaben! so soll's im Anfang und End' erschallen!
Er hat die Lehr' uns ertheilt, mit gnäd'gem Wohlgefallen!

Sie waren aufgebrochen von Refidim und gekommen in die Wüste Sinai, und lagerten sich in der Wüste, und Jisrael hatte sich dort gelagert dem Berge gegenüber. Da stieg Moscheh hin-auf zu Gott, und der Ewige rief ihm zu vom Berge und

וְרֵוְיהוֹן דָּמֵי לְשַׂבְעָא חֶדְוָתָא.
רְקִיעָא בִּזְהוֹרֵיהּ וְכוֹכְבֵי זִיוָתָא:
הַדְרָא דְּלָא אֶפְשָׁר לְמִפְרַט בְּשִׂפְוָתָא.
וְלָא אִשְׁתְּמַע וַחֲמֵי נְבִיאָן חֶזְוָתָא:
בְּלָא שָׁלְטָא בֵהּ עֵין בְּגוֹ עֵדֶן גִּנְתָא.
מְטַיְּלֵי בֵי חִנְגָּא לְבַהֲדֵי דִשְׁכִינְתָּא:
עֲלֵיהּ רָמְזֵי דֵּין הוּא בְּרַם בְּאֶמְתָּנוּתָא.
שַׂבַּרְנָא לֵהּ בְּשִׁבְיָן תְּקוֹף הֵימָנוּתָא:
יַדְבֵּר לָן עָלְמִין עֲלֵמִין מְדַמּוּתָא.
מְנָת דִּילָן דְּמִלְקַדְמִין פָּרֵשׁ בַּאֲרָמוּתָא:
טְלוּלֵהּ דְּלִוְיָתָן וְתוֹר טוּר רָמוּתָא.
וְחַד בְּחַד כִּי סָבִיךְ וְעָבִיד קְרָבוּתָא:
בְּקַרְנוֹהִי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת בְּרַבְרְבוּתָא.
יְקַרְטַע נוּן לְקִבְלֵיהּ בְּצִיצוֹי בִּגְבוּרְתָּא:
מְקָרֵב לֵהּ בָּרְיֵהּ בְּחַרְבֵּהּ רַבְרְבָתָא.

ורויהון Wenn auf ihrem Antlitze sich Lust und Seligkeit malt,
Wenn wie Himmels Azur und Sternenglanz es erstrahlt,
Glanz und Pracht, die keine Lippe auszusprechen sich traut,
Was kein Ohr vernommen, kein Seheraug' hat erschaut.

בלא Noch ist kein Aug' gedrungen in Edens herrlichen Glanz,
Wo sie in Lust hinwallen im göttlichen Licht wie zum Tanz,
Wenn freudig auf ihn sie zeigen: Ha! Er ist's! In gläubiger Kraft
Haben auf ihn wir geharret, vertrauet in bitterer Haft..
Er wird uns in Ewigkeit leiten, wie im Reigen wird Er uns führen
Und das Theil uns bereiten, das längst Er uns gewollt erküren.

רְבוּתְכוֹן מָה חֲשִׁיבָא קֳבֵל הַהִיא שְׁבַחְתָּא.
רְבוּתָא דְיֶעְבֵּד לִי כַּד מָטְיָא יְשׁוּעֲתָא:
בְּמֵיתֵי לִי נְהוֹרָא וְתַחֲפֵי לְכוֹן בַּהֲתָא.
יְקָרֵהּ כַּד אִתְגְּלֵי בְּתָקְפָּא וּבְגֵיוָרְתָּא:
יְשַׁלֵּם גְּמֻלַיָּא לְסַנְאֵי וְנַגְוָרְתָא.
צִדְקְתָא לְעַם חַבִּיב וְסַגִּיא זַכְוָרְתָא:
חֲדוּ שְׁלֵמָא בְּמֵיתֵי וּמָנָא (נ"א וּמַנָּא) דַכְיָתָא.
קִרְיְתָא דִירוּשְׁלֵם כַּד יְכַנֵּשׁ גַּלְוָרְתָא:
יְקָרֵיהּ מַטִּיל עֲלַהּ בְּיוֹמֵי וְלֵילְוָתָא.
גְּנוּנֵהּ לְמֶעְבַּד בַּהּ בְּתוּשְׁבְּחָן כְּלִילָרְתָא:
דְּזֵהוֹר עֲנָנַיָּא לְמִשְׁפַּר כִּילָרְתָא.
לְפוּמֵהּ דַעֲבִידְתָּא עֲבִידָן מְטַלַּלְתָּא:
בְּתַכְתְּקֵי דְהַב פִּזָּא וּשְׁבַע מַעֲלָרְתָא.
תְּחִימִין צַדִּיקֵי קֳדָם רַב פָּעֳלָתָא:

Was kann eure Würde vor jener Herrlichkeit frommen,
Dem Glanze, den Er mir bereitet, wenn des Heiles Stunde gekommen?

במיתי Wenn mir sein Licht Er läßt strahlen, wenn euch umwölket die Nacht,
Wenn Er im Glanz' erscheinet, in Macht und herrlicher Pracht?
Wenn Er den Lohn den Feinden, den fernen Eilanden zahlt,
Heil bringt dem geliebten Volke, das im Kranz' der Frömmigkeit strahlt?

חדו Wenn volle Freud' Er bringet, die Tempelgeräthe, lauter und klar,
In der Stadt Jeruschalem sammelt geeint die versprengte Schaar,
Wenn bei Tag und Nacht darüber Er wölbt seinen Glanz,
Aufschlägt sein Zelt darinnen, in Lob und Preises Kranz,

דזהור Wenn sein lichtes Gewölk als Baldachin es verschönt,
Wenn nach Verdienst Er die Frommen durch Himmelswohnungen krönt,
Wenn ob Stufen erhöht von Gold erstrahlende Throne
Werden den Frommen ertheilt von dem Thatenreichen zum Lohne,

קְטִירָא לְחַי עָלְמָא בְּתָגָא בִּשְׁבוּעֲתָא.
קַבֵּל יְקַר טוֹטֶפְתָּא יְתִיבָא בִּקְבִיעוּתָא:
רְשִׁימָא הִיא גוּפָא בְּחָכְמְתָא וּבְדַעְתָּא.
רְבוּתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל קָרָאֵי בִשְׁמַעְתָּא:
שְׁבַח רִבּוֹן עָלְמָא אֲמִירָא דְכַוָּתָא.
שְׁפַר עֲלַי (נ"א עליה) לְחַוָּיֵהּ בְּאַפֵּי מַלְכְּוָתָא:
תָּאִין וּמִתְכַּנְּשִׁין כְּחֵזוּ אַדְוָתָא.
תְּמֵהִין וְשָׁיְלִין לֵהּ בְּעֵסֶק אָתְוָתָא:
מְנָן וּמָאן הוּא רְחִימָךְ שַׁפִּירָא בְרֵיוָתָא.
אֲרוּם בְּגִינֵהּ סְפֵית מְדוֹר אַרְיָוָתָא:
יְקָרָא וְיָאָה אַתְּ אִין תְּעָרְבִי לְמַרְוָתָא.
רְעוּתִיךְ נַעֲבֵיד לִיךְ בְּכָל אַתְרְוָתָא:
בְּחָכְמְתָא מְתִיבָתָא לְהוֹן קְצָת לְהוֹדָעוּתָא.
יְדַעְתּוּן חַכִּימִין לֵהּ בְּאִשְׁתְּמוֹדָעוּתָא:

קטירא Fest umschlingend als Krone das Haupt des Ewigen droben
Haftet des Volkes Gebet, ein Stirnband, ewig erhoben,
Und verzeichnet darauf der Weisheit erhebende Kunde,
Meldend Jisraels Würde, bezeugend ihn einig im Bunde.

שבח Darum auch mir von dem Weltenherrn zu melden wird sich's geziemen,
Ihn vor den Königen laut, den Erdenfürsten zu rühmen.
Ja! sie kamen in Schaaren heran, wie der Fluthen mächtiges Rauschen,
Fragten erstaunt, der Kunde von seinen Wundern wollten sie lauschen.

מנן Sage, wer ist Dein Trauter? der im Schönheitglanze so pranget,
Daß Dir um ihn vor der Höhle des Löwen nimmer gebanget?
Liebliche, Holde du! willst unsrem Gebot du dich fügen,
Wir wollen aller Orten gern deinem Verlangen genügen.

בחכמתא Ein kurzes kluges Wort erscholl zum Bescheid aus meinem Munde:
Meint ihr ihn wirklich zu kennen mit eurer thörichten Kunde?

למחזי באנפא עין כות גירי קשתא.
לכל־אתר דמשתלחין זריזין באשותא:
מברכין בריך יקרה בכל־לשן לחישותא.
מאתר בית שכינתה דלא צריך בחישותא:
נהם כל־חיל מרומא מקלסין בחששתא.
נהירא מלכותה לדר ודר לאפרשתא:
סדירא בהון קדושתא וכד חלפא שעתא.
סיומא דלעלם ואוף לא לשבועתא:
עדב יקר אחסנתה חביבין דבקבעתא.
עבדין ליה חטיבה בדנח ושקעתא:
פרישן למנתה למעבד ליה רעותא.
פרישתי שבחה יחוון בשעותא:
צבי וחמד ורגג דילאון בלעותא.
צלותהון בכן מקבל והניא בעותא:

Anzuschauen den Glanz, wie Regenbogens leuchtende Pfeile.
Jeder, wohin er entsandt, fliegt, des Dienstes wartend, in Eile.

מברכין Preisend die Majestät in stillflüsterndem heiligem Laute,
Aus seines Glanzes Stätte. Wer ist, der den nicht erschaute?
Rauschend der Chor der Höh' ihn preist in Zittern und Beben,
Seiner Herrlichkeit Pracht von Geschlecht zu Geschlecht sie erheben.

סדירא So ist ihnen die Weihe gegönnt. Doch ist verronnen die Stunde,
Niemals in Ewigkeit mehr entströmt der Preis ihrem Munde.
Werther ist ihm sein köstliches Gut, sein Erbe, für ewig bestellt.
Preis bringt sein Volk, wenn der Tag sinkt, wenn er neu sich erhellt.

פרישי Zu seinem Theil' ersehen, zu vollbringen sein Wohlgefallen,
Seines Ruhmes Verkündung lassen laut bezeuget sie wallen.
Daß sein Wort sie ergründen, das ist sein Wunsch und Begehren,
Drum ihr Gebet Er vernimmt, wird stets ihr Flehen erhören.

הֲדַר מָרֵי שְׁמַיָּא וְשַׁלִּיט בְּיַבֶּשְׁתָּא.
הֲקֵים עָלְמָא יְחִידָאי וְכַבְּשֵׁהּ בְּכַבְּשׁוּתָא:
וּבְלָא לֵאוּ שַׁכְלְלֵהּ וּבְלָא תְשָׁשׁוּתָא.
וּבְאָתָא קַלִּילָא דְלֵית בַּהּ מְשָׁשׁוּתָא:
זַמִּין כָּל־עֲבִידְתֵּהּ בְּהָךְ יוֹמֵי שִׁתָּא.
זְהוֹר יְקָרֵהּ עֲלִי עֲלֵי כָּרְסְיֵהּ דְאֶשָּׁתָא:
חֵיל אֶלֶף אַלְפִין וְרִבּוֹא לְשַׁמְּשׁוּתָא.
חַדְתִּין נְבוֹט לְצַפְרִין סַגִּיאָה טְרָשׁוּתָא:
טְפֵי יְקִידִין (נ"א יקירין) שְׂרָפִין כְּלוֹל גַּפֵּי שִׁתָּא.
טְעֵם עַד יִתְיְהֵב לְהוֹן שְׁתִיקִין בְּאַדְּשְׁתָּא:
יְקַבְּלוּן דֵּין מִן דֵּין שָׁוֵי דְּלָא בְשַׁשְׁתָּא.
יְקַר מְלֵי כָל־אַרְעָא לְתַלּוּתֵי קְדוּשְׁתָּא:
כְּקָל מִן קֳדָם שַׁדַּי כְּקָל מֵי נְפִישׁוּתָא.
כְּרוּבִין קֳבֵל גַּלְגִּלִּין מְרוֹמְמִין בְּאַוְשָׁתָא:

הדר Die Pracht des Himmelsherrn und der ob der Erde waltet,
Der allein die Welten gebaut, mit mächtiger Hand sie durchschaltet,
Der ohne Müh' sie vollendet, mit nimmer ermattender Kraft,
Nur ein flüchtiger Laut, ein Hauch ist's, der das All erschafft.

ומין All sein Werk in sechs Tagen hat Er's bereitet, vollbracht,
Seiner Herrlichkeit Glanz dann erhob sich auf feurigen Thrones Pracht.
Tausende, ja Myriaden, zu seinem Dienste geschaart,
Jeglichen Morgen neu sprießend, ihm, der die Treue bewahrt.

טפי Heller noch Serafim glüh'n, die ein Kranz von sechs Flügeln umwindet.
Bis ihnen das Wort ist vergönnt, Schweigen den Mund ihnen bindet.
Einer dem Andern ruft, voll Angst, daß zu lang' er säume,
Ihm das „Heilig" zu weih'n, deß Glanz erfüllet die Räume.

ככל Wie des Allmächtigen Ton, wie der Ströme gewaltiges Dröhnen,
Cherubim und Weltenräder erbrausen in mächtigen Tönen,

קורין בתורה בפ׳ יתרו (שמות י״ט א׳)׃

בַּחֹ֙דֶשׁ֙ הַשְּׁלִישִׁ֔י לְצֵ֥את בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם
בַּיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה בָּ֖אוּ מִדְבַּ֥ר סִינָֽי׃

ע פ א ב כפול ובסוף חתום מאיר בי רבי יצחק יגדל בתורה במעשים טובים אמן וחוק ואמץ׃

אַקְדָּמוּת מִלִּין וְשָׁרָיוּת שׁוּתָא.
אַוְלָא שָׁקֵלְנָא הַרְמָן וּרְשׁוּתָא:
בְּבָבֵי תְרֵי וּתְלָת דְּאֶפְתַּח בְּנַקְשׁוּתָא.
בְּבָרֵי דְבָרֵי וְטָרֵי עֲדֵי לְקַשִּׁישׁוּתָא:
גְּבוּרָן עָלְמִין לֵהּ וְלָא סְפֵק פְּרִישׁוּתָא.
גְּוִיל אִלּוּ רְקִיעֵי קְנֵי כָּל־חוּרְשָׁתָא:
דְּיוֹ אִלּוּ יַמֵּי וְכָל־מֵי כְנִישׁוּתָא.
דָּיְרֵי אַרְעָא סָפְרֵי וְרָשְׁמֵי רַשְׁוָתָא:

Vorlesung aus der Thorah.

(2. B. Mos. Cap. 19 V. 1 ff.)

בחדש Den dritten Monat nach dem Auszuge der Kinder Jisrael aus dem Lande Mizrajim, an diesem Tage kamen sie in die Wüste Sinai.

אקדמות Eh' ich den Spruch anhebe, das Wort zu verkünden beginne,
Möcht' um Erlaubniß ich fleh'n, mit still bescheidenem Sinne.
Zwei, drei Worte nur wag' ich mit angstbeklommenem Zagen,
Preisend den Meister der Welt, der in alle Zeit sie wird tragen.

גבורן Ewig ist seine Kraft, stets wird unergründet sie bleiben,
Wär' auch Pergament der Himmel, Waldbäume Röhre zum Schreiben,
Und wäre Tinte das Meer und alle versammelten Fluthen,
Schreiber die Erdenbewohner, die nie zu verzeichnen ruhten.

1) Ein einleitender Gesang vor der Vorlesung des Festabschnittes, der die göttliche Offenbarung und die zehn Worte enthält. Verfasser ist R. Meir b. Jizchak.

אוֹרְחֵנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כהגיע הש"ץ על הבימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה· כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך·

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּא"יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּא"יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה·

sere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Wünsche in reichem Maße, in Heil und Erbarmen.

(Der zur Thorah Gerufene spricht:)

ברכו Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene für immer und ewig!

ברוך אתה Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren hat aus allen Völkern, und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit, und das ewige Leben gepflanzt hat in unserer Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger der die Lehre ertheilt hat!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ׃

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא׃ כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת׃ הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃ קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר׃

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחֹן

שמע Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

אחד Einzig ist unser Gott, groß unser Herr, Heiliger, sein Name!

גדלו Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

לך Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger! ist die Herrschaft, und du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße, heilig ist Er! Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

אב Der Vater des Erbarmens erbarme sich des Volkes, des von ihm geschützten, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette un-

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא. בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפֻרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמֵּהּ דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְדְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

יהיו Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger! komme zur Gnadenzeit, o Gott! In der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles.

בריך Gelobt sei der Name des Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnade sein mit Deinem Volke Jisrael in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten laß schauen Dein Volk in Deinem Heiligthume; laß uns zuströmen den Segen Deiner Erleuchtung, und nimm unser Gebet an in Liebe. Möge es Dein Wille sein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerst, und laß mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all die Meinigen und die Deinem Volke Jisrael angehören. Du ja speisest Alle, und verpflegest Alle, Du der Herrscher über Alles, Du, der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht des Heiligen, Hochgelobten. Vor ihm beuge ich mich und vor der Würde seiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Keinen, der Göttlichkeit sich zuspricht, lehne ich mich, — nur auf den Gott des Himmels, der da ist ein Gott in Wahrheit, und dessen Lehre ist Wahrheit, und dessen Propheten sind Wahrheit, und der in reicher Fülle übt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und seinem Namen, dem heiligen und weihevollen, spende ich Loblieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Herz für die Lehre, und erfüllest die Wünsche meines Herzens und des Herzens Deines ganzen Volkes Jisrael zum Guten, zum Leben und zum Frieden.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּנִי (ואת אשתי ובני ובנותי) לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

רבונו Herr der Welt! erfülle meines Herzens Wünsche zum Segen, und gewähre mein Verlangen, und erfülle mir meine Bitte, und würdige mich und die Meinigen, Deinen Willen mit ganzem Herzen zu erfüllen, und bewahre mich vor dem sündigen Triebe, und laß Deine Lehre unser Theil sein. Würdige uns, daß dein Gottesglanz über uns walte. Laß über uns strahlen den Geist der Weisheit und Einsicht, daß an uns sich erfülle das Prophetenwort: Und es wird auf ihm ruhen der Geist de Ewigen, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht des Ewigen. So möge es denn auch Dein Wohlgefallen sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß ich so glücklich sein möge, das in Deinen Augen Gute zu vollbringen, und auf den Wegen der Frommen vor Dir zu wandeln. Heilige uns durch Deine Gebote, daß wir theilhaft werden gesegneten und dauernden Lebens, des Lebens in einer künftigen Welt, und bewahr' uns vor bösen Handlungen und bösen Stunden, die heranstürmen in das Leben dieser Welt. Wer aber auf den Ewigen vertraut Huld umringet ihn. Amen!

סדר הוצאת ספר התורה.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃ כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

יְהוָה׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

אין Keiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke, der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

אב Vater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Huld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

ויהי Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger, daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jeruschalajim.

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Volke Jisrael in seiner Heiligkeit.

יי Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen.

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהללוך Mögen Dich preisen, Ewiger, unser Gott, all Deine Werke, und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen, und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König; denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger! König, gepriesen durch Lobgesänge.

יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אודך
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ
הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה
יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא   אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:
בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך
אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ:
אלי הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

aber dem Tode giebt Er mich nicht hin. Oeffnet mir die Pforten des Heils, ich will durch sie eintreten, Jah preisen. Dies ist die Pforte des Ewigen, Gerechte treten da ein. Ich will Dich preisen, daß Du mich erhört, und warst meine Rettung. Der Stein, den die Bauleute verwarfen, ist geworden zum Eckstein. Von dem Ewigen ist dies geschehen, das so wunderbar in unsern Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen, lasset uns jubeln und uns freuen an ihm.

(Vorb.)	(Gem.)
Ach Ewiger, gewähre Hülfe!	Ach Ewiger, gewähre Hülfe!
Ach Ewiger, gewähre Glück!	Ach Ewiger, gewähre Glück!

ברוך Gesegnet, der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen euch aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים

מן המצר Aus der Enge rief ich Jah, mich erhörte im Geräumigen Jah. Der Ewige ist mit mir — ich fürchte nicht; was kann ein Mensch mir thun? Der Ewige ist mir unter meinen Helfern, und ich werde mich weiden an meinen Hassern. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Edle vertrauen. Alle Völker haben mich umringt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, sie verlöschen wie Dornenfeuer, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Stießest du mich auch zum Falle, stand der Ewige mir bei. Mein Sieg und mein Sang ist Jah, Er war meine Rettung. Stimme des Jubels und der Rettung erschallt in den Zelten der Gerechten: die Rechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ist hoch gehoben, die Rechte des Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht, nein ich lebe und erzähle die Thaten Jahs. Züchtigen mag mich Jah

עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיי אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יי בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלָֽם הַלְלוּיָהּ׃

קיז הַלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיח
הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr, denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, hast Du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Höfen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte, Jeruschalajim. Hallelujah!

הללו (Psalm 117.) Lobet den Ewigen, all ihr Völker, preiset ihn, alle Nationen. Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah!

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd:)

הודו (Psalm 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll Jisrael: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll das Haus Aharon: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen sollen, die den Ewigen fürchten: denn ewiglich währt seine Huld.

קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי

אהבתי (Psalm 116.) Ich liebe, denn der Ewige hört meine Stimme, mein Flehen. Denn Er neigte mir sein Ohr, lebenslang will ich ihn anrufen. Mich umfingen des Todes Bande, und Angst der Hölle traf mich, Noth und Kummer fand ich. So ruf' ich an den Namen des Ewigen: ach Ewiger, rette meine Seele! Gnädig ist der Ewige und gerecht, und unser Gott ein Erbarmer. Es hütet die Einfältigen der Ewige, elend war ich und Er half mir aus. Kehre zurück, meine Seele, in deine Ruhe, denn der Ewige hat dir wohlgethan. Denn befreit hast Du meine Seele vom Tode, mein Auge von Thränen, meinen Fuß vom Sturze. Wandeln werd' ich vor dem Ewigen, in den Landen des Lebens. Ich vertraue, wenn ich rede: ich bin sehr gebeugt. Ich sprach in meiner Verirrung: des Menschen Alles ist trügerisch!

מה Wie soll ich vergelten dem Ewigen all seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des

אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא
יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־
בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה
בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־
הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם׃ לֹא־הַמֵּתִים
יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

haben Hände und tasten nicht, Füße und gehen nicht. Sie geben keinen Laut mit ihrer Kehle. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Jisrael vertraue dem Ewigen — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Haus Aharon, vertrauet dem Ewigen, — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Die ihr den Ewigen fürchtet, vertrauet dem Ewigen — ihr Beistand und ihr Schild ist Er.

יי Der Ewige hat unser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haus Aharon, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewigen, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Die Himmel sind des Ewigen Himmel, die Erde hat Er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten loben Jah, und Alle nicht, die sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃

קטו לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ

Jaakobs aus dem Volke fremder Zunge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Jisrael seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpften wie Widder, die Hügel wie junge Schafe. Was ist dir, o Meer, daß du fliehest, Jarden, daß du zurück dich wendest? Ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder, Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Herrn erzittre, Erde, vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wasserteiche, den Kiesel in Wasserquellen.

לא (Psalm 115.) Nicht uns, Ewiger, nicht uns, sondern Deinem Namen gieb Ehre, um Deiner Huld, um Deiner Treue willen. Warum sollen die Völker sprechen: Wo ist doch ihr Gott? Und unser Gott ist im Himmel, Alles, was ihm gefällt, thut Er. Ihre Götzen sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen, und sehen nicht, Ohren, und hören nicht, eine Nase, und riechen nicht.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קי״ג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קי״ד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen, das Hallel zu lesen.

הללויה (Psalm 113.) Hallelujah! Lobet, Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrlichkeit. Wer ist gleich dem Ewigen, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Kothe erhöht Er den Dürftigen, daß Er ihn setze neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unfruchtbare im Hause — die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelujah!

בצאת (Psalm 114.) Da Jisrael aus Mizrajim zog, das Haus

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

זוח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ה׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in den Gesängen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדור (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe, und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserm Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit! denn ein großer und heiliger Gott bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

רוֹמְמוּת לְמַלְכָּם מְמַלְּלִים · וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתָיו מַגְדִּילִים ·
וְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה לְקָדוֹשׁ בְּקֹדֶשׁ מַעֲלִים:
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ · וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
קו״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ח״ז אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:
קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
ח׳ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ
לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן:
תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח

Erheben ihres Königs Herrlichkeit,
Preisen seiner Allmacht Werk in jeglicher Zeit,
Dem Heiligen in Heiligkeit spenden sie das Heilig, dreifach gereiht!

ככתוב Wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Ewige der Heerschaaren, soweit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

אז Und mit gewaltigem, mächtig erbrausendem Halle lassen sie die Stimme vernehmen, sich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen zurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen, ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומך Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen für alle Zeit und Ewigkeit thronend. O werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in

חֹק נְסוּבַּת רֹאשׁ. בְּתַעֲצוּמוֹתֶיהָ לַחְקוֹר וְלִדְרוֹשׁ.
לְהִשְׁתַּחֲווֹת וְלִכְרוֹעַ וְלִקּוֹד רֹאשׁ. לְאֵל חַי וְקַיָּם הַמִּתְנַשֵּׂא
לְכֹל לְרֹאשׁ: וּבְשׁוּרָם צִבְאוֹת אֵלִים. כִּי לְמַתַּן דָּת
זָכוּ סְגוּלִים. וִיכֻבְּדוּ בָהּ נִדְגָּלִים. נָתְנוּ שֶׁבַח וּתְהִלָּה
לְאֵל אֵלִים. וַהֲמוֹן גְּדוּדִים וְכִתֵּי אֶרְאֶלִּים. שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת
מְפָאֲרִים וּמְהַלְלִים. וּשְׂרָפִים מִמַּעַל לָהֶם עוֹמְדִים
וּמְעַלִּים. וּלְיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא מַגְדִּילִים. וְצִבְאוֹת
גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים. מַנְעִימִים שִׁיר הִלּוּלִים. וּפְאֵר כְּרוּבִים
וְרַעַשׁ גַּלְגַּלִּים. בְּמַתַּן אָמוֹן הָיוּ גִילִים. וּמַלְאֲכֵי אֵשׁ וּמַיִם
בְּלוּלִים. בְּשִׂמְחַת נְוַת בַּיִת מְסַלְּדִים וּמְחַלִים. וְזֶה אֶל
זֶה קוֹרְאִים וְשׁוֹאֲלִים. לְקָדוֹשׁ וּבָרוּךְ תִּפְאֶרֶת מְכַלְּלִים.

Und jedes Gebot, wohlgereiht,
Daß durch die sie Erforschenden in jeder Zeit
Gelobet sei und gebenedeit,
Der die Lehre verleiht.

ובשורם Und wenn der Himmlischen Chor es schaut,
Wie das Gesetz zu empfahn sind gewürdigt die ihm sind ein Eigenthum traut,
Wie Er die Geschaarten durch sie wollte zu Ehren bringen,
Lassen sie dem Gotte der Götter Preis und Ehr' erklingen.
Und der Himmlischen Chöre, der Schaaren Mengen,
Preisen und loben in Liedern und Sängen,
Und die Serafim, sie überragend im Rang,
Stimmen dem erhaben Thronenden an der Weihe Klang,
Und von den gewaltigen Chören
Sind süße Loblieder zu hören,
Die Pracht der Cherubim, die brausenden Weltenkreise —
Sie einen sich bei der Lehre Verleihung zu frohem Preise,
Und die Engel, geeinet aus Wasser und Flammen [1]),
Bei der frohen Lust der Stillweilenden [2]) beben sie zitternd zusammen,
Und rufen und fordern auf im Verein,
Dem Heil'gen, Gebenedeiten Ruhm und Ehre zu weih'n,

1) Siehe meine Stimmen vom Jordan, S. 39.

2) Israel nach Ps. 68, 13, welcher Psalm auf die Offenbarung gedeutet wird; das „Beutetheilen" bezeichnet die Ertheilung der Gotteslehre, der „Himmelsbeute", die Moscheh zur Erde gebracht.

לָתֵת לוֹ. מְנָת חֶלְקוֹ וְגוֹרָלוֹ. לְלַמֵּד לְבָנַי כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר
לוֹ: וּמֵהַר סִינַי קִבְּלוּ תוֹרָה. לֹא מִפִּי מַלְאָךְ וְלֹא מִפִּי
שָׁלִיחַ אֲמוּרָה. כִּי אִם מִפִּי מֶלֶךְ עוֹטֶה אוֹרָה. טְהוֹר
עֵינַיִם וְיִרְאָתוֹ טְהוֹרָה. מִפִּי גְבוּרָתוֹ לִבְחִירוֹ הוֹרָה. דָּת
בַּאֵר הֵיטֵב מְבֹאָרָה. כְּדִבּוּר בַּאֲמִירָה. בְּצִוּוּי בְּאַזְהָרָה.
בְּתַלְמוּד בְּאַגָּדָה בְּמִשְׁנָה בְּמִקְרָא. בְּחֻקָּה בְּמִצְוָה בִּבְרִית
גְּמוּרָה. עֲרוּכָה בַכֹּל וּשְׁמוּרָה. וְכָל־מִצְוָה שֶׁבָּהּ כִּגְזָן
סְדוּרָה. לְהִתְבָּרֵךְ כְּהוֹגְיָהּ בְּכָל־יוֹם בָּרוּךְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
וּבְאָלֶף שֶׁהִיא לְכָל־הָאוֹתִיּוֹת רֹאשׁ. פָּתַח בְּאָנֹכִי לְדִבְּרוֹת
רֹאשׁ. לְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא אֱלֹהֵי קֶדֶם רֹאשׁ. בְּרֵאשִׁית רֹאשׁ.
וּבְאַחֲרִית רֹאשׁ. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן בְּסוֹף וּבְרֹאשׁ. צוֹפֶה
מַה־יִּהְיֶה בְּסוֹף מֵרֹאשׁ. וְלָמָּה בְּאָלֶף פָּתַח בְּרֹאשׁ.
כְּנֶגֶד אֶלֶף דּוֹר שֶׁצָּפָה מֵרֹאשׁ. לָתֵת לָהֶם אֱמוּנַת רֹאשׁ.
לְצַוּוֹת לָהֶם דָּבָר מֵרֹאשׁ. וְעָבַר מֵהֶם תְּשַׁע מֵאוֹת
וְשִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה לִפְרוֹשׁ. וּלְסוֹף עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה דוֹרוֹת
חָשַׁק תְּבוּאַת רֹאשׁ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר מֵרֹאשׁ. לִנְחוֹל

Als sein neidenswerth Theil, sein Loos zum Begehren:
Was ihm ward verkündet, meine Kinder zu lehren.

ומהר Dort am Sinai haben sie die Lehr' empfangen,
Nicht aus Engels, nicht aus Boten Mund ergangen,
Nein! aus des Königs Mund, den das Licht wie ein Gewand hält umfangen,
Deß Auge rein, deß Lehren in Gottesfurcht lauter prangen.
Aus dem Munde seiner Allmacht ließ Er an seinen Erkornen sein Wort gelangen,

Deutlich und wohl erklärt,
Als Spruch und Wort bewährt,
Als Gebot und Warnung ward es kund,
Als Satzung und Weisung, fester Bund,
Geordnet, ruhend auf festem Grund,

גְּדֵלוֹ. וְגֶשֶׁם נְדָבוֹת הֵנִיפוּ וְהִזִּילוֹ. וְחָיוּ וְשָׁבוּ שְׁנֵים עָשָׂר
מִיל כְּתֹקֶף חֵילוֹ. וְדִבְּרוּ לְצִיר וְאָמְרוּ לוֹ. קְרַב אַתָּה
וּשְׁמַע מִלּוּלוֹ. וְדַבֵּר עִמָּנוּ קִנְיַן פָּעֳלוֹ. פֶּן נָמוּת מֵאֵימַת
קוֹלוֹ. וַיִּשְׁמַע אֵל דִּבְרֵי קְהָלוֹ. וַיִּיטַב לְפָנָיו וְגַם עָרֵב
לוֹ. וַיִּקְרָא לְצִיר וְלִמְרוֹמוֹ הֶעֱלוֹ. וּבֵינוֹ לְבֵין עַם שְׁלִישִׁי
עָלוֹ. וְהֶעֱמִידוֹ וְנִגַּשׁ אֶל עֲרָפֶלוֹ. וּפָנִים בְּפָנִים דִּבֵּר לוֹ.
וְקַרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ. יְדִידוּן רֵעָשׁוּ לְמוּלוֹ. וְדִבְּרוּ לִפְנֵי
צוּר וְאָמְרוּ לוֹ. מָה אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלוֹ. וּמַה־תְּחַשְּׁבֵהוּ
לִמְקוֹמֵנוּ לְהַעֲלוֹ. קִנְיַן שַׁעֲשׁוּעִים לְהַנְחִילוֹ. וְהֱשִׁיבָם אֵל
הַנִּיחוּ לוֹ. מֵאָז חִשַּׁקְתִּיו לְהַגְדִּילוֹ. קִנְיַן שַׁעֲשׁוּעִים לְנַחֲלוֹ.
וּלְהַכְנֵס לִפְנַי וְלִפְנִים רְשׁוּת נָתַתִּי לוֹ. שְׁבוּיַת מָרוֹם

Und neues Leben durch seine Macht sie gewannen,
Daß zu seinem Herold also sie begannen:
Tritt du hinan, vernimm du seinen Laut,
Dann sprich du zu uns, die wir sein Eigenthum traut;
Seiner Stimme Macht uns sonst das Leben nimmt.
Und Gott von seiner Schaar dies Wort vernimmt.
Wohl gefiel es ihm, wie klang es ihm süß!
Seinen Herold hinauf zur Höh' Er steigen hieß.
Er sollt' als Mittler zwischen ihm und seinem Volke stehen.
So ließ Er ihn treten in seines Gewölkes Nähen
Von Angesicht zu Angesicht sprach Er zu ihm,
Seines Lichtes Strahlen umleuchten ihn,
Die Engelschaaren im Sturme ihm entgegenzieh'n,
Sprechen zum Hort' und reden zu ihm:
Was ist der Sterbliche, daß Du ihn hobst zu solchem Rang?
Du würdigst ihn, daß er in unsre Höhen drang!
Dein Lieblingsbesitzthum ihm willst Du bescheeren?
Da sprach der Herr: Lasset ihn gewähren.
Ihn hab' Ich von je ersehen zu Ehren,
Und ihm zu verleihen meine holden Lehren,
Und zu bringen in das Innerste der Himmelssphären,
Ihn zu belehnen mit der Himmelsbeute, der hehren,

ורגזו Alle Erdbewohner ergriff Angst und Beben,
Vor ihm erzitternd, der in Ewigkeit wird leben.
Als Er sich offenbart dem Volk' ewiger Dauer,
Die Weltvölker bebten im Schauer,
Angst sie befiel, es entsetzt sie Schrecken,
Weh und Beklemmung sie bedecken,
Sie beben und schwanken in Ohnmacht, ihr Schatten war entschwunden.
Bei Kemuel[1]) haben sie dann sich eingefunden,
Er, der in Zauber und Ahnungskunst geübt,
Sollte künden, was in der Welt sich begiebt,
Ob der Welt zerstörende Fluthen droh'n,
Ob Gott eine Sündfluth zu senden beschloß auf seinem Weltenthron.
Er aber gab den Bescheid:
Gott seinem Volke des ewigen Wortes Macht verleiht.
Und Alle sprachen, da er so sie beschieden:
Gott segnet sein Volk mit Frieden.

וכל Und all' die Leiter[2]) und Lenker aus jeglicher Zeit,
Aus Zukunft und Vergangenheit,
Sie Alle dort am Sinai standen,
Daß kund werde, wie die aus jenem Erleuchtungsgeschlechte Gunst fanden.
Erkenntniß und Einsicht hat Er ihnen ertheilt,
Von jedem Gebrechen sie geheilt.
So waren sie geistig vollendet, leiblich gesund,
Als Er vor ihnen am Sinai sich machte kund.
Als Er in Schau mannigfaltiger Art
Jeglichem von ihnen sich offenbart,
In ernster Strenge
Einprägend der Lehren und Pflichten Menge,
Und sanft und mild,
Als Er Grund und Geist seiner Lehren enthüllt,
Und legt ihnen vor Lohn und Ertrag,
Was der Mensch, um zu leben, thun und wirken mag.
Leben ja ist es Dem, der das Gotteswort gefunden,
Mehret ihm und den von ihm Stammenden des Lebens Stunden.

ודביר Und die Worte, einmal ergangen,
In doppeltem Halle der Schaar erklangen.
Von Angst ergriffen, sind sie zurückgebebt,
Das Leben entfloh, als seine Stimm' Er so prächtig erhebt.
Und seiner Herrlichkeit Wolken ließen.
Milde Regengüsse niederfließen,

1) Kemuel, 1. M. 22, 21, ist nach dem Midrasch eine Person mit Bileam. Ueber diesen vergl. die Anm. zu S. 278, welches Stück diesem nachgebildet ist.

2) Alles, was die Propheten, die in Israel aufgetreten, verkündet, haben sie am Sinai nach dem Midrasch bereits empfangen, und nicht blos sie, sondern alle Gotterleuchteten. Siehe meine religiöse Poesie der Juden in Spanien S. 150, Anm.

בְּדַבְּרוֹ הֶחֱרִיד עוֹלָמוֹ וְעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה מִיל מַהֲלָךְ נָעוּ עַמּוֹ. שְׁתַּיִם זוּ בְּהַשְׁמִיעוֹ נָאֳמוֹ: וְרָגְזוּ וְחָלוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם. מֵאֵימַת חֵי הָעוֹלָם. בְּרִדְתּוֹ לְדַבֵּר לְעַם עוֹלָם. רָעֲשׁוּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם. פַּחַד קְרָאָם וְרַעַד הִזְחִילָם. חִיל כַּיּוֹלֵדָה הִבְהִילָם. נָעוּ וְרָעֲדוּ וְסָר צִלָּם. וְאֵצֶל קְמוּאֵל בָּאוּ כֻלָּם. לְנַחֵשׁ בְּקִסְמֵי קִלְקוּלָם. וְשָׁאֲלוּ לוֹ מַה־זֶּה בָא לְעוֹלָם. שֶׁמָּא הַיּוֹם לְמֵימָיו חוֹזֵר עוֹלָם. יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב לָבוֹא לָעוֹלָם. וְהֵשִׁיב אוֹתָם בִּשְׁאֵלָם. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן דָּתוֹ לְהַנְחִילָם. וּכְשָׁמְעָם כַּךְ נָמוּ כֻלָּם. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. וְדָתוֹ לְהַשְׂכִּילָם: וְכָל דּוֹר וָדוֹר וּמַנְהִיגֵיהֶם. אֲשֶׁר עָמְדוּ לִפְנֵיהֶם. וְהָעֲתִידִים לַעֲמוֹד אַחֲרֵיהֶם. כֻּלָּם הֶעֱמִידָם בְּסִינַי עִמָּהֶם. לְהוֹדִיעָם כִּי דוֹר דֵּעַ נֶחֱשַׁק מִכֻּלָּהֶם. טוּב טַעַם וָדַעַת לְהַשְׂכִּילֵיהֶם. וְכָל־מוּם לֹא הָיָה בָהֶם. כִּי שְׁלֵמִים וּמֻשְׁלָמִים הָיוּ כֻלָּהֶם. בְּהִגָּלוֹתוֹ בְּסִינַי עֲלֵיהֶם. וּבְפָנִים הַרְבֵּה נִרְאָה לָהֶם. מְדַבֵּר אָנֹכִי עִם כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם. פָּנִים בְּפָנִים לְהַרְאוֹתֵיהֶם. פָּנִים בְּאֵימָה לְמִקְרָא לְמוֹדֵיהֶם. פָּנִים בֵּינוֹנִיּוֹת לְמִשְׁנַת עָרְכֵיהֶם. פָּנִים שׂוֹחֲקוֹת לְתַלְמוּד חַכְמֵיהֶם. פָּנִים מַסְבִּירוֹת לְאַגָּדוֹת טַעֲמֵיהֶם. כְּעַתִּיק יוֹמִין וְצַח נִדְמָה לָהֶם. נֶחֱמָדִים בְּהַר חֶמֶד עָרַךְ לִפְנֵיהֶם. וְחֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וּשְׂכַר אֶתְנַנֵּיהֶם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם. לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיהֶם וִימֵי בְנֵיהֶם: וְדִבּוּר אֶחָד (נ"א שתי דברות) מִפִּיו בְּמַלְּלוֹ. שְׁתַּיִם זוּ בְּהַשְׁמִיעוֹ לִקְהָלוֹ. רָחֲקוּ שְׁנֵים עָשָׂר מִיל מִפַּחַד חִילוֹ. וּפָרְחָה נַפְשָׁם מִמִּשְׁמַע הוֹד קוֹלוֹ. וְהֶעֱמִיד עַנְנֵי כְבוֹד

Wie ein Kuß aus des Himmelsbewohners Munde
Kam das Wort, klar, ruhend auf festem Grunde,
All' dem Lieblichsten vergleichbar,
Von Honigseimes Süße nicht erreichbar,
Gleich siebenfach geläutertem Metalle.
Die sie wahren, kommen nie zu Schaden und Falle,
Um ihr Haupt ein Diadem, zierlich gewunden,
Ein Schmuck, um ihren Hals gebunden,
Erfreuend das Herz, das Aug' erhellend,
Süß der Seele, Heilung dem Leibe quellend,
Ein Baum, sprossend Leben,
Denen, die fest sie zu halten streben.

ובעלתה Und eh' seinem Volke die Lehr' Er wollt' offenbaren,
Von Sinai kam Er mit seinem Worte, dem herrlich klaren,
Ob Sëir [1]) erscheint seine Herrlichkeit.
Ausspricht Er vor ihnen das Wort, das den Mord verbeut,
Da haben sie, denen das Schwert ist des Lebens Grund [2]),
Gesträubt sich, zu schließen der Lehre Bund.
Von Paran [3]) hat Er dann sich offenbart.
Nicht sollst du stehlen! erscholl's in ihren Lagern, geschaart.
Und sie — da Raub [4]) und Diebstahl ist ihr Verkehr,
Fanden das Joch der Lehre zu schwer.
Sein Kleinod seinem Volke zu verleih'n ist dann Er gekommen.
Sie haben der Lehre Joch willig auf sich genommen.
Und freudig haben sie Gehorsam und Erfüllung gelobt.
So ward ihr frommer Sinn erprobt.
Und sie wurden mit Kronen geschmückt,
Mit der Würde des Königs- und Priesterthums beglückt,
Er wollte sie seinem Dienste weih'n,
Verschlang mit ihrem Namen den seinen im Verein.
Verband sie in Huld mit sich, nahm sie sich zu eigen.
Seine Himmel ließ Er herab auf Sinai sich neigen,
Und Er erschien in seiner Heiligen Reigen.
In Sturm und Orkanesbraus seine Erd' Er erschüttert,
Als sein Wort erging, seine Welt erzittert.
Es wich sein Volk zurück, von Angst beklommen,
Als es seiner Stimme Wiederklang vernommen.

1) Die römische Weltmacht.
2) Nach dem an Esaw (d. i. Sëir und Edom) gesprochenen Worte 1. Mos. 27, 40: Auf deinem Schwerte sollst du leben!
3) Die arabischen Stämme nach 1. M. 21, 21, wo Jischmael seinen Wohnsitz in der Wüste Paran nimmt.
4) Die Beduinen sind wohl hier vorzugsweise Repräsentanten des arabischen Volksstammes.

בְּאֵימָה וְזִיקִים. בִּנְשִׁיקָה מִפִּי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. מְבֹאָרִים וּמְחֻזָּקִים. מְשׁוּלִים כְּבָל־מֶתֶק אֳכָלִים וּמַשְׁקִים. מִנֹּפֶת צוּפִים וּמִדְּבַשׁ מְתוּקִים. כְּתִשְׁעִים וּשְׁמֹנָה פָּנִים בְּבֵרוּשׁ חֲקוּקִים. בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָמֵא נֶחֱקָקִים. בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר מְחֻשָּׁקִים. מִגִּנָּן וְדִגְלוֹ נִדְרָשִׁים וְנֶחֱקָקִים. כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת וְקוּקִים. מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה בַּעֲשֵׂה לְהָקִים. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ בְּלֹא תַעֲשֶׂה מִתְחַזְּקִים. בַּעֲלִיל שִׁבְעָתַיִם מְזֻקָּקִים. וְשׁוֹמְרֵימוֹ לָעַד לֹא נִזָּקִים. וְלִוְיַת חֵן לְרָאשָׁם מַעֲנִיקִים. וּלְגַרְגְּרוֹתָם עִטּוּר עֲנָקִים. מְשַׂמְּחִים לֵב וְעֵינַיִם מַבְהִיקִים. מָתוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמַרְפֵּא לָעֶצֶם מְפִיקִים. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים: וּבְעָלְתָה עַל דַּעְתּוֹ לִתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ. בָּא מִסִּינַי בִּכְבוֹד נָאֳמוֹ. וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ. וְעָרַךְ לֹא תִרְצָח לְפָנֵימוֹ. וְעַל כִּי בְחַרְבָּם הֵם חַיֵּימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וּמֵהַר פָּארָן הוֹפִיעַ לָמוֹ. לֹא תִגְנֹב שִׁנֵּן בְּמַחֲנֵימוֹ. וְעַל כִּי בִגְנֵבוֹת וּבִגְזֵלוֹת הֵם מִפְעָלֵימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וְאָתָה מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ לִתֵּן עֹז לְעַמּוֹ. הֵם קִבְּלוּ עֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וְנַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע הִקְדִּימוּ. טֶרֶם נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נָמוּ. וּצְדָקָה בָהּ נֶחְשְׁבָה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְתָרִים סִיְּמוּ. לִמְלוּכָה וְלִכְהֻנָּה וְלִלְוִיָּה אִיְּמוּ. וּבַעֲשָׂרָה קִדּוּשִׁים קִדְּשָׁם אֵל לִשְׁמוֹ. וּבְשִׁבְעִים שֵׁמוֹת יִחֲסָם לְאֻמּוֹ. וּבִשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת תּוֹצְאוֹתָם בְּקִיּוּמוֹ. וְכָלַל שְׁמָם בִּשְׁמוֹ. וְכָאֵזוֹר לַחֲלָץ הִדְבִּיקָם לְנָעֳמוֹ. וּלְסִינַי הִטָּה שְׁמֵי מְרוֹמוֹ. וַיֵּרֶד הוּא וְכָל־קְדֹשָׁיו עִמּוֹ. וְהִגְעִישׁ וְהִרְעִישׁ וְהִרְעִיד הֲדוֹמוֹ. וְאַחַת

לא Du sollst nicht begehren das Haus deines Nächsten.

חמודות Nicht nach prächtigen Häusern und Zelten geize,
Nicht nach der Schönheit flüchtig enteiltem Reize.
Sündiger Sinn zu besitzen, zu erraffen begehrt,
Was Fleiß und Müh' Anderen zum Besitze bescheert.
Gierig der Habsucht Auge nach Besitz verlangt,
Nach Gold und Silber und was als reiche Habe prangt,
Nach Kleidern, — der Motte Raub — nach Geräth, das morsch zerfällt,
Und was wie Hauch zerstiebt — nach Weinberg und Feld.
Das Alles zernagt der Seelen Ruh.
Nicht begehre! Schließe das Auge zu!
Warum soll's zu deiner Strafe enden?
Auch an der Wittwe Gewand Habsücht'ge sich pfänden,
Auch Waisen nehmen sie Alles ohn' Erbarmen,
Trachten, das Gut zu erhaschen des Armen.
Dem Dürftigen, Bedrängten das Kleid aus sie ziehen,
Rauben den Schweiß und Fleiß und Fremder Mühen,
Erpressen Wucher und Zins.
Doch, in's Grab geschleppt nicht ahnenden Sinn's,
Nichts nehmen sie mit sich des frevlen Gewinn's.
Wie Stroh durch Gluth wird Habsucht weggerafft.
Am Tage des Zornes nichts Rettung schafft
Denen, die treibet frevlen Gewinnes Leidenschaft.
„Begehre nicht!" — Darin sind Lehren berghoch gethürmt.
Bewahrst du sie, bleibt dein Herz durch Gott geschirmt,
Dann hast du in allem Thun Glück und Gedeih'n,
Du leuchtest in der Seligen Sonnenschein,
Denen beide Welten wird Gott verleih'n,
Und glücklich dann preist dich Groß und Klein.

גדולים Groß und Klein ergriff vor den Gewaltstimmen Beben.
Vor dem mächtigen Hallen entfloh ihnen Hauch und Leben.

וכל Und das ganze Volk gewahrte die Donner.

ובכן Und so möge Dir denn das Weihelied emporsteigen; denn Du bist der Heilige Jisraels und sein Retter.

אלה Diese Satzungen und Zeugnisse wurden heut vorgelegt
Dem Volke, das seine Liebe hegt,
Da flammende Blitze zuckten, Donner und Posaunen klangen,
Unter Sturm und Erdbeben, Grauen und Bangen, —

לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ:

ע״פ תשר״ק·

תַּחֲמוּדוֹת בָּתִּים וְאֹהָלִים. שֶׁקֶר הַחֵן וְיֹפִי הֲבָלִים. רֶשַׁע חוֹמְסִים וְגוֹזְלִים. קִנְיָן אֲשֶׁר קָנוּ עֲמֵלִים. צוֹפֶה עַיִן תַּאֲוַת שְׁלָלִים. פָּז וָכֶסֶף וְכָל־בֶּצַע כְּלוּלִים· עֶשׂ בְּגָדִים וּרְקַב כֵּלִים. שָׂדֶה וָכֶרֶם לָרוּחַ נִנְחָלִים. נֶפֶשׁ וְכָל־אֲשֶׁר לָהּ נוֹטְלִים. מִלַּחְמוֹד אֵלֶּה עַיִן תַּעֲלִים· לָמָּה תִהְיֶה בִּפְלִילִים. כְּסוּת אַלְמָנָה חוֹבְלִים. יְתוֹמִים חוֹמְסִים וְלֹא חוֹמְלִים. טוֹרְחִים לְהַשִּׂיג גְּבוּל עוֹלִים. חוֹטְפִים עֲנִיִּים וְדַלִּים. וְעֵת יַגִּיעַ אֲחֵרִים גּוֹזְלִים. וְנֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית מַכְפִּילִים. הֲלֹא לִקְבָרוֹת הֵם מוּבָלִים. דְּבַר הוֹן בְּיָדָם לֹא מוֹבִילִים. גֶּחָלִים כְּקַשׁ אוֹתָם אוֹכְלִים. בְּיוֹם עֶבְרָה לֹא מֻצָּלִים. אֲנָשִׁים אֲשֶׁר עַוְלָה פּוֹעֲלִים. אֵלֶּה הַדְּבָרִים בְּלֹא תַחֲמֹד תְּלוּלִים. אִם תִּשְׁמְרֵם וְלֵב לָאֵל תַּשְׁלִים. ח׳ אָז תַּצְלִיחַ בְּכָל מִפְעָלִים. אוֹרְךָ יַזְהִיר כְּמַשְׂכִּילִים. אֲשֶׁר שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נוֹחֲלִים. וִיאַשְּׁרוּךָ קְטַנִּים וּגְדוֹלִים:

גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים נָעוּ מִקּוֹלוֹת. וּנְשָׁמוֹת עָפוּ מִקּוֹלֵי קוֹלוֹת:

וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק·

אֵלֶּה הָעֵדוּת וְהַחֻקִּים· אֲשֶׁר נִתְּנוּ לְעַם חֲשׁוּקִים. בְּקוֹלוֹת וְשׁוֹפָרוֹת וְלַפִּידִים וּבְרָקִים. בְּרַעַשׁ וּבְרַעַד

Den arglos Hinziehenden beraubend zu bezwingen.
Als ihre Rüstung flammen Schwertesklingen.
Auch an's Leben zu gehen sie sich unterfingen.
Wie Feinde raffend Gewänder und Gut als Beute,
Raubend und davonschleppend gleich wilder Thiere Meute.
Doch eitel ist all ihr Sinnen und Mühen.
Den Fluch auf ihre Häuser sie ziehen.
Nicht hinterlassen sie zum Segen ihr Gut,
Auf welchem Fluch und Verwünschung ruht.
Züchtigungsschläge harren ihrer und Bande.
Durch die Straßen hin tragen sie ihre Schande.
Kommt ihre Strafe, schau'n es All' im Lande.
Du sammle den Segen, den dein Fleiß dir getragen,
Genieß' ihn zu deiner Seele Behagen.
Mein Sohn! wende dich nicht zu stolzem Gewinne,
Nicht geselle dich lügenhaft schweifendem Sinne.

כזבים Lug gegen deinen Nächsten sage nicht aus!
Kein Leid wird treffen dann dein Haus!

לא Du sollst nicht aussagen falsch Zeugniß!

אטים Verhäge deine Lippen vor Reden voll Thorheit und Sünden,
Nicht mit Spöttern dich wolle verbünden!
In kränkenden Reden sie sich ergehen,
Dorn und Distel sie säen,
Ihre Zunge wie Pfeile sie spitzen,
Sprühende Funken aus ihrem Munde blitzen,
Unheil sie schmieden, Trug sie spinnen,
Heuchler, die auf Verrätherei sinnen,
Lügenhaft Zeugniß auszusprechen,
Mit trügrischen Blicken winken die Frechen,
Wie Skorpionen sie verwundend stechen,
Eilen zum Bösen, ob Unheil in Jubel auszubrechen,
Den Zwist anfachend entzweien sie Brüder,
Stiften Hader, reißen jede Schranke nieder,
Gott verhaßt, aus seiner Nähe verbannt,
Bereit für des Verderbens zehrenden Brand.
Sie sammeln auf ihr Haupt ihren Lohn,
Schäden und Wunden ihrem Leibe droh'n,
Fluch ihr Leben trifft,
In ihrem Becher schlürfen sie Wermut und Gift.
Nicht Lästerwort laß über deine Zunge gehen.
Lug und Trug und scheuselig Wort mußt du verschmähen!

שקוצים Unlautres Wort und zuchtlos Wesen sollst du meiden!
Dann läßt Er auf reicher Trift dich weiden.

לְגוֹזֵל לְכָל־עוֹבְרֵי נְתִיבִים. כְּלֵי יַיִן עֲלֵיהֶם מַלְהִיבִים. יַחַד גַּם לְהָרְגָם רוֹחֲבִים. טְעוּנוֹ וּבִגְדוֹ שׁוֹלְלִים כְּאוֹיְבִים. חוֹטְפִים וְטוֹרְפִים כִּזְאֵבִים. זֶה עֲמָלָם לָרִיק חוֹשְׁבִים. וּמְאֵרָה לְבָתֵּיהֶם שׁוֹאֲבִים. הוֹן בְּרָכָה אַחֲרִימוֹ לֹא עוֹזְבִים. דִּבְרֵי אָלוֹת עֲלֵיהֶם קוֹבִים. גּוֹיִם לְמִהֲלֻמּוֹת מְחַיְּבִים. כְּשָׁתָם בִּרְחוֹבוֹת מְסוֹבְבִים. אֵידָם בְּבוֹא יִרְאוּ רַבִּים. אֱסוֹף יְגִיעֶיךָ הַטּוֹבִים. אֱכוֹל וּלְנַפְשְׁךָ יִהְיוּ עֲרֵבִים. אַל תִּפְנֶה בְּנֵי אֶל רְהָבִים. וְאַל תְּהִי עִם שָׂטֵי כְזָבִים:

כְּזָבִים בְּרֵעֲךָ לֹא תַעֲנֶה. וְרָעָה אֵלֶיךָ לֹא תְאֻנֶּה:

לֹא־תַעֲנֶה:

ע"פ א"ב.

אֱטוֹם שְׂפָתֶיךָ מִתַּפְלוּצִים. בַּל תִּתְחַבֵּר לַלֵּצִים. גֹּלְשִׁים דְּבָרִים נִמְרָצִים. הַרְדֵּר וְדֹעִים עִם קוֹצִים. הַשּׁוֹנְנִים לְשׁוֹנָם כְּחִצִּים. וּפִימוֹ יְפוֹצֵץ נִיצוֹצִים. וּמְמִים אָוֶן וּמִרְמָה יְעֻצִּים. חֲנֵפִים וְלָרֶכֶל אָצִים. טִפְלוּת עֵדוּת שָׁוְא פּוֹצִים. יְהִירִים וּבְעַיִן קֹרְצִים. כְּצִפְעוֹנִי נוֹשְׁכִים וּמוֹחֲצִים. לָרַע רָצִים וּלְאֵד דָּצִים. מְדָנִים בֵּין אַחִים מְנַצִּים. נוֹתְנֵי מַחֲלֹקֶת וְגָדֵר פּוֹרְצִים. שְׂנוּאִים לָאֵל וּמְשֻׁקָּצִים. עֲתִידִים לִמְדוּרַת אֵשׁ וְעֵצִים. פָּעֳלָם עַל רֹאשָׁם קוֹבְצִים. צָרַעַת בְּעוֹרָם מְנַפְּצִים. קְלָלוֹת בִּבְשָׂרָם רוֹבְצִים. רֹאשׁ וְלַעֲנָה בְּכוֹסָם מֹצִים. שְׁמוֹר לְשׁוֹנְךָ מִנְּאוּצִים. תְּתַעֵב תַּרְמִית שֶׁקֶר וְשִׁקּוּצִים:

שִׁקּוּצִים וּזְנוּת אַל יְהִי מֵרֵעֶךָ. וּבְמִרְעֶה טוֹב הוּא יִרְעֶךָ:

Sie selber geben dem Tode Preis ihr Leben.
Du — vor dem Racheschwerte sollst du beben!
Vor brennender Kohlen Gluth nimm die Flucht.
O richte deine Schritte in untadliger Zucht!

בתמים Untadlig wandle, dann entrinnst du des Zornes Gluth.
Sei vor unkeuschem Gelüst' auf deiner Hut!

לא Du sollst nicht ehebrechen!

אל Geselle dich nicht zu denen, die der Ehe Bündniß brechen,
Den zucht- und sittenlos Frechen,
Unlauterkeit und Greuel sie umhüllt,
Verderblich Wesen treiben sie, Böses ihr Innres füllt,
Mit Schuld und Schmutz beflecken sie das Land,
Entzünden des göttlichen Zornes Brand.
Hüte dich, laß nicht von den sünd'gen Abtrünnigen dich verführen,
Nicht durch ihren Reiz Flammengluthen schüren,
Dem Feuer verfallen Alle, die sie berühren.
Des Todes Hallen sie zum Wohnsitz sich erküren,
Sie werden gestoßen zu der tiefsten Hölle Thüren,
Sinken in's Verderben, können sich nicht erheben.
Du, freue dich deines Theils in heiterem Leben,
Mit der dir Vermählten, offen, vor allen Zeugen.
Sie segnet dich mit holden Sprossen und Zweigen,
Die geschaart um deinen Tisch in lieblichem Reigen,
In heil'gem Loblied Gott sie erhebend bezeugen,
Mit wonniger Lust das Herz dir erhellen.
Du trinke labenden Trank aus deinen Quellen,
Verschmäh' unlautre, verstohlen geholte Wellen.

מנופים Vor unreinem, heimlich geschöpftem Trank dich hüte!
Freue dich deines Theils! Noch im Alter treibst du frische Blüthe!

לא Du sollst nicht stehlen!

הרחק Fern bleibe von Diebesgesellen,
Auflauernd, fremdem Gute nach sie stellen,
Bei Nacht und Nebel hinter Gittern sie lauern,
Brechen im Finstern durch Mauern,
Feindselig in's Haus durch die Fenster sie bringen,
Tragen davon fleißigen Schaffens Erringen,
Reiche zum Bettelstab sie bringen,
Machen, daß Gesegnete mit Mangel ringen,
Mit Kummer und Gram sie die Seelen umschlingen,
Am Wege harrend, bis es werde gelingen,

הֵן גֶּפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ מַשְׁלִימִים. דִּין הֶרֶג לְנַפְשָׁם גּוֹרְמִים. גּוּר מִפְּנֵי חֶרֶב וְעַמִּים. בְּרַח לְךָ מִנַּחֲלֵי רְתָמִים. אֲשׁוּרֶיךָ תַצְעִיד בִּתְמִים׃

בִּתָמִים תֵּלֵךְ וְתִנָּצֵל מֵאַף. סוֹטָה אִם לֹא תִנְאָף:

לֹא תִנְאָף:

ע״פ א ב·

אַל תִּתְעָרֵב בִּמְנָאֲפִים. בְּמְגַלֵּי עֶרְוֹת גּוּפִים. גּוֹיִם בְּתוֹעֲבוֹת מְטַנְּפִים. דּוֹרְשֵׁי רָע וּמְבַקְשֵׁי כְּשָׁפִים. הַמְטַמְּאִים אֶרֶץ וּמַחֲנִיפִים. וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָן מְסַלְּפִים. זַרְעָם לְשֵׁם אַחֵר מַחֲלִיפִים. חֲמַת אֵל וְקִצְפּוֹ מַאֲנִיפִים. טוֹר עַצְמְךָ מִסּוֹטַת נֹאוּפִים. יָפְיָהּ אַל יַדִּיחֲךָ לִרְשָׁפִים. כָּל־נוֹגְעֶיהָ בְּאוּר נִשְׂרָפִים. לְחַדְרֵי מָוֶת הֵם נִשְׁאָפִים. מַעֲמַקֵּי שְׁאוֹל נֶהֱדָפִים. נוֹפְלִים לְשַׁחַת וְלֹא נִזְקָפִים. שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ בְּחַיִּים יָפִים. עִם לְקוּחָה לְךָ וְהַכֹּל צוֹפִים. פּוֹרִיָּה תַפְרִיחַ לְךָ עֲנָפִים. צְמוּדִים לְשֻׁלְחָנְךָ מַקִּיפִים. קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לָאֵל מַצְנִיפִים. רִנָּה בְּלִבְּךָ אָז מוֹסִיפִים. שְׁתֵה מִבּוֹרְךָ מַיִם כְּסוּפִים. תַּעַב גְּנֵבַת מַיִם טְנוּפִים:

טְנוּפִים מַיִם לֹא תִגְנֹב. שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ וּבְטוּב תָּנוּב:

לֹא תִגְנֹב:

ע״פ תשר״ק ·

תַּרְחֵק מֵחֲבוּרַת גַּנָּבִים. שׁוֹדְדִים לְלֹא לָמוֹ אוֹרְבִים. רוֹאִים בְּאֶשְׁנַבֵּי עֲרָבִים. קִירוֹת בַּחֹשֶׁךְ נוֹקְבִים. צוֹדְדִים וּבָאִים בְּאֶשְׁנַבִּים. פְּעֻלַּת יְגִיעַ אֲחֵרִים גּוֹנְבִים. עֲשִׁירִים עֲרֻמִּים מַצִּיבִים. שְׂבֵעִים לַלֶּחֶם מַרְעִיבִים. נְפָשׁוֹת מַפִּיחִים וּמַדְאִיבִים. מְאָרְבִים עַל דְּרָכִים יוֹשְׁבִים.

כבד Ehre deinen Vater und deine Mutter!

אזון Gehorche dem Aelternpaar, das liebend verbunden dich pflegt,
Um deinen Besitz hat ihnen das Herz in brünst'gem Flehn sich geregt.
Sie führten in der Ahnen Bund dich mit froher Lust,
Der Nahrung Fülle dir spendet der Mutter Brust.
Sie kleiden dich in schmuck Gewand,
Deinem Munde die Speise reicht ihre Hand.
Ihr Gebet ist für dich zum Himmel gewandt,
Für dein Leben zu dem droben Thronenden gesandt.
Du ruhtest auf ihren Armen gewartet, geborgen.
Um dich litten sie Fülle von Kummer und Sorgen.
Trifft dich ein Leid, willig sie sich kastei'n.
In Gottes Furcht dich führten sie ein.
Gebot und Gesetz sie dir erklären,
Hab' und Besitzstand sie dir gewähren.
Sie suchen dir des Lebens Stütze, das Weib sie dir vermählen.
Erfüll' ihnen ihre Wünsche, du darfst sie nicht durch Härte quälen
Daß nie über dich sie Klage führen, sie nimmer kränke!
An das Gesetz vom Widerspenstigen [1]) stets denke!
Sieh' zu! verlasse sie nicht in ihres Alters Zeit,
Wie ein Diener dem Herrn, sei zu ihrem Dienste bereit
Gewinn' ihr segnend Gebet! und lange lebst du ohne Leid.
ושנים Lang lebst du, schauest das Antlitz des Ewigklaren,
Wenn sein Ebenbild vor'm Morde du wirst wahren!

לא Du sollst nicht morden!

חור Späh' umher, bleib fern von Blutmenschen und ihren Wegen,
Die Haß und Grimm in ihrem Herzen hegen,
Die den frevlen Anschlag verstecken mit List tief innen,
Des Unschuldigen Leben zu rauben ist ihr Sinnen,
Lauern und spähen auf den, der untadlig, gerade,
Legen Schlingen dem, der wandelt auf rechtem Pfade.
Frevelnd trachten sie, des Nächsten Leben hinzuraffen,
Schwingen in wüthendem Zorn des Todes Waffen,
Erbarmungslos den Unschuldigen stürzt der Mord,
Sie vernichten das edle Gebild, das schuf der untadlige Hort.
Gottes Ebenbild zu verderben ihr Sinn begehrt
Im Augenblick' ist ein Leben zerstört.
Furcht vor Gott in deß Herz nicht bringt,
Der vor der Zeit ein Leben zum Tode bringt.
O wache! durch Blutspuren nicht sei das Land entweiht,
Bedenke, daß das Blut empor zum Himmel schreit.
Wer Blut vergoß, wird durch Menschenhand hinweggerafft.
Leben für Leben nur vergeltende Sühne schafft.

1) 5. Mos. 21, 18.

כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ:

ע״פ א״ב׳

אָזוֹן לְהוֹרֶיךָ בְּהִבּוּר אֱמוּנִים. בַּעֲתִירוֹת אוֹתְךָ קוֹנִים. גְּרָרוּךָ בִּבְרִית אֵיתָנִים. דֵּי חֲלֵב שָׁדַיִם לְךָ מְדַשְּׁנִים. הַמַּלְבִּישֶׁךָ לְבוּשׁ עֲדָנִים. וּמַאֲכָלִים בְּפִיךָ נוֹתְנִים. וְזַעֲקִים בַּעַדְךָ תַּחֲנוּנִים. חַיָּתְךָ לְמוֹ דָר עֶלְיוֹנִים. טוֹעֲנֶיךָ עַל שִׁכְמָם כְּאוֹמְנִים. יְגֵעֵי בְךָ שְׂבֵעֵי אוֹנִים. כְּאֵב אִם יִקְרָאֲךָ הֵם מִתְעַנִּים. לְיִרְאַת שַׁדַּי אוֹתְךָ מַפְנִים. מִצְוֹת וְדָתוֹת לְךָ מְבוֹנְנִים. נַחֲלַת הוֹן וּבַיִת לְךָ מַקְנִים. סוֹמְכִים לְךָ עֵזֶר וּמִתְחַנְּנִים. עֲשֵׂה חֶפְצָם וְלֹא תָעֵז פָּנִים. פֶּן יַעֲמִידוּךָ לִפְנֵי דַיָּנִים. צִפָּה דַת סוֹרֵר וּמוֹרֶה בַּבָּנִים. קָהָל יִרְגְּמוּךָ בָּאֲבָנִים. רְאֵה פֶּן תַּעַזְבֵם לְעֵת זְקוּנִים. שָׁרְתֵם כְּעֶבֶד לַאֲדוֹנִים. תְּפִלָּתָם קַח וְתַאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים:

וְשָׁנִים תַּאֲרִיךְ וְתִזְכֶּה פְּנֵי צַח. יְצִיר צֶלֶם אִם לֹא תִרְצָח:

לֹא תִרְצָח:

ע״פ תשר״ק׳

תּוּר וְסוּר מֵאַנְשֵׁי דָמִים. שֹׁמְרִים בְּלִבָּם אֵיבָה וְשִׂטְמִים. רִשְׁעַת סוֹד מַעֲרִימִים. קַחַת נֶפֶשׁ צַדִּיק וּמְמִים. צֹפְנִים וְאֹרְבִים עַל תְּמִימִים. פַּח טֹמְנִים לִמְיַשְּׁרִים פְּעָמִים. עַל דַּם רֵעַ בְּזָדוֹן קָמִים. שְׂאֵת כְּלֵי מָוֶת בְּאַף מַזְעִימִים. נָקִי רֹצְחִים בְּאֵין רַחֲמִים. מְאַבְּדִים מַעַשׂ הַצּוּר תָּמִים. לְנִבְרָא בְצַלְמוֹ לַשַּׁחַת הוֹמִים. כְּרֶגַע נְשָׁמָה מְשִׂימִים. יִרְאַת אֵל בְּלִבָּם לֹא שָׂמִים. טֹרְדִים נֶפֶשׁ לַמָּוֶת בְּלֹא יָמִים. חֲדַל מִלְּהַחֲנִיף גֵּיא בְּדָמִים. וְזָכוֹר כִּי יִזְעַק דָּם לִמְרוֹמִים. וְשֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם נִנְקָמִים.

עָנְתָה שִׁירָה וְכִפְּרָה פָּנִים. סִימָּה לָאוֹת וְלָעֵד בֵּין אָב
לַבָּנִים. נִצּוֹר יְצִיאוֹתֶיהָ כְּהוֹרוּ נְבוֹנִים. מַשָּׂא בְּלִי לְהוֹצִיא
מִבִּפְנִים. לִמְחַלְּלֶיהָ מִיתוֹת דָּנִים. כָּרֵת וּרְגִימַת אֲבָנִים.
יְדוּעָה הִיא לְךָ בְּמָן מִיָּמִים קַדְמוֹנִים. טַעֲמוֹ לֹא רָד בָּהּ
מִמְּעוֹנִים. חוֹבְרֵי אוֹב בָּהּ לֹא נֶעֱנִים. וְכוֹר כִּי בָהּ יִשְׁבּוֹת
נְהַר צְפוּנִים. וְנַח בָּהּ מִמְּלֶאכֶת חוּץ וּפָנִים. הֲגֵה בָהּ
לָאֵל קְדֻשּׁוֹת וּרְנָנִים. דַּשֵּׁן עַל שֻׁלְחָנְךָ מַעֲדַנִּים. גַּם עֶבֶד
וְאָמָה אֲשֶׁר לְךָ נִקְנִים. בָּהּ יָנוּחוּ עִמְּךָ בְּכָל־פָּנִים. אֵל
הוֹרָה לְךָ לְכַבֵּד הוֹרִים וּזְקֵנִים:

וּזְקֵנִים הַנְּעִימוּךָ מִיָּמֶיךָ. כַּבְּדֵם סֶלָה וְיִרְבּוּ יָמֶיךָ:

Er stimmte das Weihelied an, hat das zürnende Antlitz erhellt,
Zum Zeichen und Zeugen zwischen Vater und Kindern darob bestellt.
Wahre seine Aus- und Eingänge, wie die Weisen gelehrt,
Last[1]) aus einem Gebiet in's andere zu tragen, sei verwehrt.
Strenge Strafe den ihn Entweihenden droht,
Von Gottes- und Menschenhand der Tod.
In der Vorwelt war das Manna sein kenntlich Zeichen.
Seine Labung fiel am Sabbath[2]) nicht aus der Höhe Bereichen.
An ihm kommt unheimlich Spukwesen[3]) nicht auf.
Selbst der Strom, der verhüllte, hemmt seinen Lauf.
Auch du von jeglicher Arbeit feiere, wie im Hause, so im Freien.
Loblied und Preis an ihm sollst Gott du weihen.
Genieße der festlichen Lust am Tische, reichbesetzt,
Doch daß auch Knecht und Magd, dir eigen, Freude letzt!
Gönn' ihnen Ruh' und Rast in allen Weisen.
Gott hat Ehrfurcht dich gelehrt vor Eltern und Greisen.

וזקנים Die Alten, die dir deine Tage verschönt,
Ehre sie stets! Langen Lebens Segen dann dich krönt.

1) Jer. 17, 21: Traget keine Last aus euren Häusern am Sabbathtage.
2) 2. M. 16, 23.
3) Für die Weihe, die den Sabbath von anderen Tagen unterscheidet, führt der Talmud an, daß alle Künste des Aberglaubens und Spukwesens an ihm nicht gelängen, und der Sambatjon — ein Fluß, der sonst Steine auswerfen soll — an ihm ruht. Synhedrin fol. 65 b.

נָגְעָךְ בּוֹ יִרְעֲדוּ בְךָ אֵבָרִים. סוּר מִשְּׁבוּעַת שְׁקָרִים. עָרוּךְ בָּהּ אָלוֹת וַאֲרָרִים. פּוֹרַעַת מֵעוֹר וּמִבְּשָׂרִים. צוֹפֶרֶת כָּעוֹף וּבָאָה בַּחֲדָרִים. קִירוֹת הוֹפֶכֶת עִם מְקָרִים. רְחַק מִמֶּנָּה בְּכָל־דְּבָרִים. שְׁמוֹר שְׁבוּעַת אִסָּר וּנְדָרִים. תִּירָא אֵל נוֹתֵן שַׁבָּת לַשּׁוֹמְרִים:

לַשּׁוֹמְרִים יוֹם שַׁבַּת נְפִישׁוֹ. עֲתִידִים בַּקֹּדֶשׁ לְהַקְדִּישׁוֹ:

זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ע״פ תשר״ק·

תַּכְלִית כָּל פֹּעַל רוֹם וְתַחְתּוֹנִים. שְׁבִיעִי לַיָּמִים הַנִּמְנִים.
רִאשׁוֹן לְמִקְרָאֵי זְמַנִּים. קָדוֹשׁ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים.
צְבִי קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁאֲנַנִּים. פָּדָת מִדִּין יְצִיר מִלְּפָנִים.

Ein Schauer durchbebe dich, sollst du an ihn dich getrauen!
O bleibe fern von falschen Eiden.
Bereit sonst sind dir Flüch' und Leiden.
Strafe fordernd dir an Leib und Leben sie bringen,
In deine Gemächer[1]) sie stürmen mit des Vogels Schwingen,
Dein Gemäuer und Gebälk zum Sturze sie bringen.
Bleibe fern davon in allen Wegen.
Gelübd' und Eidesband mußt streng' du hegen.
Fürchte Gott, der den Frommen des Sabbaths Feier wollt' aufer-legen.

לשומרים Die halten des Sabbathtages Rast,
Einst werden sie Ihn verherrlichen in seinem Weihpalast.

זכור Gedenke des Sabbathtages, ihn zu heiligen.

תכלית Himmlischer und irdischer Werke Ziel und Ende,
Der siebente, der gezählten Tage Wende,
Beginn der heiligen Feierzeiten,
Gedenke des dem Herrn der Herren geweihten.
Ein heiliger Schmuck, bringt er den ihn Feiernden stille Seligkeit.
Einst hat vom Gericht[2]) er das erste Geschöpf befreit.

---

1) Die Strafe des Meineides wird aus den Worten des Propheten Sachar. 5, 4 entnommen.

2) Der Sabbath ist nach dem Midrasch als Anwalt für den ersten Menschen, nachdem er sich versündigt hatte, aufgetreten, und hat ihm die Verzeihung von Gott erwirkt. S. meine Stimmen vom Jordan und Euphrat, S. 4 und 5.

הֵיכְלֵיהֶם קִבְרֵי חֲלָלִים. דָּתֵיהֶם חֻקּוֹת הֲבָלִים. גּוֹיִם לְתֹפֶת נִדְגָּלִים (נ״א נגרלים). בְּנִי לְבוֹרַאֲךָ תְּנָה הִלּוּלִים. אַל תִּתֵּן אֶת־שְׁמוֹ לְחִלּוּלִים:

לְחִלּוּלִים אַל תִּתֵּן אֶת־שֵׁם. וְסוּר מֵרָע פֶּן תִּכָּשֵׁל וְתֶאְשַׁם:

לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם: ע״פ א״ב.

אֶת־שֵׁם אַדִּיר בָּאַדִּירִים. בָּרוּךְ זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹרִים. גַּחֲלֵי אֵשׁ מִמֶּנּוּ בוֹעֲרִים. דָּתוֹ חֶרֶב לְלָהּ מְפִירִים. הַמַּרְעִישׁ אֶרֶץ וּמַרְגִּיז הָרִים. וְגוֹעֵר בַּיָּם וּמַחֲרִיב קָרִים. זַעְמוֹ לֹא יָכִילוּ יְצוּרִים. חֲמָתוֹ מְנַתֶּצֶת צוּרִים. טוֹב לַיְשָׁרִים וְנוֹקֵם לְצָרִים. יֵחַתּוּ מִמֶּנּוּ אַבִּירִים. כֻּלָּם מִפַּחְדּוֹ נִסְעָרִים. לוֹ מְשָׁרְתִים וְתָאֳרוֹ לֹא שָׁרִים. מוֹרָא שְׁמוֹ לַשָּׁוְא לֹא תָרִים.

Ihre Spenden — Taumelwein,
Ihre Tempel — Leichenschrein,
Wahnhafter Unsinn in ihren Gesetzen,
Ihr Leib verfällt der Unterwelt Entsetzen.
Du, mein Sohn! Deinem Schöpfer Ehre spende,
Nicht seinen Namen zur Entweihung verwende.

לחלולים Den Namen Gottes nicht woll' entweih'n.
Vom Bösen weiche! Sonst bleibst du von Schuld nicht rein.

לא Nicht sprich aus den Namen,

את Den in Allmacht herrlich prächtigen, —
Seinen Namen in alle Zeit gebenedeit, - den ewig mächtigen,
Von dem aus flammend Feuer zehrt,
Seine Lehre, den Bundbrüchigen ein gezücktes Schwert.
Die Erde bebt, Berge schwanken hin und her,
Austrocknet Er Flüsse, schilt das Meer.
Nicht ertragen die Wesen seines Zornes Gluth,
Entwurzelt sind die Felsenmassen in Wuth.
Seine Feinde strafend, den Frommen mild und gut.
Gewaltige stürzen zerschmettert,
Von seinen Schrecken davon gewettert.
Seiner Diener Schaaren seine Gestalt nicht schauen.
Seinen Namen, den Ehrfurcht gebietenden, nicht nenn' ohne Grauen.

מֵעַמִּים חַשְׁתִּי לְהַבְדִּילָךְ. תְּמוּרִי אֵל לֹא־יִהְיֶה לָךְ:

לֹא־יִהְיֶה לְךָ:

ע״פ תשר״ק.

תְּעוּת זוֹרְחִים וְצוֹלְלִים. שִׁקּוּץ תּוֹעֵבוֹת וְגִלּוּלִים. רִיק וָתֹהוּ הֵם הָאֱלִילִים. קֶטֶב שְׂעִירֵי בְעָלִים. צַלְמֵי מַשֵּׂכוֹת וּפְסִילִים. פְּעֻלַּת תַּבְנִית כָּל־סְמָלִים. עֲצַבֵּי עוֹבְדֵי הָאֲמֵלָלִים. סוּמִים חֵרְשִׁים וְלֹא מְמַלְּלִים. נִשָּׂאִים עַל כָּתֵף וְנִסְבָּלִים. מְאוּמָה לְהוֹעִיל לֹא יְכוֹלִים. לֹא עוֹזְרִים וְלֹא מַצִּילִים. כְּנָפְלָם נִשְׁבָּרִים כִּנְבָלִים. יֵבֹשׁוּ כָּל בָּם מִתְהַלְלִים. טוֹעֵיהֶם לַחֹשֶׁךְ מוּבָלִים. חַגֵּיהֶם מְאוּסִים וּגְעוּלִים. זִבְחֵיהֶם מְרַק פִּגּוּלִים. וְנִסְכֵּיהֶם יֵין תַּרְעֵלִים.

מעמים Ich eilte, dich von den Völkern zu trennen.
Statt meiner darfst keinen Andern Gott du nennen!

לא Du sollst nicht haben fremde Götter!

תעות Den Wahn der Himmelsbilder, die leuchtend [1] blinken
Und in die Meerestiefen dann versinken,
Den scheuseligen Greuel von Götzen
Und todten Klötzen,
Das Götzengelichter — Wahn und Trug,
Verderblicher Greuel, der Baalspuk,
Bilder, gegossen, gehauen aus Steinen,
Werke, in denen alle Gestalten erscheinen,
Leibiges Gemächt von machtlosen Händen,
Taub und blind, die keinen Laut entsenden,
Auf der Schulter getragen, die leblose Bürde,
Nichts nützend und frommend, ohne Kraft und Würde,
Nicht können sie helfen, nicht retten vor Verderben,
Hinfallend sind es zertrümmerte Scherben.
Zu Schanden wird, wer in Ehren sie hält,
Wer nach ihnen irrt, finsterer Nacht verfällt.
Ihre Feste verworfen, greuelbefleckt,
Ihre Opfer — ekelbedeckt,

---

1) Die Aufgehenden und Versinkenden sind offenbar die Himmelslichter, die in das Meer zu versinken scheinen, wenn es Tag wird. Das schöne, auch bei Dichtern des Alterthums erscheinende Bild haben die Ausleger verkannt und „Fische" in den צוֹלְלִים gefunden

אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

ע״פ א״ב.

אֲשֶׁר כָּל־פְּעָלוֹ תָמִים. בֹּנֶה מַעֲלוֹת בִּמְרוֹמִים. גֹּדֵר
תַּחְתִּיּוֹת הֲרוֹמִים. הֵלֶת סֹגֵר בְּעַד הוֹמִים.
הַמַּזְרִיחַ מְאוֹרוֹת רָמִים. וּמַנְהִיגָם לֵילוֹת וְיָמִים.
זִיקִים עֹשֶׂה וּרְעָמִים. חֹשֵׁר טְלָלִים וּגְשָׁמִים. טִיעוֹת
מְגַדֵּל וְצִמְחֵי תְלָמִים. יֹצֵר וּבוֹרֵא כָּל־הַנְּשָׁמִים. כָּל־
רוּחוֹתָם בְּיָדִי שָׂמִים. לַחְמָם אָכִין בְּמַטְעַמִּים. מֵמִית
וּמְחַיֶּה וַאֲנִי חַי לְעוֹלָמִים. נִסֵּי גְּדוֹלִים וַעֲצוּמִים. סֶלָה
לְעוֹלָמִים קַיָּמִים. עוֹזֶרְךָ בִּבְרִית אָבוֹת תְּמִימִים. פּוֹדְךָ
מִסִּבְלוֹת עֲנָמִים. צִלְלָם בְּנִבְכֵי תְהוֹמִים. קוֹרֵעַ לְפָנֶיךָ
יַמִּים. רוֹעֲךָ בְּמָן מַטְעַמִּים. שָׁקַדְתִּי לְבָחֳרְךָ לִי מֵאֻמִּים.
תַּרְתִּי לְסַגֶּלְךָ לִי מֵעַמִּים:

אנכי Ich bin der Ewige, dein Gott!

אשר All mein Thun ohne Makel und Fehle.
Hoch in den Höhen wölbt' Ich meine Säle.
Die Tiefen der Erde hab' Ich gedämmt,
Die brausende Fluth durch Schranken gehemmt.
Ich lasse schimmern der Himmelsleuchten Glanz,
Führe Tag' und Nächte ihren leuchtenden Tanz,
Donner und Blitze schuf Ich, die schnellen,
Lasse Thau und Regengüsse schwellen,
Ziehe Pflanzen groß, was sprossend aus Furchen sich hebt,
Schaffe und bilde was haucht und lebt,
Meiner Hand ist vertraut, worin Odem webt.
Nahrung, köstlich labende, halt' Ich Allem bereit,
Tödt' und belebe, Ich, lebend in Ewigkeit.
Groß und mächtig meine Wunderwerke,
Ewig dauernd meine Kraft und Stärke.
Um der frommen Ahnen willen dir stand Ich bei,
Löste dich aus der Anamim drückender Sklaverei.
Sie ertränkt' Ich in der Tiefe Quellen,
Zerriß vor dir des Meeres Wellen,
Labte dich mit des Manna köstlicher Nahrung,
Aus Nationen dich erkürend zu liebender Wahrung,
Aus Völkern dich eignend zu Huldoffenbarung.

שׁוֹפָר מְמֻגָּלִים. בְּצִמָּה רְקוּעַת שְׁעוּלִים. עַמִּים אֲחָזוּם בֶּהָלִים. מַעַר צִירִים וַחֲבָלִים. נֹהִים נְהִי וְכַיּוֹלֵדָה חָלִים. כְּרַצְּדִים הָיוּ מְגֻבָּלִים. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כַּעֲגָלִים. כַּרְמֶל וּבָשָׁן כְּמוֹ אֵילִים. יַחַד תָּבוֹר וְכָל־תְּלוּלִים. טָרְחוּ בְגָבְהָ וְנִמְצְאוּ פְּסוּלִים. הִי רָם רָאָה שְׁפָלִים. זֶה סִינַי כְּדַךְ לֹא הִכְלִים. וְהִטָּה אֵלָיו זְבוּלִים. הֶעֱטִירוֹ עֲנָנִים וַעֲרָפִלִים. דָּר בּוֹ בְשִׁנְאַן אֶרְאֶלִּים. גְּאוֹן קוֹלוֹ הִשְׁמִיעַ לִנְדָגָלִים. בִּסְבִיב הָהָר נִגְבָּלִים. בְּנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע דָּרוּ מְקַבְּלִים. אָזְנָם שָׂם רֹאשׁ מִלִּים. אָנֹכִי שָׁמַע לִכְלוּלִים:

לִכְלוּלִים הִשְׁמַעְתָּ מִלֶּיךָ. מְפוֹצֵץ הָרִים קוֹלֶךָ:

Aus den Höhen dröhnt Posaunenschallen
Verwundet die über Fluthen gespannten Schollen zerfallen,
Völker ergriff verwirrendes Grausen,
Weh und Angst heranstürmend hausen.
Sie winden sich kreisend in Jammer und Wehen,
Scheel blicken Bergeshöhen,
Libanon und Sirjon im Kreise sich drehen,
Karmel und Baschan gleich flüchtigen Rehen,
Tabor und alle ragenden Höhen,
Wie stolz auch gethürmt, — sie wollt' Er verschmähen,
Der Ewiglebende, deß Augen auf Demüthige sehen,
Ließ Sinai nicht beschämt, wie einen Armen, stehen.
Er ließ die Himmel auf ihn herab sich neigen,
Umkränzt sein Haupt mit Wolkendüsters Reigen,
Im Kreise der Himmlischen auf ihn wollt' Er herniedersteigen
Seine majestätische Stimme scholl den Geschaarten,
Den rings um den Berg von Schranken Gewahrten.
Gehorsam gelobend sie das Gesetz empfingen,
Seines Wortes Beginn läßt Er in's Ohr ihnen dringen.
„Ich bin!" vernahmen sie, deren Haupt Kronen[1]) umfingen
לכלולים Den von Diademen Gekrönten sein Wort kund Er giebt.
Vor seiner Stimme Gebirg' wie Spreu zerstiebt.

1) Als Israel in willigem Eifer sprach: „Wir wollen thun und gehorchen," kamen nach der Agadah die Engel herab und setzten Jeglichem zwei Kronen auf.

יְשָׁרִים וְצַדִּיקִים. יְקָרִים מִפְּנִינִים וּמִכָּל־חֲשׁוּקִים. כְּתַב
אֶצְבַּע שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. לְנוֹצְרֵימוֹ מֵחֵטְא מְנַקִּים. מַצְדִּיקִים
לְכָל בָּם עוֹסְקִים. נִרְדָּפֵימוֹ בְּסֵפֶר נֶחֱקָקִים. סוֹפְרֵימוֹ
בְּצֶדֶק מְחֻקָּקִים. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים. פְּאֵר
לִוְיַת חֵן וַעֲנָקִים. צְדָקוֹת מְלֵאִים וְלֹא רֵקִים. קְדוּמִים
טֶרֶם יְסוֹד אֲפִיקִים (נ״א ארקים). רוֹם וָעֹמֶק אֵל בָּם
הֵקִים. שִׁמְעָם לְשׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים. תּוֹצְאוֹתָם לְחֵךְ
מַמְתַּקִּים:

מַמְתַּקִּים דִּבְרֵי אֱלֹהִים. לְאוֹמְרֵי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

ע״פ תשר״ק.

תִּתּוֹ קוֹל עֹז אֵל אֵלִים. שַׁלְהֲבוּ לַפִּידֵי גֶחָלִים. רָצוּ
בְּרָקִים קַלִּים. קוֹלוֹת הִרְעִימוּ גַלְגַּלִּים. צָרַח

Gerad' und gerecht und bewährt,
Vor Perlen kostbar und vor Kleinoden werth,
Von dem Finger des in der Höhe Thronenden geschrieben.
Wer sie wahrt, ist von Sünde rein geblieben.
Den sie Erforschenden Heil sie bescheeren,
In's ewige Buch verzeichnet sind, die darin verkehren.
Ihre Kundigen sind verzeichnet zum Segen,
Ein Lebensbaum Denen, die festhaltend sie hegen,
Schmuck und Prachtdiadem, zierlich umschlingend,
Nirgends leer, überall Segensfülle bringend,
Urweltlich, eh noch die Erde war geründet,
Tief' und Höh' hat Gott durch sie gegründet.
Er hat sie der Rose des Thals [1]) enthüllt.
Dem Gaumen süße Labung aus ihr quillt.

ממתקים Süßer Laut sind die Worte des Herrn
Den Bekennenden: Keiner unter Göttern gleichet dem Herrn!

וידבר Und es redete Gott.

תתו Als der Gott der Götter seine Allmachtstimme ließ hallen,
Sprühten Gluthen und Flammen wallen.
Blitze im Fluge sausen;
Donnernd die Himmelsräder brausen,

1) Symbolischer Name Israels nach dem Hohen Liede 2, 1.

תּוֹלְדוֹת רוֹם וָתַחַת בְּהִזְדַּעְזְעָם. וְשִׁבְעָה קוֹלוֹת כְּנִבְרְאוּ בְּנָעֳם. שְׁתַּיִם זוּ שָׁמַעְנוּ שִׁמְעָם. וְלִשְׁתֵּי שְׁמִיעוֹת נֶחֱלַק קוֹל רַעַם. לַגּוֹיִם קוֹל זַעַם. וּלְיִשְׂרָאֵל קוֹל נֹעַם. וְאָמְרוּ הַכֹּל מַה־זֶּה קוֹל מַרְעָם. הוֹלֵךְ וּמִתְגַּלְגֵּל בְּגַלְגַּלֵּי רַעַם. וְאָמַר לָהֶם יֶשׁ־לִי טַעַם בֵּינִי וּבֵין עָם. וְרֶכֶב רִבּוֹתַיִם נִתְבַּוְּנוּ מוּל עָם. וְשִׁבְעָה רְקִיעִים נָטוּ כְּזוּ עָם. בְּזֶרֶת אֲשֶׁר תִּכְּנָם בָּהּ קְרָעָם. וַיָּשֶׂם וַיַּסִּיעֵם מִמְּקוֹמָם וּמִמַּסָּעָם. וְהָיוּ נוֹטְפִים בְּשֶׁם מִזֵּעָם. וְאָמְרוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַה־זֶּה הַטַּעַם. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁוֹ הַמְּנֻעָם. אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם. וּבְכֵן אָמַר לְעָנָו רֵד הָעֵד בָּעָם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל־הָעָם. בִּשְׁבָחַת אִמְרֵי נֹעַם. וְנִתְמַנָּה צִיר רֵעָם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל־הָעָם:

וּבְכֵן, וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל־הָעָם:

סדר. ע״פ א״ב.

אִתּוֹ מִצְוֹת וְחֻקִּים בַּאֵר הֵיטֵב חֲקוּקִים. גְּמוּלֵי חָלָב מֵנִיקִים. דִּמּוֹ חָכְמָה מְפִיקִים. הִשְׁפִּיעַ מְקוֹר מַיִם חַיִּים מְזַנְּקִים. וּמִנֹּפֶת צוּפִים וּמִדְּבַשׁ מְתוּקִים. זֹהַר לָעֵינַיִם מַבְהִיקִים. חֹבֶשׁ לַעֲצָמוֹת מַשִּׁיקִים. טוֹבִים

וּבְכֵן Und so stimmet an: Es kam Moscheh vom Berge herab zum Volke.

אִתּוֹ Gebot und Gesetz in der Hand er trägt,
In deutlichen Zügen ausgeprägt,
Wie Milch den Säugling nährend,
Wie Mutterbrust, Weisheit gewährend,
Sprudelnd Lebensquellen, in Fülle sie laben,
Süßer als Honigseim und Waben,
Das Auge mit lichtem Glanz erhellend,
Heilung und Mark dem Leibe quellend,

כְּלוּלָה. כְּדֵי הוּא לְךָ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. לִשְׁמוֹר מִצְוֹתֶיךָ יוֹמָם וָלַיְלָה. הוֹרוֹת אֲשֶׁר זָכוּ לְפָנָיו לֹא זָכוּ לְמִילָה. וּמֵעֵת נִתְחַתְּמָה בּוֹ נִתְמַנָּה רֹאשׁ לְכָל־תְּפִלָּה:

גם כאן הושמט חרוז אות צ.

קָרְבָּן שָׁלֵם יְחִידוֹ נִמְצָא. כְּטֶנֶא בִּכּוּרִים אָז נִרְצָה. כְּשֶׂה לְטֶבַח רָץ בִּמְרוּצָה. שְׁלֹשָׁה יָמִים טֵרַף וְנַפְשׁוֹ לֹא קָצָה. הִוָּעֲצִי נָא עִמִּי דָּת מוֹעֵצָה. וְלִקְחִי אוֹתוֹ לְחֻפַּת עֲלִיצָה. לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵךְ יָצָא. וּלְמַעֲנוֹ אֶרְאֶלִּים מִמְּחִיצָה. מַר צָעֲקוּ חוּצָה:

גם כאן נשמט אות ק.

רָחֵק אִישׁ שָׂדֶה וְקֵרֵב אִישׁ תָּם. יֹשֵׁב אֹהָלִים בְּאָהֳלֵי רוֹם נֶחְתָּם. וְגַם בַּמֶּרְכָּבָה תָּאֳרוֹ נֶחְתָּם. עוֹלִים בְּמַעֲלוֹתָם וְיוֹרְדִים בִּירִידָתָם. תְּמֵהִים עַל מַרְאֶה זֶה חוֹתָם. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חוֹתָם יָפֶה מִכָּל־חוֹתָם. חוֹתָמוֹת שְׁנֵים עָשָׂר נֶחְתְּמוּ מִזֶּה חוֹתָם. כְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ טְבוּעִים בְּאֶחָד חוֹתָם. עַל לֵב וְעַל זְרוֹעַ לְמַעֲנֵךְ הֲתַמְתִּי חוֹתָם:

גם כאן נשמט חרוז אות ר.

שֻׁלְּמוּ כָּל־אֵלֶּה בַּעֲמוֹד עַם עוֹלָם. כְּשֻׁלְּמוּ אַלְפַּיִם עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא עוֹלָם. וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מִשֶּׁנִּבְרָא עוֹלָם. אָמְרָה תוֹרָה זֶה מֹשֶׁה אֲשֶׁר נִקְרָא עָנָו מֵעוֹלָם. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֲשֶׁר נִכְתַּב מֵעוֹלָם. הוּא יִירַשׁ מוֹרָשַׁת עוֹלָם. וְהוּא יִקְחִי מַתְּנַת עוֹלָם. וְכָל־בָּאֵי עוֹלָם יַאֲמִינוּ כִּי לְעוֹלָם:

וְהָיָה אֵל אֱמוּנָה. מְהַדֵּר לְמַעֲנָהּ. יִמְבּוֹן בַּתְּנִינָה. אֶבְרָא עוֹלָם בְּבִינָה. בַּעֲבוּר אֲמָנָה.

דוֹרוֹת אָרֶץ: ח׳ קָרָא לְאָדָם הַנּוֹצָר מֵאָרֶץ. קָרָא לְנֹחַ אִישׁ צַדִּיק בָּאָרֶץ. קָרָא לְאַבְרָהָם מֵאֲצִילֵי אָרֶץ. קָרָא לְיִצְחָק הַזּוֹרֵעַ בָּאָרֶץ. קָרָא לְיַעֲקֹב הַנֶּחְתָּם בִּשְׁמֵי עָרֶץ. קָרָא לִשְׁבָטִים לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. וְעַל כָּל־־אֶחָד וְאֶחָד שְׁאָלַנִי יוֹצֵר הָאָרֶץ:

עָמַד אָדָם רֹאשׁ לִנְשָׁמוֹת. זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם רְשׁוּמוֹת. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חָכָם מָלֵא חָכְמוֹת. בְּצֶלֶם וּבִדְמוּת אוֹתוֹ לְדַמּוֹת. כְּאַחַד מִמֶּנּוּ מְעֻלֶּה בְאֵימוֹת. וּמוֹרָאוֹ עַל חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת. וְכֻלָּם יָצַרְתִּי עֲלֵי אֲדָמוֹת. וּבְדַעְתּוֹ קָרָא לָהֶן שֵׁמוֹת. וְאַחֲרֵי כֵן קָרָא שְׁמִי הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא בַּשֵּׁמוֹת:

כאן הושמט בדפיסים חרוז אות ע שהשיבה הורה בגנות אדם הראשון.

פֵּרַשׁ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְנִמְצָא דוֹר שְׁלִישִׁי דָּחוּף מִבְּנֵי אָדָם. כְּהוּחַל לִקְרוֹא בְּשֵׁם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. וְקָם דוֹר עֲשִׂירִי מְקַלְקֵל בָּאָדָם. וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם. וַיַּרְא יְיָ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶמְחֶה אֶת־־הָאָדָם. לוּלֵי נוֹלַד אִישׁ צַדִּיק בָּאָדָם. זֶה יְנַחֲמֵנוּ אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וּלְמַטָּה אוֹמְרִים זֶה יְנַחֲמֵנוּ בְּנֵי אָדָם. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה אָדָם תַּחַת אָדָם. וּמָצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

גם כאן הושמט בדפוסים חרוז אות פ.

צָץ מִמִּזְרָח וְכַשַּׁחַר עָלָה. וְנִקְרָא עַיִט פּוֹרֵחַ עַל פְּנֵי מַעְלָה. אַב הֲמוֹן נִקְרָא וְנִתְעַלָּה. וּבְעֹשֶׁר נִצְרַף וְלֹא נִמְצָא בוֹ עַוְלָה. עֲבוֹדָה זָרָה עַל יָדוֹ בָּטְלָה. וְקֵרַב רְחוֹקִים לִזְכוּת מְנֻטָּלָה. הִכִּירַנִי וְהִכַּרְתִּיו בְּאַהֲבָה

בְּחָקוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם. לְמַעְנֵי חַק שְׁלשָׁה חֻקִּים
עַל רוּם וְעַל תַּחַת וְעַל תְּהוֹם. בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ
חֻקִּי חָג עַל פְּנֵי תְהוֹם. בְּחֻקּוֹ אֶבֶן שְׁתִיָּה עַל פְּנֵי
תְהוֹם. בְּחֻקּוֹ לִוְיָתָן עַל דַּלְתוֹת תְּהוֹם. בְּחֻקּוֹ אֶבֶן
פִּנָּה שֶׁלֹּא יָצִיף לְעוֹלָם תְּהוֹם. בְּחֻקּוֹ חוּג חֻקִּי כָבוּשׁ
עַל תְּהוֹם:

בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל. מִתְאַמֶּצֶת הָיִיתִי בִּמְרוֹמֵי מָעַל.
בְּאַמְּצוֹ עֲרָבוֹת לִרְכוּבוֹ. הָיִיתִי רְכוּבוֹ. בְּאַמְּצוֹ
שְׁחָקִים לְעֻזּוֹ. הָיִיתִי מָעֻזּוֹ. בְּאַמְּצוֹ מְעוֹנָה בִּזְרוֹעוֹ. הָיִיתִי
כְּקָמִיעַ עַל זְרוֹעוֹ. בְּאַמְּצוֹ זְבוּל לְקָדְשׁוֹ. הָיִיתִי זְבוּלָה
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. בְּאַמְּצוֹ עֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו. הָיִיתִי
מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל אַרְכּוּבוֹת רַגְלָיו. בְּאַמְּצוֹ שָׁמַיִם וּשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם. בְּאַמְּצוֹ כָּל־אֵלֶּה
אִמְּצַנִי נוֹטֶה שָׁמָיִם:

בַּעֲזוּז עֵינוֹת תְּהוֹם. נֶעֱזְזָה מַעְיָנֵי מִמַּעְיְנוֹת תְּהוֹם.
נִתְעַזְּזוּ מֵימֵי מִמֵּימֵי תְהוֹם. בְּטֶרֶם נֶעֶזְזוּ עַזִּים
עַזָּה הָיִיתִי עַל תְּהוֹם. בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ. שָׂם עֲלֵיהֶם חֻקִּי.
וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִיו. כֵּן לֹא יַעַבְרוּ עַל פִּי. וְנִשְׁתַּכְלֵל
עוֹלָם בְּמַאֲמַר פִּי שֶׁהָיִיתִי בְּפִיו:

בְּחֻקּוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ. סָר בְּמוֹסָדֵי מוֹסְדֵי אָרֶץ. הֵמָּה
הַיּוֹצְרִים הַיְצוּרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. וְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים
נְטִיעַת שׁוֹרֵק בָּאָרֶץ. לִנְטוֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסוֹד אָרֶץ.
וּגְדֵרָה נַעֲשֵׂיתִי גֶּדֶר בָּאָרֶץ. וְעִם הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ מָלַךְ
כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. הִמְלִיכַנִי וְהִמְלַכְתִּיו עַד לֹא
שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּמִיּוֹם דִּבֵּר וַיִּקְרָא־אָרֶץ. קָרָא לִי רָאשֵׁי

תּוֹעֲפוֹת גָּבְהָם וּמֶחְקְרֵי יְסוֹדָם כִּי נִשְׁתַּמָּעוּ. וּבְהִוָּדְעִי
בְּסִינַי כֻּלָּם נִזְדַּעְזָעוּ. וּלְהַר הַמּוֹרִיָּה כֻּלָּם נִכְרָעוּ. וְעַל
מָה אֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ. כְּטַבַּעְתִּי אֶרֶץ וַאֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ:

לִפְנֵי גְּבָעוֹת חוֹלָלְתִּי. חֵקֶר גִּבְעוֹת עוֹלָם נִתְחוֹלָלְתִּי.
גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה אֲנִי חַלְתִּי. וְגִבְעָה נִשָּׂאָה אֲנִי
הוֹלַדְתִּי. וּגְבָעוֹת כְּנֶשְׂאוּ בִצְדָקָה נִתְנַשֵּׂאתִי. וּלְכָל־הַר
וְגִבְעָה קָדְמָה גִּבְעָתִי. וּמִגִּבְעוֹתַי לְגִבְעוֹת עוֹלָם דִּלַּגְתִּי.
וּמִגִּבְעוֹת עוֹלָם לְגִבְעַת סִינַי נִגְבַּלְתִּי:

עַד־לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת. טַבּוּר הָאָרֶץ וְטַבּוּר חוּצוֹת.
טַבּוּרִי הָיָה מַשְׁתִּית אֶרֶץ וְחוּצוֹת. וּמִשְׁתִּיַּת טַבּוּרִי
הוּשְׁתוּ אֶרֶץ וְחוּצוֹת. מֵחֵיקִי אֶל חֵיק הָאָרֶץ וּמֵחֵיק
הָאָרֶץ אֶל חֵיק חוּצוֹת. וּמִמַּשְׁתִּיתִי הָיָה מַשְׁתִּית הָאָרֶץ
וְחוּצוֹת. כְּפִי תַחְרָא בֵּין אֶרֶץ וְחוּצוֹת:

וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. יְצִיר אֲשֶׁר יָצַר רֹאשׁ עַפְרוֹת
תֵּבֵל. מִמֶּנּוּ הֵצִיק מְצוּקֵי תֵבֵל. וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם
תֵּבֵל. כִּתְרוּמָה הוּרַם רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. כְּחַלָּה מֵעִסָּה
הִפְרִישָׁם לְתֵבֵל. וּמִזְבַּח אֲדָמָה הָיָה רֹאשׁ לְתֵבֵל. מְגוּשֵׁי
הָשְׁלַךְ עָפָר לְתֵבֵל. הוּא הָיָה רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל:

בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי. כְּאֹהֶל עֵת טֶרֶם מְתָחָם יוֹתֵר
מֵהֶם מְתָחַנִי. כַּדּוֹק עֵת טֶרֶם נְטָם אֶצְלוֹ נְטָנִי.
בְּיָמִין טֶרֶם טִפְּחָם מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת טִפְּחָנִי. וּבְזֶרֶת טֶרֶם
תִּכְּנָם כָּהּ תִּכְּנָנִי. וְאֶצְבָּעוֹת טֶרֶם קְבָעָם בְּאֶצְבְּעוֹתָיו
קְבָעַנִי. וְעֵת אֲשֶׁר פְּרָשָׂם כָּאֹהֶל כִּירִיעָה פֵּרְשָׂנִי.
וְלִירִיעוֹתָם אָמַר דַּי וְלִירִיעוֹתַי לֹא אָמַר דַּיְנִי:

(וְהָיָה אֵלָיו בְּדִבְרָהּ. וְנִשְׁתַּעְשַׁע בְּדִבּוּרָהּ. וְאָמַר בַּעֲבִירָהּ. אֶבְרָא עוֹלָם לְהַגְבִּירָהּ. וְלַדּוֹרוֹת לְהַסְבִּירָהּ:)

מִקַּדְמֵי־אֶרֶץ (מִקְּדוּמֵי אֶרֶץ). דְּבָרִים שִׁבְעָה קָדְמוּ לָאָרֶץ. כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא קָדַם לִשְׁמֵי עֶרֶץ. כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל קָדַם לְמַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אֲבוֹת הָעוֹלָם קָדְמוּ לְמוֹסְדֵי אֶרֶץ. שֵׁם מָשִׁיחַ קָדַם לְשֵׁמוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. גַּן עֵדֶן קָדְמָה לְעַנְוֵי־אֶרֶץ. עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה קָדַם לְרִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִשְׂרָאֵל וְהַתְּשׁוּבָה קָדְמוּ לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. וַאֲנִי לָהֶם קָדַמְתִּי מִקַּדְמֵי־אֶרֶץ:

(וְהָיָה מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ. מְהַרְהֵר בְּמִדַּת טוּבוֹ. וְאָמַר בְּלִבּוֹ. אֶבְרָא עוֹלָם לְיַשְּׁבוֹ. בַּעֲבוּר יְשׁוּבוֹ:)

בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי. הָאָרֶץ עַד לֹא נִתְחוֹלְלָה נִתְחוֹלַלְתִּי. וּבְאֵין חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם הֵאַרְתִּי וְהִגַּהְתִּי. וּבְאֵין קוֹרֵא תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם בְּפִיו נִקְרֵאתִי. וּבְעֵת נִבְקְעוּ בְּדַעְתּוֹ נִבְקְעוּ בְּדַעְתִּי. וּבִתְהוֹם רַבָּה מִשְׁפָּטַי מִלֵּאתִי. וַעֲלֵיהֶם חֹק חַגְתִּי וְנִגְבַּלְתִּי. וּבְתַנִּינִים אֲשֶׁר בִּתְהוֹמוֹת נִתְהַלָּלְתִּי:

בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵּי־מָיִם. וּבְאֵין מַעְיָנוֹת מַעְיָנֵי נוֹבַעַת מָיִם. וּבְאֵין נְהָרוֹת נַהֲרֵי מוֹשֵׁךְ מָיִם. וּבְאֵין בְּאֵרוֹת בְּאֵרִי נוֹבַעַת מָיִם. וּבְאֵין מְקוֹרוֹת מְקוֹרֵי חַיִּים מָיִם. וּבְאֵין מֵיִם הָיִיתִי כִּבְרֵכַת מָיִם. וּבְאֵין מִקְוֵה מָיִם. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ לְהַזּוֹת מִמִּקְוֵה מָיִם:

בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ. זָוִיּוֹת עוֹלָם כִּי נִטָּעוּ. הַרְרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נִתְקָעוּ. הַרְרֵי עַד כִּי נִתְיַדָּעוּ. הַרְרֵי אֵל כִּי נִתְוַדָּעוּ. בְּפֶלֶס וּבְמֹאזְנַיִם כִּי נִשְׁקְלוּ וְנוֹדָעוּ.

נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תֹּקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

וּבְכֵן יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

מיוסד ע"פ א"ב אלא שהקדים לכל חרוז איזה תיבות מפסוקי משלי סי' ח'.

יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ. אַלְפַּיִם שָׁנָה נִמְתַּקְתִּי בְּחִכּוֹ. עַד לֹא מָדַד עוֹלָם רָחְבּוֹ וְאָרְכּוֹ. טֶרֶם מָתַח רוֹם עַד כֹּה וְעַד כֹּה. וְקֹדֶם הֵכִין בָּם רֶכֶב אַרְתִּכּוֹ. אֲנִי הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל בִּרְכּוֹ. מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו לְהַלְלוֹ וּלְבָרְכוֹ. מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אוֹתִי אָיוֹם (נ"א היום) בְּעָרְכּוֹ. לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי אֵין כְּעֶרְכּוֹ: (וָאֶהְיֶה אָמוֹן אֵצֶל אָדוֹן. וָאֶהְיֶה שַׁעֲשׁוּעִים יוֹם יוֹם. מְשַׂחֶקֶת עַד זֶה הַיּוֹם:)

קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז. בְּקֶדֶם (נ"א בטרם) קַדְמוֹנִים קֻדַּמְתִּי מֵאָז. קֶדֶם עַמּוּדֵי רוֹם הָיִיתִי עַמּוּד מֵאָז. קֶדֶם פֹּעַל יְסוֹד הָיָה יְסוֹדִי מֵאָז. קֶדֶם אֶבֶן פִּנָּה הָיִיתִי אֶבֶן פִּנָּה מֵאָז. קֶדֶם כָּל נְסִיכִים הָיִיתִי נְסוּכָה מֵאָז. (וּבִהְיוֹת עוֹלָם מַיִם בְּמַיִם הָיִיתִי חֲקוּקָה מֵאָז). וּבִהְיוֹת עוֹלָם תֹּהוּ וָבֹהוּ הָיִיתִי כַּנֵּר מֵאָז. וּבִהְיוֹת חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם הָיִיתִי כִּמְנוֹרָה מֵאָז. קֶדֶם כָּל־אֵלֶּה הוּא וַאֲנִי הָיִינוּ מֵאָז:

וְהָיָה אָמוֹן מְהַרְהֵר לְמַעֲנָהּ. וְאָמַר בְּלִבּוֹ אֶבְרָא עוֹלָם בְּבִינָה. בַּעֲבוּר אֲמָנָה:

מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ. גְּזֵרָה שָׁוָה גָּזַר בִּי מֵרֹאשׁ. לַחֲקוֹר וְלִדְרוֹשׁ. הַכֹּל מֵרֹאשׁ. מִי יַעֲלֶה בְּרֹאשׁ. מִי יִהְיֶה בְּרֹאשׁ. מַה־שֶּׁהָיָה מֵרֹאשׁ. הוּא שֶׁיִּהְיֶה בְּסוֹף לְרֹאשׁ. נְסִיכֵי אָדָם נִסְּכוּ בִי מֵרֹאשׁ. וְנִסַּכְתִּי לְמַלְכֵּי הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

חתום כראשי חרוזות אלעזר בירבי קליר.

אָז בִּכְתָב אַשּׁוּרִית. וּבִלְשׁוֹן עִבְרִית. וּבְדִבּוּר מִצְרִית.
הִנְחַלְתָּ לְבַת עִבְרִית: לְאָלֶף הִקְדַּמְתָּ בֵּית בִּיצִירַת
בְּרֵאשִׁית. כִּי הוּכַן מֵאָז לְמַתַּן קִנְיַן רֵאשִׁית: עוֹלָם הוּכַן
בְּאוֹת שֵׁנִי. כִּי יֵשׁ עוֹלָם שֵׁנִי. אָנֹכִי בְּאוֹת רִאשׁוֹן כִּי
הוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי: זָע אָלֶף וַיֵּרֶא מוּל כִּסֵּא עֶשְׂרִים
וְשִׁשָּׁה דוֹרוֹת. עַד שֶׁנִּתַּן תְּחִלָּה לַדִּבְּרוֹת: רָן דָּת אָנֹכִי
בִּכְתָב נוֹטָרִיקוֹן נַחְבֵּאת. אָנֹכִי אֲנָא נַפְשִׁי כְּתַבִית יַהֲבִית:
בֵּאֲרָהּ לְעַמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים. עַל כָּל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה תִּשְׁעִים
וּשְׁמֹנָה פָּנִים: יָהּ רָאָהּ וַיְסַפְּרָהּ. הֱכִינָהּ וְגַם חֲקָרָהּ.
לְאוֹהֲבֶיהָ וּלְשׁוֹמְרֶיהָ וַיְשַׁנְּנָהּ וַיִּתְמְרָהּ: רָשָׁם לְמַפְרֵעַ
אוֹתוֹתֵי מַאֲמָרֶיהָ. יְהִיבָה כְּתִיבָה נְעִימִים אֲמָרֶיהָ: כִּשְׁנַיִם
הָרִאשׁוֹנִים הַיָּתָם עֲלֶפֶה. כִּי הִסְכִּיתוּם מִפֶּה אֶל פֶּה:
יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת וְלֹא כָּל־נְשִׁיקוֹת. סָחוּ אֵל יָרֵד אוֹתָם
מִיֵּין הָרֶקַח לְהַשְׁקוֹת: קְצוּבוֹת וּנְעִימוֹת. וּפִתּוּ מַחְכִּימוֹת.
רְשׁוּמוֹת וַחֲתוּמוֹת. פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת: לְעַם אֲשֶׁר אָהַב.
בְּחִבָּה יָהַב. וְהִנְחִיל נֶחֱמָדִים מִזָּהָב. לְעַם לוֹ מְאֹהָב:
יָהּ שׁוֹכֵן עֲרָבוֹת. רָד לְהַנְחִיל רְבָבוֹת. בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף מֶרְכָּבוֹת. אֲשֶׁר מֵאֵשׁ וָשֶׁלֶג חֲצוּבוֹת: ח׳ רַחוּם הַדָּר
בַּשְּׁחָקִים. יִסַּד עֹז מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים. וּבִזְכוּת אַפְסֵי
אֶרֶץ הֵקִים. זֹהַר תּוֹרוֹת וְחֻקִּים:

אֵל נָא. לְעוֹלָם תֻּעֲרָץ. וּלְעוֹלָם תֻּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים
תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ.
כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ נֶצַח.

עַל מַלְכוּתִי עֲבָדַי. צִוִּיתִי לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֵל
אַחֵר מִבַּלְעָדַי. לֹא תִשָּׂא שֵׁם לַשָּׁוְא וְתִנָּקֶה
עָדַי. זָכוֹר וְשָׁמוֹר כִּי הֵם שְׁנֵי עֵדַי. כַּבֵּד
הוֹרֶיךָ כִּי כְבוֹדָם כְּבוֹדִי. לֹא תִרְצָח מִתְּאַר
מַעֲשֵׂה יָדַי. לֹא תִנְאָף אַף בְּסָפֵק פֶּן תֵּעָנֵשׁ
בְּוַדַּאי. לֹא תִגְנֹב וְהִתְבָּרֵךְ עַד בְּלִי דָי. לֹא־
תַעֲנֶה עֵדוּת שֶׁקֶר בְּעֵדַי. לֹא תַחְמֹד כִּי אִם
מַחֲמַדַּי. אֵלֶּה הֵם סוֹדַי. מוֹרֵי שְׁרִידַי. מוֹעֲדֵי
פְּקוּדַי. סָהֲדֵי מְעִידַי. כִּי אֵין בִּלְעָדַי. וַאֲנִי
אֵל שַׁדַּי:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

Nicht anderem Gott' außer mir darfst Ehre du weih'n,
Nicht zum Falsch aussprechen meinen Namen! dann bleibst du rein.
„Gedenk' [1]) und hüte!" des Bundes beide Zeugen!
Die Aeltern ehr'! In ihnen wirst du mir Verehrung bezeugen
Nicht morde das Ebenbild, das gestaltet von meinen Händen.
Nicht Eh'bruch begeh'! Auch zweifelhafte Schuld wird sichre Strafe zu dir wenden.
Nicht stehle! Dem Redlichen werd' ich Segensfülle senden
Nicht falsches Zeugniß gieb, ihr seid ja meine Zeugen.
Nicht begehre! Nur nach meinen Gütern laß deinen Sinn sich neigen
Dies ist meiner Lehren Grund,
Bezeugt mich und macht mich kund,
Ist verpflichtend Gebot, ew'ger Bund.
Das Zeugniß geht aus ihrem Mund:
Ich bin's allein,
Der in Allmacht wird stets verherrlicht sein,

Der Ewiglebende, Furchtbare, Erhabene, Dauernde und Heilige!

---

6) Mit diesen beiden Worten wird die Sabbathweihe — das Zeichen des Gottesbundes mit Israel — in den zehn Geboten eröffnet. (2. M. 20, 8 u. 5. M. 5, 12.)

מַטֵּה סִפּוּר בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אָלֶף: שִׁנֵּן בְּפָארָן וְשֵׂעִיר. וְאוֹתָם אֵל הִסְעִיר: וְאָתָה מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ. אֲדֹנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: ת׳ תּוֹרָה חִנְּכִי. תּוּשִׁיָּה אִנְּכִי. תַּכְלִית פָּץ אָנֹכִי. לָכֵן פָּתַח בְּאָנֹכִי:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אָנֹכִי בְּשֵׁם אֵל שַׁדַּי. פַּצְתִּי מֵאָז לְעוֹלָמִי דַּי. וּבְבָשָׁן בֵּאַרְתִּיו בְּפֵרוּשׁ לִידִידַי. כְּשֶׁקִּבְּלוּ

Auch an Paran und Seïr erging seine Stimme.
Sie wurden weggestürmet im Grimme.
Er naht in heil'ger Myriaden Chor,
Glänzt aus seiner Mitte, wie unter Bergen Sinai, hervor.

תורה Er weihte mich durch seine Lehre,
Gab sein Heileswort mir zur Wehre.
Verheißungsvoll war einst ein „Ich" 1) ergangen.
Darum zuerst die Wort': „Ich bin" erklangen

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

אנכי Ich mit des Allmächtigen Namens Gewalt
Gebot einst der werdenden 2) Schöpfung Halt.
Ihn macht' in Baschan 3) meinen Trauten Ich klar,
Als meine Herrschaft empfing meiner Diener Schaar.

1) Die Ausleger sind über die vom Peitan gemeinte Stelle nicht einig. Vielleicht sind es die letzten Worte Josephs, 1. M. 50, 24, in denen er nachdrucksvoll spricht: Ich sterbe und Gott wird euer gedenken. In diesen Worten findet der Midrasch die Hinweisung auf die Erlösung und auf die Worte, mit welchen Moscheh (2. M. 3, 16) auch seine Sendung bezeugt.

2) Die Schöpfungskraft habe sich nach dem Midrasch in's Unendliche ausgedehnt, bis Gott ihr Maaß und Grenze durch seinen heiligen Namen angewiesen. Es wird der Beiname שדי gedeutet als der, durch welchen Gott der Welt zugerufen: genug! bis hierher und nicht weiter! (שאמרתי לעולמי די)

3) Weitere Bezeichnung für die Stätte der Offenbarung (Ps. 68, 16).

עוֹדוֹ צָג בִּפְרוֹזְדוֹר הַבָּיִת. עֶלְיוֹנִים נָעֲלוּ בַּעֲדוֹ
בַּיִת: פָּצוּ מָה־אֱנוֹשׁ לְהִזָּכֵר בְּמַעְלָה. פְּאֵר
מִבְטֶחָה לְהוֹרִיד מִמַּעְלָה: ח׳ צָעַד וְגָבַר וְעָלָה
וְנִתְעַלָּה. צִוָּה צוּר לְצִיר עֲלֵה וְגַשׁ וַעֲלֵה:

ד׳ אֱלֹהִים הִזִּיל מִשְׁחָקִים. כְּטַל אִמְרֵי חֻקִּים.
ה׳ מִמֶּרְחַקִּים נְקוּקִים יָקִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קָדוֹשׁ הוֹפִיעַ מִפָּארָן. רָד בְּאַלְפֵי שִׁנְאָן.
סִין הֵשִׁית שַׁאֲנָן. וְדָתוֹ בּוֹ שִׁנֵּן: רָם רָד
בְּמֶרְכָּבוֹת בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף. לְהַכְתִּיר

Noch steht er an der Himmelspforte,
Die Himmlischen schlossen sie mit dem Worte:
Was frommt die Höhe dem Erdensohne[1]),
Er will entführen zur Tiefe des Himmels Krone?
Heranschritt er voll Muth und Kraft,
Zu heiliger Stärk' er empor sich rafft,
Der Hort gebot dem Boten: Tritt heran!
Und er wagt es, kühn zu nah'n.

אלהים Aus den Höhen herab sich ergießt
Gesetzeswort, wie der Thau, der milde, fließt.
Durch ihn Er einst wieder erweckt
Die in der Erde Tiefen Staub bedeckt.

קדוש Von Paran der Heilige im Glanz sich offenbart,
Er erschien, um ihn die Himmlischen zu Tausenden geschaart.
Den Sinn wahrlich aus Er weitet,
Von dort seine Lehren aus Er breitet.
Der Erhabene naht mit himmlischen Heeren,
Dem Stamme Lewi das Diadem zu gewähren.

---

1) Siehe meine Stimmen vom Jordan u. s. w. S. 43 ff.

צוּף שְׁלִישִׁי. יְשָׁרִים הִרְגִּיל לְפַלְשִׁי: ח׳ כְּתָב
שְׁלִשִׁים שִׁלְשִׁי. לְעֵת גָּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי:
ק׳ גּוֹרָלִי תָּמוּךְ לְגוֹנְנִי. כֵּן בָּאתִי לְגַנִּי.
ח׳ עֶזְרִי וּמָגִנִּי. בְּמָגִנּוֹ לְגוֹנְנִי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

מִן הָהָר לִמְעוֹנָיו. מִהֵר וְקָרָא לְעָנָו. נִקְדַּשׁ
שִׁבְעָה בַּעֲנָנָיו. נִהֲגוֹ לְפַעְנֵחַ לוֹ עִנְיָנָיו: שַׂר
וְנֶאֱמָן כְּהוּשַׁת לַבַּיִת. שָׂשׂ וְרָץ שְׁלוֹל נְוַת בַּיִת.

Die dreigetheilten 1) Lehren
Im dritten Mond mir durch den Dritten 2) gewähren.

גורלי Er hat zum Schutze sein Loos 3) mir zugetheilt,
Er sprach: Nach meinem Garten 4) bin ich geeilt,
Er, Beistand mir und Schild,
Deß Schirm mich umhüllt.

מן Vom Berg' hinauf nach Himmelsbereichen
Rief Er eilig den Demuthreichen 5),
Der sich geweihet sieben Tag' in Wolkenhüllen,
Er führt hinauf ihn, seine Lehr' ihm zu enthüllen.
Zu des Hauses treuem Wart ersehen, hoch er sich freute,
Als ihm des Hauses Kleinod 6) geworden zur Beute.

1) Die fünf Bücher der Thorah, Propheten und die heiligen Schriften.
2) Moscheh, den Drittgebornen.
3) Die Gotteslehre selbst, das eigenste Besitzthum.
4) H. L. 5, 1: Ich bin in meinen Garten gekommen, was im Midrasch auf die Erscheinung Gottes bei der Offenbarung bezogen wird.
5) Moscheh. 6) Die Lehre, nach symbolischer Deutung, von Ps. 68, 13.

חזרת התפלה לשליח צבור.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

בהרבה קהלות אומרים ביום ראשון קרובות ליום שני אורח חיים.

כל סדר קרובות אלו עם הסלוק מיסוד ר׳ אלעזר בירבי קליר·

ע״פ א״ב וכפול מאות מ עד צ·

אֶרֶץ מָטָה וְרָעֲשָׁה. בְּסַהַר שְׁלִישִׁי הִתְגָּעֲשָׁה. גְּרֶיהָ חַיָּתָם נִרְעֲשָׁה. דּוֹד בְּשׁוּרָהּ וַתִּתְרָעֲשָׁה: הוֹד אַפִּרְנוֹ נָטָה. וְעַל גַּבְנוּן אוֹתוֹ הִטָּה. זֶה סִינַי גֵּאוּת עָטָה. חִידָתוֹ כְּעַל אֶבְרָה הֶעֱטָה: טֹהַר

(In vielen Gemeinden werden, statt der vier folgenden, die entsprechenden Stücke vom zweiten Tage (S. 273) eingeschaltet.)

מסוד (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von Denen, die enthüllet Wissenskunde.
Geh' als Gesang und Preis aus meinem Munde
Zu loben ihn, der thronet über dem Himmelsrunde.

ארץ Die Erde bebt und wankt,
Im dritten Mond sie schwankt,
Der Erdbewohner Leben zitternd krankt,
Da der Herr zur Erde schauet und sie bangt.
Er hat gespannt seinen Prachtbaldachin
Ueber höckrige Gipfel hin.
Sinai umhüllt die Majestät, ein Gewand,
Das theure Wort auf ihm, wie ein Fittig ausgespannt.

טהר Der Lehre Honigseim, der lauterklaren,
Die Wahrheit mir wollt' Er offenbaren.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי
נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott, und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unsern Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

zigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.*

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes; denn in dem Lichte Deines Antlitzes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Wochenfeste. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

והשיאנו Und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Festzeiten zum Leben und Frieden, zur Freude und Wonne, wie Du gewollt und uns zu segnen verheißen hast. Heilige uns durch Deine Gebote und sättige uns mit Deinem Gute, erfreue uns mit Deinem Heile. Reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Freude und Wonne Deine heiligen Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt sei Du, Ewiger, der da heiligt Jisrael und die Festzeiten.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe, Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, dieses Wochenfest, die Zeit der Ertheilung unserer Lehre, eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃ אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר
דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן
בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד
כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Trotzigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten, und löset die Bedrückten, und beisteht den Verkümmerten, und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte. gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an, in voller Freude, und sie Alle sprachen:

מי Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern, wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande, einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

יי Der Ewige wird regieren immer und ewig!

צור Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat!

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים

עזרת Beistand unserer Väter warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte; in der Weltenhöhe ist Dein Sitz, und Deines Rechtes Walten und Deine Milde reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Herzen nimmt. Es ist wahr, Du bist ein Herr Deines Volkes, und ein König, mächtig, ihren Streit zu führen. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du bist der Letzte, und außer Dir haben wir keinen König, der erlöst und errettet. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast Du erschlagen, und Deinen Erstgebornen hast Du erlöst, und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen hast Du versenkt, und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Wasser ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten, und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gesänge, Lieder und Lobpreisungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ist, der die

*אָנֹכִי. שִׁמְעוּ וּתְאִימוּ. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא תֶאְשָׁמוּ. שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ:

לֹא יִהְיֶה. מִקְּוֹכֶם זָר וְתֵרָעוּ. וּמֵעֲבוֹדָתִי כָּל תִּגְרָעוּ. וְאַל תִּפְרָעוּ:

לֹא תִשָּׂא. עֹנֶשׁ לְחַלְּלִי. וְתִנָּצֵל מִמַּכְאוֹב וּמֵחֳלִי. אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי:

זָכוֹר. וְשָׁמוֹר אֶת יוֹם. וְתִמְצָא כֹפֶר וּפִדְיוֹם. לִשְׁקֹד עַל דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם:

כַּבֵּד. נָא הוֹרֶיךָ בְּמִבְטָחִי. וְתַאֲרִיךְ יָמִים וְתִהְיֶה חַי. לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחַי:

לֹא תִרְצָח. בְּנֶפֶשׁ מְחַיִּים. וִיהִי חֶלְקְךָ בַּחַיִּים. כִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים:

לֹא תִנְאָף. רֶשֶׁף כִּוְיוֹנִי. מַרְחִיקָהּ יִשְׂבַּע עֲדָנִי. וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְיָ:

לֹא תִגְנֹב. יְגִיעַ אִישׁ לְאִישׁוֹ. כִּי עֲמָלוֹ לָרִיק יְחִישׁוֹ. וְחֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ:

לֹא תַעֲנֶה. צֶדֶק לְעַוֵּת. מְלָשְׁנִי יִירַשׁ צַלְמָוֶת. כָּל־מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת:

לֹא תַחְמֹד. חֲפָצִים הִרְבֵּיתָהּ. תְּעוּדָה קֹשֶׁר אַהֲבָתָהּ. חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ:

ח' וְכָל קִנְיָנֶיךָ שָׂבְעָה. יָקָר מְאוֹד טִבְעָהּ. חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:

חֲזַק וֶאֱמַץ בִּנְזִרָה. בְּיִרְאַת צוּרְךָ לְהִתְאַזְּרָה. וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְעֶזְרָה:

*) Uebersetzung hiervon S. 263.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אמת Wahr und gültig, festgegründet und ewigbleibend, gerade und treu, gut und schön ist das Wort, so für unsere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Israels, Deine Knechte.

על Für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ist es ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott, und unserer Väter Gott für immer und ewig. Du bist unser König, Du der König unserer Väter! Um Deines Namens wegen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Väter erlöst. Wahr ist es, daß Dein großer Name von jeher über uns genannt wird in Liebe. Kein Gott außer Dir.

בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most end dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע **Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.**

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה

אהבה Mit großer Liebe hast Du uns geliebt, Ewiger, unser Gott, mit großer und überschwänglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, sei auch uns gnädig, und belehre uns. Unser Vater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unser Auge in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Herz an Deinen Geboten, und einige unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, den großen und erhabenen, vertrauen wir, frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Heile. Und laß uns in Frieden heimkehren von den vier Ecken der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land. Denn ein Gott, der Heil schafft, bist Du, und uns hast Du erkoren aus allen Völkern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken, und Dich als den Einigen zu bezeugen, in Liebe. — Gelobt seist Du, o Ewiger! der erwählt hat sein Volk Israel in Liebe

והחיות Die Chajoth erheben Gesang, und die Cherubim Preis, und die Serafim Jubel, und die Himmelsschaaren Benedeiung. Das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim, ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, ein Jeglicher von seiner Stätte!

לאל Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen, dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpfe, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Gelobt seist Du, Ewiger, Schöpfer der Himmelslichter!

לְדָנָי: הֵן אֲרָצוֹת כֹּל לְזָרוֹת. מִבְּלִי הִקְרִיב טְהוֹרוֹת.
תִּבְנֶה רֵאשִׁית עֲיָרוֹת. תַּחְפֹּץ שַׁי בַּעֲזָרוֹת:
דָּלְלוּ חָכְמוֹת וְחָרְבוּ. מִלְּבַב כַּלְכֹּל וְדַרְדַּע. כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ
וְחָשְׁבוּ. לֹא כְמוֹ חָשַׁב וְיָדַע. מַעֲשָׂיו עָצְמוּ וְרָבוּ.
מֵחֲקוֹר חָכְמָה וּמַדָּע: נִפְלְאוֹתָיו לֹא סְפוּרוֹת. יוֹם לְיוֹם
רָבוֹת וּפָרוֹת. יִתְּנוּ תָּמִיד זְמִירוֹת. לוֹ. וְלֹא יָדְעוּ
סְרוּרוֹת:
הֵא לְךָ עֵדִים בְּרוּרִים. מִלְאוּ כָל־הַר וָגֶבַע. כִּי בְּכָל־
צוּרוֹת יְצוּרִים. יֵשׁ לְאֵל חוֹתָם וְטֶבַע. זָהֳרֵי כָל־
הַמְּאוֹרִים. זָהֳרֵי שֶׁבַע לְשֶׁבַע: כַּאֲשֶׁר שֶׁבַע מְאוֹרוֹת.
כֵּן לְשֶׁבַע הַמְּנוֹרוֹת. שָׂם לְעֵינַיִם מְאִירוֹת. לַחֲזוֹת אֶת־
הַמְּאוֹרוֹת: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ
מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: *אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

---

* בקצת קהלות אומרים מאורה זו והיא לר' יהודה הלוי.

אִמְרוֹת הָאֵל טְהוֹרוֹת. מִפְּנִינִים הֵם יְקָרוֹת. כִּלְבָבוֹת הֵם צְרוּרוֹת. בִּנְפָשׁוֹת הֵם קְשׁוּרוֹת:

יִיגְעוּ כָל־הַדְּבָרִים. מִדְּלוֹק אַחַר שְׁבָחָיו. מַה־לְּבֶן־יָמִים סְפוּרִים. אַחֲרֵי נֵצַח נְצָחָיו. כִּשְׁחָקִים מְעֻפָּרִים. גָּבְהוּ מֶנּוּ אֳרָחָיו: מַה־לְּדֵעוֹת הַחֲסֵרוֹת. וּתְבוּנוֹת הַקְּצָרוֹת. לֶאֱחוֹז דַּרְכֵי גְבוּרוֹת. הַגְּבוֹהוֹת הַבְּצוּרוֹת:

הֵם לְפָנָיו כָּל־מְדַבֵּר. בּוֹ. וְאָבַד רַעְיוֹנוֹ. אַךְ בְּמִפְעָלָיו יְחַבֵּר. קוֹל. וְיַרְחִיב אֶת־גְּרוֹנוֹ. וּבְדִבְרֵי שִׁיר יְגַבֵּר. פִּיו. וְיַאֲרִיךְ אֶת־לְשׁוֹנוֹ: הַלְּשׁוֹנוֹת מַאֲמִירוֹת. מַעֲרִיצוֹת מַעֲטִירוֹת. הַנְּשָׁמוֹת מַאֲדִירוֹת. בֵּין לְהָבִין וּלְהוֹרוֹת:

וּבְמָה אִכַּף אֲקַדֵּם. וַאֲדַבֵּר לַאדֹנָי. בֵּית אֱלֹהִים אֲדַדֵּם. בַּעֲגָלִים קָרְבָּנָי. מִשְּׁאוֹל יֹאמַר אֶפְדֵּם. אֶהְיֶה כָאָב

אופן. שם המחבר חתום בראשי החרוזות שמעון אל״א שהקדים בראש כל חרוז תיבה אחת או שתים מפסוק ועתה בנים שמעו לי וכו׳.

וְעַתָּה בָנִים שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת מְפֹאָר.
בְּרִקְמֵי שִׁיר מְעֻטָּף וּמְעֻטָּר וּמְתֹאָר.
בְּהוֹד וְהָדָר וְשֶׁבַח מְבֹאָר. בַּעֲטֶרֶת גֵּאוּת
וְכֶתֶר נוֹרָא יִתְפָּאַר:

שִׁמְעוּ־לִי מְלָלוֹ. עִזּוּז נוֹרָא פְּלָאֵי גָדְלוֹ.
שֶׁשְּׁמוֹ עָרֵב לוֹ. וְזִכְרוֹ נָעִים לְהַלְּלוֹ.
וְהֵיכָלוֹ נֶחְמָד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ נֶהְדָּר לוֹ. וְהוֹדוֹ
נָאֶה לוֹ. וּמְשָׁרְתָיו מַנְעִימִים לוֹ:

וְאַשְׁרֵי עֲבָדָיו הַמַּשְׁמִיעִים בְּקוֹל שִׁבְחוֹ. כִּי
עֲרֵבִים לְפָנָיו וּמְקֻבָּלִים נִכְחוֹ. ק״וח שַׁמְעִיאֵל
הַשָּׂר מַשְׁמִיעָם בְּכֹחוֹ. לְשַׁתֵּק הֲמוֹן מַעְלָה
בְּרֹן בְּנֵי אֶזְרָחוֹ:

דְּרָכַי וְחוּבַי תּוֹרַת קֹדֶשׁ לַמְקָרֶה אֲוִירִים.
הַמְּשֻׂגָּב וּמְכֻתָּר בְּכִתְרֵי כְתָרִים. פְּאֵר
מְלָכִים תְּהִלָּה לִבְרוּרִים. מִפַּחְדּוֹ יָחִילוּ אֵיתָנִים
וְצוּרִים:

ח׳ יִשְׁמְרוּ נִכְסָפִים בְּחַצְרוֹת מְעַט מִקְדָּשׁוֹ.
בְּפַחַד וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ:

ק״וח אַחַר שְׁתֵּי תֵבוֹת מַזְכִּירִים שֵׁם קָדְשׁוֹ:
לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי הֵם זֶרַע קְדוֹשׁוֹ:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם. עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה. כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

תתברך Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Erlöser! der erschaffen die heiligen Wesen, gepriesen Dein Name für immer, unser König! der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrfurcht einmüthig, mit lauter Stimme, die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Ehrfurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thun sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er, und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie, sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrfurcht:

קדוש **Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren so weit die Erde reicht, geht seine Herrlichkeit.**

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

המאיר Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle hast Du mit Weisheit gebildet, voll ist die Erde Deiner Besitzthümer. O König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt! in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutz um uns. O Herr, gepriesen sei Du, groß an Weisheit, der bereitet und geschaffen die Strahlen der Sonne, der Allgütige bildete herrliches Zeugniß für seinen Namen! Die Leuchten stellet Er rings um seine Majestät, die Führer seiner Himmelsschaaren sind heilige Wesen, sie verherrlichen den Allmächtigen, unablässig verkünden sie die Herrlichkeit Gottes und seine Heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

ש׳ הכ״ח שמעון בר יצחק חזק אמן חתום בראשי החרוזים אלא שהקדים בראש כל חרוז תיבה אחת כפסוקי ואהיה אצלו אמון וכו׳ (משלי ח)׳

חזן — קהל וחזן

וָאֶהְיֶה שְׁכוּנָה. בְּחֶבְיוֹן עֹז אַרְמוֹן:
אֶצְלוֹ מְיֻחֶדֶת. בְּתוֹךְ גְּנָזָיו לִטְמוֹן:
אָמוֹן עֲמוּסָה. מִלּוּי מִצְוֹת כָּרִמּוֹן:
וָאֶהְיֶה וְעוּדָה. לְנִינֵי פִּצֵּל לַח וְלוּז וַעֲרְמוֹן:

חזן וקהל.

שַׁעֲשׁוּעִים. נַחֲלִיאֵל מַתָּנָה מִמִּדְבָּר לִזְמוֹן.
יוֹם. בָּאוּ לְסִינַי נוֹחֲלֵי דַת אָמוֹן.
יוֹם. רָדוּ מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת בֶּהָמוֹן.
מְשַׂחֶקֶת. יְדִידוּת עָל נִשְׁמַעַת כְּפַעֲמוֹן.
לְפָנָיו. צָגוּ מְלָכִים בְּפָרֵשׂ בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן.
בְּכָל־עֵת. חָשְׁכוּ מִיֹּשֶׁר מוֹאָב וְעַמּוֹן.
מְשַׂחֶקֶת. קִלְקְלוּן פָּארָן וּבוּז וְאַדְמוֹן.
בְּתֵבֵל. חִמְּדוּנִי קִבְּלוּנִי הוֹלְכֵי יְלֵל יְשִׁימוֹן
אַרְצוֹ. זָרַח אוֹרִי וְנָדַף רֵיחִי כְּאַפַּרְסְמוֹן.
וְשַׁעֲשֻׁעַי. קִדְּשׁוּ חוֹרֵב וְנָדוּ תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן.
ח׳ אֶת. אֱלוֹהַּ קְדֻשָּׁה וְכָבוֹד כֹּל יְשִׁימוֹן.
בְּנֵי. מַעְלָה מוֹרָאוֹ יַעֲרִיצוּן וְיַעֲצִימוּן.
אָדָם. נֶצַח תְּהִלָּתוֹ יַקְדִּישׁוּן וִירוֹמְמוּן:

ואהיה Und ich weilte in seinem Prachtpalast verhüllt,
In seiner Nähe, geborgen im Schatzhaus, ein herrlich Kunstgebild,
Sein Pflegling, von ihm gehegt, von seinem Gebot, wie Granate von Kernen erfüllt,
Und war aufgespart den Sprossen Deß, der im Zelte geweilet mild.

בַּעֲזוּז: רוֹגְעִים בִּנְהוֹם. רְגָבִים יְגִיחוּם.
רַתֵּק חוֹל לִתְחוּם. עֵינוֹת תְּהוֹם: שִׁוָּה
אַרְקוֹ. שִׁפֵּר מְתָקוֹ. שָׁב בְּהִנָּתְקוֹ. בְּשׂוּמוֹ
לַיָּם חֻקּוֹ: תֵּבֵל בְּשַׁכְלְלוֹ. תּוּשִׁיָּה שָׁת
שִׂכְלוֹ. תְּכוּנִים קֶדֶם מִלֵּא. וּמַיִם לֹא:
שָׁתוֹת חִבְּרוֹ. מְלוֹאָם הִגְבִּרוֹ. עֲבוֹדָתוֹ
יְגַבְּרוּ. וּפִיו לֹא יַעַבְרוּ: חזן וְעַל נֶאֱמְנֵי־
אֶרֶץ. בְּרִיָּתוֹ הִתֵּרֶץ. צִדְקָם חֲשׂוֹף קֶרֶן.
בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי אֶרֶץ:

Daß Fluth zu festem Stücke
Sich in der Höhe brücke.

Wenn hoch die Wogen schwollen,
Zum Kampf bereit sind Schollen.
Des Ufers Sand stillt Grollen
Den Quellen, rauschend vollen.

שוה Er ebnet Erdgelände,
Giebt süßer Früchte Spende,
Daß flieh'nd das Meer sich wende,
Wohin sein Wort es sende.

Da er erbaut die Welt,
Hat Weisheit Er bestellt,
Noch vor dem Himmelszelt,
Und ehe Fluth noch schwellt.

שתות Die Pfeiler fest Er ballt.
Wenn hoch die Fluth auch wallt.
Sein Werk ist's: der Gewalt
Gebieten Damm und Halt

Ob Frommen, ihm geweiht,
Er seine Schöpfung reiht.
Sie wenden Zorn und Leid [1].
Sein Wort erhält die Welt in Ewigkei.

[1]) Durch ihre frommen Werke lenken sie das göttliche Strafgericht ab, und stützen und schützen so den Bestand der Welt

נוֹי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם. נֹעַם נְתִיבוֹתַיִם. נְהַר בִּי
שְׂפָתַיִם. בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם: סְפוּנוֹת הֶרְאַנִי. סוֹדוֹ
קְרָאַנִי. סֻמַּךְ לִגְאוֹנִי. שָׂם אֲנִי: עֲצָתִי תָּחוּג.
עוֹלָם נָחוּג. עִגֵּר בְּמָחוּג. בְּחֻקּוֹ חוּג: פְּצוּמָה
לֶהוֹם. פֶּקֶד קֹר וָחֹם. פִּלֵּס לִתְהוֹם. עַל־פְּנֵי
תְהוֹם: צוֹפִיָּה לְמֶרְחַקִּים. צִפְצוּפַי מְשַׂחֲקִים.
צְעָדַי לֹא דוֹחֲקִים. בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים: קְבוּעִם
מִזּוֹז. קְרִירָתָם לַחֲזוֹז. קְרִישָׁתָם לְפַזּוֹז. מִמַּעַל

Wie hat Er schön bestellt
Den Pfad zur Wissenswelt,
Hat mein Gebiet erhellt,
Eh' Himmel fest Er stellt.

ספונות In mir wollt' Er entfalten
Sein tiefgeheimes Walten.
Als Richtschnur beim Gestalten
Der Welt ließ Er mich schalten.

Von meinem Rath geleitet,
Die Welt die Bahnen schreitet,
Durch mich den Kreis bereitet,
Nach meinem Maaß geweitet.

פצומה Nach Fluthenschwalles Wunde[1])
Setzt Er dem Erdenrunde
Des Jahreswechsels Stunde,
Wog Fluth mit weiser Kunde.

Mein Blick in Fernen schaut.
Hold klang mein süßer Laut.
Einherschritt ich so traut,
Als Himmelshöh' Er baut,

קבועם Daß nie sie sich verrücke,
Daß Blitz aus Düster zücke,

---

1) Nach der Sündfluth. S. 1. M. 8, 22. Daß להום die Bedeutung von „Heilung" habe scheint willkürlich von den Auslegern vorausgesetzt. Nahe liegt, daß es bedeute: „rauschen, wallen", wie תהימנה Micha 2, 12 und das Derivat תהום Sinn: die durch Schläge verwundete Erde, o daß sie von Fluthen bedeckt wie das Meer rauschte. Danach ist übersetzt.

מַיִם: יְקָרוֹתַי נִבְעוּ. יְתֵדוֹתַי נִקְבָּעוּ. יְרִיעוֹתַי
רֻבָּעוּ. בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ: כְּלָלוֹת נִכְלַלְתִּי.
כֵּן פְּרָט נִתְלַלְתִּי. כְּמִדָּתִי נִגְלַלְתִּי. לִפְנֵי גְּבָעוֹת
חוֹלַלְתִּי: לִי שָׁת מוֹעֵצוֹת. לָרוּץ בִּרְצוֹת. לֹא
עָשָׂה קְצוֹת. אֶרֶץ וְחוּצוֹת: מִצְוֹתַי לְקַבֵּל. מָנָה
וְחֻבֵּל. מְרֻבָּקִים לֹא גֻבֵּל. וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל:

Jahrtausende vorher,
Vor Quellen, wasserschwer.

Die Pfeiler, mich zu tragen,
Die Pflöcke — eingeschlagen,
Des Zeltes Zinnen ragen,
Eh' Bergesgründe lagen.

כללות In großer Züge Weiten[1]),
Voll Füll' in Einzelheiten,
Gleich reich auf allen Seiten,
Wollt' Er vor Bergen mich bereiten.

In mir ruht weiser Plan.
Voll Lust durft' ich ihm nahn.
Eh' noch die Erden sahn
Sich ebnen Weg und Bahn.

מצותי Wenn meines Spruchs Gewalt
Nicht seinem Erbe galt[2]),
Nicht hätte sich geballt
Die Scholle zur Gestalt.

1) Die in allgemeiner und umfassender Form ausgesprochenen Gebote der Lehre (כלל) sind den Aufzählungen, die in's Einzelne eingehen und außer oder neben jenen allgemeinen Bestimmungen besonders namhaft gemacht werden (פרט), hier entgegengesetzt, wie in den überlieferten dreizehn Regeln und Grundsätzen für die Ableitung der mündlichen Lehre aus dem Worte der Schrift (י"ג מדות). In נתללתי liegt nicht, wie die Ausleger bemerken, die Bedeutung des Vereinigens und Versammelns (ענינו קבוץ bei Heidenheim), sondern die Anspielung auf die Midraschdeutung: תלי תלים של הלכות. Und auch von der Buchstabenzahl scheint keine Rede zu sein. Die Uebersetzung umschreibt ungefähr den Inhalt der Strophe, ist aber dennoch treuer, als es für den ersten Anblick scheinen könnte. Weiteres siehe über diese Stelle in den hebr. Anmerkungen.

2) Wenn Israel, Gottes Erbe und Eigenthum, die Lehre nicht angenommen, so hätte die Schöpfung keinen Bestand. Nur durch das göttliche Gesetz und die durch dasselbe offenbarte Gotteserkenntniß und Sittlichkeit erfüllt die Schöpfung ihren Zweck, und ist die Ordnung in der Welt gegründet.

בְּצִלָּיו. גַּעְגּוּעַי עָלָיו. קֶדֶם מִפְעָלָיו: דָּתוֹתַי עָלַם. הוֹדִי לְהוֹעִילָם. הַעֲרַת הַנֶּעְלָם. מֵאָז מֵעוֹלָם: הֲגִיגִי לְאָרוֹשׁ. הַמְזֻקָּק לִפְרוֹשׁ. הַנִּפְלָא לִדְרוֹשׁ. נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ: וָאֶהְיֶה בְּעֵדֶן. וְשַׁעֲשׁוּעַי יֶרֶץ. וְקִדְּמֻנִי בְּמֶרֶץ. מִקַּדְמֵי־אֶרֶץ: זֹהַר נִכְלַלְתִּי. זָכִיּוֹת נִבְלַלְתִּי. זֹאת נִתְהַלַּלְתִּי. בְּאֵין־תְּהֹמוֹת חוֹלַלְתִּי: חֵקֶר עוֹנוֹת. חֲלָלֵי וּמְעוֹנוֹת. חַק בִּי עִנְיָנוֹת. בְּאֵין מַעְיָנוֹת: טִפּוּחֵי שָׁמַיִם. טִפְסְרֵי אֵשׁ וּמַיִם. טַרְמַנִי יוֹמַיִם. נִכְבַּדֵּי־

Nach ihm stand meiner Sehnsucht Sinn,
Ich seiner Werke Anbeginn.

Noch wollt' Er mich verhüllen.
Einst um der Freunde willen
Sollt' Weisheit sich enthüllen,
Die längst gewirkt im Stillen.

הגיגי Mein Wort erscholl im Klang,
Das Lautre frei sich schwang,
Hervor Verborgnes drang,
Urewig war mein Rang.

Ich weilt' in Himmelshallen,
Ich war sein Wohlgefallen.
Er ließ voraus mich wallen
Vor seinen Werken allen.

זהר Ich strahlt' im Glanz, im hellen,
Durchrauscht von Reinheitswellen
Ich rühme mich: Vor Quellen
Wollt' mich der Herr bestellen.

Die Grenzen aller Zeiten,
Der Erd' und Himmels Weiten
Wollt' Er durch mich bereiten
Noch vor der Ströme Breiten.

טפוחי Vor Himmelswölbung eh'r,
Vor Engelschaar und Heer,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

מיוסד ע"פ א"ב משולש בכל חרוז וכל החרוזים מסיימים על לשון הכתוב מפסוקי ה' קנני ראשית דרכו וגו' (משלי ח') ובהשלום הא"ב חתום שם המחבר שמעון בר יצחק.

אָדוֹן אִמְּנַנִי. אֶצְלוֹ שִׁכְּנַנִי. אָדָם הִקְנַנִי. יְיָ
קָנָנִי: בִּנְיָן בְּעָרְכוֹ. כִּי עֵץ צָרְכוֹ. בְּשַׁעֲשׁוּעַ
בָּרְכוֹ. רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ: גַּשְׁתִּי לְרַגְלָיו. גַּרְתִּי

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ist im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah.

אדון Mich hat der Herr gehegt[1]),
In seiner Näh' gepflegt,
Dem Menschen mich an's Herz gelegt.
Gott selbst als Eigenthum mich trägt.

Da seinen Bau Er sinnt,
Aus mir Er Rath gewinnt,
Mit mir, des Schooßes Kind,
Er seinen Weg beginnt.

גשתי Zu seinen Füßen eilt' ich hin,
In seinem Schatten ich geborgen bin,

---

1) Ueber die Anlage des Stückes vergl. die Anmerkung zu S. 285. Die göttliche Weisheit, in der Lehre Gottes sich darstellend, wird redend eingeführt, und weist auf ihre Urweltlichkeit hin, wie sie bei der Schöpfung mitgewirkt, gleichsam als Bauriß und Plan des Weltenbaues dem ewigen Meister und Schöpfer vorgelegen. Die in den salomonischen Sprüchen 8, 22 ff. von der Weisheit ausgesagten Eigenschaften werden dem Gottesworte bei- und in den Mund gelegt, und bilden die Schlüsse der Strophen. In kurzer, gedankenschwerer, bildvoller, oft räthselhafter Rede werden in den knappen Strophen die im Midrasch herrschenden Anschauungen und Vorstellungen mehr angedeutet als ausgeführt, was für die Uebersetzung eine überaus schwierige Aufgabe bietet. Diese hat den möglichst erreichbaren Grad von Treue zu erzielen versucht, mußte aber im Einzelnen gleichwohl nachhelfen, ergänzen und umschreiben, und bescheidet sich, hie und da eben so wenig wie die Commentatoren und früheren Uebersetzer das Rechte getroffen zu haben. Verf. ist R. Simeon b. Jizchak, von dem auch die folgenden Stücke herrühren.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח
גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא
וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:
ק״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ק׳ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ישתבח Gepriesen sei Dein Name für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß und heilig im Himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! Lied und Preis, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm, Verherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei, Ewiger! Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Dankeslieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgesängen, König, Gott, ewig Lebender!

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) **Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!**

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

האל Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten. O König, auf hocherhabenem und majestätischem Throne sitzend, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen, den Redlichen steht zu das Loblied. Durch den Mund der Gerechten wirst Du verherrlicht und durch die Worte der Frommen gesegnet, und durch die Zunge Dir Ergebener erhoben, und in der Mitte der Heiligen geheiligt.

ובמקהלות Und in den Versammlungen der Mengen Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte; denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erheben und zu lobsingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobgesänge Davids, — des Sohnes Jischais, — Deines Knechtes, Deines Gesalbten.

כְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה
לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע.
וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר
לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

herrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir danken, und jede Zunge Dir schwören, und jedes Knie sich Dir beugen, und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere lobsingen Deinem Namen, nach dem Worte, das geschrieben steht: All meine Gebeine sollen sprechen: Ewiger, wer ist wie Du, der rettet den Armen vor Dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürftigen vor seinem Räuber? — Wer ist Dir ähnlich, und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: Von David. Preise meine Seele den Ewigen und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen!

נשמת Der Odem alles Lebendigen segne Deinen Namen, Ewiger, unser Gott, und der Hauch alles Fleisches preise und erhebe ewiglich Dein Andenken, Du, unser König. Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott, und außer Dir haben wir keinen König, keinen Erlöser und Retter, der befreit und schützt, erhält und sich erbarmt zu jeglicher Zeit der Noth und des Drangsals, — wir haben keinen König außer Dir! Gott der frühesten und der spätesten Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Herr aller Wesen, der gepriesen wird in so vielen Lobliedern, der leitet seine Welt in Gnade und seine Geschöpfe mit Erbarmen. Und der Ewige schläft und schlummert nicht, Er, der in's Leben erwecket Schlafende, und aufwachen läßt Entschlummerte, und reden macht Stumme, und löset Gefesselte, und stützet Fallende, und aufrichtet Gebeugte; Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unser Mund voll wäre des Gesanges wie das Meer, und unsere Zunge des Jubels wie das Brausen seiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unsere Augen leuchtend wie Sonn' und Mond, und unsere Hände ausgebreitet wie die Adler am Himmel, und unsere Füße schnell wie die Rehe, — wir würden nicht ausreichen, Dir zu danken, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! und zu segnen Deinen Namen für eine der tausend- und abertausend- ja myriadenfachen Wohlthaten, die Du gethan an unseren Vätern und an uns. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit, in Hungersnoth uns gespeist, und zur Fülle uns verpflegt, vom Schwerte hast Du uns gerettet, und der Seuche uns entrinnen, und von bösen und dauernden Krankheiten uns geheilt hervorgehen lassen. Bis hierher hat uns beigestanden Dein Erbarmen, und haben uns nicht verlassen Deine Gnadenbezeigungen, und so wirst Du uns nicht im Stiche lassen, Ewiger, unser Gott! auf ewig. Darum die Glieder, die Du gesondert in uns, und Hauch und Odem, die Du gehaucht in unsere Nase, und die Zunge, die Du gelegt in unseren Mund, ja sie sollen danken und segnen, lobsingen und preisen, erheben und ver-

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד: מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים: אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ

Lied dem Ewigen und sprachen also: Singen will ich dem Ewigen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben, Roß und Reiter hat Er geschleudert in's Meer. Mein Sieg und mein Sang ist Jah Er war meine Rettung; Der ist meine Macht, und ich will seine Schöne preisen: der Gott meines Vaters, und ich will ihn erheben. Der Ewige ist ein Mann des Krieges, der Ewige — das ist sein Name. Wagen Pharaos und seine Macht hat Er geschleudert in's Meer, und der Ausbund seiner Wagen wurde versenkt in's Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie, sie fuhren hinunter in die Tiefen gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Kraft, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind. Und in der Größe Deiner Hoheit hast Du niedergerissen Deine Gegner, Du hast losgelassen Deine Zorngluth, sie hat sie verzehret wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Nase thürmten sich Gewässer, stand wie ein Damm Fließendes, gerannen die Fluthen im Herzen des Meeres. Der Feind sprach: Ich jage nach, erreiche, theile Beute; an ihnen ersatten soll meine Gier, zücken will ich mein Schwert, vertilgen soll sie meine Hand. Du hauchtest mit Deinem Odem, da bedeckte sie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist gleich Dir unter den Mächten, Ewiger, wer ist gleich Dir, prangend an Heiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter! Du streckest Deine Rechte, die Erde verschlang sie. Du führst mit Deiner Gnade das Volk, so Du erlöset, Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Heiligthums. Es hören's die Völker, sie beben; Zittern ergreift die Bewohner von Peleschet. Da erschrecken die Stammfürsten Edoms, die Mächtigen Moabs, sie ergreift Beben, vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kenaans. Es falle über sie Schrecken und Angst; an der Größe Deines Armes erstarren sie wie Stein; bis hinübergezogen Dein Volk, Ewiger, bis hinübergezogen das Volk, so Du geeignet; bis Du sie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Eigenthums, die Stätte, die zu Deinem Sitze Du gemacht, Ewiger, das Heiligthum, Herr, das Deine Hände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! — Denn des Ewigen ist das Königthum und Er ist Herrscher der Völker. Und es ziehen hinauf die Sieger auf den Berg Zijon, zu richten den Berg Esaws, und des Ewigen wird sein das Königthum. Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde, an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig. Und in Deiner Lehre steht geschrieben also: **Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!**

לַיהוָֹה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָֹה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה
אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְהוָֹה אִישׁ מִלְחָמָה
יְהוָֹה שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָֹה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָֹה תִּרְעַץ
אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי־
כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָֹה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָֹה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָֹה מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָֹה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְהוָֹה יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ
מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ
הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

ויברך Und David pries den Ewigen vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist Du, Ewiger, Gott Jisraels, unseres Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Dein, Ewiger, ist die Größe und die Macht und der Ruhm und der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden; Dein, Ewiger, ist die Herrschaft und Du bist das über Alles erhabene Haupt. Und der Reichthum und die Ehre kommen von Dir, und Du herrschest über Alles, und in Deiner Hand ist Kraft und Macht, und in Deiner Hand steht es, Alles groß und stark zu machen. Und nun, unser Gott, danken wir Dir und lobpreisen dem Namen Deines Ruhmes. Du bist der Ewige allein, Du hast gemacht den Himmel, die Himmel der Himmel, und all ihr Heer, die Erde und Alles, was darauf ist, die Meere und Alles, was darin ist, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Heer des Himmels beugt sich vor Dir. Du bist der Ewige, Gott, der Du Abram erkoren, und ihn herausgeführt hast aus Ur-Kasdim, und hast ihm den Namen Abraham gegeben. Und da Du sein Herz Dir getreu gefunden, schlossest Du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kenaani, Chitthi, Emori und Perisi und Jebusi und Girgaschi, es zu geben seinem Samen, und hast Dein Wort gehalten, denn Du bist gerecht. Und Du sahest das Elend unserer Väter in Mizrajim, und ihren Klageruf am Schilfmeer hast Du vernommen. Und thatest Zeichen und Wunder an Pharaoh und an all seinen Knechten und an all dem Volke seines Landes; weil Du wußtest, daß sie frevelten gegen sie, und Du hast Dir einen Namen gemacht, wie diesen Tag geschieht. Und das Meer hast Du gespalten vor ihnen, daß sie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger stürztest Du in die Tiefen, gleichwie einen Stein in mächtige Fluthen.

ויושע Und so rettete der Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Und Jisrael sah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Volk fürchtete den Ewigen, und sie glaubten an den Ewigen und an Moscheh, seinen Diener

אז Damals sang Moscheh und die Kinder Jisrael dieses

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:
לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:
וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ
וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה־הוּא יְיָ
לְבַדֶּךָ אַתְּ עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם
הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה
מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן
לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־
דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם
וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ
עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם
וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת

Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollstreckt; Berge und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Cedern; Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Vogel; Erdenkönige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrichter; Jünglinge sammt Jungfrauen, Greise sammt Jungen! Sie sollen loben des Ewigen Namen, denn erhaben ist sein Name allein; seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

הללויה (Psalm 149.) Hallelujah! Singet dem Ewigen ein neues Lied, seinen Ruhm in den Versammlungen der Frommen. Jisrael freue sich seines Schöpfers, Zijons Kinder sollen jubeln ihres Königs, loben seinen Namen im Reigen, mit Pauken und Cither ihm saitenspielen. Denn gnädig ist der Ewige seinem Volke, Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es jauchzen die Frommen in Herrlichkeit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Erhebung ist in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, — Vergeltung zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu fesseln ihre Könige mit Banden und ihre Edlen in eiserne Ketten; an ihnen zu üben das vorgeschriebene Recht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Hallelujah!

הללויה (Psalm 150.) Hallelujah! Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn in seiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Psalter und Cither. Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltönenden Cymbeln, lobet ihn mit schmetternden Cymbeln! Alles, was Odem hat, lobe Jah. Hallelujah!

ברוך Gelobt sei der Ewige in alle Zeit! Amen, Amen! — Gelobt sei der Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalajim thront, Hallelujah! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein heiliger Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde. Amen! Amen!

וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה
דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה
וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים
עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָֹה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ
הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם־קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:
(קמט) הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהוָֹה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים: יִשְׂמַח־יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן
יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ:
כִּי רוֹצֶה יְהוָֹה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב
פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים:
לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:
(קנ) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ
בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כ״ה״ת״י״ה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

Weg der Frevler krümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללויה (Psalm 147.) Hallelujah! Denn schön ist's, unserm Gotte saitenspielen, denn lieblich ist's; ihm geziemet Lobgesang. Es bauet Jeruschalajim der Ewige, die Verstoßenen Jisraels sammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Herzen, und verbindet ihre Schäden. Er zählet die Zahl den Sternen zu, sie alle nennt Er beim Namen. Groß ist unser Herr, und reich an Kraft, seine Weisheit unaussprechlich. Es erhält die Gebeugten der Ewige, erniedrigt die Frevler bis zur Erde. Stimmet an dem Ewigen mit Danklied, saitenspielet unserm Gotte mit der Cither. Der den Himmel bedeckt mit Wolken, der Erde Regen bereitet, der die Berge Gras sprossen macht. Er giebt dem Vieh seine Nahrung, den jungen Raben, die da rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat Er Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln Lust. Gefallen hat der Ewige an Denen, so ihn fürchten, und seiner Gnade harren. Preise, Jeruschalajim, den Ewigen, rühme deinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel deiner Thore, gesegnet deine Kinder in deiner Mitte. Der zu deiner Grenze den Frieden gesetzt, mit dem Fett des Weizens dich sättigt. Er sendet sein Wort zur Erde, — flugs läuft sein Ausspruch; — der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Asche ausstreuet; der seinen Frost in Stücken schleudert, vor seiner Kälte — wer kann bestehen? Er sendet sein Wort und läßt sie schmelzen, läßt wehen seinen Wind, sie zerrinnen zu Wasser. — Er verkündet Jaakob seine Worte, seine Satzungen und Rechte Jisrael. Nicht also that Er an irgend einem Volke, und die Rechte kennen sie nicht. Hallelujah!

הללויה (Psalm 148.) Hallelujah! Lobet den Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all seine Engel, lobet ihn, ihr all seine Schaaren. Lobet ihn, Sonne und Mond, lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts. Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Wasser, die über den Himmeln. Sie sollen loben des Ewigen Namen, denn Er gebot, und sie wurden geschaffen. Und Er stellte sie hin für beständig, ewiglich; ein Gesetz gab Er und wandelt es nicht. — Lobet den Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiefen; Feuer und Hagel,

אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת:
יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
(קמז) הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ
לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים
עֲדֵי־אָרֶץ: עֱנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר:
נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה אֶת־
יְרֵאָיו אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־יְהוָה
הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ
בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ:
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי
קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־
מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא
עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:
(קמח) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ
כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר:
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם
חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים

ist der Ewige, langmüthig und groß an Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen ist über all seine Werke. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie aus, und von Deiner Stärke reden sie. Kund zu machen den Menschenkindern seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Es stützet der Ewige alle Sinkenden, und richtet auf alle Gebeugten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Hand, und sättigst alles Lebendige seines Verlangens. Gerecht ist der Ewige in allen seinen Wegen, und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit Er thut den Willen Derer, die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet sie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm soll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. Wir aber preisen Jah, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

הללויה (Psalm 146.) Hallelujah! Rühme meine Seele den Ewigen. Ich will rühmen den Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Gott in meinem Dasein. Vertrauet nicht auf Fürsten, auf den Menschensohn, bei dem nicht Hülfe ist. Ausgeht sein Odem, er kehrt zurück in seine Erde; an selbigem Tage sind hin seine Rathschläge. Heil Dem, zu dessen Beistand ist Jaakobs Gott, deß Hoffnung ist auf den Ewigen, seinen Gott! Der geschaffen Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darin; der Treue ewiglich bewahrt. Der Recht schafft den Gedrückten, Brod giebt den Hungrigen. Der Ewige löst die Gefesselten. Der Ewige macht sehen die Blinden, der Ewige richtet auf die Gebeugten, der Ewige liebt die Gerechten. Der Ewige schützt die Fremdlinge, Waisen und Wittwen erhält Er, aber den

יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־
אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי
רָצוֹן׃ צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר
פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

(קמו) הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃ אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים
בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהוָה שֹׁמֵר

Zeit, Dein Gedenken in alle Geschlechter. Der Ewige hat in den Himmeln aufgerichtet seinen Thron, und seine Herrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel, und es frohlocke die Erde, und man spreche unter den Völkern: der Ewige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Herrscher immerdar, geschwunden sind die Heiden aus seinem Lande. Der Ewige hat zerstört den Rathschluß der Heiden, vereitelt das Sinnen der Nationen. Vielfach ist das Sinnen im Herzen des Menschen, und der Rathschluß des Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß des Ewigen wird für immer dauern, seines Herzens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er spricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Bestand. Denn erwählet hat der Ewige Zijon, es sich ersehen zum Sitze. Denn Jaakob hat sich erkoren Jah, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn nicht lassen wird der Ewige sein Volk, und sein Erbe nicht aufgeben. Und Er ist barmherzig, verzeiht die Schuld, übt nicht Verderben, und nimmt gar oft seinen Zorn zurück, und läßt nicht entbrennen seine ganze Gluth. — Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen.

אשרי Heil Denen, die weilen in Deinem Hause, immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, dem also geschieht; Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Psalm 145.) Loblied von David. — Ich will Dich erheben, mein Gott, o König, und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verkünden sie. Den herrlicheu Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner furchtbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Güte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig

שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ

ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

מזמור (Psalm 92.) Psalmlied. Für den Sabbath-Tag. — Schön ist's, dem Ewigen zu danken, und zu spielen Deinem Namen, Höchster! — zu verkünden am Morgen Deine Huld, und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Psalter, mit dem Getön der Cither. Denn erfreuet, Ewiger, hast Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Hände jubele ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie sehr tief Deine Gedanken. Der Dumme erkennt nicht, und der Thor sieht solches nicht ein: Wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras, und sprossen alle Uebelthäter, — daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben, Ewiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! denn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen sich alle Uebelthäter. Und Du erhöhest, wie des Reëm, mein Horn, ich bin getränkt mit frischem Oele, und es schauet mein Auge auf meine Laurer, von den Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hört mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er, wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor; gepflanzt im Hause des Ewigen, in den Höfen unseres Gottes blühen sie; noch im Greisenalter sprossen sie, sind markig und belaubt; zu verkünden, daß redlich ist der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ist an ihm.

יי (Psalm 93.) Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger, erheben Ströme ihre Stimme, Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in den Höhen der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

יהי Verherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit, möge sich freuen der Ewige an seinen Werken. Es sei der Name des Ewigen gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergange werde gerühmt der Name des Ewigen. Erhaben über alle Völker ist der Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger, Dein Name bleibt in alle

לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־
יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־
יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי
הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק
כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ:

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה:
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם:
מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ:
עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל

Der sein Volk führte durch die Wüste, denn ewiglich
währt seine Huld.
Der große Könige schlug, denn ewiglich währt seine Huld.
Und tödtete mächtige Könige, denn ewiglich währt seine Huld.
Den Sichon, König des Emori, denn ewiglich währt
seine Huld.
Und den Og, König von Baschan, denn ewiglich währt
seine Huld.
Und gab ihr Land zum Besitz, denn ewiglich währt
seine Huld.
Zum Besitze Jisrael, seinem Volke, denn ewiglich währt
seine Huld.
Der unser gedachte in unserer Erniedrigung, denn ewig-
lich währt seine Huld.
Und uns erlöste von unseren Feinden, denn ewiglich
währt seine Huld.
Der Brod giebt allem Fleische, denn ewiglich währt
seine Huld.
Danket dem Gotte des Himmels, denn ewiglich währt
seine Huld.

רננו (Psalm 33.) Jauchzet, Gerechte, in dem Ewigen; den Redlichen geziemet Lobgesang. Danket dem Ewigen mit der Cither, mit zehnsaitigem Psalter spielet ihm. Singet ihm ein neues Lied, spielet schön mit Jubelklang! Denn redlich ist des Ewigen Wort, und all sein Thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr, von des Ewigen Huld ist voll die Erde. Auf des Ewigen Wort sind die Himmel geworden, und auf seines Mundes Hauch ihr ganzes Heer. Er sammelt zu Haufen des Meeres Gewässer, Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte sich vor dem Ewigen das Erdenall, vor ihm müssen bangen alle Bewohner des Erdenrundes. Denn Er sprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört den Rathschluß der Völker, vereitelt die Gedanken der Nationen. Des Ewigen Rathschluß wird ewiglich bestehen, seines Herzens Gedanken für alle Geschlechter. Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist, — der Nation, die Er sich zum Eigenthum erkoren! Vom Himmel blickt der Ewige, sieht alle Menschenkinder; aus der Stätte seines Sitzes schauet Er auf all die Bewohner der Erde; der insgesammt ihr Herz gebildet, der merket auf all ihre Thaten. Nicht ist der König siegreich durch des Heeres Menge, ein Held wird nicht gerettet durch Fülle der Kraft. Eitel ist das Roß zum Siege, und durch die Fülle seiner Stärke führt es nicht von dannen. Siehe, des Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche harren seiner Huld, zu retten vom Tode ihr Leben, und sie zu erhalten bei Hungersnoth. Unsre Seele wartet des Ewigen, unser Beistand und unser Schild

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

(לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ
לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ
שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי־יָשָׁר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה
מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ
מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הֵפִיר עֲצַת־גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי
הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס

Mitte, Mizrajim, an Pharao und an all seinen Knechten; der geschlagen zahlreiche Völker und getödtet mächtige Könige, den Sichon, König des Emori, und den Og, König von Baschan, und all die Königreiche Kenaans. Er gab ihr Land zum Besitze, zum Besitze Jisrael, seinem Volke. Ewiger, Dein Name ist für ewig, Ewiger, Dein Angedenken für alle Geschlechter! Denn Recht schafft der Ewige seinem Volke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, auch ist kein Odem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Haus Jisrael, preiset den Ewigen! Haus Aharon, preiset den Ewigen! Haus des Lewi, preiset den Ewigen! Die ihr den Ewigen fürchtet, preiset den Ewigen! Gepriesen sei der Ewige von Zijon aus, der thronet in Jeruschalajim, Hallelujah!

הודו (Psalm 136.) Danket dem Herrn, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte der Götter, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Herrn der Herren, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt seine Huld.

Der den Himmel geschaffen mit Weisheit, denn ewiglich währt seine Huld.

Der ausspannte die Erde über den Wassern, denn ewiglich währt seine Huld.

Der die großen Lichter geschaffen, denn ewiglich währt seine Huld.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Mond und die Sterne zur Herrschaft bei Nacht, denn ewiglich währt seine Huld.

Der Mizrajim schlug an seinen Erstgebornen, denn ewiglich währt seine Huld.

Und herausführte Jisrael aus seiner Mitte, denn ewiglich währt seine Huld.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme, denn ewiglich währt seine Huld.

Der das Schilfmeer in Stücke zerriß, denn ewiglich währt seine Huld.

Und ließ Jisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt seine Huld.

Und sprengte Pharao und sein Heer in's Schilfmeer denn ewiglich währt seine Huld.

מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יָדִין
יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם:
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ:

(קלו) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Grimm? — Unsere Tage zählen lehr' uns denn, daß wir gewinnen ein weises Herz. Kehr' um, o Ewiger; wie lange noch? — und erbarme Dich Deiner Knechte. Sättige uns am Morgen mit Deiner Huld, daß wir jauchzen und uns freuen all unsere Tage Erfreue uns, gleich den Tagen, da Du uns gebeugt, den Jahren, da wir Unglück geschauet. Sichtbar werde vor Deinen Knechten Dein Werk und Dein Glanz über ihren Söhnen. Und es sei die Huld des Herrn, unseres Gottes, über uns und das Werk unserer Hände fördere bei uns, und das Werk unserer Hände fördere es.

ישב (Psalm 91.) Wer in dem Schutze des Höchsten sitzet, der ruhet im Schatten des Allmächtigen. Ich spreche zum Ewigen: Meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue. Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Vogelstellers, von der Pest des Verderbens. Mit seinem Gefieder deckt Er dich, und unter seinen Fittigen bist du geborgen; Schild und Panzer ist seine Treue. Nicht fürchtest du vor dem Schrecken der Nacht, vor dem Pfeile, der fliegt bei Tage. Vor der Pest, die im Dunkeln schleicht, vor der Seuche, die wüthet am Mittage. Es fallen dir zur Seite Tausend, und Zehntausend dir zur Rechten, — dir nahet sie nicht. Nur mit deinen Augen schauest du, und die Vergeltung der Frevler siehst du an. Denn Du, Ewiger, bist meine Zuversicht. Den Höchsten machst du zu deiner Zuflucht. Nicht wird Unglück dir widerfahren, und eine Plage nahet nicht deinem Zelte. Denn seine Engel entbietet Er für dich, dich zu behüten auf all deinen Wegen. Auf Händen tragen sie dich, daß nicht an dem Steine dein Fuß sich stoße. Auf Löwe und Otter trittst du, zertrittst junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, so befrei' Ich ihn, Ich stelle ihn hoch, weil er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Ich erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich errette ihn und schaffe ihm Ehren. Mit langem Leben sättige Ich ihn, und lasse ihn meine Hülfe schauen.

הללויה (Psalm 135.) Hallelujah! Lobet den Namen des Ewigen, lobet ihn, Knechte des Ewigen, die im Hause des Ewigen stehen, in den Höfen des Hauses unseres Gottes! Hallelujah! denn gütig ist der Ewige, saitenspielet seinem Namen, denn er ist lieblich. Denn Jaakob hat sich Gott erkoren, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn ich weiß, daß groß ist der Ewige, und unser Herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat Er gemacht im Himmel und auf Erden, in den Meeren und allen Tiefen. Herauf bringt Er Wolken vom Rande der Erde, Blitze zum Regen erschafft Er, Er führt hervor den Wind aus seinen Schatzkammern. Der geschlagen hat die Erstgebornen Mizrajims, von Menschen bis Vieh Er sandte Zeichen und Wunder in deine

אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃
(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָֹה
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ
יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק
בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי אַתָּה יְהוָֹה
מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע
לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־
דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־
שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק
וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ
אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי׃
(קלה) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָֹה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָֹה׃
שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָֹה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃
הַלְלוּ יָהּ כִּי־טוֹב יְהוָֹה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי־יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָֹה
וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָֹה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי
מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי
מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג

bei ihm sich birgt. Fürchtet den Ewigen, ihr seine Heiligen, denn Nichts mangelt Denen, so ihn fürchten. Junge Leuen darben und hungern, aber die den Ewigen suchen, entbehren kein Gut. — Kommt her, Kinder, höret auf mich, die Furcht des Ewigen lehr' ich euch. Wo ist der Mann, der Leben begehrt, der Tage wünscht, Gutes zu schauen? — Wahre deine Zunge vor Bösem und deine Lippen, daß sie nicht Trug reden. Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet, und seine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewigen Zornblick ist wider die, so Böses thun, zu tilgen von der Erde ihr Gedächtniß. Sie schreien und der Ewige hört, und aus all ihren Leiden rettet Er sie. Nahe ist der Ewige denen, die gebrochenen Herzens sind, und denen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Viel sind die Leiden des Gerechten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all seine Gebeine, nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es tödtet den Frevler das Unheil, und des Gerechten Hasser büßen. Der Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und läßt nicht büßen Alle, die sich bergen bei ihm.

תפלה·(Psalm 90.) Gebet von Moscheh, dem Manne Gottes. — Herr, Zuflucht bist Du uns gewesen in allen Geschlechtern. Ehe denn die Berge geboren wurden und Erde und Weltall kreis'te, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Du führst den Sterblichen bis zur Zerknirschung, und sprichst: Kehret zurück, Menschenkinder! Denn tausend Jahre sind in Deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in der Nacht. Du strömst sie hin, im Schlaf werden sie, am Morgen sprosset er wie Gras. Am Morgen blühet er und sprosset, am Abend ist er abgemähet und verdorrt. Denn wir vergehen in Deinem Zorne und in Deinem Grimme sind wir angstverwirrt. Du stellst unsere Vergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor das Licht Deines Antlitzes. Denn all unsere Tage verstreichen in Deinem Grimme, wir verbringen unsere Jahre wie Geschwätz. Unsere Lebensjahre — das sind siebzig, und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre, und darin drängt sich Elend und Unheil; denn schnell enteilt's, und wir müssen davon. Wer kennt die Macht Deines Zornes und, wie er ihn fürchten sollte, Deinen

יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם: מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ:

(צ) **תְּפִלָּה** לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה־אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֺנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם

למנצח (Psalm 19.) Dem Sangmeister; Psalm von David. — Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk thut die Wölbung kund. Ein Tag läßt dem andern zuströmen das Wort, und eine Nacht spricht zur andern die Kunde. Nicht sind es Worte und nicht Reden, deren Stimme nicht gehört wird, sondern über die ganze Erde geht aus ihre Schnur und an das Ende des Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gesetzt. Und der, wie ein Bräutigam hervorgehend aus seiner Kammer, frohlocket, wie ein Held die Bahn zu durchlaufen. Am Ende der Himmel ist sein Aufgang, und sein Kreislauf über ihre Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth. Die Lehre des Ewigen ist untadelig, seelenerquickend, des Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle des Ewigen sind recht, herzenerfreuend, des Ewigen Gebot ist lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht des Ewigen ist rein, besteht ewig, des Ewigen Aussprüche sind wahr, sind gerecht allzumal. Sie, die köstlicher sind denn Gold und feines Gold in Menge, und süßer denn Honig und Honigseim. Auch Dein Knecht wird durch sie belehrt, in ihrer Bewahrung ist großer Lohn. Verirrungen, wer merket sie? — Von verborgenen Sünden reinige mich! Aber auch von Uebermüthigen halte Deinen Knecht fern, daß sie mich nicht beherrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Vergehen. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

לדוד (Psalm 34.) Von David, da er verstellte seinen Verstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. — Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit, stets sei sein Lob in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele, hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Verherrlicht den Ewigen mit mir, und lasset uns seinen Namen erheben zumal! Ich suchte den Ewigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schrecknissen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Arme rief und der Ewige hörte, und von all seinen Leiden rettete Er ihn. Es lagert der Engel des Ewigen um Die, so ihn fürchten, und befreiet sie. Kostet und sehet, daß gütig der Ewige ist, Heil dem Manne, der

(יט) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין
דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה
תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ
וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי:
פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם: יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה
אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ
עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
(לד) לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ:
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה
וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם
אַל־יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ
וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ: יְראוּ אֶת־
יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ
וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי

Namen, daß wir uns rühmen Deiner Herrlichkeit. — Gepriesen sei der Ewige, der Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Volk sprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! — Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seiner Füße Schemel; heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott. Er aber, barmherzig, vergiebt die Missethat und verderbt nicht, und wandte oft seinen Zorn ab, und weckt nicht all seinen Grimm. — Du, Ewiger, wirst nicht zurückhalten Deine Liebe von mir, Deine Huld und Deine Treue werden stets mich bewahren. Gedenke Deiner Liebe, Ewiger, und Deiner Huld; denn von Ewigkeit sind sie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ist sein Ruhm und seine Macht in den Wolken. Furchtbar bist Du, Gott, aus Deinem Heiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Stärke dem Volke. Gepriesen sei Gott! — Gott der Vergeltung, Ewiger, Gott der Vergeltung, erscheine! Erhebe Dich, Richter der Erde, vergilt Lohn den Hochmüthigen. — Beim Ewigen ist der Sieg, über Dein Volk komme Dein Segen, Selah! Der Gott der Heerschaaren ist mit uns, eine Veste ist uns der Gott Jaakobs, Selah! — Gott der Heerschaaren! Heil dem Menschen, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage unseres Rufens! — Hilf Deinem Volke uud segne Dein Erbe, und weide und trage sie bis in Ewigkeit. Unsere Seele wartet des Ewigen, unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz; denn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt. Laß uns schauen, Ewiger, Deine Huld, und Dein Heil gieb uns. Auf, uns zum Beistand! und erlöse uns um Deiner Gnade willen. — Ich bin der Ewige, dein Gott, der dich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim. Thue weit auf deinen Mund, daß Ich ihn fülle. Heil dem Volke, dem also geschieht; Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist. Ich aber vertraue Deiner Huld. Es frohlockt mein Herz ob Deiner Hülfe. Ich will dem Ewigen singen, denn Er hat mir wohlgethan.

בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁייָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

הודו Danket dem Ewigen, rufet an seinen Namen. Machet kund unter Völkern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, redet von all seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens, es freue sich das Herz derer, die den Ewigen suchen. Verlanget nach dem Ewigen und seiner Hoheit, suchet sein Antlitz beständig. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Same Abrahams, seines Knechtes, Söhne Jaakobs, ihr seine Erkornen! Er ist der Ewige, unser Gott, über die ganze Erde ergehen seine Gerichte. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, das er geboten, in's tausendste Geschlecht, das er geschlossen mit Abraham, und seines Schwures an Jizchak. Und er stellte es auf für Jaakob zur Satzung, für Jisrael zum ewigen Bunde, da er sprach: Dir geb' ich das Land Kenaan als Loos eures Besitzes; da ihr waret ein zähliges Häuflein, da eurer wenig und ihr darin weiltet. Und sie zogen von Volk zu Volk, von Königreich zu fremder Nation. Er ließ keinen Mann sie bedrücken, und strafte um sie Könige. „Rühret nicht meine Gesalbten an und meinen Propheten füget kein Leid zu!" Singet dem Ewigen, alle Lande, verkündet von Tag zu Tag seine Hülfe. Erzählet unter den Völkern seine Herrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all die Götter der Völker sind Nichtiges, aber der Ewige hat den Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ihm, Triumph und Freude an seiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Völkergeschlechter, spendet dem Ewigen Ehre und Triumph! Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, nehmet Geschenke und kommet vor sein Antlitz, bücket euch vor dem Ewigen im heiligen Schmucke. Erzittert vor ihm, alle Lande! und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Frohlocke der Himmel und jubele die Erde, und man spreche unter den Völkern: Der Ewige ist König! Dröhne das Meer und seine Fülle, fröhlich sei die Flur und Alles, was darin. Dann müssen jauchzen die Bäume des Waldes vor dem Ewigen, denn Er ist gekommen, die Erde zu richten. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld! Und sprechet: Hilf uns, Gott unserer Hülfe, und sammle und rette uns von den Völkern, daß wir danken Deinem heiligen

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ
בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:
בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־
תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ:
סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי
כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־
הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ
הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־
בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה
בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי
לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל
בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו: וּבְשִׁירֵי
דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ
וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ
יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ברוך Gelobt sei, auf dessen Wort die Welt entstand. Gelobt sei Er. Gelobt Er, der Urheber des Schöpfungswerkes, gelobt, der spricht und vollbringt, gelobt, der beschließt und vollführt. Gelobt, der sich erbarmt der Erde, gelobt, der sich erbarmt der Geschöpfe, gelobt, der segensvollen Lohn ertheilt den ihn Fürchtenden, gelobt, der ewig lebt und dauert beständig, gelobt der Befreier und Retter, gelobt sei sein Name. Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Gott, barmherziger Vater, der gerühmt wird durch den Mund seines Volkes, verherrlicht und gepriesen durch die Zunge seiner Frommen und Knechte. Und mit den Lobgesängen Davids, Deines Knechtes, wollen wir rühmen Dich, Ewiger, unser Gott, durch Loblieder und Psalmen Dich erheben, preisen und verherrlichen und anrufen Deinen Namen, und Dir die Herrschaft geben, Du unser König, unser Gott, Einziger, Ewiglebender, König, gepriesen und verherrlicht sei für und für sein großer Name. Gelobt seist Du, Ewiger, König, der gerühmt wird durch Loblieder.

ביים אנלעגען דעם טליתֿ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן:
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם:
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

אין מאנכען געמיינדען ווירד פאר ברוך שאמר דיעזער מזמור געזאגט.

(ל) מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְהוָֹה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְהוָֹה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָֹה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר: זַמְּרוּ לַיהוָֹה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוָֹה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָֹה אֶקְרָא וְאֶל יְהוָֹה אֶתְחַנָּן: מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְהוָֹה וְחָנֵּנִי יְהוָֹה הֱיֵה־עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָֹה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

מזמור (Psalm 30.) Lied bei der Tempelweihe von David. Ich erhebe Dich, Ewiger, weil Du mich heraufgezogen, und nicht meinen Feinden Freude an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, zu Dir habe ich geschrieen, und Du heiltest mich. Ewiger, Du hast heraufgezogen aus der Unterwelt meine Seele, hast mich belebt, daß ich nicht in die Grube sank. Saitenspielet dem Ewigen, ihr seine Frommen, und preiset sein heiliges Andenken. Denn Schrecken ist bei seinem Zorn, Leben bei seiner Gnade. Am Abend kehret Weinen ein, am Morgen Jubel. Und ich sprach in meinem Frieden: Nicht werde ich wanken ewiglich. Ewiger, in Deiner Gnade hattest Du festgestellt als mein Gebirge Macht. -- Du bargst Dein Antlitz, da war ich erschrocken. Zu Dir, Ewiger, will ich rufen und zum Ewigen flehen. Welcher Gewinn ist an meinem Blute, wenn ich sinke in die Grube? wird der Staub Dich preisen, wird er verkünden Deine Treue? Höre, Ewiger, und sei mir gnädig, Ewiger, sei mir ein Beistand. Da wandtest Du meine Klagen in Reigentanz, löstest meinen Sack und gürtetest mich mit Freude. Darum soll Dir saitenspielen Lobpreis und nicht verstummen; Ewiger, mein Gott, ewig will ich Dich preisen.

מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר. וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה:
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:
נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם:
ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם:
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך:
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אם שבת ·

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פָּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד. אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית · מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת · אֲשַׁם מְעִילוֹת. אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה. אֲשַׁם נָזִיר. אֲשַׁם מְצוֹרָע. אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה
בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש:
ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר איעד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמנה מנים היו
בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. מנה לכל יום פרס שחרית
ופרס בין הערבים. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו
ביום הכפורים. ומחזירם למכתשת בערב יום הכפורים. כדי לקים מצות דקה
מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי והצפרן החלבנה והלבנה
משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכום משקל ששה
עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה.
בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו
יין קפריסין. מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע (הקב). מעלה עשן
כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהיא. ואם נתן בה דבש
פסלה. ואם חסר אחד מכל סמניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף:
בורית כרשינה למה היא באה. כדי ליפות בה את הצפרן שתהא נאה.
יין קפריסין למה הוא בא. כדי לשרות בו את הצפרן שתהא עזה. והלא
מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני
שהקול יפה לבשמים: פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו:
אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחד מכל
סמניה חיב מיתה: תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה
של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש
אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש. מפני שהתורה
אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לייי:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה:

וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים. כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך ככתוב בתורתך.

ward auf dem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, dem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um der Freude willen, mit der Du an ihm Dich freuetest, den Namen Jisrael gegeben und Jeschurun.

לפיכך Deshalb sind wir verpflichtet, Dich dankend zu bekennen, Dich zu rühmen und zu preisen, zu segnen und zu heiligen, Preis und Dank abzustatten Deinem Namen. Heil uns! wie gut ist unser Theil, und wie lieblich unser Loos und wie schön unser Erbe. Heil uns, die wir früh und spät, Morgens und Abends, aussprechen, zwei Mal an jeglichem Tage:

שמע „Höre Jisrael: der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen."

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches immer und ewig.

אתה Du warst Derselbige, ehe die Welt erschaffen worden, Du bist Derselbige, seit die Welt erschaffen worden, Du Derselbige in dieser Welt und Du Derselbige in der künftigen Welt. Heilige Deinen Namen an Denen, die Deinen Namen zu heiligen berufen sind, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unsere Macht. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Du heiligst Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

אתה Du bist der Ewige, unser Gott, im Himmel und auf Erden und den höchsten Himmeln droben. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du der Letzte, und außer Dir kein Gott! Sammle die auf Dich Hoffenden von den vier Enden der Erde, mögen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bist über alle Reiche der Erde. Du hast gebildet den Himmel und die Erde, das Meer, sammt Allem, was darin ist. Und wer unter allen Werken Deiner Hand, unter denen in der obern wie in der untern Welt, der zu Dir sagen könnte: was thust Du? — Unser Vater im Himmel, o erweise uns Gnade, um Deines großen Namens willen, der über uns genannt ist, und laß an uns sich bewähren, was geschrieben steht: In derselbigen Zeit werde Ich euch heimbringen, und in der Zeit euch sammeln, denn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Völkern der Erde, wenn Ich zurückkehre zu euren Vertriebenen vor euren Augen, spricht der Ewige.

עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ· עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ: אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם· אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם· אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא: קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ· וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים· אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים· קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ· יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ· אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם· וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב

ויהי Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Väter Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Verleihe uns Anhänglichkeit an Deine Gebote, und laß uns nicht gerathen in Sünde, Vergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunehrung, und gieb dem sündigen Triebe keine Gewalt über uns, und halte uns fern von sündigem Menschen und bösem Genossen, und laß uns fest anhangen dem Triebe zum Guten und guten Thaten, und zwinge unsern Sinn, sich Dir zu unterwerfen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Gunst, Wohlgefallen, und Liebe finden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller, die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Jisrael.

יהי Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Väter Gott! daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor bösem Menschen und bösem Genossen, vor bösem Nachbar, vor bösem Begegnisse und vor jedem feindseligen verderblichen Anstoße, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören oder nicht gehören.

לעולם Immer sei der Mensch gottesfürchtig in der Stille, bekenne die Wahrheit und spreche Wahrheit in seinem Herzen, stehe früh auf und spreche Folgendes:

Herr aller Welten! nicht im Vertrauen auf unsere Verdienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milde? was unsere Verdienste? was ist unsere Hülfe? was unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären sie der Erkenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebenstage ein flüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nichtig, denn Alles ist vergänglich.

אבל Aber wir, Dein Volk, Genossen Deines Bundes, die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, der Same Jizchaks, seines Einzigen, der gebunden

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל־תַּשְׁלֶט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית׃

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ מָה אֲנַחְנוּ׃ מֶה חַיֵּינוּ׃ מֶה חַסְדֵּנוּ׃ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ׃ מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ׃ מַה־כֹּחֵנוּ׃ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ׃ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ׃ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃ בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה׃ זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד

Du bewahrest sie in mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen und mir wiedergeben in der späten Zukunft. So lange die Seele in mir ist, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den todten Leibern.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der dem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Nacht zu unterscheiden.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Knechte.

(Männer sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Weibe.

(Frauen sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich geschaffen nach seinem Willen.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der sehend macht die Blinden.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der bekleidet die Nackten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der löset die Gefesselten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der aufrichtet die Gebeugten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der ausgespannt hat die Erde über die Wasserfluthen.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mir all meinen Bedarf bereitet.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der lenket die Tritte des Mannes.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael gürtet mit Stärke.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael krönet mit Ruhm.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der schwinden lässet den Schlaf aus meinen Augen, und den Schlummer von meinen Augenliedern.

בְּרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

(פרויען זאגען:) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

gebildet den Menschen mit weiser Kunst, der in ihm erschaffen Oeffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichkeit ist es kund und offen, daß, so eine von ihnen sich öffnet oder schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu dauern und zu leben. Gelobt seist Du, Ewiger! der alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns geheiligt durch seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thora) zu beschäftigen. Laß, o Ewiger, unser Gott! süß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Volkes Jisrael, auf daß wir und unsere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns befleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Volke Jisrael.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns erkoren hat aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

יברכך Es segne dich der Ewige und behüte Dich. Es lasse dir leuchten der Ewige Sein Antlitz und begnadige dich. Es wende der Ewige dir Sein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

Dies sind die Dinge, für die es kein bestimmtes Maß giebt (nach gesetzlicher Bestimmung): Die Ecke des Feldes (die für den Armen stehen bleiben muß beim Abmähen), die Erstlingsfrüchte, das Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung von Liebeswerken und die Beschäftigung mit der Gotteslehre.

Folgendes sind die Dinge, von welchen der Mensch den Zinsgenuß hat in dieser Welt und der Grundstock bleibt für die künftige Welt. Dies sind sie: die Ehrfurcht gegen Vater und Mutter, die Uebung von Liebeswerken, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gastlichkeit gegen Fremde, Krankenbesuch, Ausstattung von Bräuten, das den Todten gegebene Geleit, die Andacht beim Gebete, und Friedensstiftung zwischen den Menschen. Die Erlernung des göttlichen Wortes aber wiegt das Alles auf.

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, ist rein Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingehaucht, und

הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ (לִשְׁמָהּ)׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר׃ הַפֵּאָה, וְהַבִּכּוּרִים, וְהָרַאְיוֹן׃ וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא׃ וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כַּלָּה, וּלְוָיַת הַמֵּת, וְעִיּוּן תְּפִלָּה, וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה

Er ist der Herr der Welt, — bezeugt in Allem, was Er schafft.
Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Kraft.
Aus seinem Gottesgeist den Strom wollt' Er in Gnaden leiten
Auf die Erkornen, seinem Ruhm und seinem Dienst Geweihten.
Und Keiner mehr in Jisrael als wie Moscheh erstand,
Er, ein Prophet, der Gott geschaut, und wie im Bild erkannt.
Und seinem Volk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig wahr,
Durch seinen Herold, der bewährt in seinem Hause war.
Und Gottes Lehre wandellos besteht in Ewigkeit,
Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.
Sein Auge schaut, was unser Sinn tief im Geheimniß hegt,
Er sieht der Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.
Dem Frommen giebt er nach Verdienst den Lohn für seine That
Vergeltung wird dem Frevler, wie die Schuld erwirkt sie hat.
Er sendet den Gesalbten einst, wann erst die Zeit gekommen,
Zu lösen, die geharrt des Heils, die treu bewährten Frommen.
Die Todten wird beleben Gott, durch seiner Liebe Macht,
Drum seinem Namen für und für sei Ruhm und Preis gebracht

אדון O Herr der Welt, der Du geschaltet,
Eh' noch ein Wesen ward gestaltet,
Da auf Dein Wort das All erstand,
Da wardst zum Kön'ge Du ernannt.
Und wenn zerfällt das Weltenganze,
Du herrschest dann allein im Glanze
Du warst und bist seit Ewigkeit,
Und Du wirst sein in Herrlichkeit.
Du Einig-Einz'ger ohne Zweiten,
Dir stellet Keiner sich zur Seiten.
Ohn' End' und Anfang in der Zeit,
Dein ist die Macht, die Herrlichkeit.
Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil,
In Drang und Noth, mein Hort, mein Theil.
Du, meine Zuflucht, mein Panier,
Mein Kelch, mein Theil, — ruf' ich zu Dir.
In Deine Hand ich stets befehle,
Schlaf' ich und wach' ich, — meine Seele,
Und meinen Leib vertrau' ich Dir.
Ich bange nicht, Gott ist mit mir!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen der Hände geboten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der

חַי אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד· נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל· עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ· מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ· נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ· לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ· בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־

תפלת שחרית.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי
תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי
בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ׃
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ׃
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ׃
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ׃

Morgengebet.

מה Wie lieblich sind Deine Zelte, Jaakob, Deine Wohnungen, Jisrael. Durch Deiner Gnaden Fülle darf ich betreten Dein Haus, bücke mich in Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. O Gott! Ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deine Herrlichkeit thront. Ich bücke und beuge mich und senke das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. O möge mein Gebet vor Dich kommen zur Gnadenzeit, o Gott! in der Fülle Deiner Huld erhöre mich, in der Treue Deines Heils.

יגדל Gelobt sei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen,
Der ist und dauert; keine Zeit setzt seinem Dasein Gränzen,
Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in der Welt zu finden,
Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.
Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen
An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen.
Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben,
Der Urbeg'nn. ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.

יְכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ
וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע
כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ
עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא
וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen; und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde; daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, müssen sie niederknieen und hinsinken, und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen, und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם.
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס
זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת
עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des All's, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde, und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren, und unser Loos dem ihrer Schaaren Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Allmacht Sitz ist im Himmel droben, und der Thron seiner Allmacht ist in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen, und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist, im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

על Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Herrlichkeit, daß Du wegräumest die Götzen von der Erde, und all die eitlen Wahngebilde gänzlich

סדר קידוש.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

במוצאי שבת מוסיפין נר והבדלה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

קדיש שלם.

und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:
שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.
אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה

zigkeit, — Du Allerbarmer; denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig, auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שלום Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Volk; denn Du, o König, bist Herr alles Friedens, und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre,

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Wochenfeste. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

והשיאנו Und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Festzeiten zum Leben und Frieden, zur Freude und Wonne, wie Du gewollt und uns zu segnen verheißen hast. Heilige uns durch Deine Gebote und sättige uns mit Deinem Gute, erfreue uns mit Deinem Heile. Reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Freude und Wonne Deine heiligen Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt sei Du, Ewiger, der da heiligt Jisrael und die Festzeiten.

קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה

Werktagen. Die Heiligkeit des Sabbath und des Festtages hast Du von einander unterschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiligt. So hast Du abgesondert und geheiligt Dein Volk Jisrael mit Deiner Heiligung.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, dieses Wochenfest, die Zeit der Ertheilung unserer Lehre, eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

(אם אוסגאנג דעס שבת.)

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, Deinen großen und heiligen, über uns genannt.

(Am Ausgang des Sabbath.)

ותודיענו Du hast uns, Ewiger, unser Gott! kund gethan Deine heilvollen Vorschriften, und uns gelehrt, auszuüben die Satzungen Deines Willens. Du hast uns, Ewiger, unser Gott! gerechte Vorschriften, und eine wahrhafte Lehre ertheilt, Bestimmungen und Gebote voll Segens, und uns zu Theil werden lassen Zeiten froher Festeslust und heilige Feiertage und Festeszeiten freudiger Erhebung. Du hast uns beschieden die Sabbathweihe und Festverherrlichung und feierliche Lust, und unterschieden, Ewiger, unser Gott! zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, Jisrael und den Völkern, dem siebenten Tage und den sechs

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ.

וְכָל הָעָם רֹאִים. וְשׁוֹמְעִים אֶת־הַקּוֹלֹת. אֲגוּדִים יַחַד
לְקַבֵּל חֲמוּרוֹת וְקַלּוֹת. לָבֶטַח הוֹשִׁיבָם עוֹשֵׂה
גְדוֹלוֹת. כֵּן יִפְרוֹשׂ שְׁלוֹמוֹ עַל כָּל־מַקְהֵלוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל־כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם׃

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

חצי קדיש.

Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt, und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen, und ſchirme uns, und wende von uns Feind und böſe Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unſerem Antlitze und unſerem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unſer Hüter und unſer Retter biſt Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, biſt Du. Und wahre unſern Ausgang und unſern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

Im ganzen Volk Alle die Stimmen hörten und ſah'n,
Geeint, die Gebote, die leichten und ſchweren, zu empfah'n.
Sicher ließ ſie wohnen, der ſo herrlich ſich offenbart.
O möge ſeinen Frieden Er breiten überall, wo ſein Volk ſich ſchaart!

ברוך Gelobt ſeiſt Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über ſein ganzes Volk Jisrael und über Jeruſchalajim.

וידבר Und Moſcheh verkündete die Feſte des Ewigen den Kindern Jisrael.

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה.
כַּבֵּד. הוֹרֶיךָ בְּדִבּוּר חֲמִישִׁי הִשְׁמִיעָם. לֹא תִּרְצָח.
קְרוּצֵי חֹמֶר לְהַכְרִית בְּזַעַם. לֹא תִּנְאָף. טוֹבַת
חֵן וְסָרַת טַעַם. נֶצַח צוּר יִשְׁעֲךָ הַמְלִיכֵהוּ בְּרֹב עָם:
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.
לֹא תִּגְנֹב. בְּמִסְתָּרִים לֵישֵׁב בְּמַאֲרַב חֲצֵרִים. לֹא
תַעֲנֶה. רֵעַ חָמָס הֱיוֹת עֵד שְׁקָרִים. לֹא
תַחְמֹד. שִׁפְעַת רֵעַ וַחֲפָצִים יְקָרִים. מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ
קַיָּם לְדוֹר דּוֹרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:
(בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:)
הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים
וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה

מלכותך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh.

כבד Ehre die Eltern! ließ Er im fünften Spruch erschallen.
Nicht morde! das Erdgebilde nicht raff' hin in Zornes Wallen.
Nicht ehebreche! vom Reiz der Zuchtlosen nicht lasse Dich bethören.
Stets Deines Heiles Hort verherrliche in Volkeschören!

זה „Dies ist mein Gott!" huben sie an und sprachen:
יי „Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאמר Und es heißt: Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren.

לא Nicht sollst du stehlen, im Verborg'nen lauernd,
Im Hinterhalt der Höfe kauernd,
Nicht sag' aus Gewalt und Bosheit, nicht für Lüge darfst du zeugen,
Nicht begehre nach des Nächsten Fülle und Gut', ihm eigen.
So gebeut Jisraels König, sein Erlöser, in Ewigkeit dauernd.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und sein Erlöser.

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unser König! zum

שְׁתֵּיהֶן נוֹגְעוֹת: צַדִּיק הַר כָּפָה. עֲלֵי נָאוָה וְיָפָה. כִּגְגִית
כִּירִיעוֹת: קָשְׁבוּ עַם בְּחִירִים. חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים.
לְאֹזֶן הַשְׁמָעוֹת: רָם בְּחַסְדּוֹ שְׁמָרָם. מִכַּף כָּל־צוֹרְרָם.
וּמִגְּזֵרוֹת רָעוֹת: שָׁלַח אֹתוֹת וּמוֹפְתִים. וְהִנְחִילָם דָּתוֹת
חֲרוּתִים. בְּחָכְמָה וּבְדֵעוֹת: ח׳ תִּפְאַרְתָּם הִגְדִּיל לְמַעְלָה.
לְתִתָּם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. כְּבִרְכַּת כּוֹס יְשׁוּעוֹת:

יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת הֶרְאָם פּוֹדֶה וְגוֹאֵל. וְעִטְּרָם וְהִנְוָם בְּדַת
יְקוּתִיאֵל. סוֹחֲחִים רֶנֶן וְהוֹדָיָה לָאֵל. פֵּאֲרוּ
וְשִׁבְּחוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא.

Der Gerechte ließ den Berg sich neigen
Ob der Holden, Anmuthreichen,
Wie sich wölbenden Teppich.

קשבו Und es vernahm der Erkorenen Schaar
Lehr' und Gesetze, gerad' und wahr,
Deutlich dem Ohr vernehmbar.

Der Erhabene in seiner Huld sie hütet
Vor dem Feinde, der mit Haß sie umwüthet,
Und vor bösem Geschicke.

שלח Er sandte Wunder und Zeichen,
Und wollt' ihnen Lehren reichen,
Mit Weisheit und Kunde gegraben.

Zur Höhe ließ ihren Ruhm Er steigen,
Wollt' in Ehr' und Herrlichkeit sie zeigen.
Sie segnend mit dem Kelche des Heils.

ישועות Der Erlöser und Retter hat mit reichem Heil sie beglückt.
Mit der Gotteslehre Krone sie verschönt und geschmückt.
Lob und Dank dem Herrn verkündet
Jisrael mit Moscheh zu Ruhm und Preis verbündet.

בגילה In hoher Lust und Freude sprachen sie Alle:

מי „Wer ist wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?"

לתשלום הא"ב מן אות ט' ואילך·

טוֹבִיָּה לַמָּרוֹם עָלָה. וְהוֹרִיד דָּת כְּלוּלָה. בְּחַג הַשָּׁבֻעוֹת:
יָרַד צוּר בְּעֻצְמוֹ. וְנָתַן עֹז לְעַמּוֹ. בִּרְעָמִים וְזְוָעוֹת:
כָּל־עֲצֵי הַיַּעַר. אֲחָזוּם חִיל וָסַעַר. וְהָרִים וּגְבָעוֹת: לִמֵּד
לְעַם קְדֹשִׁים. סֵדֶר תְּקוּפוֹת וָחֳדָשִׁים. וְחֶשְׁבּוֹן הַשָּׁעוֹת:
מִכָּל־אוֹם חִבְּבָם. וּלְהַר סִינַי קֵרְבָם. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת:
נְשָׂאָם בְּכַנְפֵי נְשָׁרִים. שׁוֹכֵן בְּרוּם אֲוֵרִים. וּמִתַּחַת זְרוֹעוֹת:
סוֹרְרִים בְּעֵת שָׁמְעָם. צְבִי תִּפְאֶרֶת עָם. יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת:
עֲלוּבִים חָפוּ רֹאשָׁם. וְלַהֲרֵגָה צוּר הִקְדִּישָׁם. בִּפְרוֹעַ
פְּרָעוֹת: פְּרִישַׁת הוֹד שַׁלְמָה. וּרְקוּעַת גֹּבַהּ אֲדָמָה.

טוביה Der Gottgeliebte hat sich zum Himmel gewendet,
Und brachte zur Erde das Gesetz, herrlich vollendet,
Am Feste der Wochen.

Der Hort erschien in seiner Herrlichkeit Pracht,
Und verlieh dem Volke seines Wortes Macht,
Unter Donnerrollen und Stürmen.

כל All die Bäum' in Flur und Wald
Ergriff Beben und Schreckens Gewalt,
All die Berg' und Höhen.

Er kündet dem Volke, dem ihm geweihten,
Die festlichen Mond' und Feierzeiten,
Die Ordnung der Tag' und Stunden.

מכל Die Er aus Völkern liebend erkürt,
Hat hin zum Sinai Er geführt,
Der Gott, der verhänget das Heil.

Auf Flügeln des Aars hat Er sie erhoben,
Der thront in den Höhen der Räume droben,
Deß Arm die niedren Welten trägt.

סוררים Als die Widerspenstigen gehört,
Wie Er sein Volk geschmückt und geehrt,
Da bebten ihrer Zelt' Umhänge.

Trauernd haben das Haupt sie verhüllt,
Dem Tode geweihet, sind von Angst sie erfüllt,
Preis sind sie gegeben.

פרישת Des Himmels Teppich, prächtig gespannt,
Und eine Höh' [1], überragend das Land,
Beide berührten einander.

---

1) Sinai.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת
עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שֹׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים
וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה
בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ
בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה

אמת Wahr ist es und zuverlässige Gewißheit dies Alles, und für uns bindend. Denn Er ist der Ewige, unser Gott, und Keiner außer ihm, und wir sind Jisrael, sein Volk. Er ist es, der uns befreiet aus der Hand der Gewaltherren, unser König, der uns erlöset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen heimkommen lässet unseren Widersachern, und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder, unzählbar; der uns erhält im Leben und nicht wanken lässet unsern Fuß; der uns treten läßt auf die Höhen unserer Feinde, und aufrichtet unsere Kraft über all unsere Hasser; der für uns Wunder und rächende Vergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boden der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erstgebornen Mizrajims, und hinausführte sein Volk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitet seine Kinder durch das gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen versenkte Er. Und es sahen seine Kinder seine Stärke, gaben Lob und sangen Preis seinem Namen, und seine Herrschaft mit vollem Herzen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir an ein Lied.

בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schäufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote

ע ב א"ב ובסוף חתום שה כי יוסף הקטן בר שמואל (והוא ר' יוסף טוב עלם).

וַיֵּרֶד. אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא עֲלִילָה. וַיְדַבֵּר. בְּטוּי עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת בַּהֲמֻלָּה. אָנֹכִי. גִּלָּה וְהֵאִיר לְעַמּוֹ תְּחִלָּה. דּוֹד מַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵּנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

לֹא־יִהְיֶה לְךָ. הֶבֶל תַּבְנִית אֱלִיל נִכְלָם. לֹא תִשָּׂא. וְתָמִיר קְדֻשַּׁת שֵׁם נֶעְלָם. זָכוֹר. זְרִיזוּת מִשְׁפְּטֵי נֹעַם וְסִלְסוּלָם. חַנּוּן יִזְכָּר־לָנוּ אַהֲבַת עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וירד Der[1]) Hort Jaakobs erschien in furchtbarem Walten.
Die Zehnsprüche mit mächtigem Ton erhallten.
„Ich bin dein Gott!" hat, sein Volk erhellend, zuerst Er kund gemacht.
Der Traute, der scheucht den Tag und heraufführet die Nacht.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt!

אהבת Mit ewiger Liebe hast Du Dein Volk, das Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Lehren, und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten.

לא Nicht darfst du hegen eitler Götzen schmählich Bild,
Nicht aussprechen und entweihen den heiligen Namen tiefverhüllt.
Denk' eifrig, der Weihe Tag in heiliger Lust zu ehren.
Seiner ewigen Liebe gedenkend, wird Huld Er uns gewähren.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Jisrael.

1) Verfasser der Festdichtungen für diesen Abend: R. Josef b. Samuel Tob Elem (Bonfils).

מעריב ליל ראשון של שבועות.

ח״ץ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

ק׳וח״ץ בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ק׳ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים׃ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר׃ וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃

Gebet für den ersten Abend des Schabuothfestes.

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

ברוך (Gem.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf dessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten, und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte, und reihet die Sterne auf ihren Wachtposten am Firmamente, nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß, und die Finsterniß vor dem Lichte; läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht, und hat gesondert Tag und Nacht: Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי· עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ערוב תבשילין.

אם חל עי״ט ביום ה׳ לוקחין פת שלם וכזית תבשיל או בשר או ביצה צלויה ומניחין אותם על הפת ואומרין·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בַּהֲדֵין עֵרוּבָא יְהֵא שָׁרֵא לָנָא לְמֵיפָא וּלְבַשָּׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל־צָרְכָּנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ.
בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה בחזרת התפלה לש"ץ.

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק׳וה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ח׳ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

ק׳וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.

ק׳וה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Neu übersetzt und erläutert

von

Dr. Michael Sachs.

Neunter Theil.

Wochenfest.

Fünfte Auflage.

Berlin.

Verlag von Louis Gerschel.

1864.

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה ומדויק אין מחסור כל דבר

מתורגם אשכנזית מחדש מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק תשיעי

כולל

מחזור לחג השבועות

כמנהג

אשכנז

מהדורא חמישית·

בערלין

בהוצאת הגביר ל. גערשעל.

שנת תרכ"ה לפ"ק.